

Số 165 - Tháng 8/2015

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỹ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyên, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn..... DDGD 3
Hộp Thư Độc Giả ..... DDGD 4

Chủ Đề

ĐGH Phan-xi-cô Viếng Thăm 3 Quốc Gia Nam Mỹ ..... Nguyễn Đức Tuyên 6
Một Triệu Người Tham Dự Thánh Lễ Tại Paraguay ..... G. Trần Đức Anh, OP 11
Nội Dung Bài Phòng Vấn ĐTC Trên Chuyến Bay ..... Linh Tiến Khải 13
Obama Tiếp Tổng Bí Thư Đảng CSVN ..... Trà Mi 18
Viết Từ Canada – Cái Bắt Tay Đẩy Lùi Dân Chủ ..... Mặc Giao 20
Hãy Khóc Đi, Hỡi Quê Hương Yêu Dấu ..... Phạm Minh-Tâm 23
Thông Điệp Của Hoa-Kỳ Cho Nguyễn Phú Trọng ..... Dân Làm Báo 26
8 Luật Sư Gặp gỡ Đại Sứ Hoa-Kỳ Ted Osius ..... Hoàng Huy 28
Lượm Lặt Đó Đây: ..... Trần Phong Vũ 29
Kinh Tế: Vào Được TPP, Cộng Đảng May Thêm Túi ..... Trần Nguyên Thao 32
Thơ Gió Chướng: Thảm Đò ..... Cuồng Phong 84

Tôn Giáo

Câu Chuyện Từ Nước Đức: Chúa Chọn Hay Tôi Chọn? ..... Phạm Hồng Lam 35
Công Bỏ Tài Liệu Làm Việc Của Thượng HĐGM 14 ..... G. Trần Đức Anh, OP 50
Giải Đáp Giáo Lý: Những Khác Biệt Căn Bản ..... Lm Fx. Ngô Tôn Huân 54
Sống Đạo Giữa Đời: Đức Tin & Minh Thánh Chúa Lê Thiên & Lê Tinh Thông 62
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Dụ Ngôn Mười Trinh Nữ ..... Trần Việt Cường 69
Bài Giảng của ĐGH Phan-xi-cô tại Paraguay ..... Phạm Hồng Lam chuyển ngữ 100
Giáo Hoàng – Giáo Chủ – Giáo Tông ..... Lm Huỳnh Văn Trụ 104
Vài Suy Nghĩ Về Danh Xưng Công Giáo ..... Vũ Linh Châu 108

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Sổ Tay Thường Dân: Trước Thằng Thời Đại ..... Tường Năng Tiến 37
Chuyện Dài Phùng Quang Thanh: Chết Hay Không Chết? ..... Tổng Hợp 40
Má Oi, Đành Gả Con Xa... ..... Trang Đài Glassey Trảngnyễn 43
Phụ Nữ Hoạt Động Vì Nhân Quyền Ở VN Bị Đàn Áp ..... Hải Ninh 45
Tình Hình Sinh Hoạt Xã Hội Tại Miền Nam 1950 ..... Đoàn Thanh Liêm 47
Thơ Nguyễn Khôi: Đói Sách 68
Tường Thuật Ngày Cầu Nguyện Cho Quê Hương Việt Nam Hoàng Thanh Bình 72
Gia Chánh: Hush Puppies ..... Bà Hương Bình 76
Trang Y Học: Hội chứng MERS ..... BS Vũ Thế Truyền 78
Lá Thư Canada: Chuyện Ăn Cỏ Khô ..... Trà Lũ 79
Giới Trẻ Quốc Nội Nghĩ Gì Sau Khi Ông Trọng Viếng ..... Trần Phong Vũ 87
Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua 90
Cụ Lê Quang Liêm Tạ Thế ..... Nguyễn Quang Duy 96
Những Lời Cuối Dành Cho Anh Phạm Văn Hương ..... Nguyễn Đức Tuyên 98
Thơ Bùi Chí Vinh: Một Ngày Giống Hết Mọi Ngày 113
Đảng Đối Lập Campuchia Dẫn Hơn 2000 Người ..... Người Quan Sát 114
Mỹ Có Ra Sao, Minh Mới Đội Nón ..... Nguyễn Bá Chối 115

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Nhà cầm quyền Hà Nội đã vận động từ nhiều tháng trước cho cuộc viếng thăm của Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng đến Hoa Kỳ. Khi Hoa Kỳ chưa trả lời và ấn định ngày viếng thăm, Nguyễn Phú Trọng đã phải đi Trung Quốc theo “lời mời” của Chủ Tịch Tập Cận Bình ngày 7/4/2015 và ký với Bắc Kinh 7 hiệp ước và một thông cáo chung, toàn nói chuyện nguyên tắc áp dụng cho hoàn cảnh trời yên biển lặng, giữa lúc Trung Quốc đang biến những cồn cát, những bãi đá ngầm họ chiếm của Việt Nam ở Trường Sa thành những hòn đảo mở rộng, vững chắc với những trại lính, bến tàu và sân bay.

Chuyến đi Bắc Kinh này càng làm cho cộng sản Việt Nam phải hối thúc Mỹ mau tiếp Nguyễn Phú Trọng. Họ sợ đảng bị mang tiếng với dân là hoàn toàn thần phục Trung Quốc (dù thực tế không sai sự thật là vậy), là không tán thành việc nương tựa vào Mỹ để “thoát Trung”, nhất là sau khi Nguyễn Tấn Dũng và một số đàn em cao cấp, Phó Chủ Tịch Quốc Hội Nguyễn Thị Kim Ngân, Bộ Trưởng Nội Vụ Trần Đại Quang, đã lần lượt Mỹ du để gặp gỡ những nhân vật cao cấp Mỹ.

Cuối cùng thì Mỹ cũng đồng ý tiếp Trọng từ 6 tới 10-7-2015. Điểm quan trọng nhất là Trọng được TT Obama tiếp tại Nhà Trắng ngày 7-7-2015. Chính phủ Hoa Kỳ đã đón tiếp Nguyễn Phú Trọng một cách giản dị, không có lễ nghi dành cho quốc trưởng hay thủ tướng, vì Nguyễn Phú Trọng chỉ là tổng bí thư của một đảng, dù chức vụ này có quyền hành cao hơn quốc trưởng trong hệ thống quyền hành của chế độ cộng sản. Các nhà lãnh đạo Âu Mỹ biết rõ điều này, nhưng họ không chịu uốn mình từ bỏ nguyên tắc ngoại giao để chiêu lòng cộng sản. Người ta còn nhớ gần hai chục năm trước, khi Tổng Thống Pháp Francois Mitterrand thăm Việt Nam, nhà cầm quyền cộng sản năn nỉ ông đến thăm lăng Hồ Chí Minh và trụ sở đảng cộng sản ở Hà Nội. Ông cương quyết từ chối. Cuối cùng, Tổng Bí Thư thời đó phải đích thân tới thăm ông tại nơi cư trú.

Trong cuộc Mỹ du lần này, Nguyễn Phú Trọng nói gì với TT Mỹ và được TT Mỹ hứa hẹn những gì? Không ai biết rõ bí mật hậu trường, nhưng căn cứ vào lời tuyên bố Việt Mỹ về viễn tượng chung (US-VN Declaration of Joint Vision) phổ biến ngày 9-7-2015 và lời tuyên bố của Nguyễn Phú Trọng trong buổi nói chuyện tại Trung Tâm Nghiên Cứu Chiến Lược Quốc Tế cùng ngày thì chắc chắn Trọng đã được nghe TT Obama giảng và đòi hỏi về nhân quyền, mở rộng dân chủ, một điều kiện để Mỹ chấp thuận cho Việt Nam gia nhập TPP và được mua thêm một số vũ khí và chiến cụ tối tân. Về phía Trọng, chắc chắn Trọng đã phải hứa sẽ tôn trọng điều kiện Mỹ đưa ra, nhưng xin Mỹ nhẹ tay, đừng vội đòi ngay đủ thứ cùng lúc, cho thời gian để từ từ thực hiện, và nhất là tôn trọng thể chế của Việt Nam hiện tại. Chắc TT Mỹ đã xiêu lòng nên Trọng mới dám công khai tuyên bố: “Hai nước tôn trọng độc lập, chủ quyền, toàn vẹn lãnh

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

thô, thể chế chính trị của nhau”.

Như vậy, chuyến Mỹ du này được kể như thành công đối với Trọng. Trọng đã tẩy được bớt mùi màu thân Tàu, đã vận động được Mỹ tôn trọng thể chế hiện tại, có nghĩa là không kéo xập chế độ cộng sản. Việc tôn trọng nhân quyền và mở rộng tự do dân chủ là chuyện tương lai. Chuyện tương lai hãy để cho tương lai giải quyết. Còn quyền lợi của dân tộc Việt Nam thì sao? Ai có thân thì lo. Mình không lo tự cứu mình trước, có ai thương mình để lo giúp mình đâu?

Bước qua lãnh vực tôn giáo, biến cố quan trọng nhất trong tháng vừa qua là cuộc viếng thăm 7 ngày của Đức Giáo Hoàng Phanxicô tại 3 nước Nam Mỹ Ecuador, Bolivia và Parauay từ 5-12/7/2015. Đây là 3 nước nhỏ và nghèo nhất Nam Mỹ, rất gần quê hương Argentina của Ngài. Nhưng Ngài đi thăm những anh em láng giềng nghèo trước. Quê hương sẽ thăm sau.

Thêm một lần nữa, người ta thấy Đức Giáo Hoàng Phanxicô là một người nói thẳng, nói thật, không vị nể. Ở Bovilia, Ngài tấn công nền kinh tế trục lợi mà Ngài gọi là nền kinh tế “giết người” và “loại bỏ con người”. Ngài kết án “*tham vọng không kèm chế của tiền bạc, tiền chỉ huy và thần tượng hóa kinh tế*”. Ngài kêu gọi dân chúng: “*Các bạn là những người bị khai thác, bị khai trừ. Các bạn đừng tự coi thường mình. Các bạn là những người gieo giống cho sự thay đổi*”.

Tại Paraguay, Đức Giáo Hoàng đã dạy 200,000 người trẻ về ý nghĩa của Tự Do:

“Tự do là phúc lành mà tất cả chúng ta giờ đây cùng cầu xin. Vì Tự do là một món quà của Thiên Chúa, nhưng cần biết đón nhận tự do ấy, cần có một con tim được giải thoát khỏi bao nhiêu ràng buộc, như sự bóc lột, thiếu các phương tiện sinh sống, nghiện ngập ma túy, sậu muện. Tất cả những điều ấy tước đoạt Tự do của chúng ta. Tự do có một con tim không bị ràng buộc, có thể nói và làm điều mình nghĩ và cảm nhận”.

Xin mời quý độc giả đọc chi tiết về cuộc tông du của Đức Giáo Hoàng do GS Nguyễn Đức Tuyên viết được đăng trong số báo này. ♦

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:
Kim Mai
(281) 970-4903
Palacio, TX:
Phạm Đức Thành
(361) 972-6404
Round Rock, TX:
Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660
San Antonio, TX:
Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753
Lê Hào
(713) 661-5537
Washington:
Lâm Phát Giang
(509) 928-3178
Renton, WA:
Phạm Niênn
(425) 277-8641
Vũ Nam Hải
(425) 228-8023
Úc Châu:
Phạm Minh Tâm
0421600100
Bà BS Trần Văn Thịnh
618-9276-3146
Pháp Quốc:
Trần Ngọc Lan
0143403114
Đức Quốc:
Phạm Hồng Lam
(+49) 821 455 06 09
Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
1 trang bìa màu: \$300 MK
1 trang trong: \$100 MK
1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
1 trang trong: \$120 MK
1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

HỘP THƯ ĐỘC GIẢ

■ Phạm Lê Oanh, TX

Kính thưa bác Chủ Nhiệm

Đầu thư tôi nguyện xin Chúa, Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse cùng các Thánh tuôn tràn Hồng Ân và sức khỏe xuống cho các Bác trong Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân để các Bác có đủ sức khỏe khi tuổi Hạc đã đến bên các Bác để hàng tháng tôi vui mừng háo hức trông ngóng ông Bưu Điện để đón đọc tờ báo dấu yêu này. Tôi xin gửi tấm check...

Xin cảm ơn các Bác nhiều. Cho tôi gửi lời chào Bình An – Yêu Thương...

Xin chân thành cảm ơn vị “độc giả trung thành” về những chia sẻ chân tình dành cho Diễn Đàn. Xin đem tâm tình này quảng bá cho “tờ báo dấu yêu” được nhiều người tiếp nhận ngõ hầu Sứ Vụ Truyền Thông của DDGD được thể hiện “dưới đất cũng như trên Trời”.

■ Bà Nguyễn Thị Thu Ba, NY

Kính thưa quý báo,

...Tôi hoan nghênh việc làm đầy quả cảm của Quý Báo khi đưa ra lá thư ngỏ đăng trong số 164 vừa qua. Đây chính là sứ vụ Ngôn Sứ của mọi Tín Hữu đã nhận Phép Thánh Tẩy. Lá thư đã trình bày sự việc rõ ràng với lập trường dứt khoát không chấp nhận việc đưa một đoàn hát thương mại vào nhà thờ để làm kinh tài, buôn bán băng nhạc. Càng không thể mượn các dịp Linh thiêng như Giáng Sinh, Phục Sinh để tổ chức

Văn nghệ, Thánh ca biến nhà thờ thành rạp hát nhất là biến Cung Thánh thành sân khấu trình diễn. Chúng tôi ở nơi xa không rõ tự sự nên nếu chỉ coi băng nhạc với ánh đèn màu nhấp nháy qua lại chẳng nhận ra sân khấu là Cung Thánh, nơi hàng tuần tôi quỳ gối cung kính nhìn lên tham dự Thánh Lễ....

Hy vọng rằng với lời cảnh báo của Quý Báo hiện tượng này sẽ không còn tái diễn trong tương lai, ở bất cứ Giáo Xứ hay Giáo Phận nào ...

Diễn Đàn chân thành cảm ơn Bà Nguyễn Thị Thu Ba đã gửi điện thư khá dài mà vì khuôn khổ của Hộp Thư chỉ xin trích đăng vài đoạn. Tòa Soạn cũng nhân đây cảm ơn các Độc Giả đã điện thoại hoặc gửi thư chia sẻ chung quanh vấn đề này. Chúng tôi tin rằng các Đấng Bậc có thẩm quyền liên hệ đã nhận thức rõ vấn đề và những tình huống tương tự sẽ không tái diễn nữa. Diễn Đàn cũng xin tạm ngưng đề cập đến vấn đề này. Rất mong nhận được sự thông cảm cũng như tinh thần cảnh giác chung của mọi Tín hữu.

■ Ông Cao Đức Thắng, CA

... Xin hết lòng cảm ơn quý vị và nhất là BTS đã gửi báo cho tôi đều đặn hàng tháng. Xin Chúa ban cho quý vị được dồi dào sức khỏe để phụng sự Chúa và đem món ăn tinh thần tới cho mọi người. Và tôi xin gửi hai năm lệ phí ...

Diễn Đàn chân thành cảm ơn vị Độc Giả Ân Nhân đã nhiệt tình nâng đỡ, chia sẻ, quảng bá và luôn đồng hành với Diễn Đàn trong mười mấy năm qua. Xin Chúa chúc lành và gìn giữ Ông bà luôn mãi.

■ Ông Nguyễn Văn Huỳnh, CO

Kính thưa quý báo.

Tôi xin gửi một check để trả tiền báo đã trễ hạn từ lâu (... vì tài chánh có

hạn!!!) Thành thật xin lỗi quý báo...

Kính chúc quý báo DDGD được thăng tiến mọi mặt và có nhiều độc giả...

Thưa ông Nguyễn Văn Huỳnh,

Diễn Đàn chân thành yêu cầu ông an tâm đồng hành và tiếp tục là độc giả dài hạn của bốn báo. Trong Sứ Vụ Tông Đồ Giáo Dân chúng tôi không thể để một Độc Giả rời xa tờ báo chỉ vì “Tài chánh có hạn”. Có một số Độc Giả, vì chậm trễ hoặc khó khăn tài chánh, chưa thanh toán lệ phí nhưng Tòa Soạn vẫn gửi báo qua bưu điện đều đặn. Diễn Đàn không có chủ trương cắt báo khi lệ phí đáo hạn.

■ Ông Trần Văn Lý, CA

... Kính thưa Tòa Soạn,

... Vì thiếu hụt tiền bạc nên không có tiền để đóng lệ phí. Xin Tòa soạn cho nghỉ một thời gian, khi nào có tiền tôi xin tiếp tục. Tôi rất thích đọc báo Diễn Đàn Giáo Dân...

Thưa ông Trần Văn Lý,

Xin ông an tâm đọc tờ báo mà ông “rất thích”. Ông sẽ vẫn đều đặn nhận được báo Diễn Đàn Giáo Dân mỗi tháng. Ông có thể thiếu hụt tiền bạc nhưng tấm lòng của ông thật giàu có. Ông có thể giúp lại chúng

tôi bằng lời cầu nguyện hoặc quảng bá, giới thiệu cho độc giả mới.

■ Ông Trần Công Thừa, OK

Trước hết xin kính thăm và chúc cha Linh Hương, ông Chủ Nhiệm cùng toàn thể Ban Trị Sự, Biên Tập lời cầu chúc Vạn An trong Chúa và Mẹ La Vang. ...

Cứ hàng năm đến kỳ đáo hạn báo là như thắm thoát thoi đưa, nhưng mặc lòng có đi có lại, xin cảm tạ quý báo đã gửi báo đều đặn cho tôi. Tôi xin kèm theo đây tiền báo ...

Diễn Đàn chân thành cảm ơn những chia sẻ của ông, một Độc Giả lâu năm của Nguyệt San. Mong ông tiếp tục nâng đỡ và giới thiệu Diễn Đàn Giáo Dân đến quý Thân hữu, nhất là quý Dòng Hương tại OK.

■ Ông Nguyễn Chính Ích, CA

... Tôi xin chân thành cảm ơn quý báo đã đều đặn gửi báo cho tôi trong nhiều năm qua.

Nguyện xin Chúa ban cho toàn thể quý vị sự bình an, đức khôn ngoan và sức mạnh để chu toàn sứ vụ đã đảm nhận được hoàn hảo...

Tòa Soạn chân thành cảm ơn ông đã gửi lệ phí và viết thư chia sẻ cũng như những lời nguyện cầu. Xin ông tiếp tục đồng hành và nâng đỡ Diễn

Đàn trong lời kinh nguyện cũng như tích cực quảng bá cho nhiều người biết và trở thành Độc Giả.

■ Ông Lê Văn Ư, GA

... Cảm tạ quý vị và cầu xin Chúa Thánh Thần luôn ban sức mạnh tinh thần và sáng suốt để phục vụ Giáo Hội và Quê Hương...

Nguyện xin cho mắt ông vẫn sáng, tinh thần ông vẫn minh mẫn và sang năm sẽ nhận được thư của ông với những hàng chữ thông thoáng, rất đẹp như lá thư kỳ này. Xin ông tiếp tục nâng đỡ và đồng hành với Diễn Đàn,

NHẮN TIN

■ Bà Trần Thị Diệp, PA

Tòa Soạn đã nhận thư trả lệ phí.

■ Ông Bửu Uyển, CA

Tòa Soạn đã gửi điện thư hồi đáp thư của ông về việc trả tiền sách “Hành Trình Đức Tin”

■ Ông Nguyễn Thông, CA

Tòa Soạn đã cập nhật địa chỉ mới của ông. Chúc ông nhiều ơn Chúa và không quên giới thiệu DDGD với thân hữu.

(xem tiếp trang 17)

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha
2. Cầu nguyện cho Công Nghị Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới 14 về Gia Đình.
3. Cầu nguyện cho chuyến Tông Du của Đức Thánh Cha tại Hoa Kỳ và Cuba.
4. Cầu nguyện cho Đất Nước và Dân Tộc Việt Nam được hưởng nền Hòa Bình và Công Lý trường cửu.
5. Cầu nguyện cho nhà cầm quyền Việt Nam biết đặt quyền lợi Quốc Gia, Dân Tộc lên trên hết, xóa bỏ chế độ vô thần, vô nhân, độc tài toàn trị.

Mỗi thứ bảy, hiệp thông cùng LM. Linh Hương trong Thánh Lễ cầu nguyện cho các Ân Nhân, Độc Giả và Cộng Tác Viên còn sống cũng như đã qua đời.

ĐỨC GIÁO HOÀNG PHANXICÔ VIẾNG THĂM BA QUỐC GIA NAM MỸ

■ Nguyễn Đức Tuyên

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã thực hiện một chuyến tông du đến Ecuador, Bolivia và Paraguay, từ ngày 05/13/7/2015 mà ngài coi như những “quốc gia anh em”. Ngài đã ở Ecuador từ ngày 05 đến 07/8, ở Bolivia từ ngày 08 đến 10/10, và ở Paraguay từ ngày 10 đến 12/7/2015.

Vào đầu tháng 7, ngài đã gửi cho 3 quốc gia Châu Mỹ Latinh bản thông điệp vui mừng và thân ái đến cho những người nghèo khó nhất. Ngài viết: *Tôi muốn là một chứng nhân của niềm vui Tin Mừng và mang đến cho anh chị em lòng nhân lành và sự vuốt ve của Thiên Chúa, Cha chúng ta, đặc biệt cho những trẻ em nghèo khó nhất, cho những người già cả, những người đau ốm, những người tù tội, những người nghèo khổ, cho tất cả những nạn nhân của cái nền*

văn hóa thái loại này. Tình yêu của Chúa Cha, đầy lòng thương xót, cho phép chúng ta khám phá không giới hạn khuôn mặt Chúa Giêsu trong mỗi người anh em chúng ta, trong mỗi người chị em chúng ta, trong tha nhân. Chỉ cần gần gũi với người khác. Như Chúa Giêsu đã phán với người luật sĩ trẻ khi người này hỏi Người: “Ai là người thân cận của

tôi?” “Chỉ cần làm như người Samari tốt lành, ông hãy đi và làm như thế, tôi gần họ, đừng né tránh họ.”

Việc ngài chọn 3 nước này để thực hiện chuyến tông du đầu tiên tại Châu Mỹ là tình theo đúng nghĩa không phải là tình cờ: 3 nước này thuộc hàng nhỏ nhất, nghèo nhất, ít được quan tâm trong chính trị quốc tế. Trong trường hợp này, Đức Thánh Cha muốn khởi hành từ “ngoại ô”, cũng là nơi người ta cảm nghiệm một hoạt động về chính trị và xã hội. Đây cũng là những nơi đang có những thách đố lớn về mặt xã hội: nghèo đói, thất nghiệp, ô nhiễm môi trường, mong ước hòa bình, đấu tranh cho công bằng xã hội.

Trên chuyến bay dài 13 tiếng đồng hồ, Đức Thánh Cha đã gặp gỡ 75 ký giả Italia và quốc tế tháp tùng và ngài cầu chúc họ làm việc tốt đẹp trong 8 ngày viếng thăm.

Chặng Đầu Tiên: Đức Giáo Hoàng Đến Ecuador

Đức Giáo Hoàng tới San Francisco của Quito ngày chúa nhật 05/7/2015 vào lúc 22 giờ, giờ Rôma.

Máy bay của Đức Giáo Hoàng đã cất cánh từ Rôma trên chiếc máy bay Airbus 330 của hãng hàng không Alitalia. Đức Giáo Hoàng đã băng qua 10,000 cây số trong khoảng 13 giờ bay. Máy bay của ngài tới thủ đô Ecuador vào lúc 15 giờ, giờ địa phương, tại phi trường Mariscal Sucre, cách trung tâm thủ đô 18 cây số.

Đón ngài dưới chân máy bay là tổng thống Rafael Correa. Cả hai vị đọc bài diễn văn, sau phần chào kính theo lễ nghi quân cách, và có một cuộc đàm thoại riêng.

Sau đó, Đức Giáo Hoàng đi tới Tòa Khâm Sứ. Một hành trình lên dốc vì thủ đô nằm ở cao độ 2,800 mét.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã tuyên bố trong bài diễn văn của ngài: *“Chúng ta có thể tìm thấy trong Phúc Âm, những chìa khóa cho phép chúng ta đương đầu với những thách thức hiện tại, trong lúc làm nổi bật những khác biệt, phát huy đối thoại và tham gia không thái loại, để cho những thành công ‘tất cả mọi người, đặc biệt chiếu cố đến những người anh em yếu kém nhất và những nhóm thiểu số mỏng manh nhất.... Từ nơi đây, tôi muốn ôm lấy tất cả đất nước Ecuador.*

Trong bài diễn văn của mình, tổng thống Correa đã khẳng định

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

rằng Ecuador bảo vệ sự sống từ lúc thụ thai và rằng hiến pháp của nước ông bảo đảm tôn trọng môi trường. Ông đã nhấn mạnh về cái xấu của sự bất bình đẳng xã hội trên một lục địa công giáo.

Ông đã ngợi khen Đức Giáo Hoàng Phanxicô và sứ điệp ‘Laudato Si’ của ngài.

Vào ngày hôm sau, 6/7/ sau khi đặt chân đến Quitô, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã đáp máy bay đến thành phố Guayaquil, phía nam thủ đô, nơi đây ngài đã viếng thăm Thánh Địa Lòng Thương Xót Thiên Chúa và cử hành thánh lễ trong Công Viên Los Samanes, trước sự hiện diện của 1 triệu người.

Ngài mời gọi hãy “rỉ tai” tin mừng này “cho những người thất vọng và những người bị ghét bỏ.”

Ngài đã khuyến khích hãy “dành cho Đức Maria một chỗ”, hãy “cùng với Mẹ thực hiện cuộc hành trình Cana”. Đức Giáo Hoàng cũng ca tụng gia đình, là « ngôi trường đầu tiên của con cái, là nhóm kiểu mẫu không thể thiếu của những người trẻ, là ngôi nhà hưu dưỡng tối nhất cho những người già cả”. Gia đình cũng làm thành một Giáo Hội nhỏ, một “Giáo Hội tại gia”, cùng với đời sống, sẽ chuyển tải lòng từ nhân và thương

xót của Thiên Chúa. Trong gia đình, đức tin trộn lẫn với sữa mẹ: khi trải nghiệm tình yêu cha mẹ, người ta cảm thấy gần gũi với tình yêu của Thiên Chúa.

Sau đó Đức Giáo Hoàng và phái đoàn tùy tùng đã có cuộc hẹn với cộng đoàn Dòng Tên, để dùng bữa trưa, tại trường trung học Javier.

Vào xế chiều, Đức Giáo Hoàng đáp máy bay trở về Quitô. Tại đây, ngài được tổng thống nước Cộng Hòa Ecuador tiếp kiến tại dinh tổng thống “Carondelet” và ngài đã thăm viếng nhà thờ chánh tòa vào lúc 20 giờ.

Đức Giáo Hoàng đã nhấn mạnh trong bài giảng của ngài, hôm thứ ba 07/7/2015, tại Quinto, trước 1.500.000 người tại Công viên Kỷ Niệm 200 năm Tiếng Kêu Gào Độc Lập của Châu Mỹ bị Tây Ban Nha đô hộ. Đó là tiếng kêu gào, sinh ra từ ý thức thiếu tự do, bị đàn áp và cướp bóc.

Đức Giáo Hoàng đã dâng Thánh Lễ dành cho chủ đề Phúc Âm hóa. Phúc Âm hóa là một nhiệm vụ mà người đã chịu Phép Rửa không thể trốn tránh được, bất kể các hoàn cảnh bên ngoài như thế nào, Đức Giáo Hoàng lưu ý: *“Chúa Giêsu đã gửi chúng ta tới cái thế giới nổi loạn này, và câu trả lời của chúng ta là không được làm kẻ đấng trí, viện cớ chúng ta không có phương tiện hay thực tế quá sức chúng ta. Câu trả lời của chúng ta lập lại tiếng kêu gào của Chúa Giêsu và chấp nhận ân sủng cũng như nhiệm vụ đoàn kết”*.

Sau Thánh Lễ, Đức Giáo Hoàng đã trở lại tòa khâm sứ để dùng bữa trưa. Trong buổi chiều, một cuộc gặp

gỡ với thế giới học đường và trường đại học đã xảy ra vào lúc 16 giờ 30 tại trường Đại Học Giáo Hoàng Ecuador, sau đó là một cuộc gặp gỡ với Xã Hội Dân Sự trong thánh đường Thánh Phanxicô lúc 18 giờ và một cuộc viếng thăm riêng nhà thờ “Iglesia de la Campaña”.

Ngày hôm sau, 08/7, sau khi đến thăm Nhà Hưu Dưỡng các Cha Thừa Sai Bác Ái và một cuộc gặp gỡ với hàng giáo phẩm, các tu sĩ nam nữ và các chủng sinh tại thánh địa Đức Mẹ quốc gia “El Quinche”, Đức Giáo Hoàng rời Ecuador để đi Bolivia, chặng thứ nhì của chuyến tông du.

Được biết, diện tích Ecuador là 283,560 km vuông hay 109,484 sq mi, dân số 15,223,680 người và thống kê tôn giáo như sau: 80,44% Công Giáo, 11,30% Tin Lành, 1,29% Jehova’s Witness và 6,97% các tôn giáo khác.

Chặng Thứ Nhì: ĐGH Đến Bolivia

Vị cha chung đã tới Bolivia chiều hôm thứ tư 08/7/2015, tại phi trường El Alto, La Paz, ở độ cao nhất thế giới, 4,000 mét so với mặt biển. Nơi đây đã có hàng trăm ngàn người đợi sẵn cùng sự đón tiếp nồng nhiệt của tổng thống Morales. Đức Giáo Hoàng nhắc tới vẻ đẹp của phong cảnh, dân chúng và những đòi hỏi của sự tiến bộ toàn diện. Tiếp đó, sau quãng đường dài 16 cây số, là cuộc gặp gỡ tại dinh tổng thống và cuộc gặp gỡ với các quan chức chính quyền trong nhà thờ chánh tòa La Paz.

Tổng thống đã gọi Đức Giáo Hoàng là vị “Giáo Hoàng của người nghèo”. Ông thấy nơi ngài một vị Thánh Phanxicô Assisi mới, trạng sư của những người túng thiếu, đáng đến để “ủng hộ cuộc giải phóng dân tộc chúng tôi.”

Trong bài diễn văn của ĐGH có câu: « Trong những ngày này, tôi muốn khuyến khích ơn gọi của các môn đệ Đức Kitô, hãy thông truyền niềm vui Tin Mừng, hãy là muối của đất và ánh sáng của thế gian. Tiếng nói của các Mục Tử, vốn phải mang tính tiên tri, gửi tới xã hội nhân danh Mẹ Giáo Hội, kể từ sự lựa chọn ưu tiên và mang tính Phúc Âm của Giáo Hội là chọn những người bị bỏ rơi. Đức bác ái huynh đệ, sự biểu lộ sống động điều răn mới của Chúa Giêsu, thể hiện trong các chương trình, các công tác và các cơ chế phụ vụ cho sự phát huy toàn diện con người, cũng như săn sóc và bảo vệ những con người mỏng manh nhất. Người ta không thể tin vào Chúa Cha mà không thấy được một người anh em mình trong mọi người, và người ta không thể đi theo Chúa Giêsu mà không hy sinh mạng sống của mình cho những kẻ mà Ngài đã chết trên cây thập giá vì họ.»

Bolivia có diện tích 1 triệu km vuông hay 426,163 sq mi, dân số 10,027,154 người. Về mặt tôn giáo có 78% Công giáo, 17% Tin Lành, 3% không tôn giáo.

Đức Giáo Hoàng đã dùng lại ít phút ở Achachicala chào kính vị linh mục Dòng Tên Luis Espinal, bị giết hại bởi biệt đội tử thân, ngày 21/3/1980, lúc ngài 48 tuổi.

Dưới thời độc tài, cha dòng này đã tham gia các cuộc đấu tranh xã hội, đáng kể là cuộc tuyệt thực 19 ngày, vào năm 1977, trong đó ngài đã ngày đêm sống cạnh những gia đình công nhân mò.

Trước bia kỷ niệm của ngài, Đức Giáo Hoàng đã suy tôn: “Người anh em chúng ta đã là nạn nhân của các quyền lợi không muốn thấy người ta đấu tranh cho tự do. Cha Espinal đã

rao giảng Tin Mừng và Tin Mừng đó quý nhiều họ và vì thế họ đã giết ngài”.

Đức Giáo Hoàng đã mời gọi giữ một phút im lặng và cầu nguyện, trước khi ngài nói thêm: “Cha Espinal đã rao giảng Tin Mừng, Tin Mừng mang lại cho chúng ta tự do, và giải phóng chúng ta”. Cha Espinal là “một nhân vật - một vị thánh - một điểm gương mẫu không những cho các Kitô hữu công giáo, mà còn cho toàn xã hội Bolivia, một yếu tố hiệp thông cho tất cả mọi người dân Bolivia”.

Đức Giáo Hoàng chỉ lưu lại La Paz khoảng chừng 4 tiếng đồng hồ và ngài đã đáp máy bay tới thành phố Santa Cruz dưới đồng bằng để nghỉ qua đêm.

Đã có một biển người dân Bolivia - gần 2 triệu - đến tham dự Thánh Lễ do Đức Giáo Hoàng cử hành lúc 10 giờ sáng, giờ địa phương, trên quảng trường Đức Kitô Cứu Thế tại thành phố Santa Cruz de la Sierra, vào ngày 09/7/2015. Đây là Thánh Lễ chính thức duy nhất ngài cử hành tại đất nước này. Quảng trường Đức Kitô Cứu Thế nơi có bức tượng lớn Đức Kitô Cứu Thế của Santa Cruz, một tác phẩm bằng đồng được người dân Bolivia rất quý trọng, bức tượng được khánh thành năm 1961 và được Quốc Hội xếp hạng “tài sản quốc gia” vào năm 2013.

Thánh Lễ được cử hành với một giàn nhạc giao hưởng và một giàn hợp xướng vĩ đại, đồng thời khai mạc Đại Hội Thánh Thể Quốc Gia Bolivia lần thứ V, sẽ tiếp tục trong thành phố Tarija, trên chủ đề “Tâm bánh bẻ ra cho sự sống trên thế giới”.

Một thái độ gom gọn trong ba chữ: “người cầm lấy chút bánh và mấy con cá, dâng lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ để phân phát cho những người khác”.

Buổi chiều, chương trình của Đức Giáo Hoàng dự trù một cuộc gặp gỡ với các linh mục, các tu sĩ nam nữ và các chủng sinh tại trường Don Bosco lúc 16 giờ và dự lễ bé mạc Hội Nghị Thế giới các Phong Trào Quần Chúng kỳ II tại công viên triển lãm Expo Feria lúc 17 giờ 30. Cuộc gặp gỡ diễn ra dưới hình thức một buổi phụng vụ Lời Chúa, với phần trình bày chứng từ của 1 linh mục, 1 nữ tu và một chủng sinh

Thánh giá khắc trên búa liềm

Một quà tặng của Tổng Thống nước Bolivia, Evo Morales cho Đức Giáo Hoàng Phanxicô - một cây Thánh Giá được khắc trên một cây búa và một cái liềm – là tác phẩm của cha Luis Espinal, Dòng Tên.

Vị giám đốc phòng báo chí Tòa Thánh đã nói về ý nghĩa của nó thì lại là chuyện khác: « Bình thường, Giáo Hội không đề nghị tượng Thánh Giá ngoài bối cảnh của Chúa Giêsu chết trên cây thập giá, nhưng đồng thời chúng ta biết rằng, biết bao người

chuyến viếng thăm của ngài.

Chặng Cuối Cùng Của Chuyến Tông Du: Paraguay

Sau 2 giờ bay, vượt qua hơn 1 ngàn cây số, ĐTC đến phi trường thủ đô Asunción vào lúc 3 giờ chiều giờ địa phương để viếng thăm Paraguay.

Paraguay rộng 406,752 km vuông hay 157,048 sq mi, dân số 7,012,433 người, trong đó tỷ lệ Công Giáo lên tới 89,9%, Tin Lành 6,2% và các tôn giáo khác 1,1%. Tại Paraguay, Giáo Hội đảm trách 19 trường cao đẳng và đại học, 665 trường học các cấp.

Tại Phi trường Silvio Pettriossi, trước sự hiện diện của Tổng thống Horacio Cartes, ĐTC đã được đón tiếp nồng nhiệt với các vũ điệu của ca đoàn thiếu niên “Los Nazarenos”.

Trong lời chào mừng ĐTC, Tổng thống Cartes đã ca ngợi thông điệp “Laudato si” của ngài về việc bảo vệ môi trường và nhận xét rằng văn kiện phản ánh nền văn hóa của các thổ dân Guaraní ở Paraguay. Ông nói: “Thông điệp của ĐTC là một lời kêu gọi bảo tồn trái đất, tương ứng với những thịnh đê của nền văn hóa guaraní về tầm quan trọng của “tekoha guasu”, là căn nhà lớn của tất cả mọi người”.

Lên tiếng trong dịp này, ĐTCi đề cập đến trọng tâm các vấn đề của đất nước Paraguay như một xã hội dân sự. Ngài nói: “Ngay từ

những bước đầu tiên như một quốc gia độc lập, Paraguay đã trải qua những đau thương của cuộc chiến huynh đệ tương tàn, thiếu tự do và những vi phạm nhân quyền, Vì thế, thật là một điều đáng ngưỡng mộ sự kiên trì và tinh thần phản ứng của nhân dân Paraguay để vượt thắng bao nhiêu nghịch cảnh và tiếp tục những cố gắng để kiến tạo một quốc gia thịnh vượng và an bình.”

Sáng thứ bảy, 11/7/2015, ĐTC đã viếng thăm Tổng bệnh viện nhi đồng “Ninos de Acosta Nu” cách tòa Sứ Thần 20 cây số. Đến nơi vào lúc 8 giờ rưỡi, ĐTC đã được đông đảo tín hữu đứng chờ từ bên ngoài đón tiếp. Sau đó ngài tiến vào hội trường bệnh viện để gặp gỡ hàng trăm bác sĩ và nhân viên các cấp của nhà thương,

ĐTC nhắc nhở rằng các trẻ em thuộc vào số những người được Chúa Giêsu đặc biệt yêu thương. Không phải vì Chúa không thương người lớn, nhưng Chúa cảm thấy hạnh phúc khi có thể được ở với các em, vui mừng vì tình bạn của các em thấp túng và Chúa trung dẫn các em như gương mẫu, đến độ Chúa nói với các môn đệ: “Nếu các con không trở nên như trẻ thơ thì các con không thể vào nước trời” (Mt 18,3). Ngõ lời với các em trong nhà thương, ĐTC nói: “Nhìn các con, người ta cảm

đã thử cách tìm ra những hình thức biểu lộ, nói lên sự dân thân của họ cho công bằng và trình bày ra bằng nhiều cách khác nhau”. “Tôi không nghĩ sẽ đặt biểu tượng này trong một thánh đường hay trên một bàn thờ, nhưng cha Luis Espinal đã vẽ vật này vào năm 1980 để bày tỏ điều mà ngài đã sống trong thời đại đó. »

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã bình luận về món quà của tổng thống Evo Morales như sau: “Đối với tôi đây là một sự bất ngờ”, « Với tôi, đây không phải là một sự xúc phạm”. Ngài đánh giá rằng “loại nghệ thuật” này có thể được mô tả như “nghệ thuật phản kháng”. Linh mục Luis Espinal đã sống trong giai đoạn mà “thần học giải phóng đã có nhiều trạng thái khác nhau, trong đó có một xu hướng bao hàm sự phân tích thực tế dưới nhãn quan mác-xít, và cha Espinal thuộc về phe phái này.»

Thứ sáu ngày 10-7-2015, ĐTC cử hành thánh lễ riêng tại Nhà nguyện tòa TGM giáo phận Santa Cruz, rồi đến thăm nhà tù Palmasola cách đó 15 cây số. Sau đó, ngài đến giáo xứ Thánh Giá cách đó 14 cây số để gặp gỡ 37 GM Bolivia chủ chăn của 18 giáo phận toàn quốc. Sau cuộc gặp gỡ này, ĐTC đã ra phi trường quốc tế Viru Viru của thành phố Santa Cruz để đáp máy bay sang Paraguay là chặng cuối cùng trong

thấy được sức mạnh để tin thác và tiến bước”.

Sau đó ngài lên đường đến Đền thánh Đức Mẹ Caacupé cách đó 40 cây số để cử hành thánh lễ cho các tín hữu, theo chương trình vào lúc 4 giờ rưỡi giờ địa phương.

Vào ngày thứ ba của chuyến tông du Paraguay Đức Giáo Hoàng đã để một giờ đồng hồ ở cạnh cư dân khu nhà ở chuột ở Banado Norte của thành phố Asuncion, để gặp gỡ và làm chứng, trước nguyện đường Thánh Gioan Tẩy Giả, nơi ngài tới vào khoảng 08 giờ sáng ngày 12/7/2015. Ngài nhắn nhủ: « *Một đức tin không có tình liên đới là một đức tin chết.* »

Ngài đến Đền thánh lúc 10 giờ sáng. Đến nơi, ĐTC đã vào bên trong thánh đường để viếng Minh Thánh Chúa và cầu nguyện trong thinh lặng trước tượng Đức Mẹ. Ngài dâng tặng Đức Mẹ một đóa hoa hồng màu trắng.

1,5 triệu người dân Paraguay đã vây quanh Đức Giáo Hoàng Phanxicô trong Thánh Lễ cuối cùng. Đức Giáo Hoàng cùng đoàn rước đã tiến lên bàn thờ với bức phong đặc biệt được làm bằng 40 000 bắp ngô, 200 000 sọ dừa, và 1 000 quả bầu. Tác phẩm hoa quả đầy màu sắc này được bao quanh ở hai bên bằng hai chân dung khổng lồ của thánh Phanxicô và thánh Inhaxiô cũng được kết thành bằng cây quả.

Trong bài giảng lễ, Đức Giáo Hoàng đã nhấn mạnh rằng các môn đệ của Đức Kitô không phải là những “người quyền thế, những nhà địa chủ, những vị lãnh tụ, những người chuyên về luật pháp, quy định” và “con đường của người Kitô hữu là biến đổi lòng người”, “là học sống

một cách khác, với một quy luật khác, dưới những tiêu chuẩn khác”.

Ngài kêu gọi họ hãy loan truyền Phúc Âm.

Thánh Lễ được cử hành dưới ánh nắng gay gắt, tại công viên Nu Guazu. Trong đám đông trông hút tầm mắt trên khu đất rộng mênh mông, phát phới những lá cờ của Paraguay và có cả cờ nước Brasil, Argentina. Bà Tổng Thống Argentina, Critina de Kirchner cũng hiện diện, đã đến chào Đức Giáo Hoàng vào cuối Thánh Lễ.

Kết thúc cuộc viếng thăm 8 ngày tại Nam Mỹ, là gặp gỡ hơn 200 ngàn bạn trẻ Paraguay chiều chúa nhật 12/7/2015.

Mở đầu cuộc gặp gỡ dưới hình thức một buổi phụng vụ Lời Chúa là nghi thức rước Thánh Giá hành hương tiến lên lễ đài. Các bạn trẻ đã trình bày một hoạt cảnh nói lên thực tại trẻ trung của đất nước. Hai đại diện một nam một nữ đã trình bày chứng từ.

Khi ngỏ lời với các bạn trẻ, ĐGH trao cho Đức GM đặc trách giới trẻ bài huấn dụ ngài đã dọn sẵn để phổ biến sau đó, và ngài ứng khẩu trả lời các bạn trẻ. ĐTC nói: “*tự do là phúc lành mà tất cả chúng ta giờ đây cùng cầu xin. Vì tự do là một món quà của Thiên Chúa, nhưng cần biết đón nhận tự do ấy, cần có một con tim được giải thoát khỏi bao nhiêu ràng buộc, như sự bóc lột, thiếu các phương tiện sinh sống, nghiệp nghiệp ma túy, sầu muộn. Tất cả những điều ấy tước đoạt tự do của chúng ta. Tự do là có một con tim không bị ràng buộc, có thể nói và làm điều mình nghĩ và cảm nhận.*”

Cuối bài nói chuyện, ĐTC mời gọi các bạn trẻ cùng với ngài lập lại

lời cầu nguyện: *Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho chúng con sức mạnh, xin ban cho chúng con một con tim tự do, xin ban cho chúng con hy vọng, tình thương. Xin dạy chúng con phục vụ”.*

Trong bài huấn dụ ĐTC đã dọn sẵn và yêu cầu phổ biến, ngài ĐTC nhấn mạnh đến 2 chìa khóa quan trọng là: ***các bạn hữu và các cuộc tỉnh tâm.***

Một trong những bí quyết lớn nhất của Kitô hữu là được làm bạn với Chúa Giêsu. Các bạn hữu chịu đựng nhau, tháp tùng nhau, bảo vệ nhau. Chúa cũng làm như vậy đối với chúng ta. Ngài chịu đựng chúng ta. Tiếp đến là các cuộc tỉnh tâm hay linh thao. Thánh Ignaxio đã soạn một bài suy niệm nổi tiếng, gọi là “hai lá cờ”. Và thánh Ignaxio nói rằng để tuyển mộ các cầu thủ, ma qui hứa cho những người chơi với hắn được giàu sang, vinh dự, quyền lực và danh dự.

Cuộc gặp gỡ kéo dài như thế các bạn trẻ không muốn ĐTC rời họ để ra đi. Lúc gần 7 giờ chiều, ngài già từ và lên đường ra phi trường thủ đô. Máy bay Airbus A330 của hãng Alitalia, chở ĐTC, 30 người thuộc đoàn tùy tùng và 75 kỹ giả quốc tế.

Vài Cảm Nghĩ Tóm Lược

Chuyến tông du ba nước Nam Mỹ của ĐGH Phanxicô mang đậm nhiều sắc thái đặc biệt.

Thứ nhất, các nước viếng thăm là các nước có tỷ lệ công giáo cao nhưng lại là nước nhỏ nhất, nghèo đói, trẻ em không có cơ hội học hành. Ngài đến như đến vùng « ngoại ô » thiếu tiện nghi để thăm hỏi và an ủi người dân.

(xem tiếp trang 12)

Một triệu người dự thánh lễ của Đức Thánh Cha tại Paraguay

kết thúc chuyến tông du tại châu Mỹ La Tinh

■ *Lm. Trần Đức Anh OP*

ASUNCIÓN 7/13/2015.

Trong thánh lễ cuối cùng sáng Chúa Nhật 12-7-2015 kết thúc cuộc viếng thăm Mỹ châu, ĐTC kêu gọi hơn 1 triệu tín hữu thực thi tinh thần hiếu khách.

Sáng Chúa Nhật, sau khi viếng thăm khu phố nghèo Banado Norte, ĐTC đã đến Đền thánh “Nu Guazú - Thánh Giá thánh Gioan Phaolô 2” để cử hành thánh lễ cho các tín hữu. Chính tại nơi này, trong chuyến viếng thăm cách đây 27 năm, ngày 16-5 năm 1988, Đức Cố Giáo Hoàng đã chủ sự thánh lễ để tôn phong hiển thánh cho cha Roque Gonzalez Thánh Giá và các bạn tử đạo. Cảnh đông rộ lớn này ở trong khu vực một

căn cứ không quân và có thể tiếp nhận 1 triệu 500 ngàn người.

Từ thứ bảy hôm trước, 11-7, 150 ngàn người đã đến đây để chuẩn bị tham dự thánh lễ cuối cùng của ĐTC trong cuộc viếng thăm.

Đến nơi vào lúc quá 9 giờ 15 phút sáng, ĐTC đã dành gần nửa tiếng đồng hồ tiến qua các lối đi để chào thăm hơn một triệu tín hữu tụ tập tại đây, trong bầu không khí rất nồng nhiệt, trong đó cũng có hàng trăm ngàn người từ Argentina láng giềng qua đây để dự lễ với ĐTC, xét vì theo chương trình, năm tới ngài mới trở về thăm quê hương. Hiện diện trong thánh lễ cũng có tổng thống Horadio Cartes của Paraguay và bà tổng thống Kristin Kirchner của Argentina.

Đồng tế với ĐTC có hàng trăm GM, trong đó có 22 GM Paraguay, 50 GM Ecuador và Bolivia cùng với các GM khách, và đông đảo các linh mục.

Lễ đài thật là đặc biệt do nghệ sĩ

Delfin Roque Ruiz thực hiện với rất nhiều búp ngô màu vàng và vỏ dừa nâu, do hàng ngàn nông dân tặng. Với các chất liệu đó, Ông Roque Ruiz đã ghép thành huy hiệu của dòng Tên, hình thánh Phanxicô Assisi và thánh Ignaxio Loyola. Trên các vỏ dừa ở phần dưới lễ đài có ghi nhiều sứ điệp của ĐTC.

Trong bài giảng Thánh Lễ, ĐTC đã quảng diễn bài Tin Mừng ghi lại lời Chúa Giêsu nhắn nhủ các môn đệ khi ngài sai họ đi rao giảng Tin Mừng: đừng mang theo gậy, bị, tiền bạc, hai áo, và ngài nhấn mạnh đến một từ là chìa khóa của linh đạo Kitô giáo, trong kinh nghiệm làm môn đệ Chúa, đó là lòng hiếu khách, sự đón tiếp. Chúa Giêsu như một bậc thầy, một nhà sư phạm giỏi, sai các môn đệ đi sống lòng hiếu khách. Chúa nói với họ: “Các con hãy ở lại nơi mà họ đón tiếp các con”. Chúa sai họ đi để học một trong những đặc tính cơ bản của cộng đồng tín hữu. Chúng ta có thể nói rằng Kitô hữu là người đã học cách đón tiếp. ĐTC nói: “Chúa Giêsu không sai họ đi như một kẻ hùng mạnh, như những chủ nhân, thủ lãnh, đầy những luật lệ, qui tắc; trái lại Ngài chỉ cho họ thấy con đường của Kitô hữu là biến đổi con tim. Học cách sống một cách khác, với một luật khác, theo một qui tắc khác. Đó là tiến từ đường hướng ích kỷ, khép kín, đưng độ, chia rẽ, tự tôn, tiến tới một hướng đi bênh vực sự sống, nhưng không, yêu thương. Từ thái độ thống trị, đè nén, lèo lái, tiến sang thái độ đón tiếp, tiếp nhận, sẵn sàng. Đó là hai thái độ, hai cách thức đối đầu với cuộc sống, sứ vụ.

ĐTC nhận xét rằng: “Bao nhiêu lần chúng ta quan niệm sứ vụ dựa trên những dự phóng hoặc chương trình. Bao nhiêu lần chúng ta tưởng nghĩ việc loan báo Tin Mừng xoay

quanh hàng ngàn chiến lược, chiến thuật, “mánh mung” và thủ đoạn, tìm cách hoán cải người khác bằng những lý luận. Hôm nay, Chúa nói với chúng ta thật là rõ ràng theo tiêu chuẩn của Tin Mừng: chúng ta không thuyết phục bằng những lý lẽ, chiến lược, chiến thuật, nhưng bằng cách học đón tiếp.

ĐTC nói tiếp: “Giáo Hội là người mẹ có tâm hồn rộng mở biết đón tiếp, đón nhận, nhất là những người đang cần được săn sóc nhiều nhất, những người ở trong tình trạng khó khăn hơn. Giáo Hội là căn nhà đón tiếp. Chúng ta có thể hoạt động tốt đẹp dường nào nếu chúng ta khích lệ nhau học ngôn ngữ hiểu khách, đón tiếp! Bao nhiêu vết thương, bao nhiêu tuyệt vọng có thể chữa trị tại nơi mà người ta cảm thấy mình được đón nhận.

Hiếu khách đối với người đối khác, người nước ngoài, kẻ trần trụi,

người bệnh, tù nhân (Xc Mt 25,34-37), với người phong cùi, bất toại. Hiếu khách đối với những người không nghĩ như chúng ta, không có tín ngưỡng hoặc đã đánh mất. Hiếu khách với người bị bách hại, thất nghiệp. Hiếu khách với những nền văn hóa khác.. hiếu khách với người tội lỗi.

ĐTC cũng cảnh giác rằng: “Có một sự ác dần dần làm tổ trong tâm hồn chúng ta và ăn mòn sức sinh động của chúng ta, đó là sự cô đơn. Cô đơn có thể do nhiều nguyên do, nhiều động lực. Nó tách rời chúng ta khỏi người khác, khỏi Thiên Chúa, khỏi cộng đoàn. Nó khép kín chúng ta vào mình. Nhưng Chúa mở chúng ta vào một đường hướng mới. Thiên Chúa không bao giờ khép kín cách chân trời, Ngài không bao giờ thụ động trước sự sống và đau khổ. Ngài vĩnh viễn là một chân trời mới, vĩnh viễn là một Lời Mời cho bao nhiêu

tình trạng loại trừ, băng hoại, khép kín, cô lập. Ngài là một lời phá vỡ sự im lặng của cô đơn.

Cuối thánh lễ, ĐTC đã chủ sự kinh Truyền Tin và trong bài huấn dụ ngắn, ngài khích lệ các tín hữu Paraguay hãy tin thác đến cùng Mẹ Maria, cởi mở tâm hồn, phó thác cho Mẹ niềm vui nỗi buồn, hy vọng và đau khổ. Ngài cung cầu xin Mẹ Maria canh giữ Giáo Hội và củng cố các mối dây huynh đệ giữa mọi phần tử của Giáo Hội với nhau. Với ơn phù trợ của Mẹ Maria, Giáo Hội được trở thành một căn nhà biết đón tiếp, một người mẹ của mọi dân tộc.

Sau thánh lễ, ĐTC đã về tòa Sứ Thần Tòa Thánh cách đó 8 cây số, rồi gặp riêng 22 GM, chủ chăn của 15 giáo phận Paraguay tại trung tâm văn hóa của tòa Sứ Thần. Hiện diện trong dịp này cũng có các GM Ecuador và Bolivia, hai nước vừa được ĐTC viếng thăm. ■

ĐGH PHAN-XI-CÔ VIẾNG ... (tiếp theo trang 10)

Thư hai, trong các cuộc tiếp xúc, ngài nói với các mục tử và tín hữu những lời lẽ tích cực nhất, mạnh bạo nhất:

« Tiếng nói của các Mục Tử, vốn phải mang tính tiên tri, gửi tới xã hội nhân danh Mẹ Giáo Hội, kể từ sự lựa chọn ưu tiên và mang tính Phúc Âm của Giáo Hội là chọn những người bị bỏ rơi.

« người ta không thể đi theo Chúa Giêsu mà không hy sinh mạng sống của mình cho những kẻ mà Ngài đã chết trên cây thập giá vì họ.

« chỉ cần làm người Samari tốt lành, đừng né tránh họ.... chiếu cố đến những người anh em yếu kém

nhất và những nhóm thiểu số mỏng manh nhất...

« và câu trả lời của chúng ta là không được làm kẻ đấng trí, viện cớ chúng ta không có phương tiện hay thực tế quá sức chúng ta.....

“tự do là phúc lành mà tất cả chúng ta giờ đây cùng cầu xin.

“Khi tự hiến, con người tìm lại được chính mình với căn tính đích thực của mình là con cái Thiên Chúa.

« Thật là đẹp khi tất cả mọi người có thể nhìn ngắm chúng ta săn sóc lẫn nhau như thế nào, chúng ta khuyến khích lẫn nhau như thế nào và chúng ta đồng hành với nhau như thế nào.

Thứ ba, tiếng vang của Thông

Điệp Laudato Si vẽ ra một bản đồ về môi trường và ý nghĩa cuộc sống, là tiếng báo động cho nhân loại thời nay hãy dành sự sống cho tương lai. Bức Thông Điệp làm cho nhiều người suy nghĩ và chính lời cảm ơn đặc biệt của 2 trong 3 nguyên thủ Nam Mỹ.

Thật đúng như lời Tổng thống Morales của Bolivia khi ông gọi Đức Giáo Hoàng Phanxicô là vị “Giáo Hoàng của người nghèo”. Ông thấy nơi ngài một vị Thánh Phanxicô Assisi mới, trạng sư của những người túng thiếu, đáng để “ủng hộ cuộc giải phóng dân tộc chúng tôi.” ■

Nội dung bài phỏng vấn ĐTC trên chuyến bay từ Assuncion, Paraguay về Roma

ĐTC Phanxicô trả lời cuộc phỏng vấn của các nhà báo quốc tế trên chuyến bay từ Assuncion về

Chiều Chúa Nhật 12-7 vừa qua trên chuyến bay từ Paraguay về Roma ĐTC Phanxicô đã dành cho các nhà báo quốc tế một cuộc phỏng vấn dài. Sau đây chúng tôi xin gửi tới quý vị nội dung một số câu hỏi và trả lời của ĐTC:

Nhà báo Anibal Velazquez của nhật báo ABC Color Paraguay hỏi: thưa ĐTC, dân chúng vui mừng vì ĐTC đã nâng lên thánh Caacupé lên hàng Vương cung thánh đường, nhưng họ tự hỏi Paraguay có tội gì mà chưa có Hồng Y?

Đáp: Không có Hồng Y không phải là một tội. Đa số các nước trên thế giới không có Hồng Y. Quốc tịch

của các HY là thiếu số. Đúng thật là cho tới nay Paraguay chưa có HY nào. Tôi không biết lý do. Đôi khi để chọn các HY người ta cân nhắc, đọc và nghiên cứu các hồ sơ của từng vị, xem xét con người, nhất là đặc sủng của HY sẽ được chọn để cố vấn cho ĐGH và trợ giúp Giáo Hoàng trong việc cai quản Giáo Hội hoàn vũ. HY tuy thuộc về một Giáo Hội địa phương nhưng được gia nhập vào Giáo Hội Roma và có một cái nhìn đại đồng. Điều này không có nghĩa là tại Paraguay không có các Giám Mục có quan điểm vũ hoàn. Nhưng lý do vì không thể chỉ định quá 120 HY có quyền bầu Giáo Hoàng. Uruguay đã có hai vị. Một vài nước Trung Mỹ cũng đã có HY, nhưng tất cả tùy thuộc các hoàn cảnh, con người và đặc sủng. Nhưng sự kiện này không

có nghĩa là các Giám Mục Paraguay không có giá trị gì. Paraguay có các Giám Mục thiên tài. Tôi nhớ là có hai Giám Mục Bogarin đã làm nên lịch sử Paraguay. Nếu nhìn vào Giáo Hội Paraguay thì Paraguay đáng có hai HY, nhưng nó không liên quan gì tới công nghiệp. Paraguay là một Giáo Hội sống động, tươi vui, một Giáo Hội chiến đấu và có một lịch sử vinh quang.

Chị Anna Matranga, phóng viên của đài truyền hình CBS hỏi: Thưa ĐTC một trong các sứ điệp mạnh mẽ nhất của chuyến công du này đó là hệ thống kinh tế toàn cầu thường áp đặt tâm thức của lợi nhuận bằng mọi giá, gây thiệt hại cho dân nghèo. Điều này bị dân Mỹ coi như là lời chỉ trích trực tiếp hệ thống kinh tế và kiểu sống của họ. ĐTC trả lời thế nào cho nhận thức này? Và đâu là lượng định của ĐTC đối với ảnh hưởng của Hoa Kỳ trên thế giới?

Đáp: Điều tôi đã nói, câu nói ấy không mới mẻ. Tôi đã nói trong Thông điệp Niềm Vui Phúc Âm: “nền kinh tế này giết chết”. Tôi nhớ rõ câu này. Có một bối cảnh. Và tôi cũng nói trong Thông điệp “Laudato si” “, việc chỉ trích không phải là một điều mới lạ, người ta biết đó. Tôi đã nghe rằng bên Hoa Kỳ đã có vài lời chỉ trích. Tôi đã nghe, nhưng tôi chưa đọc và nghiên cứu để rồi đối thoại. Chị sẽ hỏi tôi nghĩ gì, nhưng nếu tôi chưa đối thoại với những người đã chỉ trích, thì tôi không có quyền đưa ra một tư tưởng, cô lập khỏi cuộc đối thoại.

Hỏi: Thưa ĐTC giờ đây ĐTC sẽ sang Hoa Kỳ, ĐTC có nghĩ mình sẽ được tiếp đón như thế nào không, ĐTC có ý tưởng nào về quốc gia này không?

Đáp: Không, bây giờ tôi phải

bắt đầu nghiên cứu, bởi vì cho tới nay tôi đã nghiên cứu ba nước rất xinh đẹp mới viếng thăm này, chúng là một sự phong phú và là một vẻ đẹp. Bây giờ tôi phải bắt đầu nghiên cứu nước Cuba, vì tôi sẽ viếng thăm trong hai ngày rưỡi, rồi Hoa Kỳ, ba thành phố miền Đông - vì tôi không thể đi đến miền Tây - là Whashington, New York và Philadelphia, tôi phải bắt đầu nghiên cứu các chỉ trích này rồi đối thoại một chút.

Chị Aura Vistas Miguel hỏi: Thưa ĐTC, ĐTC đã cảm thấy gì khi trông thấy cây thánh giá hình búa liềm và Chúa Kitô trên đó, do tổng thống Morales dâng tặng? Và cây Thánh Giá ấy đâu rồi?

Đáp: Thật là lạ, tôi không biết điều này và tôi cũng không biết là cha Espinal đã là một nhà điêu khắc và cũng là thi sĩ. Tôi mới chỉ biết trong các ngày này thôi. Tôi đã thấy cây thánh giá, và đối với tôi nó đã là một ngạc nhiên. Điều thứ hai, có thể coi nó như loại nghệ thuật phản đối. Chẳng hạn tại Buenos Aires, cách đây vài năm, đã có một cuộc triển lãm của một điêu khắc gia rất giỏi, có óc sáng tạo, người Argentina. Bây giờ ông ta chết rồi. Nó đã là nghệ thuật phản kháng, và tôi nhớ có một tác phẩm là “Chúa Kitô bị đóng đinh trên một máy bay bỏ bom đang lao đầu xuống”. Đó đã là một chỉ trích chống lại Kitô giáo liên minh với chế độ tư bản là máy bay bỏ bom. Như thế, điểm thứ nhất tôi đã không biết, điểm thứ hai tôi định tính nó như là nghệ thuật phản kháng, trong một vài trường hợp có thể gây xúc phạm. Thứ ba, trong trường hợp cụ thể ở đây Cha Espinal thuộc loại này. Điều này thì tôi biết, vì hồi đó tôi là phân khoa trưởng phân khoa thần học, và người ta đã nói nhiều tới chuyện này, tới các khuynh hướng khác nhau và

ai là các người đại diện. Trong cùng năm ấy Cha Bê Trê trên tổng quyền dòng Tên Arrupe đã viết một bức thư cho toàn dòng liên quan tới việc phân tích thực tại thần học theo khuynh hướng mác xít, và khẳng định rằng làm như thế là không được. Chúng là các điều khác nhau, làm như thế là không được và không đúng đắn. Và bốn năm sau, năm 1984 Bộ Giáo Lý Đức Tin công bố tập sách nhỏ đầu tiên chỉ trích điều này, đó là tuyên bố đầu tiên về nền thần học giải phóng. Rồi đến tập thứ hai mở ra các viễn tượng có tính chất kitô hơn. Tôi đang đơn giản hoá một chút có phải thế không ạ? Chúng ta hãy giải thích thời đó Espinal đã là một người hứng khởi đối với phân tích này của thực tại mác xít, cũng như của thực tại thần học, bằng cách dùng chủ thuyết mác xít. Tác phẩm này phát xuất từ đó. Cả các bài thơ của cha Espinal cũng thuộc loại phản kháng này, nhưng đó đã là cuộc sống, tư tưởng của cha, cha đã là một người đặc biệt, với biết bao nhiêu tài năng thiên phú, và cha tranh đấu trong ý hướng ngay lành. Tôi đã phải giải thích như thế và nói với anh chị em để đừng có các ý kiến sai lầm. Cây thánh giá ấy giờ đây tôi mang theo với tôi, đi với tôi. Có lẽ chị đã nghe biết là tổng thống Morales đã muốn trao tặng tôi hai huân chương, huân chương quan trọng nhất nước Bolivia và huân chương kia thuộc Hội cha Espinal, một hội mới. Tôi đã không bao giờ nhận một huân chương, nó không thích hợp với tôi. Nhưng tổng thống đã làm điều này với tất cả thiện chí với ước mong khiến cho tôi hài lòng. Và tôi nghĩ rằng chúng đến từ nhân dân Bolivia. Tôi đã cầu nguyện trên các huân chương ấy, và tôi đã nghĩ, nếu tôi đem về Vaticăng, thì chúng sẽ nằm trong một viện bảo

tàng, và sẽ không có ai trông thấy. Do đó tôi đã nghĩ để chúng lại cho Đức Bà Copacabana, là Mẹ của dân nước Bolivia. Chúng sẽ được đem đến đền thánh Đức Mẹ Copacabana, tôi đã giao hai huân chương ấy rồi. Trái lại Chúa Kitô thì tôi đem theo với tôi.

Chị Anaiis Feuga hỏi: Thưa ĐTC, trong thánh lễ tại Guayaquil ĐTC đã nói rằng Thượng Hội Đồng Giám Mục phải làm chín mùi một sự phân định để tìm ra các giải pháp cụ thể cho các khó khăn của gia đình. Rồi ĐTC đã xin tín hữu cầu nguyện cho những gì đối với chúng ta xem ra là ô uế, gây gương mù gương xấu, hay khiến cho chúng ta sợ hãi, để Thiên Chúa có thể biến đổi thành phép lạ. Xin ĐTC xác định đâu là các tình trạng ô uế hay gây hoang sợ hoặc gây gương mù gương xấu mà ĐTC muốn ám chỉ?

Đáp: Ở đây nữa tôi cũng sẽ giải thích bối cảnh văn bản. Tôi đã nói tới phép lạ rượu ngon, và tôi nói rằng các vại nước đầy, nhưng là để cho việc thanh tẩy. Mỗi người vào dự lễ cưới đều thanh tẩy và để các dư nhớt tinh thần của mình ở ngoài. Đó là lễ nghi thanh tẩy trước khi vào một nhà nào hay vào đền thờ. Một lễ nghi mà bây giờ chúng ta có trong nước thánh: nó là phần còn lại của lễ nghi do thái xưa kia. Tôi đã nói rằng chính Chúa Giêsu đã làm ra rượu ngon nhất với nước để rửa các nhớt, rửa cái tội tệ nhất. Nói chung chung, tôi đã nghĩ tới việc chú giải này: gia đình bị khủng hoảng - chúng ta tất cả đều biết - chỉ cần đọc tài liệu làm việc của Thượng Hội Đồng Giám Mục về gia đình mà anh chị em biết đó, vì nó đã được trình bày trong đó rồi. Chúng tôi đã ám chỉ tất cả những điều ấy: ước chi Chúa thanh tẩy chúng ta khỏi cuộc khủng

hoảng này, khỏi biết bao nhiêu điều được miêu tả trong Tài liệu làm việc. Nó là một điều chung chung, chứ tôi đã không nghĩ đến một điểm đặc biệt nào. Xin Chúa khiến cho chúng ta trở nên tốt lành hơn, cho gia đình của chúng ta trưởng thành và tốt lành hơn. Gia đình đang gặp khủng hoảng, xin Chúa thanh tẩy chúng ta và chúng ta tiến tới. Nhưng các điểm đặc biệt của cuộc khủng hoảng này thì ở trong Tài liệu làm việc của Thượng Hội Đồng Giám Mục, mà anh chị em có.

Anh Javier Martinez Brocal của hãng thông tin Romereports hỏi: Thưa ĐTC, xin cảm ơn ĐTC vì cuộc đối thoại giúp cá nhân chúng con cũng như công việc của chúng con. Con hỏi thay mặt tất cả các nhà báo nói tiếng Tây Ban Nha. Chúng ta đã thấy việc trung gian giữa Cuba và Hoa Kỳ xuôi chảy. ĐTC có nghĩ là có thể làm điều gì đó giống như thế trong các tình hình tế nhị khác của Châu Mỹ Latinh hay không, con nghĩ tới Venezuela và cả Colombia nữa? Rồi con có một tò mò: con nghĩ tới cha con ít hơn ĐTC vài tuổi, nhưng chỉ có phân nửa năng lực của ĐTC thôi. Chúng con đã trông thấy năng lực ấy của ĐTC trong chuyến viếng thăm này, và từ hai năm rưỡi nay. ĐTC có bí quyết nào vậy?

Đáp: Đây là loại “ma túy” ĐTC dùng, anh ấy muốn hỏi vậy ấy mà. Đó đã là câu hỏi.

Tiến trình giữa Cuba và Hoa Kỳ đã không có sự trung gian nào. Nó đã không có tính cách trung gian. Đã có ước muốn từ hai phía. Và tôi xin nói thật, điều này đã xảy ra hồi tháng giêng năm ngoái và ba tháng trôi qua trong đó tôi đã chỉ cầu nguyện cho việc này thôi, tôi đã không quyết định gì: mà có thể làm gì cho hai

nước này sau 50 năm họ ở trong tình trạng như thế? Nhưng Chúa đã làm cho tôi nghĩ tới một Hồng Y. Ngài đã qua đó, đã nói chuyện, rồi tôi cũng đâu có biết gì đâu, rồi một hôm ĐHY Quốc Vụ Khanh Tòa Thánh, cũng hiện diện ở đây, đến nói với tôi: Ngày mai chúng con có cuộc họp với hai phái đoàn... “Mà làm sao?” “Vâng họ nói chuyện với nhau giữa hai nhóm và họ đang làm điều đó”. Nó đã chạy một mình, đã không có việc làm trung gian. Đó đã là thiện chí của hai nước: công lao là của họ, chính họ đã làm điều này. Chúng tôi hầu như đã không làm gì cả, chỉ làm các điều bé nhỏ thôi, và giữa tháng 12 thì tin được loan ra. Câu chuyện là như thế, thực sự không có gì khác nữa. Điều tôi lo lắng là trong lúc này đây tiến trình hòa bình đừng ngưng lại, và trong nghĩa này chúng tôi luôn luôn sẵn sàng giúp đỡ, trong biết bao cách thế. Nhưng sẽ là điều xấu, nếu câu chuyện không tiến tới. Bên Venezuela HĐGM làm việc để đem lại một chút hòa bình, nhưng ở đây cũng thế đã không có việc làm trung gian. Trong trường hợp của Hoa Kỳ đó đã là do Chúa và hai việc tình cờ, rồi nó tiến tới một mình. Đối với Colombia tôi cầu mong và cầu nguyện, và chúng ta phải cầu nguyện để tiến trình này đừng dừng lại. Nó là một tiến trình đã kéo dài hơn 50 năm nay rồi, và đã có biết bao nhiêu người chết! Tôi nghe nói là có hàng triệu. Liên quan tới Venezuela tôi không có gì để nói.

Ah còn chuyện “ma túy”. Nhưng mà chỉ có trà mate giúp tôi thôi, tôi đã không nếm coca. Điều này rõ rồi chứ?

Anh Ludwig Ring-Eifel thuộc hãng thông tấn KNA của Đức hỏi: Thưa ĐTC, trong chuyến công du này chúng con đã nghe biết bao

nhiều sứ điệp mạnh mẽ cho người nghèo, cả các sứ điệp mạnh mẽ và đôi khi nghiêm khắc nữa đối với người giàu và kẻ quyền thế. Nhưng có một điều mà chúng con đã nghe nói tới rất ít đó là các sứ điệp cho giới trung lưu, nghĩa là những người làm việc, trả thuế, dân thường. Con muốn hỏi tại sao trong huấn quyền của ĐTC lại có ít sứ điệp cho lớp trung lưu như vậy? Và nếu có thì đó là sứ điệp nào?

Đáp: Xin cảm ơn anh rất nhiều, đó là một sửa sai rất đẹp. Xin cảm ơn. Anh có lý, đó là một sai lầm từ phía tôi. Tôi phải nghĩ tới điều này. Tôi sẽ đưa ra vài bình luận, nhưng không phải để biện minh cho tôi. Anh có lý, tôi phải suy nghĩ một chút. Thế giới này có nhiều cực. Lớp trung lưu trở thành bé nhỏ hơn. Có sự toàn cầu hóa lớn giữa người giàu và người nghèo. Đây là điều có thật, và có lẽ điều này khiến cho tôi đã không chú ý tới giới trung lưu. Tôi nói về thế giới, vài nước thì không, chúng chạy rất tốt, nhưng trên thế giới nói chung người ta trông thấy việc tạo thành hai cực này và con số người nghèo rất lớn. Thế rồi tại sao tôi nói tới người nghèo? Bởi vì nó là trọng tâm của Tin Mừng, và tôi luôn luôn nói từ Tin Mừng về sự nghèo khó, tự nó có tính cách xã hội học. Tôi cũng có vài lời nói về lớp trung lưu, nhưng chỉ lướt qua. Nhưng người dân đơn sơ, người dân thường, lớp công nhân, giai tầng ấy có giá trị lớn. Nhưng tôi tin rằng anh đã nói tới một điều mà tôi phải làm, tôi phải đào sâu hơn giáo huấn về điểm này, Tôi xin cảm ơn anh về sự trợ giúp.

Chị Vania De Luca thuộc chương trình truyền hình Rainews 24 giờ hỏi: Thưa ĐTC, trong các ngày này ĐTC đã nhấn mạnh trên sự cần thiết của các lộ trình hội nhập, bao gồm

xã hội, chống lại tâm thức gạt bỏ. ĐTC đã ủng hộ cả các dự án đi theo hướng này của việc sống hạnh phúc. Cả khi ĐTC đã cho biết phải nghĩ tới chuyến viếng thăm Hoa Kỳ, ĐTC có nghĩ tới việc đề cập tới các vấn đề này tại Liên Hiệp Quốc, tại Tòa Bạch Ốc hay không? ĐTC có nghĩ tới chuyến công du này khi nói tới các vấn đề này hay không?

Đáp: Không, tôi đã chỉ nghĩ đến chuyến viếng thăm cụ thể này và tới thế giới nói chung. Nhưng nợ nần của các nước trên thế giới trong lúc này thật kinh khủng, Tất cả mọi nước đều nợ, và có một vài nước đã mua nợ của các nước lớn. Đây là một vấn đề quốc tế. Nhưng với điều này tôi đã không đặc biệt nghĩ tới chuyến đi Hoa Kỳ.

Anh Courtney Wals của đài Fox News hỏi: Thưa ĐTC, chúng ta đã nói một chút về Cuba, nơi ĐTC sẽ viếng thăm vào tháng 9 tới đây trước khi đi Hoa Kỳ, cũng như nói tới vai trò của Vatican trong việc làm cho hai nước xích lại gần nhau. Bây giờ Cuba sẽ có một vai trò lớn hơn trong cộng đồng quốc tế, theo ĐTC chính quyền La Habana có phải cải tiến danh tiếng của mình liên quan tới việc tôn trọng các quyền con người kể cả quyền tự do tôn giáo không? Và ĐTC có tin rằng Cuba có nguy cơ mất đi điều gì trong liên hệ mới này với quốc gia mạnh nhất thế giới hay không?

Đáp: Các quyền con người là để cho tất cả mọi người và người ta tôn trọng các quyền con người chỉ trong một hai nước mà thôi. Tôi sẽ nói rằng trong biết bao nhiêu nước, trong biết bao nhiêu miền trên thế giới này người ta không tôn trọng các quyền con người.

Cuba mất cái gì và Hoa Kỳ mất

cái gì? Điều mà cả hai nước đều có được đó là hòa bình. Đây là điều chắc chắn. Sự gặp gỡ, tình bạn, sự cộng tác: đó là điều chiếm được. Nhưng hai nước mất cái gì thì tôi chưa nghĩ ra được; sẽ là những điều cụ thể, nhưng luôn luôn trong một cuộc thương thuyết người ta được và mất. Trở lại với các quyền con người và tự do tôn giáo, anh chị em hãy nghĩ trên thế giới có các nước, kể cả vài nước âu châu, vì các lý do khác nhau người ta không để cho bạn làm một dấu chỉ tôn giáo nữa. Và trong các đại lục khác cũng thế, đúng không? Điều này đúng, Tự do tôn giáo không được tôn trọng trên toàn thế giới, trong biết bao nhiêu nước xảy ra như thế.

Anh Benedicte Lutaud hỏi: Thưa ĐTC, ĐTC như là vị lãnh đạo quốc tế mới của các chính sách thay thế, con muốn biết tại sao ĐTC lại chú ý tới các Phong trào bình dân, và ít chú ý tới thế giới kinh doanh như vậy, và ĐTC có nghĩ rằng Giáo Hội sẽ theo ĐTC trong việc giang tay ra cho các phong trào bình dân rất đời hay không?

Đáp: Thế giới của các Phong trào bình dân là một thực tại; nó là một thực tại rất to lớn trên toàn thế giới. Vậy tôi đã làm gì? Điều tôi đã làm là trao ban giáo lý xã hội của Giáo Hội cho nó, đó cũng là điều tôi làm đối với giới kinh doanh. Có một giáo lý xã hội của Giáo Hội. Nếu anh đọc điều tôi đã nói với các Phong trào bình dân, là một diễn văn khá dài, nó là một tóm lược giáo lý của Giáo Hội. Tất cả những gì tôi đã nói là giáo lý xã hội của Giáo Hội, và khi tôi phải nói với thế giới kinh doanh tôi cũng nói cùng điều đó, nghĩa là Giáo lý xã hội của Giáo Hội nói gì với thế giới kinh doanh. Thí dụ trong Thông điệp “Laudato si” có một đoạn về công

ích và cả nợ nần xã hội của tư sản đi theo chiều hướng này đó là áp dụng giáo lý xã hội của Giáo Hội.

Hỏi: ĐTC có nghĩ rằng Giáo Hội sẽ theo ĐTC trong việc giang tay này không?

Đáp: Ở đây chính tôi theo Giáo Hội, bởi vì tôi chỉ đơn sơ rao giảng Giáo Lý xã hội của Giáo Hội cho Phong trào này. Đó không phải là một bàn tay giang ra cho một kẻ thù, nó không phải là một sự kiện chính trị, không. Nó là một sự kiện dạy giáo lý. Tôi muốn rằng điều này rõ ràng.

Chị Cristina Cabrejas hỏi: Thưa ĐTC, ĐTC có sợ hãi rằng các diễn văn của ĐTC bị lèo lái bởi các chính quyền, các nhóm quyền lực, các phong trào không?

Đáp: Tôi lập lại một chút những gì đã nói từ đầu. Mỗi một lời nói, mỗi một câu của một diễn văn có thể bị lèo lái. Đó là điều nhà báo Ecuador đã hỏi tôi. Cùng một câu ấy nhưng có vài người nói là phò chính quyền, và người khác thì nói là chống chính quyền. Đôi khi có các tin tức chỉ lấy một câu và bên ngoài bối cảnh. Vâng, tôi không sợ, tôi chỉ nói một cách đơn sơ nhưng anh chị em hãy nhìn bối cảnh. Nếu tôi sai, thì với một chút xấu hổ tôi xin lỗi thôi và tiếp tục.

Anh Andrea Torielli hỏi: Thưa ĐTC, đúc kết lại, ĐTC đã muốn để lại cho Giáo Hội tại châu Mỹ Latinh sứ điệp nào trong những ngày này? Và Giáo Hội Mỹ Latinh có vai trò nào, kể cả như dấu chỉ trong thế giới?

Đáp: Giáo Hội Mỹ Latinh có một sự phong phú lớn: đó là một Giáo Hội trẻ và điều này quan trọng. Một Giáo Hội trẻ với một sự tươi

mát, cả với một vài không hình thức. Nó cũng có một nền thần học, một nghiên cứu phong phú. Tôi đã muốn trao ban tâm hồn cho Giáo Hội trẻ này và tôi tin rằng Giáo Hội trẻ này có thể cho chúng ta biết bao nhiêu điều hay đẹp. Trong cả ba quốc gia đọc đường có các người cha các bà mẹ với trẻ em; họ cho thấy các em. Chưa bao giờ tôi đã lại trông thấy nhiều trẻ em như vậy, biết bao nhiêu trẻ em. Đó là một dân, và Giáo Hội cũng như vậy, đó là một bài học cho chúng ta, cho Âu châu, nơi số sinh giảm sút gây hoảng sợ một chút, và cả việc cũng ít có các đường lối chính trị trợ giúp các gia đình đông con. Tôi nghĩ tới nước Pháp có một

đường lối chính trị đẹp trợ giúp các gia đình đông con nên đã đạt hơn 2% số sinh, trong khi các nước khác thì có số sinh gần zero, cả khi không phải mọi nước đều như thế. Tôi tin rằng bên Albania có 45%, nhưng bên Paraguay có tới hơn 70% dân số từ 40 tuổi trở xuống. Sự phong phú của dân tộc và Giáo Hội này đó là một Giáo Hội sống động. Đó là một sự phong phú, một Giáo Hội của sự sống. Điều này quan trọng. Tôi tin rằng chúng ta phải học hỏi từ điều này và sửa chữa lại, bởi nếu không, nếu không có con cái... Đó là điều mà tôi đã nói biết bao lần về sự gạt bỏ! Người ta gạt bỏ trẻ em, người ta gạt bỏ người già, và với sự kiện

thiếu công ăn việc làm người ta gạt bỏ người trẻ. Vì thế các dân tộc mới, các dân tộc trẻ trao ban cho chúng ta nhiều sức mạnh hơn. Đối với Giáo Hội tôi sẽ nói rằng một Giáo Hội trẻ - với biết bao nhiêu vấn đề, bởi vì có các vấn đề - tôi tin rằng đó là sứ điệp mà tôi tìm thấy: đừng sợ hãi cho tuổi trẻ này và cho sự tươi mát này của Giáo Hội. Có thể đó là một Giáo Hội hơi vô kỷ luật một chút, nhưng với thời gian sẽ kỷ luật và trao ban cho chúng ta biết bao điều tốt đẹp.

■

(SD 13-7-2015)

■ *Linh Tiến Khẩu*

THƯ ĐỘC GIẢ

(tiếp theo trang 5)

■ Cô Marilyn Phan, OK

Tòa Soạn đã nhận thư và lệ phí.

■ Ông Nguyễn Hữu Tùng, TX

Cám ơn ông đã gửi thư và lệ phí.

■ Bà Đặng Thị Bình, SC

Tòa Soạn mong nhận được thư bà vào cuối năm và mong Bà vẫn tiếp tục đồng hành với Diễn Đàn,

■ Bà Ngô Thị Xinh, MD

Cám ơn Bà đã gửi lệ phí cho hai người. Xin bà tiếp tục nâng đỡ và giới thiệu báo ĐGD đến quý thân hữu.

■ Ông Nguyễn Văn Vinh, KS

Tòa Soạn đã cập nhật lệ phí. Xin

ông giới thiệu thêm độc giả mới tại KS.

■ GS. Vũ Đức, CA

Cám ơn GS. đã gửi lệ phí.

■ Ông Vũ Văn Cung, TX

Diễn Đàn cám ơn những lời cầu chúc của ông trong một lá thư rất trang trọng. Mong ông quảng bá cho nhiều người biết và đọc báo DDGD.

■ Ông Miller Nguyễn, CA

Tòa Soạn đã cập nhật địa chỉ mới của ông bà tại Westminster. Xin ông bà tham gia chiến dịch “Mỗi độc giả giới thiệu một Độc Giả mới.”

■ Bà Vũ V. An, CA

Cám ơn Bà đã cẩn thận gửi thư kèm bằng chứng. Tòa Soạn vẫn gửi báo đều đặn cho độc giả cho dù lệ phí đã đáo hạn vì Diễn Đàn là món ăn tinh thần chất chứa Tin Mừng cần

được đến tay Độc Giả bốn phương. Mong Bà giới thiệu thêm Độc Giả mới để lời chúc “đông độc giả” của Bà được thể hiện.

■ Ông Trần Văn Hiếu, TX

Để giảm bớt công sức và bui phí cho TS phải gửi thư báo ngày đáo hạn lệ phí theo lời yêu cầu của ông, xin ông vui lòng để ý lệ phí đáo hạn được in trên dòng đầu của LABEL gửi báo hàng tháng.

■ Ông Hà Duy Thành, CA

Tòa Soạn đã nhận và nhật tu lệ phí.

■ ÔB Dương Văn Hà và ÔB Nguyễn Thế Sơn, Calgary

Chúng tôi đã nhận được lệ phí gia hạn báo. Xin cảm ơn. ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Obama tiếp Tổng bí thư Đảng Cộng Sản Việt Nam

■ Theo *Trà Mĩ*

(Danchimviet online.net)

Nguyễn Phú Trọng 71 tuổi, Tổng Bí Thư đảng CS/VN, trước khi đi Mỹ, đã nói ông hy vọng sẽ xây dựng lòng tin giữa Washington và Hà Nội 20 năm sau khi Tổng thống Bill Clinton bình thường hóa quan hệ ngoại giao và 40 năm sau khi kết thúc chiến tranh Việt Nam.

Tờ Thanh Niên viết; “*Những vấn đề khác, gồm cả Đối tác xuyên Thái Bình Dương do Mỹ dẫn đầu, nhân quyền, và hợp tác quốc phòng song phương, cũng là những điểm ở đầu của chương trình nghị sự.*”

Khi trả lời bằng văn bản cho một tập hợp nhỏ các nhà báo phương Tây, ông Trọng cho biết: “*Giống như trong bất kỳ mối quan hệ giữa hai quốc gia trên thế giới, Việt Nam và Hoa Kỳ có sự khác nhau về một số vấn đề như nhận thức về dân chủ, nhân quyền và thương mại. Để giải quyết sự khác biệt, tôi tin rằng cách hiệu quả nhất là cuộc đối thoại cởi mở và mang tính xây dựng để hiểu nhau hơn để những khác biệt đó sẽ không trở thành rào cản trong quan hệ hai nước nói chung.*”

Báo The Guardian nhận định: “*Trọng là một trong bốn nhân vật quyền lực nhất tại Việt Nam, cùng với Chủ tịch Nước Trương Tấn Sang, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng và Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng. Trên lý thuyết, ông là người đứng đầu trong đảng của nhà nước Cộng sản độc đảng, nhưng tập thể lãnh đạo của đảng này cai trị Việt Nam, và các quyết định quan trọng*

nhất phải được bộ chính trị gồm 16 thành viên quyết định.”

Cuộc họp với Tổng thống Mỹ diễn ra giữa những lo ngại mới khi Trung Quốc đang biểu dương cơ bắp ở Biển Đông, đặt Bắc Kinh vào vị trí xung đột với các nước láng giềng biển, đặc biệt là Việt Nam. Hai nước đã có cuộc chiến ở biên giới ngăn ngòi nhưng đâm máu vào năm 1979 và duy trì một mối quan hệ lạnh nhạt, nói chung. Đầu năm nay, Trung Quốc đã bắt tay vào một chương trình xây dựng đảo nhân tạo trong một quần đảo nhỏ mà Việt Nam cũng tuyên bố có chủ quyền.

Trọng cho biết ông hy vọng rằng “*Mỹ sẽ tiếp tục có tiếng nói và hành động phù hợp để góp phần giải quyết hòa bình các tranh chấp ở (Biển Đông) phù hợp với luật pháp quốc tế để bảo đảm hòa bình và ổn định trong khu vực châu Á-Thái Bình Dương và trên thế giới.*”

Jackie Northam của NPR ghi nhận: “*Tổng thống Obama thông thường chỉ gặp gỡ với những người đứng đầu nhà nước hoặc chính phủ,*

nhưng vì tầm quan trọng của Trọng ở Việt Nam và chiến lược của Mỹ để trở lại châu Á, nên mới có quyết định rằng hai người sẽ gặp nhau.”

Obama cũng đã gặp gỡ với Chủ tịch Nước của Việt Nam Trương Tấn Sang tại Nhà Trắng vào năm 2013 và

TT Obama tiếp Nguyễn Phú Trọng tại Nhà Trắng 7-7-2015

gặp Thủ tướng nước này năm ngoài tại một hội nghị thượng đỉnh tại Châu Á. Và tháng trước, Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Ash Carter đã gặp Trọng tại Phủ Chủ tịch ở Hà Nội.

The Washington Post viết: “*Những người ủng hộ nhân quyền đã bày tỏ sự quan tâm trước chuyến thăm của Trọng, nói rằng Việt Nam đã không đạt được tiến bộ đáng kể trong việc trả tự do cho các tù nhân chính trị và cải thiện các quyền lao động cho công nhân.*”

“*Đã có dự đoán trong giới chuyên gia ngoại giao ở Washington rằng ông Obama có thể sẽ có chuyến viếng thăm đầu tiên đến Việt Nam vào mùa thu này trong chuyến đi của ông*

sang châu Á, nhưng Nhà Trắng đã chưa xác nhận về chuyến đi như vậy.”

Trong báo cáo C3S Paper No. 0009 hồi đầu năm 2015 của Trung tâm Nghiên cứu Trung Quốc Chennai, Carlyle A. Thayer, giáo sư của Đại học New South Wales và Viện Quốc phòng Úc cho rằng:

“Nếu Obama nhận lời tiếp đón Trọng ở Phòng Bầu dục thì đó là một nhượng bộ rất lớn sau cả năm trời Việt Nam làm áp lực.”

Mỹ được lợi gì? Việt Nam tiếp tục bắt giữ blogger, người bất đồng chính kiến, do đó phá hoại những tiến bộ hạn chế Việt Nam đã đạt được trong việc giải quyết vấn đề nhân quyền. Giới chức Hoa Kỳ thích như thuật ngữ “những người có thể được giải thoát”. Nhưng chính xác thì Trọng sẽ làm gì để thúc đẩy quan hệ song phương nếu có được tiếp kiến với Obama tại Phòng Bầu dục?

Được tiếp đón như thế, một là Trọng được quảng cáo, được thế giới biết đến và hai là đem lại một chút tinh chính đáng cho đảng Cộng sản Việt Nam. Cũng có tin đồn rằng Việt Nam muốn Trọng đi Hoa Thịnh Đốn và muốn cả hai Tập Cận Bình, và Obama đến Hà Nội.”

Ngày 3 tháng 7, 2015 Tuy viên báo chí Nhà Trắng đã có Tuyên bố về chuyến thăm của Tổng Bí thư (đảng Cộng sản) Nguyễn Phú Trọng của Việt Nam như sau”:

“Ngày 7 tháng 7 năm 2015, Tổng thống Obama sẽ tiếp đón Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam tại Nhà Trắng. Tổng thống mong muốn thảo luận với Tổng Bí thư Trọng cách để tăng cường hơn nữa quan hệ đối tác toàn diện giữa Mỹ với Việt Nam, phản ánh về những thành quả hai mươi năm qua kể từ khi bình thường hóa quan hệ ngoại giao

song phương. Tổng thống cũng hoan nghênh cơ hội để thảo luận về các vấn đề khác, gồm cả Đối tác Xuyên Thái Bình Dương, nhân quyền, và hợp tác quốc phòng song phương.”

Cuộc gặp gỡ giữa Nguyễn Phú Trọng và Tổng thống Barack Obama đã gây bất bình cho các nhóm nhân quyền; họ tổ chức một cuộc biểu tình bên ngoài Nhà Trắng, và dân biểu đảng Dân chủ trong Quốc hội cũng cho rằng Việt Nam là một ví dụ về sự bất công cho giới lao động và là một **nước làm gia công với mức lương thấp cho các công ty Mỹ.**

Sau cuộc họp tại Nhà Trắng thứ ba, ông Obama ca ngợi “tiềm năng to lớn của một thỏa thuận thương mại tiêu chuẩn cao nâng cao các tiêu chuẩn lao động, các tiêu chuẩn về môi trường và có khả năng có thể tạo ra nhiều việc làm có ý nghĩa và sự thịnh vượng cho cả Việt Nam và nhân dân Mỹ.”

Cả hai bên đều công nhận rằng vẫn còn sự khác biệt giữa hai nước.

“Chúng tôi cũng thảo luận về sự khác biệt giữa hai nước và con đường phía trước, gồm cả Đối tác xuyên Thái Bình Dương cũng như các vấn đề nhân quyền,” ông Trọng nói, và sau đó đã đi tham dự một buổi ăn trưa do Phó Tổng thống Joe Biden khoản đãi.

Mượn lời thi hào Nguyễn Du, Phó Tổng thống Mỹ đã chào mừng 20 năm quan hệ Mỹ-Việt cùng giới thiệu ông Nguyễn Phú Trọng trong bữa ăn trưa do Phó Tổng Thống khoản đãi tại trụ sở Bộ Ngoại Giao Hoa kỳ:

“Trời còn để có hôm nay,
Tan sương đầu ngõ vén mây giữa trời.”

Những người biểu tình cho nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam phản đối bên ngoài Nhà Trắng trong chuyến thăm của Tổng Bí thư Cộng sản Việt Nam hôm thứ ba.

PHOTO: EUROPEAN PRESSPHOTO AGENCY

Viet Tu

CANADA

Mặc Giao

CÁI BẮT TAY ĐẨY LÙI DÂN CHỦ

Bàn cờ chính trị luôn phức tạp hơn những gì người ta mong ước và dự tính trong đầu. Đường đi không thẳng tắp. Những điều gọi là thắng lợi thường chỉ là những thỏa hiệp. Thắng thua không mấy khi rõ rệt. Nhiều khi trong thắng có thua, trong thua có thắng. Không ít người Việt chúng ta mong muốn cộng sản Việt Nam ngả theo Mỹ để chống Trung Quốc. Muốn ngả theo Mỹ thì phải chấp nhận những điều kiện Mỹ đưa ra. Đó là tôn trọng nhân quyền, mở rộng tự do. Những điều kiện này mở đường cho việc thực thi tiến trình dân chủ hóa Việt Nam. Lối giải quyết xem ra giản dị và dễ dàng. Thực tế không dễ chút nào. Nhất là không dễ cho đảng cộng sản Việt Nam. Việc Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí Thư đảng cộng sản, viếng Mỹ từ 6 tới 10-7-2015, được tổng thống Mỹ tiếp kiến và hứa hẹn càng làm cho những người tranh đấu cho tự do dân chủ thêm nghi ngờ về việc hợp tác Mỹ-Việt. Nghi ngờ Mỹ không đòi tới cùng những điều kiện Mỹ đưa ra, chỉ cần cộng sản Việt Nam hứa và làm vài việc tỏ thiện chí cho có lệ là Mỹ tạm bằng lòng rồi. Việc Tổng Thống Obama tiếp Nguyễn Phú Trọng có mục đích xoa dịu đảng

cộng sản VN, đồng thời xác định lại những điều kiện của Mỹ với Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng. Trọng đã bị chìm quá lâu, bị nghi là tay sai của Tàu cộng, nay mới được nổi lại trên thời sự chính trường, và được dịp chứng minh với phe chống đương sự ở trong nước là đương sự không theo Tàu 100%, cũng biết đi dây như ai, và cũng được Mỹ “trọng thị”. Bên nào cũng cho mình là hành xử khôn ngoan, đạt thắng lợi. Còn nhân dân Việt Nam thì thua hay thắng trong ván cờ chính trị này?

Phía Mỹ, họ không có ảo tưởng kéo ngay cộng sản VN ra khỏi Trung Quốc để Việt Nam sát cánh chặt chẽ với Mỹ trong mặt trận chống tham vọng bá quyền của Trung Quốc ở Biển Đông. Họ biết Việt Nam lệ thuộc quá nhiều vào Trung Quốc, không thể dứt ra ngay mà không bị Trung Quốc trả đũa bằng cả chính trị, kinh tế lẫn quân sự. Tuy nhiên Mỹ hiểu cộng sản VN quá sợ và quá chán Trung

Quốc. Nếu chưa thể dứt tình lúc này thì cũng phải tìm cách xa dần, giảm bớt lệ thuộc, giảm bớt áp lực. Muốn làm vậy, cộng sản VN cần có một thế lực khác để dựa lưng. Trong tình trạng hiện tại, không có một thế lực nào khác ngoài Mỹ.

Bởi vậy, Mỹ đã đưa tay ra cho cộng sản VN nắm. Chính Nguyễn Phú Trọng đã xác nhận trong bài nói chuyện tại Trung Tâm Nghiên Cứu Chiến Lược Quốc Tế ngày 9-7-2015 là Hoa Kỳ và Việt Nam có quan hệ hợp tác trên rất nhiều lãnh vực. Hiện nay Hoa Kỳ là đối tác thương mại hàng đầu của Việt Nam (thương mại song phương đã lên tới 39 tỷ Đô-la

năm 2014, và với 16,500 sinh viên VN du học tại Mỹ). Mỹ và Việt Nam còn hợp tác về quốc phòng và an ninh. Bản ghi nhớ về hợp tác quốc phòng được ký chung năm 2011 và Thỏa Ước Quan Hệ Quốc Phòng được ký tại Hà Nội vào tháng 6 / 2015. Ngoài ra, Mỹ còn đưa ra hai mời khác để như: gia nhập TPP và giải tỏa lệnh cấm vận vũ khí sát thương.

Một khi Mỹ đưa mời thom ra
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

nhữ, tội gì cá Việt cộng không cần câu, nhất là lúc đang cần mồi để sống và chống ngoại xâm. Như vậy là Mỹ đã lôi kéo được Việt Nam, một quốc gia đang trực tiếp đối đầu với Trung Quốc về chủ quyền biển, đảo. Một

như trước, ngoài việc đánh lẻ ăn hiệp Việt Nam và Phi Luật Tân. Như vậy là Mỹ đang thắng thế, dù chưa thắng lợi hoàn toàn.

Về phía cộng sản VN, họ cũng đang khoe khoang thắng lợi. Họ

Phi cơ P-3 Orion

trong những việc quan trọng nhất Mỹ cần làm trong chiến lược ngăn chặn bá quyền của Trung Quốc tại Biển Đông là kết hợp các quốc gia trong vùng thành một liên minh chống lại tham vọng của Trung Quốc. Hoa Kỳ đang thành công trong kế hoạch này. Nhật Bản, Nam Hàn vẫn là đồng minh thân thiết. Ấn Độ cũng đối từ nghi kỵ, lạnh nhạt sang thông cảm, cộng tác. Úc tuy có nhiều liên hệ thương mại và tài chánh với Trung Quốc cũng phải nghĩ tới việc mua thêm tàu ngầm và máy bay trinh sát để phòng thân. Các quốc gia khác trong khối ASEAN, trừ Căm Bốt chạy theo Trung Quốc kiểm ăn, tuyệt đại đa số đều không có cảm tình với Trung Quốc và không muốn Trung Quốc trở thành bá chủ mặt biển trong vùng, vì nước nào cũng có quyền lợi biển để bảo vệ (trừ Lào nằm giữa đất liền). Trung Quốc đã bị cô lập, không có đồng minh trong mặt trận chiếm Biển Đông. Trung Quốc không còn dám hung hăng

đang từ từ ngã theo Mỹ mà không sợ Trung Quốc trả thù ngay. Họ biết năn nỉ, vuốt ve Mỹ về vấn đề nhân quyền để Mỹ xí xóa chín bỏ làm mười mà giúp họ cả về kinh tế lẫn quân sự. Nếu họ thỏa mãn hết các điều kiện của Mỹ thì chẳng bao lâu đảng cộng sản sẽ tiêu tan. Thắng lợi lớn nhất mà Nguyễn Phú Trọng đạt được trong cuộc Mỹ du vừa qua là được Mỹ hứa tôn trọng thể chế chính trị của Việt Nam hiện tại. Nhờ thế, Trọng mới dám tuyên bố tại Mỹ:

“Quan hệ Việt Nam-Hoa Kỳ phát triển tích cực trong 20 năm qua trên cơ sở tôn trọng những nguyên tắc cơ bản của luật pháp quốc tế, đó là tôn trọng độc lập, chủ quyền, toàn vẹn lãnh thổ, thể chế chính trị của nhau và hợp tác cùng có lợi... Đây cũng chính là một nhân tố quan trọng cho việc xây dựng lòng tin chính trị giữa hai nước”.

Tính toán của cộng sản Việt Nam là không dứt tình với Trung

Quốc nhưng bám vào Mỹ để Trung Quốc bớt ăn hiệp. Có chỗ dựa mới dám thỉnh thoảng lên tiếng đòi chủ quyền, tố cáo và cãi lý với Anh Ba, dù chưa dám chơi ngon như Phi Luật Tân, vì Phi đã được Mỹ ôm chặt. Ngã theo Mỹ để được Mỹ bán vũ khí tối tân. Hiện Mỹ đã giải tỏa một phần lệnh cấm vận vũ khí sát thương và đã bán cho Việt Nam 6 tàu cao tốc tuần duyên. Nhưng Việt Nam còn muốn mua thêm nhiều chiến cụ hữu hiệu và tối tân hơn, như máy bay giám sát P-3 Orion, máy bay không người lái, tàu tuần tra cao tốc trang bị vũ khí hiện đại. Những chiến cụ này giúp Việt Nam có khả năng tự vệ cao. Mặt khác, một khi Việt Nam đã sử dụng chiến cụ Mỹ, nếu Việt Nam bị tấn công, Mỹ sẽ phải cung cấp liên tục, và nhất là khó có thể đứng ngoài vòng chiến với thái độ dửng dưng của một anh lái súng chỉ biết thủ lợi.

Đó là lối “thoát Trung” để sống còn. Dù vậy, cộng sản VN vẫn còn đau đầu với việc thỏa mãn những điều kiện do Mỹ đòi hỏi. Mỹ đòi tôn trọng nhân quyền, mở rộng tự do dân chủ, sửa đổi luật lệ, tôn trọng luật chơi quốc tế, cụ thể là phải trả tự do ngay cho các tù nhân lương tâm, tôn trọng tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, tự do hội họp. Thêm một thứ tự do nữa rất khó cho cộng sản thực hiện, đó là tự do thành lập và sinh hoạt nghiệp đoàn của những người lao động. Tự do nghiệp đoàn không phải là chuyện chơi đối với Mỹ. Nghiệp đoàn lớn nhất và nhiều ảnh hưởng nhất của Mỹ, AFL-CIO, đã chính thức đòi hỏi hành pháp phải ghi điều kiện này vào cuộc thảo luận với Việt Nam về việc gia nhập TPP. Tổng Thống Obama không dám quên nhắc tới điều này trong lời tuyên bố sau khi gặp Nguyễn Phú Trọng:

“*Tiềm năng to lớn của một thỏa thuận thương mại (TPP) tiêu chuẩn cao, nâng cao các tiêu chuẩn lao động, các tiêu chuẩn về môi trường, có khả năng phát sinh nhiều hành động có ý nghĩa và sự thịnh vượng cho cả Việt Nam và nhân dân Mỹ*”.

Ngòai ra, trong Tuyên Bó Việt-Mỹ về Viễn Tượng Chung (VN-US Declaration of Joint Vision), Mỹ đã cố tình gài vào đó việc bảo vệ quyền của con người và cải tổ luật pháp, tôn trọng các cam kết quốc tế:

- “*Hai nước hứa hẹn tiếp tục ủng hộ việc thúc đẩy và bảo vệ quyền con người và ủng hộ việc duy trì đối thoại tích cực, thẳng thắn và xây dựng về quyền con người nhằm tăng cường hiểu biết lẫn nhau và thu hẹp cách biệt.*

.....

- “*Hoa Kỳ hoan nghênh nỗ lực của Việt Nam hài hòa hóa lập pháp với Hiến Pháp 2013 và các cam kết quốc tế mà Việt Nam thực hiện nhằm phát triển toàn diện đất nước, kể cả trong việc thúc đẩy và bảo vệ quyền con người và các quyền tự do cơ bản...*”

Phải nói Mỹ đã đòi hỏi ráo riết, ghi rõ ràng trên văn bản. Cộng sản VN không thể bác bỏ. Nhưng nếu thực hiện hết là mở cửa cho làn sóng tự do dân chủ trào dâng, quét sạch chế độ cộng sản trong một thời gian rất ngắn. Vì vậy cộng sản VN phải năn nỉ Mỹ cho họ thời gian để thực hiện từ từ, nhẹ tay với những đòi hỏi cấp kỳ như tự do ngôn luận, tự do lập hội. Có vẻ Mỹ đã siêu lòng. Vấn bài chính trị luôn luôn là tổ mười để được năm, ba..

Có thể nói sự thành công trong chuyến Mỹ du của Nguyễn Phú Trọng là được Mỹ cam kết tôn trọng

thể chế hiện tại ở Việt Nam và hạ thấp những đòi hỏi về nhân quyền, cũng như cho Việt Nam thêm thời gian để thực hiện những đòi hỏi đó. Vì vậy Nguyễn Phú Trọng và cộng sản VN cũng có quyền rêu rao là họ đã đạt thắng lợi.

Về phía nhân dân Việt Nam, niềm hy vọng Hà Nội đi với Mỹ sẽ cải thiện chế độ độc tài, mở đường cho một chế độ tự do dân chủ, đã bị dội một gáo nước lạnh với chuyến công du Mỹ của Nguyễn Phú Trọng. Người ta nghĩ với hướng đi thân Mỹ và cởi mở chế độ do phe Nguyễn Tấn Dũng bày tỏ, với sự co cụm của phe Nguyễn Phú Trọng bảo thủ và quyết bám Trung Quốc, tình hình Việt Nam sẽ sáng sủa hơn, đặc biệt từ năm tới, sau đại hội lần thứ 12 của đảng CS/VN, sau khi phe cởi mở đẹp được phe bảo thủ. Con tắc kè Nguyễn Phú Trọng không dễ đổi từ màu đỏ sang màu xanh sau khi đi Mỹ, nhưng đại diện đảng cộng sản đã được Mỹ nhìn nhận và đảng vẫn còn thế lực đóng một vai trò nào đó trong việc cản trở tiến trình dân chủ hóa đất nước.

Việc dẹp một phe để đem lại thắng lợi cho một phe khác không bảo đảm có tự do dân chủ, nhưng có tác dụng làm suy yếu đảng và tạo sự dễ dàng cho một thay đổi. Nếu may thì thay đổi tích cực để thực hiện tự do dân chủ. Nếu không may thì thay đổi tiêu cực, đưa chế độ từ độc tài tập thể sang độc tài cá nhân. Những cái chết của Nguyễn Bá Thanh, Nguyễn Quý Ngọ, và mới đây là việc loại bỏ (dù sống hay chết) tướng Phùng Quang Thanh khỏi chức vụ Bộ Trưởng Quốc Phòng, thay thế trước thời hạn tướng tư lệnh thủ đô và tướng chính ủy bộ tư lệnh Hà Nội, đã chứng tỏ Nguyễn Tấn Dũng đang thực hiện một cách lén lút việc loại bỏ đối phương và từ từ thâm tóm quyền hành trong tay.

Vấn đề là Nguyễn Phú Trọng và phe nhóm có thay đổi lập trường để theo phe Dũng, hay tạo uy tín riêng trong vụ đi Mỹ để tìm cách đương cự lại với phe Dũng? Những lời tuyên bố ngọt ngào của Trọng ở Mỹ có khả tín hay chỉ là cách che đậy lập trường thật của Trọng?

Ngòai việc tranh chấp gay go trong nội bộ đảng và một tương lai bất định, người ta còn thấy Mỹ đã nhẹ tay, nếu không nói là nhượng bộ, đối với cộng sản. Trong khi Hà Nội chưa đáp ứng cụ thể một điều kiện nào, Mỹ đã ký kết hợp tác quốc phòng toàn diện, giải tỏa một phần lệnh phong tỏa bán vũ khí sát thương và sắp cho Việt Nam vào TPP. Quốc Hội Mỹ đã cho Tổng Thống quyền định đoạt trong việc điều đình TPP, không phải thông qua Quốc Hội.

Để giải thích lập trường và hành động của Mỹ, Đại Sứ Mỹ tại Việt Nam, ông Ted Osius, được giao sứ mạng trấn an dư luận, đặc biệt dư luận của ba triệu người Mỹ gốc Việt. Ông đã về Mỹ trên cùng chuyến bay với Nguyễn Phú Trọng. Ông cũng là nhân vật cao cấp nhất của chính quyền Mỹ “đón tiếp” Tổng Bí Thư đảng cộng sản VN đến đất Mỹ, tại phi trường Andrews, gần thủ đô Washington DC ngày 6-7-2015. Sau cuộc viếng thăm của Nguyễn Phú Trọng, Đại Sứ Ted Osius đi từ Đông sang Tây để gặp gỡ các cộng đồng Mỹ gốc Việt. Ông nói đi nói lại là Mỹ không nhượng bộ Việt Nam về nhân quyền đâu. Ông khuyên phải kiên nhẫn, phải cho nhà cầm quyền Việt Nam thời gian để thay đổi. Dù sao Việt Nam cũng đã có nhiều tiến bộ. Hãy nhìn tình hình bây giờ và tình hình cách đây 10 năm trước, 20 năm trước. Dĩ nhiên ông phải nói

(xem tiếp trang 25)

■ *Phạm Minh-Tâm*

Nay trên các “net” của hải-ngoại bốn phương, không kể các bài bình-luận và nghiên-cứu nghiêm-túc, những bài đều-đặn lúc nào cũng có của phe mình chống phe ta kiểu “chuyện thường ngày ở huyện” ra thì thời-sự đang hướng nhiều về

- Chuyến đi Hoa-kỳ của Nguyễn Phú Trọng, nhân-vật hàng đầu trong guồng máy cai-trị Hà-nội.

- Tin về ông đại-tướng của chế-độ cộng-sản Việt-Nam đi Pháp chữa bệnh và cũng vừa bỏ “bác và đảng” ra đi như di-chức của ông Hồ là “về với Karl Marx, với Lénine”. Song dư-luận lại suy-luận là ông bị loại ra khỏi guồng máy.

- Chôn cung-đình Hà-nội đang có thanh-trùng nội-bộ

- Tình-hình căng-thẳng ở biên-giới Việt Miên

- Trung-quốc điều-động quân-sự nhắm vào khu-vực Biển Đông

- Khối minh-ước quân-sự Á-Châu sắp thành....

Và đặc-biệt là thấp-thoảng trong hầu hết những nhận-định, phân-tích khách-quan cũng như chủ-quan về các vấn-đề thời-sự chính-trị này đều như muốn chuyển tải đến đồng-bào hải-ngoại ta một tia vui mừng và hy-vọng nào đó. Một cách nói như Trịnh Công Sơn “Ta ru ta ngậm ngùi” .

Vui mừng vì thấy tập-đoàn cộng-sản Việt-Nam đang sắp loạn

lên; đang chia rẽ và phe này phe kia trong nội-bộ xâu-xé nhau. Hy-vọng vì thấy các cường-quốc của thế-giới tự-do đang có thái-độ với Trung-cộng bằng các phản-ứng chính-trị cũng như quân-sự cho an-ninh trong vùng. Tâm-lý chung này cũng dễ hiểu vì phát-xuất từ tinh-thần quốc-gia chống cộng-sản Việt-Nam và đang ghét Tàu cộng.

Và bên cạnh những vấn-đề đại-sự đó là một vài mẩu chuyện bên lề mà có thể nhiều bậc thức-giả cho là chuyện hài-hước vụn-vặt, không đáng quan-tâm. Chẳng hạn, các đoạn băng thu-hình mâu-thuẫn nhau xoay quanh việc chính-phủ Hoa-kỳ tiếp đón Nguyễn Phú Trọng ngay từ lúc ra khỏi phi-cơ tại phi-trường Không-quân Andrews, Maryland. Báo Dân Trí ngày 12-7-2015 thuật lại phần phóng-sự phỏng-vấn kiến-thức sử-học của bảy học-sinh cấp trung-học cơ-sở tại Việt-Nam. Phóng-sự này có kèm theo “video clip” của đài VTV1 về các câu trả lời khi được hỏi “Quang Trung và Nguyễn Huệ có mối quan hệ gì với nhau?” và mẩu tin của báo Lao-động ngày 11-7-2015 về việc một cán-bộ cấp tỉnh công-khai xác-quyết phát-kiến mới của mình là con khi huyền-thoại đã được tác-giả Ngô Thừa Ân nhân-cách-hoá thành nhân-vật Tôn Ngộ Không trong truyện Tây-du ký. Ông cán-bộ này kết-luận là Tôn Ngộ Không đã bị Phật-tổ dùng núi Ngũ-hành trấn đê ở Đà-nẵng.

Khi người viết chia sẻ với một

vài anh em bên nhà về các chuyện nước non kia thì lại được biết thêm một cách suy-nghĩ cụ-thể khác, theo suy-nghĩ người trong cuộc nhìn với câu tục-ngữ “Ai bị tát người đó rât má” như sau:

- Tuy chuyến thăm viếng “hữu-nghị” Hoa-kỳ của Nguyễn Phú Trọng nói lên việc cộng-sản Việt-Nam đã biết sợ nguy-cơ Trung-cộng đã, đang và sẽ biến Việt-Nam thành thuộc-địa nên muốn tìm sự nâng-đỡ của Hoa-kỳ. Song, cứ cho đây là quan-điểm và lập-trường của bọn họ thì, có thực sự họ muốn đưa đất nước và dân-tộc ra khỏi đại-hoạ diệt-vong này hay chỉ là hành-động đu dây để tiếp-tục ăn trên ngồi trước. Thêm vào đó, đám cộng-sản “hậu duệ” này sao không nhìn vào “tiền-bối” Hồ Chí Minh của họ. Bởi vì cho dù ông này có là cáo già số một thì chung cuộc cũng đã để cho họ cái di-sản hôm nay.

Còn nếu như muốn trở thành “đôi-tác hữu nghị” của Hoa-kỳ trong thế đứng lác-lur nghiêng ngả thì có bị “hớ” lắm không? Sao không mở to mắt nhìn cung-cách đón chào của họ dành cho Nguyễn Phú Trọng mà bề gì cũng tạm xem như ở trong quan-hệ song phương giữa hai quốc-gia. Vậy mà không một lễ-nghi quân-cách nào theo truyền-thống ngoại-giao khi đón quốc-khách.

Chỉ cần so-sánh với cuộc viếng thăm của các Tổng-thống Miền Nam ngày trước, nhất là Tổng-thống Ngô Đình Diệm, với đầy đủ cả nguyên-tắc lẫn nghi-thức ngoại-giao. Đích thân tổng-thống và các yếu-nhân trong chính-phủ Hoa-kỳ đứng đón chào ngay tại cầu thang phi-cơ, rồi thăm đờ, rồi 21 phút đại-bác và duyệt hàng quân danh-dự... Rồi nhìn vào cái cảnh láo-nháo, hỗn-độn, rời-rạc của đoàn tùy-tùng và Nguyễn

Phú Trọng tại phi-trường cũng đủ đo-lường được mức-độ Hoa-kỳ tôn-trọng nhà nước cộng-sản Việt-Nam. Thế thì lấy gì làm đồng-minh, làm hữu-ngệ. Rồi sao...

Chỉ vì quyền-lợi kinh-tế của họ khi nhắm vào thị-trường lục-địa của Tàu mà sau chuyến đi Bắc-kinh của tổng-thống Richard Nixon vào năm 1972, Hoa-kỳ đã là một đồng-minh tráo-trở của Miền Nam Việt-Nam trước 1975. Vậy thì, cái “tên sen đầm thế-giới” Hoa-kỳ trong cuộc chiến-tranh “chống Mỹ cứu nước” của các con cháu “bác Hồ” làm sao đã thoát xác?

- Phùng Quang Thanh có bị loại trừ khỏi lãnh-vực quyền-lực thì lại có Phùng Quang Thanh khác lên thay như loài đĩa sinh-sản vô-tính trong cái ao bèo dại chưa được tát cạn khô.

- Từ chôn cung-đình đến hạ tầng cơ-sở của chế-độ cộng-sản, nhất là cộng-sản Việt-Nam, nếu không có việc thanh-trừng hay ám-hại lẫn nhau thì họ đã không phải là cộng-sản và làm sao họ có thể tồn-tại lâu dài? Thành vậy, họ càng tàn-sát lẫn nhau thì càng làm cho người dân run sợ. Bởi vì, cứ sau mỗi đợt thanh-trừng với càng nhiều nạn-nhân bị giết hại thì kẻ nắm quyền càng phải đề-phòng hậu-hoạn bằng các biện-pháp tàn-ác hơn để củng-cố quyền-lực. Sự bắt-bớ, giam cầm, khủng-bố càng nhiều hơn càng làm cho người dân mất lòng tin nơi mình, nơi anh em mình, nơi đồng-bào mình. Tệ hơn, từng cá-nhân sẽ mất dần đảm-lực, không còn lòng can-đảm dám cùng nhau hợp lực trong khối dân-tộc; dám chen vai thích cánh trong tinh-thần đấu tranh nữa, chỉ co-cụm lại trong sự sợ-hãi.

- Tình-hình căng-thẳng ở biên-

giới với sự gây hấn của ngoại-bang không làm cho cộng-sản chết mà chỉ có đồng-bào vô tội lãnh đủ.

- Chẳng cần đợi đến bây giờ thấy Trung-cộng điều-động quân-lực ở vùng Biển Đông thì những Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Phú Trọng và bè lũ mới thấy nguy-cơ bị xâm lấn, bị mất nước. Người lươn-lẹo và nhiều mưu-chước như ông Hồ Chí Minh chẳng phải không hiểu ngay từ năm 1956 khi cho Ung Văn Khiêm đến gặp Lý Chi Dân là đại-diện đại-sứ Tàu để lên tiếng xác-nhận chủ-quyền của Trung-cộng trên hai quần-đảo Trường-sa, Hoàng-sa rằng “*Căn cứ vào những tư liệu của Việt-Nam và xét về mặt lịch sử, quần đảo Tây Sa và Nam Sa là thuộc về lãnh thổ Trung quốc*”; rồi hai năm sau, giao cho Phạm Văn Đồng cầm bút ký công-hàm bán nước vào năm 1958 sao?

- Kinh-nghiệm cay đắng về chính-sách của người Nhật trong chủ-trương Đại-đông-á vào Thế-chiến thứ hai chưa đủ để người Việt-Nam biết sợ và đề-phòng tham-vọng của ngoại-bang này hay sao? Sao giờ này người ta còn phẩn-khởi với nguồn tin về một khối kiểu như Minh-ước Bắc Đại-tây-dương NATO (North Atlantic Treaty Organisation) của Á-châu sắp thành hiện-thực mà Nhật-bản sẽ đứng ra trách-nhiệm giảm bớt chủ-trương bá-quyền của Trung-cộng ở vùng châu Á Thái Bình Dương.

Hoá ra, tưởng chỉ cách nhau bằng một đại-dương chứ không ngờ lại xa nhau bằng vị-trí trong và ngoài nước mà những cảm-nghiệm cũng khác nhau giữa người trong cuộc và kẻ đứng ngoài. Khối dân-tộc con Rồng cháu Tiên ngày nay đã vì đất nước thay màu mà rã-rời, mà phân-hoá. Lại có thêm những chuyện thực

chăng ra thể-thống gì như sau đây.

- Chuyện trải thảm đỏ. Hai bản tin cùng “lề” phải với nhau loan rộng-rãi trên Truyền-thông “mạng” tường-thuật cảnh Nguyễn Phú Trọng khi vừa tới Mỹ. Một bản tin được truyền-hình nhà nước giới-thiệu là do ông phóng-viên Trường-Son nào đó tường-thuật trực-tiếp ngay tại phi-trường Andrews. Theo đoạn video tin-tức này thì ai cũng thấy năm tỏ rõ mười là ông Trọng và đám tùy-tùng vừa bước hết bậc cuối cùng của cầu thang là le-te bước trên nền phi-trường màu trắng. Còn bản tin của Thông-tấn xã Việt-Nam thì lại có tấm thảm đỏ trải dài lê-thê trên sân bay. Và người ta cũng hiểu với kỹ-thuật và tiểu-xảo vi-tính ngày nay, thì muốn thảm đỏ thảm xanh đâu có khó. Song cái khó chịu cho chúng ta là với lãnh-vực thông-tin nối-kết toàn-cầu hiện-đại mà tại sao cơ-quan truyền-thông của một nước như Việt-tấn-xã dám làm cái trò hèn-hạ để lừa bịp người dân cách nham-nhỏ như thế mà cũng làm được. Đúng là trò ma trò quỷ gì cũng có trừ nhân-cách thì không. Mánh-lới mưu-chước gì cũng biết chỉ không biết liêm-sĩ. Và khi người dân sống dưới một chế-độ như thế thì làm sao ngược mặt nhìn đời...

- Chuyện Tôn Ngộ Không bị Phật-tổ dùng núi ngũ-hành đè ở Đà-nẵng, chứng tỏ cái trình-độ vừa ngu vừa dốt của các cán-bộ cộng-sản. Họ lạm-dụng chức-vụ và quyền-lực để nói nhăng nói cuội, để ngang ngược chế-tác lịch-sử và xuyên-tạc sự thật cách dương-dương tự-đắc.

- Học-sinh lớp Bảy của nhà trường phổ-thông cơ-sở mà trả lời câu hỏi “*Quang Trung và Nguyễn Huệ có mối quan hệ gì với nhau*” bằng các kiến-thức lịch-sử như

Quang Trung và Nguyễn Huệ là hai anh em - ông Nguyễn Du chính là ông Quang Trung - hai ông Quang Trung và Nguyễn Huệ là “bạn chiến đấu – ông Quang Trung và Nguyễn Huệ là bố con....thì thử nghĩ xem cán-bộ giáo-dục trình-độ đến đâu, lớp công-dân trẻ này sẽ ra sao và tiền-đồ đất nước đi về đâu...

Rất nhiều người khi chuyển cho nhau các sự việc này đã chỉ đơn-giản là bới móc cái xấu, cái dở, cái dốt nát của chế-độ Hà-nội rồi chê-bại. Coi như đã nhiệt-tình tố cộng và chống cộng. Song điều chính là nếu chế-độ đó còn thì đất nước sẽ chẳng những

còn đủ những điều như thế thôi mà mỗi ngày cứ thêm mãi sự gian-trá, sự ngu-xuẩn của lãnh-đạo và sự ngu-ngơ của lớp trẻ. Rồi tất cả sẽ cứ như một thứ tội “tổ tông truyền” nhận chìm dân-tộc Việt-Nam.

Để kết-thúc bài viết này, xin mượn lời của Alan Paton trong lời thăm nhủ bụi-ngùi “Hãy khóc đi, hỡi Quê-hương Việt-Nam yêu dấu”. Alan Paton là một tác-giả người Nam-phi. Ông viết cuốn “Cry, the beloved country” năm 1948 để nói lên tâm-thức của mình đối với đất nước và người dân Nam-phi trước chính-sách kỳ-thị chủng-tộc phi-

nhân (inhumanity of apartheid) của người da trắng đến hùng-cứ ở đây. Ông viết với tâm-nguyện, với ước-vọng và niềm tin vào tương-lai đất nước ông phải được thay đổi. Cũng vậy, Quê-hương Việt-Nam đang cần nhiều giọt nước mắt nóng rơi xuống từng ngày trên những bàn tay thiện-chí. Để rồi từ những bàn tay này mà Quê-hương được thoát ách độc-tài đảng-trị và thay đổi. Quê-hương đang cần được như câu nói nổi tiếng của bà Martha Berry, một nữ danh-nhân Hoa-kỳ đã dạy học-sinh của mình: *put your brain in hands and let hands work.* ■

VIẾT TỪ CANADA

(tiếp theo trang 22)

theo chính sách của nhà nước Mỹ. Chẳng cần Mỹ khuyến khích hoặc ra điều kiện, cộng sản VN cũng phải thay đổi để sống còn. Lịch sử không

vào việc lật đổ một chế độ ngoại quốc. Điều này chắc TT Obama đã nói với Nguyễn Phú Trọng rồi, nên Trọng mới hí hửng và long trọng nhắc lại như đã trích dẫn ở phần trên. Mỹ không nên nhắc tới nguyên tắc này. Nhắc tới là làm chuyện “cù không cười”. Ai đã nhúng tay lật chế độ Ngô Đình Diệm, Lý Thừa Vãn, Nigeria, Saddam Hussein, Kaddafi...?

Đại Sứ Ted Osius tin rằng cộng sản VN phải đáp ứng những đòi hỏi về nhân quyền của Mỹ vì hai lý do vững chắc sau:

1/ Cộng sản VN hết sức mong muốn được gia nhập TPP, vừa để phát triển kinh tế, vừa giải tỏa áp lực kinh tế của Trung Quốc.

2/ Cộng sản VN rất cần có quan hệ quân sự với Hoa Kỳ, chẳng những để có thể mua vũ khí tối tân của Mỹ, mà còn là một bảo đảm cho an ninh của Việt Nam trước những đe dọa quân sự của Trung Quốc.

(Nội dung cuộc nói chuyện tại Đại Học Cộng Đồng Coastline ngày 12-7-2015)

Chúng ta cũng ráng tin như vậy để giữ hy vọng.

Dù sao, tình hình đất nước đang bước vào giai đoạn có những biến chuyển lớn. Đó là cơ may hay vận rủi, chúng ta chưa dám dự đoán. Chỉ biết chắc một điều là cả Mỹ lẫn cộng sản VN chỉ hành động vì quyền lợi của họ, không phải vì quyền lợi của dân tộc Việt Nam, không phải vì thương dân Việt Nam. Nếu chúng ta cứ đứng ngoài cuộc để mặc cho những người khác quyết định số phận của mình thì một cái bắt tay giữa hai ông Obama và Nguyễn Phú Trọng có thể đẩy lùi tiến trình xây dựng dân chủ tại Việt Nam về phía sau. Nếu dân Việt Nam biết vùng lên đòi quyền sống, dân mình sẽ có chỗ ngồi trên bàn cờ để đưa ra những nước đi riêng, để có tiếng nói không bị ai nhân danh hay lấn áp. Lúc đó những phù thủy chính trị cũng phải bó tay và những kẻ có tội sẽ phải trả lời trước những nạn nhân của họ.. ■

Đại Sứ Mỹ tại VN Ted Osius

đứng yên một chỗ. Ông Osius không chứng minh được những gì cộng sản VN đã làm để đáp ứng những đòi hỏi của Mỹ. Ông cũng nhấn mạnh lập trường của Mỹ là không can thiệp

Thông điệp của Hoa Kỳ cho Nguyễn Phú Trọng: Đi với Mỹ, đảng sẽ sống!?

Việc Tổng thống Hoa Kỳ đi ra ngoài truyền thống ngoại giao, đồng ý gặp Tổng bí thư đảng CSVN tại Tòa Bạch Ốc, tiếp đón một người không giữ vị trí chính thức trong chính phủ là một thông điệp chính trị có tính đoán. Thông điệp đó là: *Chính quyền Obama công nhận vai trò lãnh đạo độc tài của đảng cộng sản và tư thế lãnh tụ của ông Nguyễn Phú Trọng.*

Hành động tiếp đón Nguyễn Phú Trọng của Obama tại phòng Bầu Dục đã bị Dân biểu Zoe Lofgren đặt vấn đề, thái độ “trọng thị” dành cho người đứng đầu một đảng độc tài, đã vi phạm nhân quyền trầm trọng trong suốt nhiều năm qua, đã bị nhiều nhà tranh đấu nhân quyền phê phán và cho đó là một phần thưởng không đáng cho cái giá phải trả.

Việc tiếp đón và thông điệp bảo đảm an toàn chính trị của Hoa Kỳ đối với đảng CSVN là kết quả của một tiến trình đàm phán lâu dài. Không ai biết rõ nội dung chi tiết từ đầu đến cuối của tiến trình đàm phán này - đảng sau cánh gà sân khấu chính trị Hoa Kỳ đã đòi hỏi những gì, đảng cộng sản tương nhượng nhiều hay ít???

Tuy nhiên người ta có thể thấy được những kết quả như sau:

1. Phùng Quang Thanh, người đứng đầu lực lượng quân đội và là kẻ thần phục, nịnh bợ Bắc Kinh nhất bị gạt ra khỏi sân khấu chính trị, ra khỏi mọi hoạt động quốc phòng, ngoại giao, lễ lạc.

2. Đoàn tùy tùng của Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, một tay giáo điều và bảo thủ số một của đảng cộng sản, lại bao gồm hầu hết các đảng viên thuộc về phe cánh của Nguyễn Tấn Dũng, là phe cánh mà Hoa Kỳ nghĩ rằng có thể lôi kéo ra khỏi quỹ đạo Bắc Kinh bằng những con số \$\$\$ dính kèm theo 3 chữ viết tắt TPP. (1)

3. Tầm nhìn chung về Quan hệ Quốc phòng Việt Nam-Hoa Kỳ đã được tuyên bố với những cam kết gia tăng quan hệ quốc phòng Việt Mỹ. (2)

4. Tuyên bố về Tầm nhìn chung Việt Nam - Hoa Kỳ trong đó hướng đến quan hệ Đối tác Toàn diện. (3)

Trong tầm nhìn chung Việt-Mỹ này, 2 cam kết quan trọng nhất đánh dấu cho bước đầu của con đường gần Mỹ xa Tàu và bảo đảm sự sống còn của đảng cộng sản nếu bước theo con đường đó:

- Hai nước nhấn mạnh cam kết phối hợp trong nhiều lĩnh vực, trong đó có việc xử lý các mối đe dọa an ninh phi truyền thống, hợp tác an ninh hàng hải, nhận thức trong lĩnh vực hàng hải, thương mại quốc phòng và chia sẻ thông tin, tìm kiếm và cứu nạn, hỗ trợ nhân đạo, cứu trợ thảm họa và trao đổi công nghệ quốc phòng.

- Việt Nam và Hoa Kỳ mong đợi phối hợp chặt chẽ với các bên tham gia đàm phán khác để hoàn tất sớm nhất có thể Hiệp định Đối tác xuyên

Thái Bình Dương (TPP) toàn diện, nhiều kỳ vọng và tiến hành những cải cách mà thấy có thể cần thiết nhằm đáp ứng tiêu chuẩn cao của Hiệp định TPP, kể cả khi cần thiết đối với các cam kết liên quan tới Tuyên bố của ILO năm 1998 về Nguyên tắc cơ bản và Quyền tại nơi làm việc...

Hai nước quyết tâm thực hiện một Hiệp định TPP có chất lượng cao, cân bằng, đáp ứng lợi ích của tất cả các bên và tạo nên một khuôn khổ mới, lâu dài và cùng có lợi cho hợp tác kinh tế và thương mại giữa Việt Nam và Hoa Kỳ, đồng thời tạo xung lực mới cho hợp tác kinh tế khu vực và đóng góp vào hợp tác và thịnh vượng trong khu vực châu Á-Thái Bình Dương.

Đặc biệt trong tuyên bố này, phía nhà nước CSVN đã buộc phải cùng với Hoa Kỳ ghi nhận vai trò của cộng đồng người Việt quốc gia tị nạn cộng sản: Hai nước ghi nhận thành công của cộng đồng người Việt Nam tại Hoa Kỳ và nhiều đóng góp của họ đối với sự phát triển của Việt Nam và Hoa Kỳ cũng như đối với mối quan hệ song phương tốt đẹp hơn giữa Việt Nam và Hoa Kỳ.

Rõ ràng, tháng 7 năm 2015, không phải tại Sài Gòn hay Hà Nội, mà tại Washington DC, một sự kiện đánh dấu bước ngoặt quan trọng đối với cục diện chính trị của Việt Nam, trong đó có số phận của đảng CSVN.

*

Đối với 90 triệu người dân Việt Nam, mọi cam kết, nhượng bộ, chiêu hướng gần Mỹ xa Tàu... là những chỉ dấu tích cực cho công cuộc tranh đấu cho tự do, dân chủ và độc lập, toàn vẹn lãnh thổ. Nhưng số phận của dân tộc sẽ không bao giờ khá hơn nếu số

phận đó được đặt để hoàn toàn trong bàn tay, trong sự thương thảo, định đoạt của chính phủ Hoa Kỳ và tập đoàn cai trị cộng sản.

Mọi hứa hẹn, thương thảo cũng không có gì bảo đảm khi Obama không còn tại chức, đảng Cộng hoà thay thế đảng Dân chủ, và chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ thay đổi theo từng nhiệm kỳ 4 năm và nhu cầu kiểm phiếu của các chính trị gia Mỹ.

Chúng ta có thể xem Hoa Kỳ như là đồng minh và dựa vào những điều hứa hẹn, hoan nghênh, cam kết giữa hai nước về nhân quyền để làm bàn đạp vận động quốc tế cho việc đấu tranh và cùng lúc luôn nhớ rằng giữa những mỹ từ chính trị, những người tù như Tạ Phong Tần, Bùi Minh Hằng, Đoàn Huy Chương, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Việt Khang, Nguyễn Ngọc Già... vẫn còn bị đày đoạ trong ngục tù:

- Hai nước hứa hẹn tiếp tục ủng hộ việc thúc đẩy và bảo vệ quyền con người và ủng hộ việc duy trì đối thoại tích cực, thẳng thắn và xây dựng về quyền con người nhằm tăng cường hiểu biết lẫn nhau và thu hẹp khác biệt.

- Hai nước khuyến khích sự hợp

tác hơn nữa nhằm bảo đảm rằng mọi người, bao gồm cả những thành viên của các nhóm dễ bị tổn thương, không phân biệt giới, chủng tộc, tôn giáo hoặc khuynh hướng giới tính, và bao gồm cả người tàn tật, được hưởng đầy đủ các quyền con người.

- Hoa Kỳ hoan nghênh những nỗ lực hiện nay của Việt Nam hài hòa hóa luật với Hiến pháp 2013 và các cam kết quốc tế mà Việt Nam thực hiện nhằm phát triển toàn diện đất nước, kể cả trong việc thúc đẩy và bảo vệ quyền con người và các quyền tự do cơ bản.

- Hoa Kỳ hoan nghênh việc Việt Nam phê chuẩn Công ước về chống Tra tấn và các Hình thức Đối xử hoặc Trừng phạt Tàn bạo, Vô nhân đạo hoặc Hạ nhục Con người và Công ước về Quyền của Người Khuyết tật, và hai nước mong muốn thúc đẩy hợp tác kỹ thuật trong lĩnh vực này.

Chúng ta không bao giờ là xem Hoa Kỳ hay bất kỳ một cường quốc nào khác là một cứu tinh vì chúng ta hiểu rằng họ luôn luôn đặt quyền lợi của đất nước họ lên trên hết, cũng như chúng ta luôn luôn đặt quyền lợi của Việt Nam lên trên hết.

Về phía đảng CSVN, chúng ta

cũng biết quá rõ là đảng cộng sản Việt Nam chưa từng và sẽ không bao giờ đặt tổ quốc Việt Nam lên trên quyền lợi của đảng và quyền cai trị độc tôn của đảng. Mọi cam kết của bất kỳ cá nhân hay tập thể lãnh đạo cộng sản nào cũng đều cần được nhắc đi nhắc lại nhiều lần câu nói của cố Tổng thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu: “*đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn những gì cộng sản làm.*”

Do đó, trước những biến chuyển về tình hình chính trị, chúng ta có thể hoan nghênh những nỗ lực này hay hứa hẹn nọ, chúng ta có thể khai dụng những biến chuyển chính trị để kéo Việt Nam ra khỏi quỹ đạo nô lệ Bắc Kinh mà đảng CSVN đã gây ra từ thời Hồ Chí Minh cướp chính quyền cho đến nay, để mở cơ hội cho những tranh đấu về quyền con người và quyền làm chủ vận mạng đất nước. Đó là thái độ cần phải có của chúng ta. Chúng ta không bao giờ đặt hết kỳ vọng của mình, giao trọn tương lai đất nước thân yêu này vào tay một người Mỹ mang tên Barack Obama và một người cộng sản mang trên Nguyễn Phú Trọng. ■

(Danlambao)

Lưu Ý:

1. Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư.

2. Để tránh phiền phức cho Ngân Hàng, Chi phiếu xin đề "**Dien Dan Giao Dan**" và không viết tắt hoặc thêm bớt gì cả. Đa tạ.

8 Đoàn thể gặp gỡ Đại Sứ HK Ted Osius

■ Hoàng Huy tường trình

Little Saigon – 11/7/2015:

Vào lúc 5 giờ chiều ngày 11 tháng 7, 2015, tám đoàn thể và đảng phái đấu tranh cho tự do dân chủ và nhân quyền cho Việt Nam đã tiếp đón Đại Sứ Ted Osius, Đại Sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam, và Dân Biểu Alan Lowenthal. Được biết Đại Sứ Ted Osius đã đáp lời mời của Dân Biểu Alan Lowenthal (CA-47), đến thăm vùng Little Saigon để tiếp xúc cùng cư dân trong vùng Nam California. Buổi tiếp tân còn có sự hiện diện của 2 nhân viên cao cấp của Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ tháp tùng Đại Sứ Osius. Buổi tiếp tân diễn ra trong nhà hàng Q1 Restaurant trên đường Brookhurst, thuộc thành phố Westminster.

Ông Lê Minh Nguyên, thuộc Đảng Tân Đại Việt, đã đại diện tám đoàn thể để chào mừng Đại Sứ Osius và Dân Biểu Lowenthal cùng phái đoàn Bộ Ngoại Giao. Dân Biểu Lowenthal đã nhấn mạnh mối quan tâm của ông về tình hình nhân quyền tại Việt Nam và ông muốn nhà cầm quyền CSVN phải thực thi những nhượng bộ về nhân quyền trước khi ông bỏ phiếu thuận để cho Việt Nam vào trong Hiệp Ước Thương Mại đa phương Trans-Pacific Trade Partnership (TTP). Ông không chấp nhận những hành động của nhà cầm quyền CS như họ thả người này ra khỏi tù rồi lại bắt một người khác vào tù. Đại Sứ Osius đã tường trình những nỗ lực của ông với tư cách là nhà ngoại giao cao cấp đại diện HK tại Việt Nam để đẩy mạnh những thăng tiến về trao đổi giáo dục, bảo vệ các hội đoàn xã hội dân sự, và các nhà

hoạt động truyền thông trên mạng.

Đại Sứ Osius giới thiệu nhà báo Điều Cày trong nhóm cử tọa, người đã được chính quyền HK can thiệp để được thả ra tù và đi tỵ nạn chính trị hiện đang sinh sống tại vùng Little Saigon.

Luật Sư Đỗ Phủ đã đại diện các đoàn thể và đảng phái để trình bày 7 điểm quan tâm của họ về mối bang giao giữa Việt Nam và Hoa Kỳ. Họ yêu cầu Đại Sứ Osius có những chương trình hành động cụ thể để cải thiện vấn đề tự do ngôn luận,

tự do hội họp, tự do thành lập công đoàn, tự do tín ngưỡng (đặc biệt là tự do tôn giáo cho đồng bào Thượng), thả các tù nhân chính trị, bảo vệ các nhà dân chủ, bảo vệ quyền lợi của các hãng kinh doanh và truyền thông HK hoạt động tại Việt Nam. Sau đó, đại diện của 8 đoàn thể gồm Đại Việt Quốc Dân Đảng (BS Phạm Quang Thùy), Hợp Mặt Dân Chủ (Nguyễn Shanda), Lực Lượng Cứu Quốc (Đỗ Như Điện), Tân Đại Việt (Lê Minh Nguyên), Mạng Lưới

Nhân Quyền Việt Nam (Nguyễn Bá Tùng), Vietnam Human Rights PAC (LS Đỗ Phủ), Việt Nam Quốc Dân Đảng (Nhan Hữu Mai), và Đảng Việt Tân (BS Đông Xuyên Matsuda) đã lần lượt đặt những câu hỏi về nhiều vấn đề liên quan đến đường hướng ngoại giao giữa HK và Việt Nam, những nỗ lực của Tòa Đại Sứ HK để bênh vực cho người Mỹ gốc Việt, và những chuyện cần làm để bảo vệ cho các nhà hoạt động dân chủ tại Việt Nam. Đặc biệt, cựu Thượng Nghị Sĩ Tiểu Bang Lou Correa đã đặt vấn đề với chánh sách câu lưu công dân Hoa Kỳ bất hợp pháp của nhà nước Việt Nam. Ông nêu lên trường hợp nhà cầm quyền CSVN đã câu lưu nhân viên của ông khi họ về Việt

Nam và sau đó trục xuất họ ra khỏi Việt Nam vì những hoạt động của họ tại Hoa Kỳ.

Đại Sứ Osius và Dân Biểu Lowenthal đồng phát biểu là họ cũng sẽ đặc biệt quan tâm về những trường hợp bắt công dân HK mà không đúng theo quy ước ngoại giao giữa hai nước.

Sau phần chụp hình lưu niệm, buổi tiếp tân đã kết thúc vào lúc 9 giờ tối cùng ngày. ■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Lượm Lặt Đó Đây

■ *Trần Phong Vũ*

của các vị tân Tổng Thống HK..

Đây là một sự kiện chưa từng thấy tại Hoa Kỳ. Một sự kiện như thế chắc chắn phải có sự đồng thuận của mọi phe phái chính trị, là một điều hiếm có và hầu như không thể xảy ra trong hoàn cảnh hiện tại, chưa nói

Một nghi thức chưa từng thấy sẽ xuất hiện trước điện Capitol trong dịp GH Francis thăm QH Mỹ

Bản tin được đọc trên các trang mạng điện toán khoảng giữa tháng 7, thời gian Đức Giáo Hoàng Phanxicô vừa kết thúc chuyến Tổng

Công Giáo đối với dân chúng Mỹ tại quốc nội, Quốc Hội Hoa Kỳ vừa vội vã thêm vào một thủ tục đón tiếp đặc biệt danh cho ngài tại Washington DC được dự trù vào đầu tháng 9 tới đây.

Thay vì chỉ chào đón Đức Giáo Hoàng Phanxicô trong buổi họp lưỡng viện như đã từng làm với các vị khách quý của Quốc Gia như trong

đến việc đã xảy ra một cách nhanh chóng như thế. Để biểu lộ sự nhất trí, cả hai ông Boehner, chủ tịch quốc hội, và lãnh tụ phe thiểu số, bà Nancy Pelosi, đã cùng xuất hiện và phát biểu sự náo nức được chào đón ĐGH trong dịp ra thông cáo trên đây.

Một cảnh lễ nhậm chức TT Hoa Kỳ năm 2009

Du của ngài tại ba quốc gia Equado, Bolivia, Paraguay thuộc Nam Mỹ, cho hay: Chứng kiến quang cảnh tung bừng, náo nức của dân chúng Nam Mỹ và bắt mạch mức hấp dẫn của vị lãnh đạo tinh thần thế giới

quá khứ, bản tin trên đây cho biết ngài sẽ được mời ban một huấn từ ngắn tới toàn thể công chúng Mỹ ngay tại tiền đình điện Capitol, được truyền hình trực tiếp, trong một khung cảnh tương tự như những buổi đăng quang

Mỹ bắt đầu chiếu cố tình trạng “loạn” dược thảo

Theo tin của VietPress USA, Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ tại bang Nữ Ước cấm bán nhiều nhãn dược thảo tại các siêu thị sau khi kiểm tra thấy trong đó chứa toàn bột gạo, rau cỏ bậy bạ! Nguyên văn bản tin VietPress USA viết: chúng tôi nhận được bản tin về một Thông Báo của Bộ Tư Pháp New York cấm bán các loại dược thảo tại những siêu thị lớn ở New York. Đây là những loại dược thảo

do các Công ty ở Mỹ hay do nhập cảng từ Trung Quốc vào Hoa Kỳ.

Nay cũng đã đến lúc báo động về tình trạng loạn cáo cáo của các loại dược thảo đang lừa bịp khách hàng là đồng hương người Việt tại Hoa Kỳ và hải ngoại. Từ thời TT Bill Clinton, ông đã ra Quyết Định cho phép miễn giấy phép sản xuất và không đặt dược thảo dược liệu dưới sự kiểm soát của FDA (Cơ quan Quản Trị Thực Phẩm và Dược Phẩm Hoa Kỳ - Food and Drug Administration)

Ảnh minh họa trong bản tin

Bản tin viết tiếp: từ đây, thị trường hỗn tạp về các loại dược thảo trị bách bệnh nở rộ với trò lừa bịp dùng quảng cáo rêu rao ngày đêm trên các hệ thống báo chí, truyền thanh, nhất là truyền hình Việt Nam đã làm cho “sự giả dối trở thành chân lý”. Một số các khuôn mặt nổi tiếng trong làng ca nhạc, những công ty sản xuất videô đua nhau đứng ra làm quảng cáo hoặc làm đại lý phân phối các loại dược thảo... khiến cho tình trạng ngày càng trở nên bất nháo, đe dọa trực tiếp tới sự an toàn sức khoẻ -kể cả sinh mạng- của những thành phần nhẹ dạ, thiếu hiểu biết trong cộng đồng.

Bệnh gian giới của truyền thông Hà Nội

Những người theo dõi sát chuyến Mỹ du vừa qua của ông Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí Thư cộng đảng Việt Nam, đã ngỡ ngàng khi thấy những tấm hình chụp giây phút ông Trọng và phái đoàn công kênh của ông bước xuống sân bay Andrew tiến vào phòng tiếp đón có một điểm khác lạ. Tất cả những tấm hình do truyền thông Hoa Kỳ và quốc tế đưa lên mạng chỉ thấy có một miếng thảm nhỏ màu đỏ khoảng một hai thước sát chân máy bay, sau đó là sân trồng. Trong khi ấy những hình ảnh xuất hiện trên hệ thống truyền hình và báo chí lẽ phải của nhà nước CS ở Hà Nội thì lại hiện ra một tấm thảm đỏ chói trải dài từ chân thang máy bay kéo dài hàng trăm thước!

Rõ ràng người ta đã sử dụng kỹ thuật tinh

(Hình thật, thảm đỏ ngắn ở chân cầu thang máy bay)

Hình do truyền thông Cộng Sản nguy tạo (thảm đỏ dài)

xảo của photoshop để biến hóa thành phép lạ “thay trắng đổi đen” như trên. Mời độc giả quan sát hai tấm hình sau đây:

Giáo Dục dưới chế độ Xã-Nghĩa ngày nay

Đã có rất nhiều bài phân tích, nhận định về tình trạng xuống dốc của nền giáo dục dưới chế độ cộng sản Việt Nam. Xin được chuyển tới độc giả những hình ảnh rất mới sau đây chúng tôi vừa lượm được trên mạng. Mỗi tấm hình là một tiếng nói thảm thiết mô tả thân phận những mầm non của Tổ Quốc trên đất nước ta hôm nay.

Thật mĩa mai khi người ta bỏ ra hàng ngàn tỉ bạc để dựng tượng Hồ Chí Minh, lập lăng mộ cho bản thân họ Hồ, cho bố ông, cho cả chú bác ông... trong khi hàng hàng lớp lớp những đứa “cháu ngoan” của ông đang sống ra sao??? Xin coi những tấm hình sau đây.

Lớp học ngàn sao

40 năm ... “giải phóng” là đây!

(mới tinh: Lễ khai giảng năm học 2014 – 2015)

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

VÀO ĐƯỢC TPP, CỘNG ĐẢNG MÀY THÊM TÚI.

■ *Trần Nguyễn Thảo*

Cuối tháng 6, chính quyền Mỹ hoàn tất tiến trình đưa dự luật TPA (Trade Promotion Authority) thành luật. Từ lúc đó, Hành Pháp Mỹ có quyền đàm phán các hiệp định thương mại quốc tế, Lập Pháp không can dự vào giai đoạn đàm phán, nhưng có quyền chấp thuận hay bác bỏ các hiệp định do Hành Pháp đưa qua. Hiệp Định Xuyên Thái Bình Dương (Trans Pacific Partnership) cũng nằm trong dàn xếp này của chính quyền Mỹ.

Tiến trình “leo giốc” khó khăn để qua ải Lập Pháp Mỹ khá gay go nay không còn, VC và 10 nước còn lại đang đi dần vào các cuộc đàm phán tiến đến kết thúc TPP được mô tả là vào tương lai rất gần.

Đối với Việt Nam khi TPP có hiệu lực thì mức xuất khẩu trong lĩnh vực dịch vụ có thể tăng 28%, là con số khích lệ cho kinh tế Việt Nam để phát triển nhanh. Nhưng, Phần nhiều các đại xí nghiệp quan trọng bị Cộng đảng nắm hết. Vì vậy, quyền lợi rồi sẽ chạy vào túi cộng đảng. Lãnh vực doanh nghiệp tư nhân rất yếu kém, hiện đang sử dụng phần lớn máy móc cũ kỹ, không thể cạnh tranh với các nước khác.

Định Đối Tác Kinh Tế Xuyên Thái Bình Dương - Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement - TPP- là một thỏa thuận thương mại tự do với mục đích hội nhập các nền kinh tế thuộc khu vực

châu Á-Thái Bình Dương. Khu vực này chiếm đến 40% tài sản của Thế Giới. Thỏa thuận ban đầu được các nước Brunei, Chile, New Zealand và Singapore ký vào ngày 03 tháng 06, 2005 và có hiệu lực ngày 28 tháng 05, 2006. Hiện tại, thêm 5 nước đang đàm phán để gia nhập, đó là các nước Australia, Malaysia, Peru, Hoa Kỳ, và Vietnam. Mục tiêu ban đầu của Hiệp định là giảm 90% các loại thuế xuất nhập khẩu giữa các nước thành viên trước ngày 01 tháng 01, 2006 và cắt giảm bằng không tới năm 2015. Đây là một thỏa thuận toàn diện bao quát tất cả các khía cạnh chính của một hiệp định thương mại tự do, bao gồm trao đổi hàng hóa, các quy định về xuất xứ, can thiệp, rào cản kỹ thuật, trao đổi dịch vụ, sở hữu trí tuệ, các chính sách của chính quyền. Mục tiêu tối thượng của TPP là xóa bỏ các loại thuế và rào cản cho hàng hóa, dịch vụ xuất nhập khẩu giữa các nước thành viên. Vì lý do này TPP là một hiệp định mang tính quyết định, sẽ làm thay đổi cuộc chơi trong nền thương mại Việt Nam và Quốc tế.

Hàn Quốc, Colombia, Costa Rica, Indonesia, Đài Loan, Thái Lan, và nhiều nước khác đang có ý

định tham gia vào TPP.

Chuyến đến Mỹ của người đầu đảng VC, ông Nguyễn phú Trọng đã được chần chừ cho mãi đến sau ngày mọi thương lượng giữa chính quyền Mỹ êm xuôi như trình bày sơ lược ở đầu bài này.

Ông Nguyễn phú Trọng, được mô tả như một tay giáo điều của chủ nghĩa Mác-Lê, nhưng trong chuyến “cầu cạnh” với “kẻ cự thù” mong kiếm thêm cho túi tiền của bầy đàn kên kên đang chờ sẵn, đã nói năng khác hẳn, ngược lại với những gì ông nói trước đó chỉ có 7 ngày. Phái đoàn do ông Trọng dẫn đầu, đa số thành viên lại là tay chân của ông Nguyễn tấn Dũng, Thủ Tướng, người cầm đầu nhóm chính phủ, từng có nhiều xung khắc, tranh chấp lợi quyền với nhóm bên đảng của ông Trọng. Hai phía đã gây ra cho đối phương nhiều

cái chết mờ ám và nhiều người còn đang trong tù. Phần thiệt hại cho đến lúc này đang nghiêng về phe ông Trọng. Có phải vì ở vào tình thế yếu hơn, nên ông Trọng phải cam phận diễn vai mọi chuyện công khai như “con bài hai mặt” của Hanoi (*)

Quốc Phòng là lãnh vực khá quan trọng của chuyên đi, thì Bộ Trưởng Quốc Phòng, Tướng Phùng quang Thanh, người được coi là “có bề dày thân phục Bắc Kinh”, lại đột nhiên vắng mặt đầy nghi vấn; Tướng Phụ tá, Nguyễn chí Vịnh chọn thay thế chỉ nói tổng quát, hai bên Mỹ Việt *“nhất trí tăng cường hợp tác trong lĩnh vực quân y, xúc tiến nghiên cứu tìm hiểu cơ chế hợp tác trong lĩnh vực công nghiệp quốc phòng...”*

Việt Nam cho Mỹ mở trường Đại học Fulbright Việt Nam, và Ngân hàng Citibank của Mỹ được mở ngân hàng 100% vốn nước ngoài tại Việt Nam.

Ngoài ra, là một số ký kết với “biên bản ghi nhớ” giữa Mỹ và VC về một số các ngành như điện lực, dầu khí, quản lý doanh nghiệp, hàng không . . . mà trị giá cao nhất chỉ ở mức 56 triệu Đôla. Ông Nguyễn phú Trọng được coi là nhân vật “làm vì” chứng kiến bày đàn của ông Nguyễn tấn Dũng chủ động các sinh hoạt thương thảo và ký kết trao đổi về giáo dục, kinh tế và tài chánh.

Vào dịp diễn ra chuyến đi Hoa kỳ của ông Nguyễn phú Trọng, một

loạt các biến cố xảy ra liên hệ trực tiếp đến kinh tế, chính trị Việt Nam: Bắc Kinh đem dàn khoan HD 981 trở lại vùng biển Việt Nam. Đồng thời gia tăng dùng tàu lớn hơn đánh chìm, chèn ép, tước đoạt ngư sản của nhiều

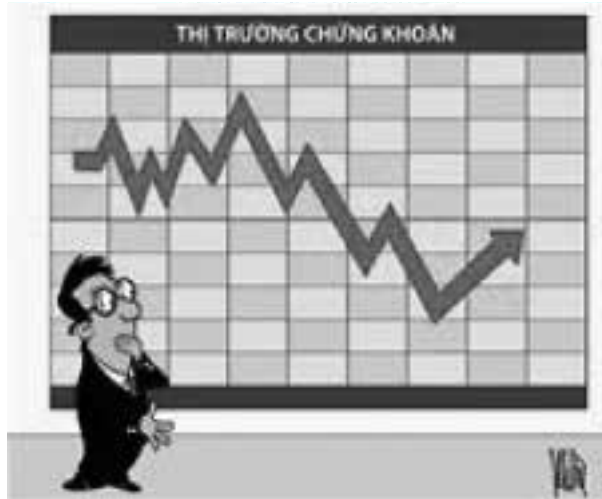
tàu đánh cá Việt Nam. Các động thái này của Bắc Kinh nhằm nhắc Hanoi về sự hiện diện sức mạnh kinh tế và quân sự của họ vẫn gần kề. Bắc Kinh cho công bố thành lập Ngân hàng Đầu Tư Hạ Tầng Châu Á (Asian Infrastructure Investment Bank - AIIB) sẽ hoạt động vào đầu tháng 12 năm nay, nhằm đối đầu với các Ngân Hàng Thế Giới, và Ngân Hàng Phát Triển Á Châu, dưới ảnh hưởng tiền tệ của Mỹ. Tập đoàn dầu khí Ấn Độ tiếp tục khai thác dầu thô lô 128 ở Biển Đông, ngoài khơi miền Trung Việt Nam. Lô này thuộc vùng có tranh chấp chủ quyền với Trung cộng và được coi là có tiềm năng thấp. Bắc Kinh liên tục gây sức ép đòi Ấn Độ chấm dứt mọi công tác thăm dò ở vùng biển mà Trung cộng đòi hỏi chủ quyền đối với hơn 80 % diện tích.

Cuối cùng, nhưng gần như rất quan trọng, bất chấp Bắc Kinh tung ra nhiều biện pháp cứu nguy, và các giải pháp mang tính chính trị đầy chỉ số tăng trưởng đến 7% của nền kinh tế thứ nhì thế giới, nhưng thị trường chứng khoán Thượng Hải (Shanghai) và Thâm Quyến (Shenzhen) vẫn tiếp tục lao dốc từ hôm 12 tháng 6. Có lúc chứng khoán của Trung cộng tại hai nơi này mất đến xấp xỉ 30%,

tương đương 3 ngàn 500 tỷ Đôla. Nay có vẻ như đang hồi phục rất chậm và không có gì vững chắc.

Sự mất mát quá lớn lao này đã đổ trên đầu của hàng trăm triệu gia đình dân Tàu, mấy năm nay đã đổ xô như điên cuồng vào việc chơi chứng khoán để làm giàu nhanh chóng, nay mất hết cơ nghiệp và tài sản vì sự sụp đổ này! Thị trường chứng khoán Shanghai có 112 triệu trương mục, thị trường chứng khoán tại Shenzhen có 142 triệu trương mục. Chỉ trong mùa xuân năm 2015 mỗi thị trường đã có thêm 20 triệu trương mục mới, do dân Tàu nhảy vào chơi chứng khoán! Trường hợp này thiệt hại còn lớn lao hơn thời sụp đổ của Wall Street thập niên 30's dẫn đến tai họa Great Depression tại Hoa Kỳ và toàn cầu các năm sau đó.

Biến cố này được nhiều người cho rằng, chỉ có Mỹ là hưởng lợi qua việc đồng Đôla có thêm sức mạnh. Và như vậy, có phải Mỹ đã thực sự

“ra quân” làm cho thị trường chứng khoán Tàu cộng suy yếu cùng lúc chiến lược chuyển trục của Mỹ sang vùng Thái Bình Dương đang thành hình qua TPP. Suy diễn này đúng đến mức nào, chưa có mẫu chốt để xác nhận. Nhưng rõ ràng đây là

một cú đầu Tàu cộng không thể để phòng. Việc này khiến cho Bắc Kinh phải đối đầu với một xã hội bất mãn, nhiễu loạn, đưa đến phong trào chống đối chính trị ngày một dâng cao.

Mặt khác, về phương diện tâm lý, Trung cộng còn bị đại đa số người Việt Nam được hỏi ý kiến trả lời không ưa đến 79%. Nhưng khi hỏi đến Hoa kỳ thì có đến 89% người Việt Nam trả lời khảo sát đã ủng hộ hiệp định TPP và 71% hoan nghênh sự hiện diện thêm của Hoa Kỳ về quân sự tại châu Á. Cuộc khảo sát này do Pew Research Center thực hiện hồi tháng trước.

Cùng lúc dùng Cam-bốt gây hấn với Việt Nam tại biên giới Tây Nam, Bắc Kinh hồi hải gởi Phó Thủ Tướng, ông Trương cao Lê, đến Hanoi ngay sau khi ông Trọng từ Mỹ về, cũng nói để thảo luận thêm “tăng hợp tác thiết thực trong kinh tế, thương mại và đầu tư”. Hiệp định TPP cấm các thành viên mua bán nguyên liệu chế xuất tại một nước ngoài khối. Trung Cộng không có chân trong TPP. Hanoi đã cho Bắc Kinh đặt nhiều cơ xưởng tại Việt Nam để mong có thể qua mặt các nước trong TPP về điều khoản này, nhưng chắc chắn “không dễ ăn” như vậy!

Chuyến “quy mã” của ông Trọng quả là làm cho Cộng đảng cảm thấy có được đôi chút “danh giá, mát mặt” nhưng cũng có “ô nhục” đi kèm. Thành công thì chưa thấy “to tát” như báo chí cộng đảng tô vẽ, cứ y như “Việt Nam sắp bước vào một rừng hoa – một thiên thai chưa có trên trần gian, sắp định hình!” Có bài báo còn tin tưởng tới mức: “chuyến thăm Mỹ của tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng báo hiệu một sự thay đổi lớn” (!?) hoặc “trước quan hệ Mỹ-Việt-Trung dịch chuyển âm thầm mà

sâu sắc”(?!). Những luận điệu “my dân” tương tự như thế này từng thấy Hanoi đem ra “xào lại”, mỗi khi dân chúng nổi giận vì thái độ “hèn với giặc, ác với dân” của Hanoi.

Lời van xin với Hoa Kỳ “linh hoạt hơn” do giới cao cấp nhất Hanoi đưa ra trước đây để xin được vào TPP, và công nhận Việt Nam là nền kinh tế thị trường, nay cũng được bóng gió lập lại. Nhưng trong bản Tuyên Bố Tâm Nhìn Chung, công bố hôm 7 tháng 7 về chuyến đi này không thấy hứa hẹn gì chính thức:

“Hoa Kỳ khen ngợi tiến bộ về cải cách kinh tế của Việt Nam và khẳng định tiếp tục ủng hộ và can dự có tính xây dựng với Việt Nam, và Hoa Kỳ lưu ý mối quan tâm của Việt Nam đối với việc đạt được sự công nhận về nền kinh tế thị trường.” Người ta chỉ có “lưu ý” thôi. Như vậy là quá rõ, chẳng cần “mang kiếng” cũng tỏ như ban ngày!

Đại sứ Mỹ tại Hà Nội Ted Osius nói với báo chí tại miền Nam California hôm 12/07/2015 rằng TPP bao gồm những tiêu chuẩn căn bản, quan trọng và cao nhất về nhân quyền mà Việt Nam, cũng như các nước hội viên phải tuân theo. Tất nhiên, sẽ bao gồm cả các quyền tự do phát biểu và tự do tôn giáo mà hiện nay Việt Nam vẫn dùng các văn bản dưới luật như Pháp lệnh, Nghị định, Quyết định hay Thông tư để hạn chế các quyền này trái với Hiến pháp.

Chùng nào và bằng cách nào để có biện pháp chế tài nếu Hanoi vẫn

rở quẻ trần áp dân chúng như hiện nay thì chưa thấy nói đến. Để đạt dần được kết quả đó, chắc chắn còn cần sự phối hợp, yểm trợ trong ngoài cho các cuộc đấu tranh liên tục và kiên trì hơn nữa.

Tám hình rùng cờ Vàng của hàng ngàn người bỏ làm việc, mua vé máy bay, đến trước Nhà Trắng để tố cáo chế độ tàn ngược, gian dối

do ông Trọng đại diện. Và một khác là ngăn cản thành công phiên họp nhằm “kết nghĩa chị em” giữa thủ phủ Sacramento, California và HCM (Saigon) do cộng đảng chủ trương. Đó là “hai món quà khó quên” của Cộng đồng Ty Nam Cộng Sản tại Mỹ, tặng cho Ông Trọng và Cộng đảng nhằm phản đối chế độ ăn cướp và gian ác nhất lịch sử của Dân Tộc Việt Nam.

Cộng đảng từng thất bại nhiều lần trong các cuộc vận động kết nghĩa chị em giữa các thành phố của Mỹ và Việt Nam. Gần đây nhất là thành phố Nha Trang không thể kết nghĩa với Irvine; kế đó là Cần Thơ với Riverside; cùng với nhiều phen Hanoi âm mưu chung cờ VC bất cứ nơi đâu, đều bị Giới Trẻ trong cộng đồng ty nạn Cộng sản “hạ đo ván” thê thảm! ■

TNT July 17, 2015

(xem tiếp trang 39)

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ Phạm Hồng-Lam

Chúa chọn hay tôi chọn?

ĐẶT LẠI VẤN ĐỀ VỀ MỘT QUAN NIỆM.

Chủ: - Bác gần các ngài (giám mục), đôi khi cũng nên nhắc nhở các ngài về những điều không hay.

Khách: - Chẳng cần. Chúa đã chọn các ngài, thì Chúa cũng đã sẵn có chương trình cho các ngài!

Những khẳng định như thế, tôi đã nghe rất nhiều lần. Có thể nói, đó là tâm lí của hầu hết người công giáo Việt nam. Họ tin rằng, những chức vụ nhà tu, từ nam nữ tu sĩ tới linh mục, giám mục, giáo tông đều là những thứ do “Chúa chọn”.

Xưa nay tôi vẫn tin đây là một quan niệm sai, một xác tín thuần túy tình cảm đạo đức, chứ chẳng có nền tảng thần học nào cả. Nhưng cứ nghĩ mình không biết nhiều về thần học thì chẳng nên đụng vào.

Nhưng nay có hai động cơ gần khiến tôi mạnh dạn nêu vấn đề.

Thứ nhất là vì một tư tưởng của mẹ Tê-rê-xa ở Calcutta. Mẹ khẳng định: Chẳng phải là í Chúa muốn tôi làm nông dân, cu li, kĩ sư, nhà giáo, bác sĩ, người ở, tổng thống ... (hay bất cứ nghề nghiệp nào). Đó là í của tôi, tôi muốn, chứ không phải Chúa muốn. Chúa chỉ muốn một điều duy

nhất nơi tôi, là hãy sống cho nên thánh, nghĩa là hãy hoàn thành thật tốt đẹp vai trò và nghề nghiệp của mình. Chấm hết.

Í Chúa đơn giản và cụ thể như thế, chứ không phải như câu cửa miệng của con nhà đạo mình: “Í Chúa thật khôn lường!” “Chẳng ai biết trước được thánh í Chúa”!

Thứ hai là khi đang nghĩ về đề tài này thì đúng dịp kỉ niệm 600 năm ngày mất của linh mục Jan Hus (1370-1415) người Tiệp. Ông bị toà án giáo hội lên án rồi đạo và giao cho thế quyền thiêu sống ngày 06.07.1415 trước cửa thành phố Kostanz, Đức, nơi từ 1414 đang diễn ra công đồng của Giáo Hội (do hoàng đế Đức triệu tập), để giải quyết chuyện ba giáo tông lúc đó đang một lúc giành nhau ngai toà. Truyện Jan Hus cũng là một trong muôn vàn câu chuyện đáng tiếc dọc dài trong lịch sử của Giáo Hội. Jan Hus là giáo sư và viện trưởng đại học Praha; ông chịu ảnh hưởng tư tưởng cải cách của nhà thần học John Wiclif ở Anh. Cũng như các đồng nghiệp đương thời, ông đau khổ vì tình trạng phân rẽ giáo tông và đổ vỡ giáo hội hoàn

vũ, trong lúc giáo phẩm khắp nơi thì xa hoa, sa đoạ. Đối với ông, chỉ còn cách cứu vãn duy nhất là đề xướng một giáo lí mới, theo đó, Giáo Hội thật là giáo hội vô hình, trong đó chỉ cần tin vào đức Ki-tô là đủ, chẳng cần giáo tông, giám mục hay linh mục gì cả. Những tư tưởng của ông sau này được Luther, Calvin và Zwingli tiếp tục khai triển. Hoàng đế Đức mời và bảo đảm an ninh bản thân cho ông tới dự, để biện hộ trước Công Đồng. Các nghị phụ yêu cầu ông rút lại những luận đề bị họ coi là rôi, nhưng ông không chịu. Vì thế, CĐ kết án ông rôi đạo (thời đó có nghĩa là tử hình) và trao cho toà án thế quyền thiêu sống. Sử cho hay, trước khi bị thiêu, bảy giám mục giật chén thánh của ông, lột xé áo chùng linh mục của ông, cắt tóc ông thành một hình thánh giá, rồi chụp lên đầu ông một mũ giấy giám mục rồi màu trắng có vẽ hình hai con quỷ, cùng nhau nguyên rủa và giải giao linh hồn ông cho quỷ Satan.

Ở đây, ta không bàn chuyện học thuyết của ông ra sao và vụ án có sai quấy hay không. Chỉ biết 83 năm sau, dàn hoả lại bùng cháy ở Í với thân xác Savorarola, một linh mục dòng Đa-minh. Ông này quyết liệt chống lại một giáo triều lúc đó đang lặn ngụp trong sa đoạ của lối sống phục hưng. Dòng Đa-minh giờ đây vận động phong thánh cho ông, nhưng Roma ở vào thế kẹt. Phong

thánh ư, thế thì Giáo Hội thời đó sai? Dân Tiệp không cần vận động phong thánh cho Jan Hus, nhưng tôn ông lên thành vị anh hùng quốc gia, lấy ngày ông chết làm ngày lễ nghi toàn quốc (sự việc khiến Vatican cắt đứt liên lạc ngoại giao 3 năm).

Năm 1989 Giáo Tông Gio-an Phao-lô II bày tỏ “nỗi buồn sâu xa” trước cái chết man rợ của Jan Hus và ngài gọi vị này là nhà cải cách của Giáo Hội. Giáo Tông Phan-sinh thì lại coi biến cố kỉ niệm hôm nay là “một cơ hội đối thoại” trên bước đường tìm về hoà giải quốc gia và giáo hội.

Ghi lại chút lịch sử để hiểu thêm bối cảnh, chứ chẳng phải là để chúng ta phân định đúng sai, vì mỗi chuyện cũng cần phải suy xét theo thời điểm của nó. Và giờ đây, để lòng thật bình thân, ta thử trả lời xem:

- Chúa đã chọn bảy vị nguyên rủa và giao linh hồn Hus cho Satan kia vào hàng giám mục của Người?

- Chúa đã chọn Jan Hus làm linh mục, giáo sư thần học và việc ông chống lại giáo triều là do thánh í Chúa muốn?

- Giáo Tông A-lê-xăng-đrô, người bị Savonarola gay gắt chỉ trích, và Savonarola là những người được Chúa chọn vào hàng tư tế?

- Vân vân và vân vân.

Với tôi, chẳng có việc “Chúa chọn” hay “do thánh í Chúa” gì ráo ở những trường hợp trên đây cả. Và cả ở mọi trường hợp hiện nay. Giáo Tông A-lê-xăng-đrô được chọn vào ngài là do các hồng í bất xứng thời đó bầu. Jan Hus, Savonarola đi tu và làm linh mục trước hết là do í muốn của cá nhân họ. Jan Hus làm giáo sư, viện trưởng là do khả năng và í chí của ông trước tiên. Jan Hus và Savonarola có tài hùng biện giảng

đạo là do thiên bẩm, tập luyện cũng như lòng đạo đức của họ.

Cũng thế, Giáo Tông Phan-sinh được bầu là do sự thuận lòng và kì vọng của đa số hồng í mật nghị. Tổng giám mục Montini được bầu thành Giáo Tông Phao-lô VI là nhờ phe chống đối bị vỡ. Chúa không chọn Nguyễn Văn Thuận làm linh mục, nhưng trước hết chính cậu Thuận đã ước ao muốn hiến mình vào con đường linh mục để phục vụ Chúa và tha nhân cách trọn vẹn hơn. Và Chúa cũng đã không chọn ngài vào hàng hồng í, mà do chính thánh Giáo Tông Gio-an Phao-lô chọn ngài.

Nói như thế, không có nghĩa là chúng ta phủ nhận ƠN CHÚA. Ơn Chúa lại là một chuyện khác, nó khác với Í CHÚA hay CHÚA CHỌN. Là người có lòng tin, chúng ta tin rằng, Thiên Chúa có đồng hành với cậu Thuận và có thể đã soi sáng cho cậu trong việc quyết định làm linh mục; và sau này, có thể Người cũng đã đồng hành và nâng đỡ ủi an Giám Mục Thuận trên bước đường tù ngục và hoạt động. Có thể Chúa cũng đã soi sáng cho các nghị phụ trong quá trình bầu chọn giáo tông. Và trong nhiều trường hợp – chứ không phải tất cả - có thể có sự soi sáng của Chúa trong việc đề nghị ứng viên và chọn các giám mục. Đó là chưa nói tới những trường hợp éo le trong các nước cộng sản, trong đó nhiều khi Thiên Chúa chỉ là người hợp thức hoá những nhân sự do chính quyền cộng sản chọn.

Ơn Chúa nhưng không. Ơn đó đổ xuống trên tất cả mọi người. Ai sẵn sàng đón nhận, ơn ích càng thêm tràn đầy. Ai không muốn nhận, ơn vẫn có đó, nhưng ít tác dụng.

Chúng ta cần minh bạch và thẳng thắn trong chuyện này. Minh bạch

và thẳng thắn không có nghĩa là cố tình tục hoá hay ngâm phá võ tính chất linh thiêng của các chức thánh. Nhưng là để chúng ta có được chính danh, có được thoải mái trong cuộc sống, cả phía giáo sĩ lẫn giáo dân.

Khi nhận thức rằng, chức tư tế trước hết là do chính tôi chọn trước mặt Chúa và con người, chứ không do Chúa chọn hay bắt tôi nhận, thì người giáo sĩ sẽ không dám liều lĩnh phán: Điều tôi nói là Chúa nói. Họ sẽ bớt kể cả. Bớt xa cách giáo dân. Bớt sống giả, vì không cảm thấy bị trói trong “định mệnh”. Vả nỗ lực bám vào Chúa và cậy trông Chúa nơi họ sẽ không ngại, vì họ biết, đây là một quyết định thuộc trách nhiệm của tôi và tôi phải cần ơn Chúa để sống trọn quyết định đó. Câu “Linh mục là đức Ki-tô khác” muốn nói lên vai trò quan trọng và cao trọng của chức tư tế, chứ không nói tới gốc xuất phát của chức này. Và như thế, khi biết mình không thể nào tiếp tục sống được sự chọn lựa của mình nữa, họ sẽ có thể rút lui trong chân thành và thanh thản, mà không rơi vào mặc cảm phản bội hay đào ngũ.

Phía giáo dân, nếu hiểu được như thế, sẽ thông cảm nhiều hơn cho những lỗi lầm và thiếu sót của giáo sĩ. Họ sẽ thẳng thắn nhắc nhở những sai trái (cổ í hoặc vô tình) của giáo sĩ. Họ sẽ không ngã lòng thất vọng trước những trường hợp hồi tục hoặc bớt nguyên rủa những người này: “ăn hết cơm gạo nhà đức Chúa Trời mà vong ân bội nghĩa”! Họ sẽ dễ trưởng thành hơn, vì không bị lưới “Chúa chọn” bịt miệng.

Nói tắt lại, có nhận thức được như thế, cả hai sẽ sống “người” hơn.

Hẳn không ít người hoảng hốt hoặc khó chịu khi đọc những điều
(xem tiếp trang 39)

Tao vui vì luôn nhìn thấy Đảng
loạng choạng lùi,
trước thẳng ... Thời Đại.

Trần Đình

Đảng đang “loạng choạng” ra sao, hay “loạng choạng” cỡ nào – nói thiệt – tôi không rõ lắm, và cũng không mấy quan tâm. Thân tôi lo chưa xong. (Ngó bộ mình cũng hơi loạng choạng tới nơi rồi). Sức đâu mà vui/buồn, theo kiểu bao đồng, như tác giả Đền Cù.

Hai sĩ quan công an CSVN giắt theo đám “dân phòng” xâm nhập bất hợp pháp vào Nhà thờ Thái Hà bị buộc phải xin lỗi.
Ảnh và chú thích: VRNs

Chỉ riêng cái “thằng thời đại thông tin” không (thôi) cũng đủ khiến tôi mệt muốn ứ hơi. Tin tức rồn rập, tràn ngập, và cấp kỳ tràn lan trên mạng khiến tôi phát ngộp nên (thình thoảng) vẫn bỏ sót nhiều chuyện quan trọng, hay thú vị.

Mãi tới chiều qua, tôi mới biết là trên nhật báo Người Việt – phát hành từ California, số ra ngày 13 tháng 2 năm 2014 – có mẩu tin ngắn ngắn sau:

SÀI GÒN (NV) - Giáo xứ Đức

Số Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

TRƯỚC THẲNG THỜI ĐẠI

Mẹ Hằng Cứu Giúp và cũng là tu viện của Dòng Chúa Cứu Thế tại Sài Gòn sẽ tổ chức cầu nguyện cho ông Lê Quốc Quân vào chiều chủ nhật 18 tháng 3-2014.

Theo dự kiến, buổi cầu nguyện cho ông Quân tại Giáo xứ Đức Mẹ Hằng cứu giúp và cũng là tu viện của Dòng Chúa Cứu thế tại Sài Gòn sẽ bao gồm một thánh lễ đồng tế, có thấp nền cầu nguyện cho ông Quân và công lý, hòa bình sớm đến trên quê hương. Trước đó, Giáo xứ

Thái Hà và cũng là một tu viện khác của Dòng Chúa cứu thế ở Hà Nội cũng loan báo sẽ tổ chức cầu nguyện cho ông Lê Quốc Quân vào ngày chủ nhật 16 tháng 2...

Sau thông báo vừa kể, Công an Hà Nội tăng cường giám sát khu vực nhà thờ Thái Hà. Tối 11 tháng 2, hai sĩ quan và dân phòng của Công an phường Quang Trung, quận Đống Đa, Hà Nội đã luồn vào tu viện của Dòng Chúa Cứu thế ở Thái Hà bằng cửa sau.

Một số giáo dân lập tức đánh trống, gióng chuông báo động. Hàng trăm giáo dân từ khắp nơi đã đổ về nhà thờ Thái Hà vây chặt hai sĩ quan và dân phòng này. Tới lúc đó, một viên thiếu tá là trưởng nhóm mới loan báo cả nhóm vào Tu viện Thái Hà để kiểm tra tạm trú. Giáo dân phản đối cả cách làm lẫn lối giải thích đó. Theo họ, nếu muốn kiểm tra tạm trú, công an và dân phòng phải dùng cửa trước, phải xin phép tu viện, chứ không thể hành xử tùy tiện như thế...

Giờ chót, hai sĩ quan công an và năm đội viên dân phòng của phường Quang Trung, quận Đống Đa, Hà Nội đã phải xin lỗi các linh mục, tu sĩ và giáo dân Giáo xứ Thái Hà vì xâm nhập tu viện trái phép. Để có thể ra về, viên thiếu tá tên Nguyễn Duy Hưng là Phó Công an phường Quang Trung, thay mặt cả nhóm, nói: “Thưa linh mục và thưa bà con giáo dân, những gì chúng tôi làm không đúng hôm nay chúng tôi sẽ rút kinh nghiệm”.

Sau khi viên sĩ quan trưởng nhóm xin lỗi vì xâm nhập trái phép, giáo dân Thái Hà đã mở đường cho nhóm này ra về bằng... cổng sau.”

Những dòng chữ thượng dẫn khiến tôi chợt nhớ đến lời tường thuật của Mặc Lâm, về một hồi chuông báo động (khác) cách đây gần sáu mươi năm:

Tiếng chuông Nhà Thờ Lớn Hà Nội giục già vang lên chỉ một ngày trước lễ Giáng Sinh năm 1959. Không phải báo hiệu sự ra đời của Chúa

Giê Su, mà tiếng chuông kêu cứu với giáo dân vì Nhà Thờ Lớn đang bị một nhóm người đến phá rối...

Câu chuyện vỡ lở ra sau đó cho thấy nhóm người đến phá nhà thờ do chủ trương quá khích của một nhóm người và kết quả là linh mục Trịnh Văn Căn, linh mục Nguyễn Văn Vinh cùng một số giáo dân bị quy tội phá rối trị an. Linh mục Căn chịu 12 tháng tù treo, linh mục Nguyễn Văn Vinh chịu 18 tháng tù giam vì tội “Vô cơ tập hợp quần chúng trái phép, phá rối trị an, cố tình vu khống, xuyên tạc chế độ, gây chia rẽ trong nhân dân”

Có thể nói cha chính Vinh là nạn nhân đầu tiên trong chính sách xóa sổ thâm lặng đạo Công giáo mà chính quyền Hà Nội hướng tới. LM Nguyễn Văn Vinh do quá cương quyết và không chịu khuất phục đã âm thầm chịu chết sau đó, trong trại giam Công Trời.

Ngài sống, và chết, ra sao, sau mười hai năm (chứ không phải 18 tháng) bị giam ở trại Công Trời?

Tuân Nguyễn, một người bạn đồng tù với linh mục Nguyễn Văn Vinh, đã kể lại như sau:

“... Anh ta vào trại trước mình khá lâu, bị trừng phạt vì tội gì, mình không rõ. Người thì bảo anh ta phạm tội hình sự, người lại bảo mắc tội chính trị. Nhưng cả hai tội mình đều thấy khó tin. Anh ta không có dáng dấp của kẻ cướp bóc, sát nhân, và cũng không có phong độ của người làm chính trị.

Bộ dạng anh ta ngu ngơ, dở dại dở khùng. Mình có cảm giác anh ta là một khúc củi rêu, do một trận lũ cuốn từ một xô rừng nào về, trôi ngang qua trại, bị vướng vào hàng rào của trại rồi mắc kẹt luôn ở đó. Nhìn anh ta, rất khó đoán tuổi, có thể

ba mươi, mà cũng có thể năm mươi.

Giương mặt anh ta gầy choắt, rúm ró, tàn tạ, như một cái bị cói rách, lăn lóc ở các đồng rác. Người anh ta cao lóng khòng, tay chân thẳng đuồn đuồn, đen cháy, chỉ toàn da, gân với xương. Trên người, từ thời một mớ giẻ rách thay cho quần áo. Lúc đầu mình cứ tưởng anh ta bị câm vì suốt ngày ít khi thấy anh ta mở miệng dù là chỉ để nhếch mép cười.

Thật ra anh ta chỉ là người quá ít lời. Gặp ai trong trại, cả cán bộ quản giáo lẫn phạm nhân, anh ta đều cúi chào cung kính, nhưng không chuyên trò với bất cứ ai. Nhưng không hiểu sao, ở con người anh ta có một cái gì đó làm mình đặc biệt chú ý, cứ muốn làm quen...

Nhiều lần mình định bắt chuyện, nhưng anh ta nhìn mình với ánh mắt rất lạ, rồi lảng tránh sau khi đã cúi chào cung kính. Hầu như tất cả các trại viên, kể cả những tay hung dữ nhất, cũng đều thương anh ta. Những trại viên được gia đình tiếp tế, người để dành cho anh ta viên kẹo, miếng bánh, người cho điếu thuốc.

Ở trại, anh ta có một đặc quyền không ai tranh được, và cũng không ai muốn tranh. Đó là khâm liệm tù chết. Mỗi lần có tù chết, giám thị trại đều cho gọi “thằng khùng” (tên họ đặt cho anh ta) và giao cho việc khâm liệm.

Với bất cứ trại viên chết nào, kể cả những trại viên đã từng đánh đập anh ta, anh ta đều khâm liệm chu đáo giống nhau. Anh ta nấu nước lá rừng, tắm rửa cho người

chết, kỳ cọ ghét trên cái cơ thể lạnh ngắt cứng queo, với hai bàn tay của người mẹ tắm rửa cho đứa con nhỏ.

...

Anh ta nằm cách ly trong gian lán dành cho người ốm nặng. Anh ta nằm như dân người xuống sạp nằm,

Cha Lasan Nguyễn Văn Vinh (1912-1971).

Ảnh: [RFA](#)

hai hốc mắt sâu trũng, nhắm nghiền, chốc chốc lại lên con co giật...Mình cúi xuống sát người anh ta, gọi hai ba lần, anh ta mới mở mắt, chăm chăm nhìn mình. Trên khoé môi rúm ró như thoáng một nét cười. Nước mắt mình tự nhiên trào ra rơi lã chã xuống mặt anh ta. Anh ta thè lưỡi liếm mấy giọt nước mắt rớt trúng vành môi. Anh ta thều thào nói:

- Tuân ở lại, mình đi đây...
Đưa bàn tay đây cho mình...

Anh ta nắm chặt bàn tay mình hồi lâu. Một tay anh ta rờ rẫm mớ giẻ rách khoác trên người, lấy ra một viên than củi, được mài tròn nhẵn

như viên phấn viết. Với một sức cố gắng phi thường, anh ta dùng viên than viết vào lòng bàn tay mình một chữ nho. Chữ NHÃN. Viết xong, anh ta hoàn toàn kiệt sức, đánh rớt viên than, và lên cơn co giật...

Chữ NHÃN viết bằng than có lẽ chỉ in đậm trên lòng bàn tay của Tuân Nguyễn khoảng vài tiếng đồng hồ nhưng nó sẽ lưu mãi với thời gian. Và thời gian thì luôn chậm rãi, từ tốn hoàn thiện công việc của nó – với tất cả sự “nhẫn nhục” cần thiết– như đã ghi trên:

Giờ chót, hai sĩ quan công an và năm đội viên dân phòng của phường Quang Trung, quận Đống Đa, Hà

Nội đã phải xin lỗi các linh mục, tu sĩ và giáo dân Giáo xứ Thái Hà vì xâm nhập tu viện trái phép. Để có thể ra về, viên thiếu tá tên Nguyễn Duy Hưng là Phó Công an phường Quang Trung, thay mặt cả nhóm, nói: “Thưa linh mục và thưa bà con giáo dân, những gì chúng tôi làm không đúng hôm nay chúng tôi sẽ rút kinh nghiệm”.

Sau khi viên sĩ quan trưởng nhóm xin lỗi vì xâm nhập trái phép, giáo dân Thái Hà đã mở đường cho nhóm này ra về bằng... công sau. (G.Đ)”

Tôi thực quý mến thái độ phục thiện của viên sĩ quan công an trưởng nhóm, và cách ứng xử đúng đắn của những giáo dân ở Thái Hà, vào đêm

11 tháng 2 năm 2014. Tôi cũng thành thực tin rằng không riêng gì nhóm giáo dân nhỏ bé này mà nhiều người Việt cũng sẽ rộng lượng để chấp nhận lời xin lỗi của những người cộng sản Việt Nam, nếu họ chân thành. Tôi còn hy vọng rằng dân tộc chúng ta đủ bao dung để (có thể) cho phép họ rút lui bằng “công trước,” qua một cuộc trưng cầu dân ý đảng hoàng.

Đã bị thời thế đẩy lùi, đến độ phải “chập choạng lùi mà vẫn còn có đường để lùi là một trường hợp may mắn hiếm hoi. Lịch sử nhân loại đã để lại vô số những tấm gương (thê thảm) của những kẻ không biết, hay không kịp, lùi đúng lúc. ■

VÀO ĐƯỢC TPP...

(tiếp theo trang 31)

(*) Trong lúc ông Trọng đang cố thể hiện con người “khác hẳn” bản chất Mac-Lê cố hữu, thì xe ủi đất của Công đảng, trong vụ cướp đất, cán trọng thương nông dân bảo vệ đất Lê thị Châm ngày 10 tháng 7, đúng vào lúc Ông Trọng sắp kết thúc chuyến công du Mỹ.

Ông Trọng vạch mặt Đế quốc Mỹ và tay sai 2 lần, cũng như đọc thần chú Mác Lê tới 5 lần trong có 2 câu phát biểu lên nhau ở buổi lễ vinh danh “thần tượng Thành Đô” Cựu Tổng Bí Thư Cộng đảng Nguyễn Văn Linh tại Hưng Yên, đúng 7 ngày trước khi bay qua Mỹ. Ông Nguyễn phú Trọng xác định “Lập trường của chúng tôi là không thay đổi, tương lai của chúng tôi đã được vạch ra từ thời Nguyễn văn Linh với mật nghị Thành Đô... ký kết gì cũng không thể vượt qua khuôn khổ những gì chúng tôi đã thỏa thuận với người đồng chí Trung Hoa vĩ đại của chúng tôi được vì chúng tôi với họ là... một!” (Trích bài của nhạc sĩ Tô Hải, trên Dân Làm Báo).

CÂU CHUYỆN TỪ NƯỚC ĐỨC

(tiếp theo trang 36)

chói tai gai mắt trên đây. Họ sợ như vậy là tôi muốn đánh mất sự cao cả và tính linh thiêng của chức tư tế, nhất là trong thời buổi khủng hoảng đức tin nặng nề hiện nay. Quý vị cứ tự do suy diễn và nên viết ra để phản biện lại tôi. Tôi vui mừng, nếu được đọc những quan điểm trái ngược với mình. Nhưng nghĩ như vậy là không đúng. Nay là lúc cần sự lương thiện. Đừng hễ cái gì cũng đổ cho Chúa, để trốn tránh trách nhiệm của mình hoặc lấp liếm những thiếu sót của mình. Khi tạo dựng ra ta, Thiên Chúa đồng thời trao cho ta tự do, vì thế quyết định là ở nơi ta. Theo vế “Chúa chọn” là ta đi vào cửa tiền định, một cửa mà trước đây Jan Hus và Martin Luther đã triệt để đi theo với tuyên ngôn: chỉ Tin là đủ”. Hay nói như vị khách đầu bài: “Chúa đã chọn

các ngài thì Chúa cũng đã sắp sẵn chương trình cho các ngài”! Chúc vụ “Chúa chọn” sẽ biến các ngài tự khôn ngoan, đạo đức, mà chẳng cần gì ai nhắc nhở, chỉ dẫn nữa! Giáo Hội đã bác bỏ tuyên ngôn đó, vì rằng, nếu như thế, thì con người chỉ là những cái máy. Thiên Chúa cần loài người tự do chứ không cần máy. Theo vế “Tôi chọn” trong sự Soi Sáng và Ôn Phù Trợ của Chúa là chúng ta bước vào đúng cửa của Tạo Dựng.

Hay nói như mẹ Tê-rê-xa – nhắc lại -: Chẳng phải là í Chúa muốn hay Chúa chọn tôi làm ông này bà nọ, làm nghề này chức nọ. Đó là do tôi muốn, chứ không phải Chúa muốn. Chúa chỉ muốn một điều duy nhất nơi tôi, là hãy sống cho nên thánh, nghĩa là hãy hoàn thành thật trọn vẹn vai trò của mình. ■

Augsburg, 14.07.2015.

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

CHẾT HAY KHÔNG CHẾT?

Chết

Thông Tấn Xã Đức DPA (Deutsch Press-Agentur)) cho biết, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Việt Nam Phùng Quang Thanh đã qua đời vào ngày Chủ nhật 19-7-2015 tại một bệnh viện Pháp, nơi ông đang được điều trị bệnh ung thư phổi.

“Đại tướng Phùng Quang Thanh, 66 tuổi, được coi là một ngôi sao đang lên trong Đảng Cộng sản Việt Nam trước khi ông ấy đổ bệnh.”

“Ông mất vào Chủ Nhật 19/7 tại Bệnh Viện Georges Pompidou, một nguồn tin quân đội cho Thông tấn xã Đức (DPA) biết. Nguồn tin từ chối nêu tên bởi anh ta không được quyền nói với báo giới.” #Danluan

“Tin đồn về bệnh tật của Thanh bắt đầu lan ra kể từ khi ông vắng mặt trong các sự kiện quan trọng của quân đội. Đầu tháng 7, Phạm Gia Khải, một thành viên Ban Bảo vệ chăm sóc sức khỏe cán bộ Trung ương xác nhận rằng Thanh đang phục hồi sau một ca phẫu thuật gỡ bỏ khối u phổi tại Pháp. Ông nói rằng sức khỏe của Đại tướng đã tốt lên và ông sẽ quay trở lại Việt Nam sau 2 tuần.”

“Ông Thanh đang được cân nhắc là một trong các ứng cử viên vào vị trí Chủ tịch nước Việt Nam, trong Đại hội Đảng lần kế tiếp (Đại hội đảng 12 năm 2016), nguồn tin cho hay.”

Tuy nhiên, Thông Tấn Xã Đức

(DPA) là một nguồn tin rất tin cậy, vì đây là hãng thông tấn chính thức của Đức. Hãng được thành lập năm 1949, trụ sở chính tại Hamburg. Hãng cung cấp các sản phẩm tin bài viết, ảnh, đồ họa và âm thanh cho các tờ báo, tạp chí, đài phát thanh, truyền hình và các trang tin điện tử. Với đội ngũ nhân viên gồm 900 người, 800 trong số đó làm việc tại các văn phòng báo

chí trên toàn cầu.

Đôi nét về ông Phùng Quang Thanh

Phùng Quang Thanh (sinh ngày 2 tháng 2 năm 1949) là một tướng lĩnh Quân đội Nhân dân Việt Nam, ông hiện mang quân hàm Đại tướng và là Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Việt Nam, Phó bí thư Đảng ủy Quân sự Trung ương (Việt Nam), Ủy viên Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam khóa X (2006), Đại biểu Quốc hội

Việt Nam khóa XI, XII, XIII, theo Wikipedia.

Theo nhận định của một số nhà quan sát, ông Phùng Quang Thanh là người theo xu thế thân Trung Quốc. Ông chưa từng thăm Hoa Kỳ, trong khi đã từng dẫn 12 tướng lĩnh quân đội sang thăm Trung Quốc tháng 10 năm 2014. Tại Hội nghị Thượng Đỉnh An Ninh Châu Á Shangri-La năm 2014, ông phát biểu: “Trên thực tế, ngay ở trong quốc gia hay mỗi gia đình cũng còn có những mâu thuẫn, bất đồng, hướng chi là các nước láng giềng với nhau còn tồn tại tranh chấp về biên giới, lãnh thổ hoặc va chạm là điều khó tránh khỏi. Quan hệ giữa Việt Nam và nước bạn láng giềng Trung Quốc về tổng thể trên các mặt đang phát triển tốt đẹp, chỉ còn tồn tại vấn đề tranh chấp chủ quyền trên biển Đông và đôi khi cũng có những va chạm gây căng thẳng”.

Ngày 29/12/2014, tại hội nghị của Chính phủ với địa phương triển khai Nghị quyết của Quốc hội về nhiệm vụ kinh tế - xã hội và dự toán ngân sách Nhà nước, ông Thanh tiếp tục khẳng định: “Xu thế ghét Trung Quốc nguy hiểm cho dân tộc”.

Ông Phùng Quang Hải, con trai đại tướng Phùng Quang Thanh, từng bị blog Chân Dung Quyền Lực tố cáo có một khối tài sản khổng lồ, dù mới chỉ mang hàm đại tá.

Các sự kiện liên quan đến sức khỏe của ông Phùng Quang Thanh

- Ngày 27/6/2015 trang VietPress USA dẫn thông tin từ các cơ quan R.H của Hoa Kỳ cho rằng ông Thanh bị ám sát vào ngày 26/6 bằng súng

hãm thanh tại Paris - Pháp quốc.

- Ngày 29/6 trong phiên họp thường kỳ của Chính phủ vắng mặt ông Phùng Quang Thanh.

- Sáng 1/7/2015, tại Đại hội thi đua quyết thắng toàn quân lần thứ IX năm 2015 do Quân ủy Trung ương và Bộ Quốc phòng tổ chức cũng không có sự hiện diện củ ông Thanh.

- 12 giờ tối ngày 1/7/2015, báo Tuổi Trẻ Online dẫn nguồn Ban Bảo vệ và Chăm sóc Sức khỏe Trung ương cho hay Đại tướng Phùng Quang Thanh “đã đi Pháp trị bệnh cách đây một tuần”.

- Ngày 2/7/2015, báo Tiền Phong dẫn nguồn từ tin khả tín của mình nói ông Phùng Quang Thanh vừa được phẫu thuật và “hiện sức khỏe tiến triển tốt”. (BBC)

- Ngày 3/7/2015, báo Tri Thức Trẻ dẫn nguồn từ Giáo sư Phạm Gia Khải, Ban Bảo vệ và Chăm sóc Sức khỏe Trung ương cho biết ông Phùng Quang Thanh đã tiến triển tốt sau ca mổ và gọi điện về nhà cho ông Khải.

- Ngày 6/7/2015, báo Đời Sống & Pháp Luật bị Bộ Thông Tin và Truyền Thông phạt 30 triệu đồng vì đăng tiêu sử của Bộ trưởng quốc phòng Phùng Quang Thanh.

- Ngày 14/7/2015 báo Quân Đội Nhân Dân đưa tin ông Phùng Quang Thanh gửi tham luận tới hội thảo khoa học với chủ đề “Tăng cường phối hợp giữa Lực lượng CAND và QĐND trong thực hiện nhiệm vụ đảm bảo an ninh, trật tự và quốc phòng”. ♦

■ *Đào Nguyên (theo thông tấn xã DPA)*

Không chết

Hà Nội bác tin của hãng thông tấn Đức

Rạng sáng nay, 20-7 theo giờ Việt Nam, DPA – hãng thông tấn lớn của Đức – đưa tin Bộ trưởng Quốc phòng Việt Nam Phùng Quang Thanh đã qua đời vào ngày Chủ nhật, 19-7, khi đang điều trị bệnh ung thư phổi.

Bản tin được thông tin viên của DPA phát đi từ Hà Nội, chỉ nói là lấy từ một nguồn tin quân đội không có thẩm quyền phát ngôn và khuyết danh.

Ban Bảo vệ sức khỏe trung ương, nhưng chưa có ai phản hồi vụ việc

Tuy nhiên, cách đây ít phút, Trung tướng Võ Văn Tuấn, Phó Tổng tham mưu trưởng Quân đội Nhân dân VN đã lên tiếng.

Ngay câu đầu tiên, ông hỏi lại: “*Lại chuyện Bộ trưởng Quốc phòng phải không? Họ nói linh tinh. Tôi liên lạc với Bộ trưởng tốt lắm. Chúng tôi liên lạc thường xuyên. Hôm qua tôi có liên lạc. Bộ trưởng đang ở Pháp, việc mổ chữa bệnh tốt rồi*”.

Trên báo Quân đội nhân dân số ra sáng nay 20-7 cho biết nhân dịp kỷ niệm 50 năm Ngày truyền thống của Lữ đoàn Thông tin 26, Quân chủng Phòng không -không quân (20-7-1965 – 20-7-2015) và nhân dịp kỷ niệm 20 năm Ngày truyền thống của Trung tâm Tiêu chuẩn – đo lường – chất lượng 2, Cục Kỹ thuật, Quân chủng Hải quân (20-7-1995 – 20-7-2015), Đại tướng Phùng Quang Thanh, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng đã gửi thư chúc mừng.

Trước đó, Bộ trưởng Phùng Quang Thanh cũng gửi thư chúc

mừng Đoàn 195, Bộ tư lệnh Bảo vệ Lăng Chủ tịch Hồ Chí Minh nhân năm Ngày truyền thống (18-7) và chúc mừng Lực lượng vũ trang tỉnh Bình Định, Quân khu 5 nhân 70 năm Ngày truyền thống (ngày 19-7). ♦

Tổng hợp theo Phapluattp

Lại chết

ĐẠI TƯỚNG PHÙNG QUANG THANH VÀ VỢ ĐÃ BỊ ÁM SÁT CHẾT ĐƯỢC ĐƯA VỀ HÀ NỘI AN TÁNG.

Vào chiều hôm Thứ Bảy 18-7-2015, tin từ tổ chức R.H. Hoa Kỳ cho VietPress USA biết chi tiết Đại tướng Bộ trưởng Quốc phòng csVN Phùng Quang Thanh bị ám sát gồm cả hai vợ chồng và con trai là Đại tá Phùng Quang Hải. Chi tiết được tiết lộ như sau:

Theo R.H. Hoa Kỳ, phái đoàn Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh đi qua Pháp có 8 người gồm các phụ tá, sĩ quan tùy viên, an ninh để gặp Bộ trưởng Quốc phòng Pháp ngày 19-6-2015. Sau đó Đại tướng Phùng Quang Thanh và phái đoàn ở lại Paris tiếp tục có những thảo luận về hợp tác quốc phòng, mua vũ khí của Pháp. Pháp và csVN là hai nước có ký kết hợp tác quốc phòng toàn diện.

Cùng đi với Đại tướng Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh còn có vợ của ông và con trai là Đại tá Phùng Quang Hải và một cô thư ký của Đại tá Hải từ Tổng Công ty 319.

Văn phòng liên lạc quân sự của Bộ Quốc phòng csVN tại Pháp

cung cấp 4 xe hơi dân sự và tài xế người Việt lái xe. Phu nhân Đại tướng Phùng Quang Thanh đề nghị đến ăn phở tại một tiệm Phở ở khu phố Paris 13. Có tin nói đó là tiệm phở Viễn Đông. Khi đến gần, tài xế nói trước tiệm phở không có chỗ đậu xe nên sẽ đậu tại một Parking cách đó lối 250m và sẽ đi bộ qua.

Tin R.H. nói rằng Đại tướng Phùng Quang Thanh và phu nhân ngồi ở ghế sau. Đại tá Phùng Quang Hải là con trai ngồi ghế trước với tài xế. Xe của Đại tướng Phùng Quang Thanh đi trước và đoàn tùy tùng đi theo bằng 3 xe khác. Tất cả đều là xe dân sự và mọi người lúc đó mặc áo quần dân sự. Vợ của Đại tướng Phùng Quang Thanh mặc áo dài Việt Nam.

Tin R.H. nói rằng, khi Đại tướng Phùng Quang Thanh và vợ cùng với Đại tá Phùng Quang Hải vừa ra khỏi xe thì có hai kẻ lạ mặt người Á châu đã phóng xe mô tô đến dùng súng hãm thanh bắn trúng Đại tướng Phùng Quang Thanh 2 viên vào ngực và bụng; vợ Đại tướng Thanh bị 1 viên vào ngực; và Đại tá Phùng Quang Hải bị 1 viên vào bụng. Lúc đó phái đoàn tùy tùng đang tìm chỗ đậu xe và có người chưa ra khỏi 3 xe đang vừa đậu tại Parking.

Ngay sau khi vụ ám sát xảy ra, các nạn nhân được đưa vào xe và chạy thẳng đến bệnh viện Georges Pompidou tại Paris để cấp cứu chứ không qua Bệnh viện của quân đội Pháp như có vài tin đã loan. Phía Bộ Quốc phòng và Chính phủ Pháp đã được thông báo nhưng phía csVN yêu cầu giữ tuyệt đối bí mật về tin tức vụ ám sát này. Nếu tin tức bị đưa ra sẽ ảnh hưởng không tốt cho cả danh tiếng nước Pháp không bảo vệ được cho đoàn khách quan trọng của Việt Nam là một quốc gia đòi tạc

quốc phòng với Pháp; và phía VN cũng sẽ ảnh hưởng không tốt về mặt an ninh quốc phòng.

Tin từ R.H. nói với VietPress USA rằng, khi đưa vào đến phòng cấp cứu bệnh viện Georges Pompidou ở Paris được lối 4 tiếng đồng hồ thì vợ của Đại tướng Phùng Quang Thanh qua đời vì vết thương xuyên lồng ngực phải nhưng không trúng tim. Máu ra nhiều trên đường xe chạy đến bệnh viện và xuất huyết nội trong lồng ngực không cầm được.

Đại tướng Phùng Quang Thanh được cấp cứu ở một phòng bên cạnh và hôn mê suốt 4 ngày cho đến khi chết vào ngày 30-6-2015 mà không hề biết rằng vợ ông đã chết trước đó hiện đang chờ ông ở nhà ướp xác đông lạnh. Ngày 30-6-2015 cũng là ngày ở Việt Nam tờ Báo Tuổi Trẻ được Nhà nước csVN cho loan tin rằng Đại tướng Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh *”đã đi Pháp trị bệnh cách đây một tuần và tới 30/6 vừa qua, ông Phùng Quang Thanh đã được phẫu thuật, có thể là một khối u phổi”*

Tin nói rằng, con trai của Đại tướng Phùng Quang Thanh là **Đại tá Phùng Quang Hải** cũng bị trúng 1 viên đạn lưng bụng gần bàng quang và được cấp cứu đặc biệt. Đại tá Phùng Quang Hải là Chủ tịch Hội Đồng các Thành viên Tổng Công ty 319 trực thuộc Bộ Quốc phòng Việt Nam là doanh nghiệp kinh doanh các lĩnh vực xây dựng dân dụng, công nghiệp; công trình giao thông thủy lợi; rà phá bom mìn đạn nổ; kinh doanh bất động sản và nhiều lĩnh vực khác hoạt động trong khắp nước và các quốc gia khu vực.

Ngày 16-01-2015, Bản tin của “Chân Dung Quyền Lực” đã tố cáo Đại Tướng Phùng Quang Thanh và

con trai là Đại tá Phùng Quang Hải tham nhũng với 6 biệt thự hạng sang, 2 khách sạn, các loại xe đắt tiền nhất và du thuyền sang trọng với tổng trị giá 230.4 Tỷ đồng VN, chưa tính tiền xây dựng, cài tạo, trang trí nội thất và các hạng mục. Tin theo Link sau đây cũng nói Đại tá Phùng Quang Hải ngoài có vợ, còn có 3 người tình đang có chồng

Tin từ tổ chức R.H. Hoa Kỳ cho hay rằng vợ của Đại tá Phùng Quang Hải, người thân bên gia đình Đại tướng Phùng Quang Thanh và người thân của vợ Đại tướng Thanh cùng với 4 đại diện của Bộ Quốc phòng và Tổng Cục 2 đã đến Pháp ngày 01-7-2015 để làm thủ tục rước “Đại tướng mới ra viện” và vợ ông về Hà Nội để gia đình tự lo mai táng.

Tin cho hay Pháp đã giúp một chuyến bay đặc biệt của Bộ Quốc phòng đưa thi hài vợ chồng Đại tướng Phùng Quang Thanh và con trai là Đại tá Phùng Quang Hải đang bị thương nặng cùng nhân viên phái đoàn cũng như những người trong thân tộc rời Paris ngày 03-7-2015 về phi trường quân sự Gia Lâm tại Hà Nội.

Tin cũng cho hay lễ an táng chỉ ít người trong thân tộc vì gia đình tự lo nên không muốn kèn trống dàn chào đưa tiễn gì lúc này; nhất là thời gian đó Chủ tịch đảng csVN Nguyễn Phú Trọng và Thứ trưởng Quốc phòng Thượng tướng Nguyễn Chí Vịnh là những kẻ sát cánh với Đại tướng Phùng Quang Thanh thuộc phe thân Trung quốc đang ở thăm Hoa Kỳ để gặp TT Barack Obama đúng vào ngày đưa tiễn Đại tướng và Phu nhân đi “an nghỉ” vào hôm 07-7-2015.

Ngày 01-7-2015 là Đại hội thi

(xem tiếp trang 44)

Mã ơi, tranh gì con Ka...

■ *Trangđài Glassey-Trầnquyển*

LGT: Sau loạt bài tường niệm 40 năm Tháng Tư Đen và 61 năm hơn một triệu đồng bào miền Bắc bỏ phiếu bằng chân không chấp nhận Cộng Sản, chúng tôi hân hạnh giới thiệu một đề tài nổi tiếp của tác giả Trangđài: các cô dâu Việt tại Đài Loan, vốn là luận án cao học của cô tại Đại học Stanford. Đây là đề tài nổi tiếp, vì nó nói đến một trong những khổ nạn trên quê hương sau khi miền Nam bị cưỡng chiếm. Bài viết này được trích từ cuộc phỏng vấn với tác giả cho The Kim Nhung Show trên Đài SBTN. Ngay từ những ngày mới đến Mỹ đầu thập niên 1990, Trangđài đã dùng chính student loans của mình để khởi xướng và thực hiện nhiều công trình nghiên cứu liên quan đến người Việt hải ngoại, nhất là tại Quận Cam, khởi đầu với Dự án Việt Mỹ Vietnamese American Project tại Cal State Fullerton. Cô là học giả đầu tiên dùng phương pháp lịch sử truyền khẩu song song với nghiên cứu thực tế (ethnography) để ghi lại kinh nghiệm của người Mỹ gốc Việt tại Quận Cam và Hoa Kỳ, và là người duy nhất đã thực hiện hàng trăm cuộc phỏng vấn về người Việt ở khắp nơi trên thế giới.

1. Tôi chọn đề tài Cô Dâu Việt tại Đài Loan

Đề tài cô dâu Việt tại Đài Loan là một trong những dự án nghiên cứu về người Việt ở các châu Mỹ, Âu, Úc, và Á mà tôi đã thực hiện trong hơn hai thập niên qua. Khi trở lại Hoa Kỳ sau một năm nghiên cứu tại Châu Âu qua học bổng Fulbright năm 2005, tôi bắt đầu chương trình tiến sĩ ngành Nhân chủng học tại Đại học Stanford. Khi làm đơn xin vào Stanford, tôi lên kế hoạch học tiếng Swahili để sang Châu Phi tìm hiểu về người Việt ở đó, vì chúng ta ít nghe nói đến người Việt ở vùng này. Hơn nữa, một người Việt rất nổi tiếng và đóng vai trò lịch sử quan trọng đã đến Châu Phi đầu tiên là Vua Hàm Nghi, vị vua kháng chiến bị Chính phủ Pháp đày sang Algeria năm 1888, và chết ở thủ đô Alger năm 1943.

Nhưng vì vấn đề nô lệ lao động và

cô dâu Việt ở Đài Loan đã ám ảnh tôi không dứt suốt mấy năm trời, nên tôi đã đổi đề tài, và nghiên cứu về nạn buôn bán Cô dâu Việt sang Đài Loan. Bởi vì tôi nghĩ, đây là nỗi đau chung của dân tộc, và mọi người mang dòng máu Việt dù ở nơi nào trên thế giới cũng cần phải quan tâm. Tôi quan tâm đến vấn đề buôn bán cô dâu Việt sang Đài Loan từ đầu những năm 2000. Tháng Giêng 2005, trong thời gian nghiên cứu về người Việt tại Thụy Điển, tôi đã thuyết trình về đề tài này tại một Đại hội chuyên đề ở Stockholm, do SIDA, Ủy Ban Phát Triển Quốc Tế của Thụy Điển, tổ chức. Tháng 8 năm 2005, cô Tôn Vân Anh, một nhà hoạt động tại Ba Lan cũng đã phỏng vấn tôi về đề tài này.

Tôi chọn đề tài Cô dâu Việt tại Đài Loan vì nhiều lý do, nhưng trước hết, là vì sự thông cảm sâu xa với những người con gái quê chịu cảnh nghiệt ngã ở xứ người. Từ nhỏ, tôi đã quan

tâm đến những bất công trong xã hội. Mười chín năm sống ở Việt Nam là một thời gian tôi luyện quý báu. Tuy trường học huấn luyện chúng tôi trong khuôn khổ Mác-Bác-Lê, nhưng nhờ sự giáo dục của gia đình - nhất là của Mẹ, vốn là một nhà giáo - nên tôi sớm nhận thức được những điều lẽ nghĩa trong đời. Ngày nào Mẹ cũng nhắc nhở, răn dạy con cái, đảm đang cả vai trò của một người cha, vì Ba tôi ở tù cải tạo lúc tôi còn trong bụng Mẹ, và khi được thả thì Ba đi vượt biên. Một mình Mẹ một nách nuôi năm con dại cả mười chín năm trời trong những cái nhục nhằn, bất công, nghiệt ngã nhất của xã hội thời đó.

Thêm nữa, gia đình tôi sống ngay trước cửa nhà thờ, chiều nào Mẹ cũng dẫn năm anh chị tôi đi lễ, nên tôi học được tinh thần bác ái Kitô ngay từ nhỏ, chiêm niệm một lý tưởng sống, là hiến thân mình vì tha nhân. Từ khi có trí khôn cho đến năm 26 tuổi, tôi có ý định đi tu. Sau đó, tôi chọn sống chứng nhân giữa đời. Tôi luôn biết rằng mình rất may mắn khi có một niềm tin vững vàng, để làm nguồn sáng hướng dẫn cho đời mình ngay từ nhỏ, giữa một xã hội tăm tối ở Việt Nam sau 1975.

Tuy lớn lên trong gia đình Công Giáo, nhưng ‘nhà Chúa’ và ‘nhà Chùa’ không xa nhau và không tách biệt đối với tôi từ thuở nhỏ. Ở xóm của tôi, nhà Chúa chỉ cách nhà Chùa có năm phút đi bộ. Mỗi chiều, chuông công phu và chuông nhà thờ ngân vang cả vùng, gửi qua bao tầng không gian những thông điệp hòa bình và tin yêu giữa một xã hội tưng bần cả hai. Tôi luôn nghĩ rằng Phật giáo là một phần huyết mạch của văn hóa và đời sống Việt Nam, nên từ nhỏ, tôi vẫn quan tâm tìm hiểu Phật giáo, và ôm ấp lòng từ bi của nhà Phật.

Hai người thân có ảnh hưởng quan

trọng đối với tôi, là Ông Bà Ngoại. Ông rất đức độ, bao dung, hiểu biết rộng, luôn giúp đỡ người khác. Ông sống ở miền quê, nơi người dân không được đi học, nên ông luôn chia sẻ kiến thức của mình với những người xung quanh một cách hài hoà, khiêm nhu. Ông rất coi trọng kiến thức. Hồi đó, tuy chật vật áo com, nhưng ông luôn để dành tiền để mua sách báo, và mỗi ngày mấy lượt, ông đều nghe Đài BBC và Chân Lý Á Châu. Những ngọn gió từ xa này đã cho tôi một tâm thức vượt ra khỏi ao tù nước đọng của quê hương Việt Nam hậu 1975.

Bà Ngoại tôi thì rất hiền lành, chịu đựng, thương người. Tôi nhớ, bà con trong họ hàng hay ghé thăm Ngoại, và rất quý Ngoại. Họ kể lại hồi nhỏ, họ mồ côi cha mẹ, Bà Ngoại tôi đưa họ về nuôi, cho ăn học, giúp đỡ hết mình. Nên khi thành nhân, tuy họ không gọi Bà tôi là “Má Nuôi,” nhưng họ coi Bà Ngoại tôi như ân nhân quý nhất của họ. Mà tôi nghĩ, sự giúp đỡ trong thời

loạn lạc thì đáng quý gấp bao nhiêu lần so với bình thường, vì lúc đó ai cũng khổ. Ngoại tôi làm nhiều việc rất hay mà bây giờ tôi thấy, từ cách người lớn hành xử trong gia đình, trẻ con sẽ học được cách sống ở đời. Hồi đó, khi được nghỉ học, tôi hay về ở với Ông Bà Ngoại ở miền quê. Bà Ngoại lúc nào cũng chọn những trái cây ngon nhất trong vườn, những con cá lớn nhất trong đĩa, những trái dưa hấu ngon nhất ở trong ruộng - và đưa cho tôi - không phải để ăn, mà để tôi mang biếu người quen của gia đình. Hồi nhỏ tôi ức lắm, nghĩ bụng sao Ngoại hồng thương mình, cái gì ngon Ngoại đưa đi cho hết tron. Bây giờ nghĩ lại, mới quý cái Đức của Ngoại. Mẹ tôi thường hay nói, “Trái ngon, mình ăn thì hết, mình cho, thì còn.” Còn, là vì người nhận sẽ ghi tâm sự quý mến của mình. Những điều xem chừng rất nhỏ nhặt trong cuộc sống, lại là những bài học làm người rất quý báu, dạy con cháu biết đối đãi hết lòng với người xung quanh.

Bên cạnh đó, tôi cũng chịu ảnh hưởng nhiều của những người không quen biết mà tôi lén gặp trong tủ sách của Ông Ngoại. Đó là những văn nhân Việt Nam của thế hệ trước, mà qua các tác phẩm của họ, tôi chạm vào một thế giới hoàn toàn xa lạ nhưng đẹp đẽ và uyên bác, chỉ cách tôi có vài chục năm, mà tưởng như xa xôi hàng trăm năm ánh sáng.

Cho nên, ngay những ngày đầu đến Mỹ, tôi đã nhận thức được rất nhiều điều về một đời sống tự do, một xã hội dân chủ, một lý tưởng công bằng. Tôi luôn có lý tưởng dẫn thân phục vụ xã hội, nên tôi đề ra cho mình hai việc. Thứ nhất, đóng góp vào kinh tế gia đình. Thứ hai, học thật nhiều để dùng kiến thức của mình làm lợi cho cộng đồng và xã hội. Tất cả những kinh nghiệm và chọn lựa này đã góp phần ảnh hưởng đến quyết định nghiên cứu về Cô dâu Việt tại Đài Loan của tôi. ■

(Hết phần 1)

HUYỆN ĐÀI PHÙNG ...

(tiếp theo trang 42)

đưa toàn quân, lẽ ra Đại tướng Phùng Quang Thanh là Phó Bí Thư Quân ủy Trung ương phải có mặt đứng bên cạnh Tổng bí Thư Nguyễn Phú Trọng là Bí thư Quân ủy Trung Ương; nhưng cả hai ông lớn này đều không có mặt. Trong khi đó Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng xuất hiện đọc lời hiệu triệu kêu gọi toàn quân là phải bảo vệ tổ quốc và dân tộc chứ không nói theo kiểu cũ là bảo vệ đảng nữa! Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng bổ nhiệm khẩn cấp **Thượng Tướng Đỗ Bá Tỵ nắm quyền Bộ Trưởng Quốc Phòng** thay Đại tướng Phùng Quang Thanh.

Lâu nay có tin đồn rằng Đại

tướng Phùng Quang Thanh sẽ là ngôi sao sáng giá nhất để nắm chức Chủ Tịch nước thay cho Chủ tịch Trương Tấn Sang vào Đại Hội đảng csVN kỳ 12 đầu năm 2016 sắp tới.

Thế nhưng theo tin của R.H. Hoa Kỳ nói rằng, vào **ngày 15-5-2015 vừa qua, khi Đại tướng Phùng Quang Thanh đón tiếp hợp riêng với Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Thương Vạn Toàn tại Lào Cai ở biên giới Việt Hoa** thì Trung quốc thông báo hỗ trợ ông Phùng Quang Thanh sẽ là Tổng Bí Thư đảng csVN sắp tới. Trung quốc cũng hậu thuẫn cho Phó Thủ Tướng Nguyễn Xuân Phúc sẽ là Thủ tướng thay thế ông Nguyễn Tấn Dũng.

Ông Nguyễn Tấn Dũng đang nắm chức Tổng bí thư đảng csVN

kiêm Chủ tịch nước, nên nếu Trung quốc hậu thuẫn đưa ông Phùng Quang Thanh vào một trong hai chức Tổng Bí Thư hay Chủ Tịch nước đều phải đối đầu với Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Đó là chưa nói ThT Nguyễn Tấn Dũng đã nhắm **Đại tướng Trần Đại Quang Bộ trưởng Nội vụ** sẽ nắm chức Thủ tướng trong giai đoạn tới.

Biết tin nào là đúng bây giờ? Thôi đành chờ đảng ra thông cáo. Vì đảng nắm giữ và bịt kín hết mọi thông tin. Khi nào đảng sắp xếp xong nội bộ sẽ công bố! ■

Phụ nữ hoạt động vì nhân quyền ở Việt Nam bị đàn áp

■ *Hải Ninh, phóng viên RFA*
2015-07-12

Chị Huỳnh Thục Vy, điều phối viên của Hiệp hội phụ nữ Nhân quyền Việt Nam

Hiệp hội phụ nữ Nhân quyền Việt Nam vừa đưa ra bản báo cáo về tình trạng phân biệt đối xử của chính quyền Việt Nam đối với những phụ nữ hoạt động nhân quyền, các nữ bất đồng chính quyền.

Chị Huỳnh Thục Vy, điều phối viên của hiệp hội, dành cho Hải Ninh cuộc phỏng vấn về tình trạng phân biệt đối xử với những phụ nữ này và hệ lụy trong tạp chí hôm nay.

Huỳnh Thục Vy: Đây là bản báo cáo mà Hội phụ nữ Nhân quyền Việt Nam kết hợp với bên BPSOS làm để trình lên uỷ ban CEDAW của Liên Hợp Quốc. Uỷ ban CEDAW này là một cơ chế gồm các chuyên viên độc lập, chuyên quan sát về việc thực hiện công ước xoá bỏ các hình thức phân biệt đối xử với phụ nữ. Mỗi năm các quốc gia sẽ đệ trình uỷ ban này một bản báo cáo của riêng họ. Đó là báo cáo thể hiện cách nhìn của các quốc gia. Các CSO, NGO bảo vệ nhân quyền, bảo vệ nữ

quyền cũng đệ trình lên các bản báo cáo song song với bản báo cáo của chính phủ để trình bày cách nhìn của riêng khối xã hội dân sự về việc thực hiện công ước CEDAW. Năm nay là năm đầu tiên Hiệp hội phụ nữ Nhân quyền Việt Nam kết hợp với một tổ chức khác là BPSOS để viết báo cáo đó đệ trình lên uỷ ban. Chúng tôi cũng viết một tuyên bố bằng miệng để một thành viên ở Canada của Hiệp hội phụ nữ Nhân quyền Việt Nam sẽ đọc trước phiên họp lần thứ 61 của uỷ ban đang diễn ra ở Geneve từ 6-24/7 này.

Hải Ninh: *Vậy thưa chị, nội dung của báo cáo này có điểm gì đáng chú ý?*

Huỳnh Thục Vy: Đây là một bản báo cáo chỉ đề cập riêng đến việc thực hiện công ước CEDAW. Chúng tôi cho rằng những vụ tra tấn bắt bớ, sách nhiễu đối với những nhà bất đồng chính kiến nữ, với các nhà hoạt động n h â n quyền nữ cũng là một hình thức phân biệt đối xử với phụ nữ. Trong bản báo cáo chúng tôi đã nói rõ về những t r ư ờ n g

hợp này, những trường hợp nữ tù nhân lương tâm, nữ bất đồng chính kiến, nữ hoạt động nhân quyền, nữ dân oan. Chúng tôi đã đưa cho người ta một danh sách những nữ tù nhân lương tâm đang còn bị giam cầm ở Việt Nam.

Hải Ninh: *Chị có thể đưa ra một ví dụ về tình trạng nữ hoạt động bị đàn áp thế nào hay không?*

Huỳnh Thục Vy: Là một người phụ nữ trong xã hội Việt Nam thì đã rất khó khăn rồi vì di sản văn hoá của chúng ta cũng như vấn đề luật pháp không bảo vệ cho phụ nữ. Là một người phụ nữ đấu tranh về nhân quyền thì càng khó khăn hơn nữa. Trong hội phụ nữ nhân quyền của chúng tôi có một thành viên trong ban điều hành đó là chị Trần Thị Nga. Chị là nạn nhân trực tiếp của chính sách đàn áp và phân biệt đối xử của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đối với phụ nữ. Chị đã nhiều lần bị đe dọa giết, bị đánh đập ngay trước mặt các con nhỏ của chị và chúng tôi đã nêu lên trường hợp của chị rất rõ ràng trong cái buổi họp hôm nay (ngày 10/7) của uỷ ban CEDAW. Chúng tôi có buổi nói chuyện trực tiếp, chất vấn với bên chính quyền

Chị Huỳnh Thục Vy nhiều lần bị công an bắt bớ, sách nhiễu, hăm dọa

Việt Nam về trường hợp chị Trần Thị Nga.

Hải Ninh: *Thế còn bản thân chị có bao giờ bị sách nhiễu hay không?*

Huỳnh Thục Vỹ: Là một người bình thường, tôi cũng mong có một công việc để chu cấp cho gia đình nhưng mà hiện tại thì tôi không thể tìm được việc trong hoàn cảnh xã hội, chính trị Việt Nam. Bởi vì tên của tôi nằm trong danh sách đen cần theo dõi của an ninh. Bởi vậy khó có một công ty tư nhân nào đó có thể cho tôi vào làm việc. Ngoài ra, còn có những phân biệt đối xử khác là thường xuyên tôi bị theo dõi khiến cho những người láng giềng của tôi cảm thấy bất an, lo lắng và e ngại khi có mối liên lạc với tôi hoặc muốn đến thăm chơi nhà tôi. Trước đây vì tôi viết những bài báo, bài bình luận về chính trị đăng trên mạng thì năm 2011-12 chính quyền tỉnh Quảng Nam nơi tôi có hộ khẩu thường trú đã áp đặt lên tôi và những người trong gia đình tôi một cái bản phạt hành chính, riêng cá nhân tôi thì bị phạt tới 85 triệu. Dù (tôi) không trả số tiền phạt này nhưng việc ra bản án phạt và lệnh cưỡng chế để có thể tịch thu tài sản của tôi bất cứ lúc nào đã chứng tỏ một sự phân biệt đối xử với những người bất đồng chính kiến như tôi.

Hải Ninh: *Theo tôi được biết thì các nhà hoạt động chính kiến Việt Nam ai cũng bị theo dõi, có người bị đàn áp; vậy thì việc họ là phụ nữ thì có khác biệt gì?*

Huỳnh Thục Vỹ: Tất cả những người bất đồng chính kiến ở VN đều bị sách nhiễu, đều bị phân biệt đối xử, bị giam cầm, đánh đập rất bất công, rất tùy tiện. Bởi vậy nên khó có thể nói là phụ nữ hay đàn ông bị

sách nhiễu nhiều hơn. Tuy nhiên với tư cách là những người mẹ, người vợ, người chăm sóc trong gia đình thì sự sách nhiễu và sự phân biệt đối xử áp đặt lên người phụ nữ sẽ gây ra những tác động lớn hơn đối với đàn ông. Đàn ông trong xã hội Việt Nam thường làm việc ngoài xã hội và việc chăm sóc gia đình của họ rất ít trong khi nếu mà hôm nay chính quyền công an bắt người mẹ có hai ba đứa con nhỏ thì con họ gặp phải hoàn cảnh rất khó giải quyết. Giống như chúng ta từng chứng kiến cảnh ba bốn đứa con của Lê Thị Phương Anh khi cô ấy ở tù, các con nhỏ của cô ấy dù có cha ở bên cạnh nhưng các con của cô ấy rất thiếu thốn tình cảm, sự chăm sóc của mẹ bởi vậy tôi tin rằng cái vai trò của người phụ nữ trong gia đình Việt Nam rất quan trọng và bất cứ sự sách nhiễu, đàn áp, bắt bớ, bỏ tù nào đối với những nhà hoạt động nữ thì cũng đều gây ra những tình trạng, hậu quả nghiêm trọng hơn nhiều và tôi tin rằng chúng ta cần phải lên tiếng cho phụ nữ nhiều hơn nữa.

Hải Ninh: *Với bản báo cáo này, chị hy vọng sẽ có những thay đổi như thế nào?*

Huỳnh Thục Vỹ: Chúng tôi thực sự không hy vọng bất cứ một kết quả khả quan nào xảy ra một cách nhanh chóng, trực tiếp và sẽ đến những ngày gần nhất. Chúng tôi làm việc để có thể có một sự tiến bộ, sự thay đổi một cách tịnh tiến, nó chậm chạp mà nó hiệu quả. Từ trước đến nay tất cả các kênh liên lạc truyền thông, viện trợ quốc tế đều thông qua chính phủ Việt Nam hoặc gián tiếp thông qua các tổ chức xã hội dân sự giả hiệu mà chính phủ Việt Nam cộng sản lập ra. Bởi vậy LHQ và các tổ chức NGO quốc tế hầu như không biết gì về tình trạng xã hội dân sự

ở Việt Nam và có thể không ngoa khi họ kết luận rằng ở Việt Nam không có xã hội dân sự, chỉ có các tổ chức xã hội, tổ chức nghề nghiệp do chính quyền Việt Nam lập ra mà thôi. Chúng tôi gọi các tổ chức đó là gonggo.

Cho nên việc lần này chúng tôi liên lạc trực tiếp với LHQ, chúng tôi làm việc với LHQ và các NGO quốc tế về nữ quyền hay là về nhân quyền nói chung, chúng tôi hy vọng sẽ có kênh liên lạc với quốc tế. Bởi vì khi chúng ta viết bài, đưa tin, hoạt động bằng tiếng Việt và giữa những người Việt với nhau thì rõ ràng chúng ta đang nói với những người trong nhà với nhau nghe thôi mà không nói cho thế giới biết. Chúng tôi hy vọng qua việc này chúng tôi muốn nói với thế giới về thực trạng ở Việt Nam để cho người nước ngoài có thể biết rõ hơn về tình trạng vi phạm nhân quyền ở Việt Nam nói chung và tình trạng vi phạm quyền của phụ nữ nói riêng và sau đó thì cái hệ quả tiếp theo là chúng tôi sẽ nhận được sự ủng hộ về truyền thông và hỗ trợ tài chính từ quốc tế thay vì tất cả những sự hỗ trợ hay liên lạc đều chảy về cho các gonggo của chính quyền cộng sản Việt Nam.

Hải Ninh: *Theo chị, liệu phía Việt Nam có thay đổi việc đối xử với những nữ hoạt động nhân quyền hay không. Nếu có thì như thế nào và khi nào?*

Huỳnh Thục Vỹ: Chúng ta có thể đoán được là khi người ta làm việc bất chính, vi hiến, vô pháp, vô thiên nếu không ai biết thì người ta có động lực để tăng cường các hành động đàn áp dã man của người ta trong tương lai. Nhưng nếu các hành động tàn bạo của người ta được đem

(xem tiếp trang 66)

Năm 2015 này đánh dấu lần thứ 70 kể từ ngày Việt nam dành lại được nền độc lập tự chủ của mình thoát khỏi sự đô hộ của thực dân Pháp (1945 - 2015). Nhưng tiếp liền ngay theo đó là cuộc chiến tranh liên miên kéo dài ròng rã suốt 30 năm cho đến năm 1975 mới thực sự chấm dứt.

Gần đây, tôi đã viết bài có nhan đề là “Cách Mạng Mùa Thu: Oan Thù chồng chất” đề tường thuật về những sự tàn sát khủng bố do người cộng sản gây ra đối với những nhân vật thuộc phe quốc gia ngay trong mấy năm đầu họ nắm giữ quyền bính trong tay sau năm 1945. Trong bài này, tôi muốn ghi lại những thành quả tích cực mà chánh quyền và nhân dân ở miền Nam đã đạt được trong mấy năm sau khi hòa bình được lập lại vào năm 1954. Đồng thời cũng trình bày đại cương về tình hình xã hội tại miền Bắc cũng vào thời gian đó để cho độc giả có dịp so sánh sự khác biệt rõ rệt giữa hai miền.

Xin lần lượt trình bày tóm lược như sau đây.

I – Bối cảnh tổng quát ở miền Nam sau năm 1954.

Vào ngày 20 tháng Bảy năm 1954, Hiệp Định Genève được ký kết quy định việc chấm dứt cuộc chiến tranh tại Đông Dương 1946 – 1954 và kéo theo sự phân chia nước Việt nam thành hai miền Nam/Bắc với vĩ tuyến 17 nơi con sông Bến Hải được dùng làm ranh giới. Miền Bắc do người cộng sản cai trị. Miền Nam thuộc quyền của chánh phủ quốc gia.

Tại miền Nam, thì một trong những công việc nặng nhọc nhất đối với chánh quyền là phải lo tiếp nhận và định cư cho cả triệu đồng bào di

Tình hình sinh hoạt xã hội tại miền Nam

hồi giữa thập niên 1950

■ Ghi nhận của Đoàn Thanh Liêm

cư từ miền Bắc vào. Thứ đến là việc tiếp quản những vùng do Việt minh cộng sản để lại trước khi họ tập kết ra miền Bắc – diễn hình như Liên Khu V gồm có các tỉnh ở miền Trung như Quảng Nam, Quảng Ngãi, Bình Định, Phú Yên. Hay một số khu vực thuộc Miền Tây Nam Bộ như Cà Mau, rừng U Minh v.v...

Đồng thời chánh quyền cũng phải tìm cách ổn định tình hình chính trị nội bộ bằng cách dàn xếp những sự mâu thuẫn bất đồng giữa chính quyền trung ương với các phe nhóm chính trị và lực lượng võ trang của các giáo phái và tổ chức Bình Xuyên.

Và may mắn làm sao, chỉ sau dăm ba năm xã hội miền Nam đã tương đối đi vào nền nếp an ninh trật tự và người dân khắp nơi có sự tin tưởng để bắt đầu công cuộc tái thiết và lần hồi xây dựng được một cuộc sống an lành sung túc thịnh vượng.

Nói chung, thì nhờ sự trợ giúp tích cực của các quốc gia dân chủ Âu Mỹ và đặc biệt là nhờ khoản viện trợ dồi dào của chánh phủ và nhân dân nước Mỹ, mà nền kinh tế của miền Nam đã hồi phục rất mau lẹ, giá cả thị trường luôn ổn định, công ăn việc làm thật dễ kiếm v.v... Nhờ đó mà một cách tương đối dân chúng đã có được một cuộc sống ấm no, con cái có cơ hội được đi học hành thoải mái, người bệnh tật được chăm sóc y tế chu đáo và các tín đồ được tự do hành đạo tùy theo tín ngưỡng riêng

của mỗi người v.v...

II – Công cuộc tái thiết và xây dựng tại miền Nam.

Dưới đây, ta sẽ lần lượt ghi lại những nét chính yếu của việc tái thiết và xây dựng quốc gia về mọi mặt trong khoảng thời gian 6 – 7 năm khi hòa bình được lập lại tại miền Nam bắt đầu vào giữa năm 1954.

A – Xây dựng cơ cấu chánh quyền trung ương và địa phương.

Vào năm 1956, bản Hiến Pháp đầu tiên của chánh quyền quốc gia đã được ban hành, đó là cơ sở pháp lý căn bản để làm nền móng xây dựng thể chế dân chủ cho nền Cộng Hòa non trẻ của Việt Nam. Và rồi lần hồi các cơ chế chính trị, hành chánh và tư pháp đã được kiện toàn để hoàn thiện lề lối sinh hoạt dân chủ cho quốc gia từ cấp trung ương đến các cấp địa phương ở tỉnh, huyện và xã.

Vấn đề đào tạo nhân sự cho guồng máy chính quyền cũng như cho quân đội được chú trọng đặc biệt - với sự tăng cường việc huấn luyện sĩ quan, hạ sĩ quan để làm nòng cốt cho một quân đội thống nhất - cũng như mở những trường huấn luyện viên chức cao cấp và trung cấp trong các lãnh vực giáo dục, kinh tế, y tế, hành chánh v.v... Cụ thể như về quân sự thì có Trường Võ Bị Đà Lạt, Liên Trường Sĩ Quan Thủ Đức, Trường Hạ Sĩ Quan Nha Trang ... Về dân sự, thì có Học Viện Quốc Gia Hành

Chánh, các Viện Đại Học ở Sài Gòn, Huế, Đà Lạt v.v...

Điều đáng ghi nhớ nhất trong lãnh vực này là: Tuy về mặt chính trị Việt nam đã dứt khoát dành lại được chủ quyền độc lập cho đất nước mình rồi, nhưng vẫn tiếp thu những tiến bộ của thế giới văn minh hiện đại, cụ thể như vẫn sử dụng những định chế xã hội đã được thiết lập từ lâu dưới thời thuộc địa của Pháp – miễn là những định chế đó không đi ngược lại với chủ quyền tối thượng của dân tộc. Cụ thể như hệ thống các Tòa Thượng Thẩm, Sơ Thẩm, Tòa Án Hành Chánh, Tham Chính Viện hay chương trình giảng dạy trong các trường Đại học, Trung học, kể cả một số văn bản luật pháp v.v..., thì vẫn được tiếp tục sử dụng bình thường ngay từ những năm 1949 - 50 khi bắt đầu được chuyển giao cho chánh quyền quốc gia do Quốc Trưởng Bảo Đại đứng ra lãnh đạo. Nhờ vậy, mà xã hội tránh bớt được những xáo trộn không cần thiết.

Về mặt đối ngoại, Việt Nam Cộng Hòa đã thiết lập được mối liên lạc thân hữu với hầu hết các quốc gia trong Khối Dân Chủ Tự Do khác biệt hẳn với Khối Cộng sản do Liên Xô lãnh đạo. Đó là một sự kiện tiêu biểu của tình trạng phân chia giữa các dân tộc trên thế giới do cuộc chiến tranh lạnh gây ra.

B – Phát triển kinh tế.

Sau những năm chiến tranh loạn lạc, người dân lại trở về nơi thôn xóm hay đô thị và phần khởi cùng nhau chung sức trong việc kinh doanh làm ăn nhằm xây dựng lại nền kinh tế gia đình cũng như của tập thể xã hội. Nhờ chính sách tự do kinh doanh, nên các sáng kiến cá nhân của giới doanh nghiệp có được nhiều thuận lợi để khai triển áp dụng trong

những vụ đầu tư sản xuất cũng như thương mại.

Đặc biệt phải kể đến những dự án có quy mô thật rộng lớn nhằm khai hoang, phát triển nông nghiệp do chánh quyền bỏ rất nhiều vốn liếng và công sức ra để tạo công ăn việc làm cho giới nông dân. Điển hình như khu dinh điền Cái Sắn ở Long Xuyên, Rạch Giá hay tại các vùng rừng núi ở miền Cao nguyên Trung Phần v.v...

Về mặt công kỹ nghệ cũng vậy, rất nhiều nhà máy, cơ sở sản xuất mới đua nhau được thiết lập nhằm chế biến các sản phẩm tiêu dùng cho thị trường nội địa mỗi ngày càng mở rộng thêm. Điển hình như tại Khu Kỹ Nghệ Biên Hòa đã bắt đầu xuất hiện khá nhiều nhà máy sản xuất với máy móc thiết bị hiện đại. Các loại tiểu thủ công nghệ cũng được khuyến khích để thu hút thêm số nhân công thặng dư từ khu vực nông nghiệp.

Về thương mại, thì sự phát triển lại càng rầm rộ hơn cả về loại kinh doanh buôn bán nhỏ, cả về loại buôn bán lớn, nhất là ngành xuất nhập cảng. Đặc biệt, phải kể đến mục được gọi là chương trình “Viện trợ thương mại hóa” (Aide commercialisée) do Cơ quan Viện trợ Mỹ điều hành để tài trợ các vụ nhập cảng hàng hóa từ nước ngoài bằng cách phía Mỹ cấp dollar để giúp giới nhập cảng có ngoại tệ thanh toán cho nơi cung ứng hàng hóa. Và đổi lại nhà nhập cảng chỉ phải hoàn trả lại bằng tiền đồng Việt nam - số tiền này được xung vào Quỹ Đối Giá (Fonds de contrepartie). Đó là cách thức viện trợ của chánh phủ Mỹ nhằm giúp cho chánh phủ Việt nam có thêm tài nguyên để sử dụng vào các khoản chi tiêu trong khuôn khổ của ngân sách quốc gia.

C – Đặc tính của nền kinh tế hỗn hợp gồm cả Đầu tư của Nhà nước và Đầu tư của Tư nhân (Économie mixte).

Cũng như tại các quốc gia dân chủ tự do trên thế giới, chính quyền tại miền Nam vẫn duy trì và tôn trọng quyền tư hữu về ruộng đất cũng như về các loại tài sản khác. Và luôn luôn khuyến khích việc tự do kinh doanh để cho giới doanh nhân có được mọi cơ hội thuận lợi trong việc phát huy sáng kiến tổ chức và điều hành những công ty xí nghiệp của mình.

Tuy nhiên, vì vào thời đó vốn liếng của tư nhân chưa có được bao nhiêu, cho nên họ không thể bỏ vốn đầu tư vào các doanh nghiệp tầm cỡ lớn hoặc ít có khả năng đem lại lợi nhuận chắc chắn. Do đó mà đích thân nhà nước phải đứng ra bỏ vốn đầu tư vào những công ty xí nghiệp có khả năng đáp ứng nhu cầu thiết thực của công chúng. Cụ thể như những công ty về điện, nước, về nhà ở như Doanh Lý Kiến Thiết, Gia Cư Liên Giá Cuộc, về chuyên chở công cộng như Công Quản Xe Bus Sài Gòn, về chuyên chở hàng không như Air Vietnam, về chuyên chở đường xe lửa như Hỏa Xa Việt nam, như Mỏ Than Nông Sơn, Nhà Máy Xi măng Hà Tiên v. v...

Những công ty, xí nghiệp này cũng thường được thiết lập ở nhiều quốc gia bên Âu Mỹ, điển hình như tại Pháp, thì người ta gọi đó là “những công lập sở có tính cách thương mại và kỹ nghệ” (établissements publics à caractère commercial et industriel).

Dĩ nhiên, khi nào giới doanh nghiệp tư nhân có đủ vốn liếng và kỹ năng chuyên môn để tham gia đầu tư vào các lãnh vực này, thì nhà nước sẵn sàng nhường lại cho các doanh gia đó đứng ra kinh doanh khai thác

các ngành ấy. Đó là thể thức thường gặp tại nhiều quốc gia ngày nay mà được gọi là “tư nhân hóa” các doanh nghiệp vậy (privatisation).

D - Phát triển văn hóa, giáo dục và y tế.

Phải ghi nhận rằng trong thời gian này, chánh quyền đã có những cố gắng rất lớn lao trong việc xây dựng thêm nhiều cơ sở giáo dục cũng như y tế ở khắp các địa phương, đặc biệt là tại khu vực nông thôn. Số học sinh các cấp tiểu học, trung học đã gia tăng thật đáng kể. Và số sinh viên đại học cũng mỗi ngày một đông đảo hơn trước rất nhiều.

Về y tế, đặc biệt có Chương Trình Diệt Trừ Sốt Rét đã giúp đem lại một môi trường lành mạnh cho các vùng vốn xưa kia bị ô nhiễm vì muỗi mòng và đủ các loại ký sinh trùng độc hại.

Nhưng điều khác biệt hẳn với chế độ độc tài toàn trị của đảng cộng sản ở miền Bắc, đó là tại miền Nam khu vực Xã hội Dân sự được tự do phát triển để góp phần mở mang về các mặt giáo dục, y tế cũng như văn hóa tinh thần. Điển hình là các tổ chức tư nhân như Hội Hướng Đạo, Hội Hồng Thập Tự, Hội Văn Hóa Bình Dân, Hội Thanh Niên Thiện Chí và vô vàn vô số những nhóm, những đoàn thể tự nguyện xuất phát từ các tổ chức tôn giáo v.v..., thì tất cả những tổ chức phi chính phủ đó (NGO = Non-Governmental Organisations) đều được nhà nước khuyến khích hỗ trợ để hoạt động nhằm đem lại những lợi ích cụ thể và thiết thực cho từng cộng đồng địa phương.

Với bầu không khí thông thoáng cởi mở như thế đó, mọi tầng lớp dân chúng được mặc sức khai triển những sáng kiến và tài năng của mỗi

cá nhân cũng như của từng tập thể - để góp phần tô điểm cho xã hội mỗi ngày thêm tươi vui khởi sắc trong tinh thần nhân bản hòa ái và liên đới tương trợ lẫn nhau. Đó chính là sự tiếp nối cái nền nếp văn hóa đạo đức truyền thống mà cha ông chúng ta đã bao nhiêu đời dày công vun đắp xây dựng lên.

III – Thử nhìn qua tình hình xã hội tại miền Bắc trong những năm 1954 – 60.

A - Cũng trong giai đoạn này, thì tại miền Bắc chánh quyền cộng sản đã ra tay phát động chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất mà họ gọi là cuộc “Cách Mạng Long Trời Lở Đất” thật là tàn bạo sát máu kinh hoàng – theo đúng mô hình của Liên Xô và Trung Cộng. Hậu quả của chiến dịch này là đã hủy diệt tàn phá toàn thể cơ cấu kinh tế và văn hóa xã hội tại mọi thôn xã ở khắp các miền quê. Có đến hàng trăm ngàn người bị sát hại, hàng triệu người già trẻ lớn bé thuộc các gia đình bị quy là “thành phần địa chủ” ở nông thôn thì đều bị điều đứng khốn khổ tuyệt vọng vì cái chính sách ác nhân thất đức chưa từng thấy trong lịch sử nước nhà.

Tiếp theo sau đó, thì nhà nước lại phát động chính sách “Tập thể hóa nông nghiệp” để cưỡng bách giới nông dân phải đem hết tất cả ruộng đất của mình vào cho Hợp tác xã và biến mình thành một thứ công nhân vô sản phải làm việc dưới sự điều động của cán bộ và được trả công trích từ sản lượng nông nghiệp của tập thể. Mà vì năng suất rất kém, nên người nông dân cũng chẳng nhận lại được bao nhiêu so với công lao khó nhọc của mình.

Tại các thành phố, thì có chiến dịch Cải Tạo Công Thương Nghiệp nhằm triệt tiêu xóa bỏ mọi hình thức

kinh doanh về sản xuất cũng như về dịch vụ thương mại của bất kỳ tư nhân nào. Tất cả mọi cơ sở làm ăn lớn nhỏ của tư nhân thì đều bị xóa sạch - để nhường chỗ cho các cơ sở quốc doanh được độc quyền thao túng toàn thể khu vực sản xuất kinh doanh.

B – Về mặt văn hóa tinh thần thì lại càng tệ hại hơn nữa.

Theo đúng chủ trương vô thần, đảng cộng sản đã tìm mọi phương cách để tiêu diệt mọi tổ chức tôn giáo nào mà không chịu rậm rạp tuân theo đường lối chính sách của họ. Các tổ chức Phật giáo quốc doanh, Công giáo quốc doanh v.v... được dựng lên để khống chế lũng đoạn bất cứ tập thể tín đồ nào còn đứng ngoài vòng kiểm soát của những tổ chức ngoại vi của đảng như Mặt Trận Tổ Quốc, Đoàn Thanh Niên Cộng sản, Hội Liên Hiệp Phụ nữ v.v...

Không hề còn có bất cứ một tờ báo, đài phát thanh, cơ sở xuất bản nào do tư nhân sở hữu và điều hành. Vụ đàn áp Nhóm Nhân Văn – Giai Phẩm là một điển hình của chính sách trừ giập tiêu diệt mọi sáng kiến của giới trí thức văn nghệ sĩ nhằm đòi hỏi tự do ngôn luận, tự do sáng tác.

Nói vắn tắt lại là nhà nước cộng sản đã triệt để áp đặt nền độc tài chuyên chế toàn trị (the totalitarian dictatorship) bao trùm lên toàn thể xã hội miền Bắc về mọi mặt chính trị (độc đảng), kinh tế (quốc doanh) và cả về mặt văn hóa tinh thần (xóa sạch mọi tổ chức thuộc khu vực Xã hội Dân sự).

Và rõ ràng là chế độ độc tài chuyên chế đó đã bóp nghẹt hết mọi sáng kiến và tài năng của các tầng lớp nhân dân, khiến cho toàn thể xã hội bị ngưng đọng xơ cứng, và đưa

(xem tiếp trang 94)

Công bố tài liệu làm việc của

THƯỢNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC 14 VỀ GIA ĐÌNH

VATICAN.

Sáng ngày 23-6-2015, Tài liệu làm việc của Thượng HĐGM thế giới kỳ thứ 14 về gia đình đã được công bố.

Thượng HĐGM sẽ tiến hành từ ngày 4 đến 25-10 năm nay với chủ đề **“On gọi và sứ mạng của gia đình trong Giáo Hội và trong thế giới ngày nay”**.

Chủ tọa cuộc họp báo là ĐHY Lorenzo Baldisseri, Tổng thư ký Thượng HĐGM, cùng với ĐHY Peter Erdoe, TGM Erztergom-Budapest, Hungari, Tổng trưởng trình viên, và Đức Cha Bruno Forte, Tổng thư ký đặc biệt và cũng là TGM giáo phận Chieti Vasto, Italia.

ĐHY Baldisseri đã gọi lại tiến trình soạn thảo tài liệu làm việc, sẽ được dùng làm căn bản cho các cuộc thảo luận trong công nghị GM thế giới về gia đình. Tài liệu được soạn dựa trên các bản trả lời 46 câu hỏi gợi ý do Văn phòng gửi đến các nơi liên hệ trên thế giới. Tổng cộng Văn phòng Tổng thư ký Thượng HĐGM đã nhận được 99 bản trả lời của các HĐGM, các Giáo Hội Công Giáo Đông phương tự quản, các cơ quan trung ương Tòa Thánh và Liên hiệp các Bề trên tông quyền dòng nam.

Ngoài ra có 359 nhận xét khác do các giáo phận, giáo xứ, hiệp hội và các tín hữu từ các nơi gửi về. Dựa vào các ý kiến đó, tài liệu làm việc đã được soạn thảo. Và trong phiên họp ngày 25 và 26-5 vừa qua, dưới

quyền chủ tọa của ĐTC, dự thảo tài liệu làm việc đã được thông qua.

Văn kiện này gồm phần nhập đề và kết luận, được chia làm 3 phần: trước tiên là lắng nghe những thách đố về gia đình trong Giáo Hội và xã hội ngày nay, tiếp đến, phần 2 trình bày sự phân định về ơn gọi của gia đình, sau cùng phần thứ 3 nói về sứ mạng của gia đình ngày nay. Tổng cộng có 147 đoạn.

Tài liệu này không đi từ số không, nhưng lấy lại trọn bộ tài liệu chung kết của Thượng HĐGM thế giới khóa đặc biệt hồi tháng 10 năm ngoái, và khai triển, bổ túc bằng những góp ý của các HĐGM, các Giáo Hội Công Giáo Đông phương, các cơ quan trung ương Tòa Thánh và nhiều thành phần khác trong cộng đồng dân Chúa.

Tài liệu làm việc này bao gồm tất cả các đoạn của bản tường trình chung kết của Thượng HĐGM năm ngoái, kể cả các đoạn số 52, 53 và 55 gây tranh luận nhiều nhất liên quan đến việc chấp nhận cho các cặp ly

dị tái hôn dân sự được rước lễ, đề nghị cho những cặp đồng tính luyến ái được rước lễ thiêng liêng. Bản tường trình đó tái khẳng định tầm quan trọng của gia đình dựa trên hôn nhân giữa một người nam và một người nữ, nêu bật những khía cạnh tích cực, nhưng cũng nói đến sự cần thiết phải có thái độ kiên nhẫn và tế nhị đối với những gia đình bị thương tổn. Bản văn cũng nhấn mạnh rằng

những cặp đồng phái không thể coi như tương đương với hôn nhân giữa người nam và người nữ, và không thể chấp nhận những sức ép gây ra cho các GM về điểm này. Những điểm kế tiếp nói về mong ước các vụ án xin xác nhận hôn nhân vô hiệu được tiến hành miễn phí, vấn đề nhận con nuôi, lời báo động về nạn dâm ô, sự sử dụng sai trái các mạng internet, sau cùng là quan tâm đến phụ nữ và trẻ em nạn nhân bị khai thác tình dục.

Một số đề nghị trong Tài Liệu làm việc

Tuy văn kiện này không có giá trị quyết định và chỉ là tài liệu để

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

Bún Vịt
Sáo Măng

Bún Riêu
Cua Tươi

Bún Mắm
Thịt Heo Quay

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

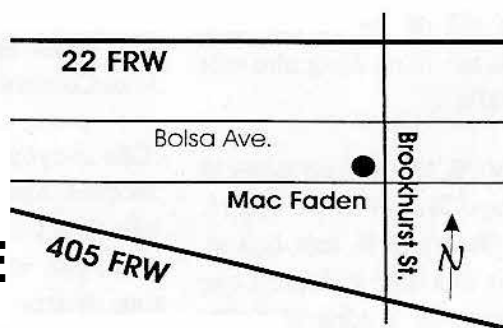
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

thảo luận, nhưng người ta cũng thấy được hướng đi được các HĐGM thế giới đề nghị:

- Các cặp đồng phái không thể coi như tương đương với hôn nhân giữa người nam và người nữ, và không thể chấp nhận những sức ép gây ra cho các GM về điểm này.

Tài liệu đưa ra những nhận xét về phẩm giá người già và người tàn tật, đồng thời nói đến nền mục vụ chuyên biệt cho các gia đình di dân.

Văn kiện nêu bật tầm quan trọng của gia đình như một dụng cụ giúp con người hội nhập vào xã hội, nhất là những thành phần yếu thế như những người góa, người già, người khuyết tật. Họ cần được nâng đỡ chống lại những hình thức coi rẻ, lên án hoặc những thành kiến.

- Tài liệu làm việc đề cập đến vai trò của phụ nữ và đề cao vai trò của họ trong Giáo Hội. Văn kiện nhắc đến những tình cảnh đau thương: phụ nữ bị bóc lột, hãm hiếp, bạo hành, phải phá thai hoặc bị cưỡng bách tuyệt sản, nạn mang thai mướn, thị trường buôn bán trứng và tinh, ước muốn có con với bất kỳ giá nào. Tài liệu làm việc cầu mong vai trò của phụ nữ được Giáo Hội đánh giá cao hơn, để phụ nữ cũng được tham gia vào các tiến trình quyết định trong Giáo Hội, tham gia vào việc cai quản một số tổ chức.

- Tài liệu nhấn mạnh: bí tích hôn phối là bất khả phân ly. Đặc tính này chính là một hồng ân chứ không phải là cái ách áp đặt trên con người.

Văn kiện nhấn mạnh một sự cấp thiết cơ bản là thăng tiến gia đình như một chủ thể loan báo Tin Mừng, để gia đình làm chứng về Tin Mừng. Từ đó, Văn kiện kêu gọi canh tân chương trình giáo lý

về gia đình, để cộng đoàn Kitô không phải là một cơ quan cung cấp dịch vụ, nhưng là một nơi tăng trưởng trong hành trình đức tin.

- Giáo Hội phải tháo gỡ những giai đoạn khó khăn đau khổ của các đôi vợ chồng, giúp tránh những đối nghịch tai hại, đổ vỡ giữa hai bên, với những hậu quả gây ra cho con cái.

- Đứng trước sự áp đặt những kiểu mẫu trái ngược với lập trường Kitô giáo về gia đình, như đang xảy ra trong lãnh vực tính dục, cần củng cố những chương trình huấn luyện thích hợp, quyết liệt bên vực quyền của các nhà giáo dục được phản kháng lương tâm, không bị bó buộc phải dạy những điều trái lương tâm của họ.

- Tài liệu làm việc kêu gọi các tín hữu Kitô dần thân trong chính trị và xã hội hãy bảo vệ gia đình. Các tín hữu Kitô phải dần thân trực tiếp trong bối cảnh xã hội chính trị. Cần canh tân việc mục vụ gia đình, kiến tạo một sự hợp lực tốt đẹp hơn với các lãnh vực mục vụ khác như giới trẻ, huấn giáo, các hội đoàn, để chương trình mục vụ bao gồm tất cả các giai đoạn của cuộc sống.

- Về những cặp nam nữ sống chung mà không kết hôn, Tài liệu làm việc cổ võ sự tháo gỡ các cặp ấy để họ tiến đến sự sung mãn về bí tích.

- Tài liệu làm việc nhấn mạnh đến sự tha thứ là kinh nghiệm cơ bản trong gia đình, và nhắc nhở rằng trong trường hợp có sự phản bội trong hôn nhân, thì cần có một sự sửa chữa, để hôn ước đã bị vi phạm có thể được tái lập.

Về sự thất bại của hôn nhân, Tài liệu làm việc khẳng định rằng cần có sự phân định khôn ngoan và từ bi.

Có hai thái độ khác nhau: một là khuyến khích những người sống

trong tình trạng không phải là hôn nhân hãy đi theo con đường trở về; hoặc là mời gọi những người ấy hãy nhìn về đằng trước và tái lên đường. Dầu sao sự tháo gỡ như thế cần được thực hiện với sự phân định khôn ngoan và từ bi.

Một số người cũng yêu cầu Giáo Hội tỏ ra có thái độ tương tự đối với những người đã vi phạm giao ước hôn nhân. Trong viễn tượng này, người ta nhấn mạnh đến sự cần thiết phải huấn luyện các LM thi hành sứ vụ an ủi và săn sóc các gia đình bị thương. Đồng thời Giáo Hội phải quý chuộng và nâng đỡ những người không tái hôn khi bị ly dị, và tiếp tục trung thành với giây hôn phối.

- Liên quan đến các vụ án giải hôn phối: thủ tục miễn phí và bỏ qua qui luật phải có hai án lệnh đồng nhất thì mới được tuyên bố hôn nhân vô hiệu. Tài liệu làm việc ghi nhận có sự đồng ý của nhiều người về vấn đề này. Không cần phải có 2 án lệnh do hai cấp tòa án tuyên bố, nhưng vị bảo hộ hoặc một trong hai bên liên hệ vẫn có thể kháng án.

Có sự đồng ý rộng rãi về việc có thể tiến hành một vụ án hôn phối đơn sơ, trong trường hợp thấy có sự vô hiệu tỏ tường. Ngoài ra cần gia tăng và tản các tòa án hôn phối có nhiều nhân sự có khả năng.

- Về những người li dị tái hôn, văn kiện nhấn mạnh rằng cần phải xét lại những hình thức loại trừ hiện nay đối với họ trong lãnh vực phụng vụ và mục vụ, giáo dục và từ thiện, để những tín hữu ấy không ở ngoài Giáo Hội: cần suy nghĩ về việc loại bỏ những sự loại trừ ấy. Nhưng những con đường hội nhập mục vụ phải có sự phân định thích hợp đi trước và được thực hiện theo luật

(xem tiếp trang 66)

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

NHỮNG KHÁC BIỆT CĂN BẢN GIỮA CÔNG GIÁO, CHÍNH THỐNG GIÁO VÀ TIN LÀNH

Hỏi: Trong bài trước cha đã nói đến các Đạo cùng tôn thờ Thiên Chúa nhưng khác nhau về nhiều mặt thần học, tín lý, giáo lý, bí tích, phụng vụ .v.v

Xin cha nói rõ hơn về những khác biệt này giữa Công Giáo, Chính Thống và Tin Lành.

Trả lời:

Như đã giải thích trong bài trước, cả ba Nhánh Kitô Giáo trên đây, từ đầu, đều thuộc Đạo Thánh của Chúa Kitô gọi chung là Kitô Giáo (Christianity). Nhưng theo dòng thời gian, đã có những biến cố gây ra tình trạng rạn nứt hay ly giáo (schisms) hoặc những cải cách (reformations) đáng tiếc xảy ra khiến Kitô Giáo bị phân chia thành 3 Nhánh chính trên đây. Ngoài ra, còn một nhánh Kitô Giáo nữa là Anh Giáo (Anglican Communion) do vua Henri VIII (1491-1547) của nước Anh chủ xướng năm 1534 để lập một Giáo Hội riêng cho Nước Anh, tách khỏi Rôma chỉ vì Tòa Thánh La Mã (Đức Giáo Hoàng Clement VII) không chấp nhận cho nhà vua ly di để lấy vợ khác.

Cho đến nay, các nhóm ly khai trên vẫn chưa hiệp thông được với Giáo Hội Công Giáo vì còn nhiều trở ngại chưa vượt qua được.. Nguyên nhân thì có nhiều, nhưng giới hạn trong câu hỏi được đặt ra, tôi chỉ xin nêu sau đây những dị biệt căn bản giữa ba Nhánh Kitô Giáo lớn trên đây mà thôi.

I-Chính Thống (orthodoxy) khác biệt với Công Giáo La Mã (Roman Catholicism) ra sao?

Trước hết, danh xưng Chính Thống “Orthodoxy”, theo ngữ căn (etymology) Hy Lạp “orthos doxa”, có nghĩa là “ca ngợi đúng (right-praise), “tín tưởng đúng”

(right belief). Danh xưng này được dùng trước tiên để chỉ lập trường của các giáo đoàn đã tham dự các Công Đồng đại kết (Ecumenical Councils) Nicêa I (325) Ephêsô (431) và nhất là Chalcedon (451) trong đó họ đã đồng thanh chấp thuận và đề cao những giáo lý được coi là chân chính(sound doctrines), tinh tuyền của Kitô Giáo để chống lại những gì bị coi là tà thuyết hay lạc giáo (heresy).Do đó, trong bối cảnh này, từ ngữ “orthodoxy” được dùng để đối nghịch với từ ngữ “heresy” có nghĩa là tà thuyết hay lạc giáo. Nhưng sau

biến cố năm 1054 khi hai Giáo Hội Kitô Giáo Hy Lạp ở Constantinople (tượng trưng cho Đông Phương) và Giáo Hội Công Giáo La Mã (Tây Phương) đã xung đột và ra vạ tuyệt thông cho nhau (anathemas=excommunications) ngày 16 tháng 7 năm 1054 giữa Michael Cerularius, Thượng Phụ Constantinople và Đức cố Giáo hoàng Leo IX vì có những bất đồng lớn về tín lý, thần học và quyền bính, thì danh xưng “Chính Thống” (orthodoxy) lại được dùng để chỉ Giáo Hội Hy Lạp ở Constantinople đã ly khai không còn hiệp thông với Giáo Hội Công Giáo La Mã. Sau này, Giáo Hội “Chính Thống”Hy Lạp ở Constantinople đã lan ra các quốc gia trong vùng như Thổ Nhĩ Kỳ, Nga, Albania, Estonia, Cyprus, Finland, Latvia, Lithuania, Rumania, Bulgaria, Serbia, Ukraine... Vì thế, ở mỗi quốc gia này cũng có Giáo Hội Chính Thống nhưng độc lập với nhau về mọi phương diện.Nghĩa là không có ai là người lãnh đạo chung của các Giáo Hội này, mặc dù họ có tên gọi chung là các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương (Eastern Orthodox Churches) tách khỏi Giáo Hội Công Giáo La Mã. (Tây Phương)

Tuy nhiên, hiện nay Thượng Phụ (Patriarch) Giáo Hội Chính Thống Thổ Nhĩ Kỳ ở Istanbul được coi là Thượng Phụ Đại Kết (Ecumenical Patriarch) của các Giáo Hội Chính thống Đông Phương.Cách nay 4 năm Đức Thánh Cha Bê-nê-đictô 16 (đã về hưu năm 2012) đã sang thăm Đức Thượng phụ Giáo Chủ Chính Thống Thổ để tỏ thiện chí muốn đối thoại, đưa đến hiệp thông giữa hai Giáo Hội anh em. Riêng Giáo Hội Chính Thống Nga, cho đến nay, vẫn chưa tỏ thiện chí muốn xích gần lại với Giáo Hội Công Giáo La Mã, vì họ cho rằng Công Giáo muốn “lôi kéo”tín đồ Chính Thống Nga vào Công Giáo sau khi chế độ cộng sản ở Nga tan rã, tạo điều kiện

thuận lợi cho Giáo Hội Chính Thống Nga hành Đạo.

Trước khi xảy ra cuộc ly giáo năm 1054, hai Nhánh Kitô giáo lớn ở Đông và Tây phương (The Greek Church and the Holy See=Rome) nói trên vẫn hiệp thông trọn vẹn với nhau về mọi phương diện vì cả hai Giáo Hội anh em này đều là kết quả truyền giáo ban đầu của các Thánh Tông Đồ Phêrô và Anrê. Lịch sử truyền giáo cho biết là Thánh Phêrô đã rao giảng Tin mừng ở vùng đất nay là lãnh địa của Giáo Hội Công Giáo La Mã (Roma) trong em ngài, Thánh Anrê (Andrew) sang phía Đông để rao giảng trước hết ở Hy Lạp và sau đó trong phần đất nay là Thổ Nhĩ Kỳ (Turkey). Như thế, cả hai Giáo Hội Kitô Giáo Đông Phương Constantinople và Tây Phương Rôma đều có nguồn gốc Tông đồ thuần túy (Apostolic succession).

Sau đây là những điểm gây bất đồng khiến đi đến ly giáo (schism) Đông Tây

1- về tín lý. Giáo Hội Chính Thống Đông Phương-tiêu biểu ban đầu là Giáo Hội Hy Lạp ở Constantinople-bất đồng với Giáo Hội Công Giáo La Mã về từ ngữ “**Filioque**” (và **Con**) thêm vào trong Kinh Tin Kính Nicêa tuyên xưng “**Chúa Thánh Thần bởi Chúa Cha, và Chúa Con mà ra**”.

Giáo Hội Chính Thống Đông Phương cũng không công nhận các tín điều về Đức Mẹ Vô Nhiễm Thai (Immaculate Conception) và Lên Trời cả hồn xác (Assumption) mặc dù họ vẫn tôn kính Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa (**Theotokos**). Sở dĩ thế, vì họ không công nhận vai trò lãnh đạo Giáo Hội của Đức Giáo Hoàng, nên đã bác bỏ mọi tín điều được các Đức Giáo Hoàng công bố với ơn bất khả ngộ (Infallibility) mà Công Đồng Vaticanô I (1870) đã nhìn nhận.

Chính vì họ không công nhận quyền và vai trò lãnh đạo Giáo Hội hoàn vũ của Đức Giáo Hoàng Rôma, nên đây là trở ngại lớn nhất cho sự hiệp nhất (unity) giữa hai Giáo Hội Chính Thống và Công Giáo cho đến nay, mặc dù hai bên đã tha vạ tuyệt thông cho nhau sau cuộc gặp gỡ lịch sử giữa Đức Thánh Cha Phaolô VI và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ Constantinople khi đó là Athenagoras I năm 1966.

Giáo Hội Chính Thống có đủ bảy bí tích hữu hiệu như Công Giáo. Tuy nhiên, với bí tích rửa tội thì họ dùng nghi thức chìm xuống nước (immersion) 3 lần để nhấn mạnh ý nghĩa tái sinh vào đời sống mới, trong khi Giáo Hội Công Giáo chỉ dùng nước đổ trên đầu hay

trán của người được rửa tội để vừa chỉ sự tẩy sạch tội nguyên tổ và các tội cá nhân (đối với người tân tòng) và tái sinh vào sự sống mới, mặc lấy Chúa Kitô.

2-Về phụng vụ. Giáo Hội Chính Thống dùng bánh có men (leavened bread) và ngôn ngữ Hy Lạp khi cử hành phụng vụ trong khi Giáo Hội Công Giáo dùng bánh không men (unleavened bread) và tiếng Latinh trong phụng vụ thánh trước Công Đồng Vaticanô II, và nay là các ngôn ngữ của mọi tín hữu thuộc mọi nền văn hóa, chủng tộc khác nhau, trong đó có tiếng Việt Nam.

3-Sau hết, về mặt kỷ luật giáo sĩ: Giáo Hội Chính Thống cho phép các phó tế và linh mục được kết hôn trừ Giám mục, trong khi kỷ luật độc thân (celibacy) lại được áp dụng cho mọi cấp bậc trong hàng giáo sĩ và tu sĩ Công Giáo, trừ phó tế vĩnh viễn (permanent deacons).

Đó là những khác biệt căn bản giữa Giáo Hội Chính Thống Đông Phương và Giáo Hội Công Giáo La Mã.

Tuy nhiên, dù có những khác biệt và khó khăn trên đây, Giáo hội Công Giáo và Giáo Hội Chính Thống Đông Phương đều rất gần nhau về nguồn gốc tông đồ và về nền tảng đức tin, giáo lý, bí tích và Kinh thánh. Vì thế, giáo lý của Giáo Hội Công Giáo đã dạy rằng: “**Đối với các Giáo Hội Chính thống, sự hiệp thông này sâu xa đến nỗi “chỉ còn thiếu một chút là đạt được mức đầy đủ để có thể cho phép cử hành chung phép Thánh Thể của Chúa Kitô”** (x.SGLGHC, số 838).

II- Tin lành (Protestantism) và những khác biệt với Công Giáo.

Như đã nói trong bài trước, Tin lành, nói chung, là Nhánh Kitô Giáo đã tách ra khỏi Giáo Hội Công Giáo sau những cuộc cải cách tôn giáo do Martin Luther, một linh mục Dòng thánh Augustinô, chủ xướng vào năm 1517 tại Đức và lan sang Pháp với John Calvin và Thụy sĩ với Ulrich Zwingli và các nước Bắc Âu sau đó. Hiện nay có hàng ngàn giáo phái này ở Mỹ, với nhiều danh xưng khác nhau, nhưng cùng ít nhiều có liên hệ đến nguồn gốc thế phản (protestantism)nói trên. Một đặc điểm của các giáo phái Tin Lành là họ không có hệ thống giáo quyền (Hierachy) chung như Giáo Hội Công Giáo có hàng giáo phẩm tối cao từ trung ương Roma cho đến các giáo hội địa phương ở mỗi quốc gia. Các nhánh Tin Lành hầu như độc lập với nhau về quyền bính và phương thức hành đạo.

1-Ở góc độ thần học,

Những người chủ trương cải cách (reformations) trên

đã hoàn toàn bác bỏ mọi nền tảng thần học về bí tích và cơ cấu tổ chức giáo quyền (Hierachy) của Giáo Hội Công Giáo. Họ chống lại vai trò trung gian của Giáo Hội trong việc hòa giải con người với Thiên Chúa qua bí tích tha tội hay hòa giải (reconciliation) vì họ không nhìn nhận bí tích truyền chức thánh (Holy Orders) qua đó Giám mục, Linh mục được truyền chức thánh và có quyền tha tội nhân danh Chúa Kitô (in persona Christi) cũng như thi hành mọi sứ vụ (ministry) thiêng liêng khác. (rửa tội, thêm sức, thánh thể, Xức dầu thánh, chứng hôn).

Điểm căn bản trong nền thần học của Tin Lành là con người đã bị tội tổ tông phá hủy mọi khả năng hành thiện rồi (làm việc lành), nên mọi nỗ lực cá nhân để được cứu rỗi đều vô ích và vô giá trị. Do đó, chỉ cần tuyên xưng đức tin vào Chúa Kitô dựa trên Kinh Thánh là được cứu rỗi mà thôi. (Sola fide, sola scriptura).

Ngược lại, Giáo Hội Công Giáo tin rằng con người vẫn có trách nhiệm cộng tác với ơn Chúa để được cứu rỗi. Nói khác đi, muốn được cứu độ, con người phải cậy nhờ trước hết vào lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa và công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô, nhưng cũng phải có thiện chí cộng tác với ơn thánh để sống và thực thi những cam kết khi được rửa tội. Nếu không, Chúa không thể cứu ai được như Chúa Giêsu đã nói rõ: **“không phải bất cứ ai thừa với Thầy: lạy Chúa, lạy Chúa là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ có ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi.”** (Mt 7:21).

Nói khác đi, không phải rửa tội xong, rồi cứ hát **Alleluia** và kêu danh Chúa Kitô là được cứu độ. Điều quan trọng hơn nữa là phải sống theo đường lối của Chúa, nghĩa là thực thi những cam kết khi được rửa tội: đó là mến Chúa, yêu người và xa lánh tội lỗi. Nếu không, rửa tội và kêu danh Chúa thôi sẽ ra vô ích.

Anh em tin lành không chia sẻ quan điểm thần học này, nên họ chỉ chú trọng vào việc đọc và giảng Kinh Thánh nhưng không nhấn mạnh đến phần đóng góp của con người như Chúa Giêsu đòi hỏi trên đây. Ngoài phép rửa và kinh thánh, họ không tin và công nhận một bí tích nào khác. Điển hình, vì không công nhận phép Thánh Thể, nên họ không tin Chúa Giêsu thực sự hiện diện trong hình bánh và rượu, mặc dù một số Giáo phái Tin lành có nghi thức bẻ bánh và uống rượu nho khi họ tụ họp để nghe giảng kinh thánh. Sứ vụ quan trọng của họ chỉ là giảng kinh thánh vì họ chỉ tin có Kinh Thánh (Sola Scriptura) mà thôi.

2- Nhưng Kinh Thánh được cắt nghĩa theo cách hiểu riêng của họ, nên có rất nhiều mâu thuẫn hay trái ngược với cách hiểu và cắt nghĩa của Giáo hội Công Giáo.

Thí dụ, câu Phúc Âm trong Matthêu 22 : 8-9 trong đó Chúa Giêsu dạy các tông đồ “không được gọi ai dưới đất là cha là thầy vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời” mà thôi. Vì họ hiểu câu này hoàn toàn theo nghĩa đen (literal meaning) nên đã chỉ trích Giáo Hội Công giáo là ‘lạc giáo=heretical’ vì đã cho gọi Linh mục là “Cha” (Father, Père, Padre)!

Thật ra, Giáo Hội cho phép gọi như vậy, vì căn cứ vào giáo lý của Thánh Phaolô, và dựa vào giáo lý này, Công Đồng Vaticanô II trong Hiến Chế Tín lý Lumen Gentium đã dạy rằng; **“Linh mục phải chăm sóc giáo dân như những người cha trong Chúa Kitô vì đã sinh ra họ cách thiêng liêng nhờ phép rửa và giáo huấn.”** (1 Cor 4: 15; LG. số 28).

Một điểm sai lầm nữa trong cách đọc và hiểu kinh thánh của Tin lành là câu Phúc Âm Thánh Marcô kể lại một ngày kia Chúa Giêsu đang giảng dạy cho một đám đông người thì Đức Mẹ và các môn đệ của Chúa đến. Có người trong đám đông đã nói với Chúa rằng: **“Thưa Thầy có mẹ và anh em, chị em của Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy.”** (Mc 3:32). Anh em tin lành đã căn cứ vào câu này để phủ nhận niềm tin Đức Mẹ trọn đời đồng trinh của Công Giáo và Chính thống, vì họ cho rằng Mẹ Maria đã sinh thêm con cái sau khi sinh Chúa Giêsu. Nghĩa là họ chỉ tin Đức Mẹ đồng trinh cho đến khi sinh Chúa Giêsu mà thôi. Thật ra cụm từ “anh chị em” trong ngữ cảnh (context) trên đây chỉ là anh chị em theo nghĩa thiêng liêng (spiritual brotherhood, sisterhood) và đây là cách hiểu và giải thích Kinh Thánh của Công Giáo và Chính Thống, khác với Tin lành.

Sau hết, về mặt quyền bính, các giáo phái Tin lành đều không công nhận Đức Giáo Hoàng là Đại Diện duy nhất của Chúa Kitô trong sứ mạng chăn dắt đoàn chiên của Người trên trần thế.

3- về bí tích:

Tất cả các nhóm Tin Lành đều không có các bí tích quan trọng như Thêm sức, Thánh Thể, Hòa giải, Sứ Dầu bệnh nhân và Truyền Chức Thánh vì họ không có nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) do đó, không có chức linh mục và giám mục hữu hiệu để cử hành các bí tích trên.

Đa số các nhóm này chỉ có phép rửa (Baptism) mà

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

thời. Nhưng nếu nhóm nào không rửa tội với nước và công thức Chúa Ba Ngôi (The Trinitarian Formula) thì không thành sự (invalidly). Do đó, khi gia nhập Giáo Hội Công Giáo, tín hữu Tin Lành nào không được rửa tội với nước và công thức trên thì phải được rửa tội lại như người tân tông. (catechumen). Nếu họ được rửa tội thành sự thì chỉ phải tuyên xưng đức tin khi gia nhập Công Giáo mà thôi.

Đó là những khác biệt căn bản giữa Công Giáo và Tin Lành nói chung. Tuy nhiên, Giáo Hội vẫn hướng về các anh em ly khai này và mong ước đạt được sự hiệp nhất với họ qua nỗ lực đại kết (ecumenism) mà Giáo hội đã theo đuổi và cầu nguyện trong nhiều năm qua.

Chúng ta tiếp tục cầu xin cho mục đích hiệp nhất này giữa những người có chung niềm tin vào Chúa Kitô nhưng đang không hiệp thông (communion) với Giáo Hội Công Giáo, là Giáo Hội duy nhất Chúa Giêsu đã thiết lập trên nền tảng các Tông đồ. ■

THẾ GIỚI ĐANG ĐI VỀ ĐÂU? VẤN ĐỀ KẾT HÔN ĐỒNG TÍNH

Câu hỏi đặt ra không liên quan gì đến vấn đề chính trị, kinh tế, quân sự của thế giới, mà chủ yếu là suy tư về vấn đề luân lý và đạo đức (moral & ethics) của thế giới hôm nay mà thôi.

Thật vậy, những ai quan tâm đến luân lý, đạo đức thì phải ngao ngán trước thực trạng suy đồi nghiêm trọng về cả hai mặt này của thế giới hôm nay, đặc biệt là ở những quốc gia có truyền thống Kitô Giáo, như Ý, Đức, Pháp, Tây Ban Nha, Ái Nhĩ Lan (Ireland) Anh Quốc, Canada và Hoa Kỳ. Đây là những quốc gia có đông người theo Kitô Giáo (Công Giáo, Chính Thống, Tin Lành, Anh Giáo) nhưng nay lại sống phản Kitô giáo (anti-Christianity) cách rõ nét khi cho phép những thực hành vô luân vô đạo như làm nơ cho sách báo, phim ảnh khiêu dâm được tự do lưu hành, cho li dị, phá thai và hôn nhân đồng tính (same sex marriage).

Đây là một thực trạng đáng buồn, đáng xấu hổ cho những ai thành tâm muốn sống cốt lõi của niềm tin Kitô Giáo và hãnh diện

là tín hữu Kitô (Christians).

Sở dĩ thế, vì con người khác thú vật nhờ có đời sống tâm linh, có ý thức luân lý, đạo đức, khác biệt với loài vật chỉ có bản năng và hoàn toàn vô tri. Và đó là lý do tại sao vấn đề luân lý, vấn đề thưởng phạt chỉ đặt ra riêng cho con người mà thôi.

Nhìn vào thực trạng của thế giới hôm nay, người ta phải đau buồn vì các quốc gia có truyền thống Kitô Giáo nói trên đang tiến nhanh, tiến mạnh trên đường suy thoái đạo đức và luân lý, khi họ làm nơ –hay tệ hại hơn nữa- là cho phép những thực hành mà tự bản chất là phi luân, vô đạo, như cho phép kỹ nghệ dâm ô (pornography) tự do tung hoành, gây tác hại tinh thần cho giới trẻ và người lớn, cho phá thai, li dị, và nay là hôn nhân đồng tính, (same sex marriage) như một thách đố có tác dụng phá đổ nền tảng gia đình dựa trên hôn nhân giữa một người nam và một người nữ.

Gia đình -từ ngàn xưa- là nền tảng của mọi xã hội con người, là hy vọng của mọi dân tộc, - và cách riêng- là tương lai của Giáo Hội. Gia đình chỉ có ý nghĩa trọn vẹn khi có người làm cha, làm mẹ, làm chồng làm vợ. Con cái phải có cha có mẹ thì mới thực sự cảm nhận mình là con cái.

Vậy mà nền tảng gia đình dựa trên những tương giao căn bản cần thiết nói trên đang bị các xã hội bệnh hoạn trên đây phá đổ, khi họ cho định nghĩa lại ý nghĩa và mục đích của hôn nhân để cho phép hôn nhân đồng tính.

Điều này, trước hết, hoàn toàn đi ngược lại mục đích của Thiên Chúa khi tạo dựng con người có nam có nữ và truyền cho họ mệnh lệnh **“phải sinh sôi nảy nở cho thật nhiều, cho đầy mặt đất và thống trị mặt đất.”** (St 1: 28).

Đây là nền tảng luân lý, đạo đức và là mục đích của hôn nhân giữa một người nam và một người nữ từ khi có con người trên mặt đất này.

Vậy mà nay các xã hội bệnh hoạn nói trên cho phép hai người nam hay hai người nữ kết hôn, và gọi đó là hôn nhân như hôn nhân của một người nam và một người nữ từ xưa đến nay, thì làm sao chu toàn được mục đích nói trên của hôn nhân theo ý muốn của Thiên Chúa; nếu các quốc gia có truyền

thông Kito Giáo nói trên còn tin có Thiên Chúa là Đấng tối cao, đã tạo dựng muôn loài muôn vật hữu hình và vô hình?

Nếu tin có Thiên Chúa thì phải thi hành những gì Ngài mong muốn cho con người sống và làm để được chúc phúc ngay từ ở đời này trước khi được cứu độ để vào Nước Trời vui hưởng hạnh phúc vĩnh cửu mai sau.

Do đó, cho mục đích sống theo đường lối của Thiên Chúa, con người phải sống một đời sống luân lý và đạo đức, để phân biệt mình với những kẻ vô thần (atheists), không tin có Thiên Chúa và luân lý phổ quát (universal moral).

Liên can đến vấn đề hôn nhân đồng tính, nếu cha mẹ của những người đang tán thành hôn nhân đồng tính, cũng là những người đồng tính, thì làm sao sinh ra được họ, để giờ đây họ nhắm mắt bịt tai công nhận hôn nhân giữa hai người đồng tính? cha mẹ của họ phải là một người nam và một người nữ kết hôn đúng nghĩa với nhau thì mới sinh ra họ, và xã hội con người ở khắp nơi mới tồn tại cho đến ngày nay.

Nay vì muốn chiều theo ý muốn ngang trái của một thiểu số người sinh ra với khuynh hướng bất thường về phái tính (abnormally sexual tendency), người ta đã tán thành và cho phép hôn nhân đồng tính như một định chế tương đương với hôn nhân truyền thống giữa một người nam và một người nữ, như thực trạng của xã hội loài người từ xưa đến nay.

Chúng ta không lên án những người sinh ra với khuynh hướng khác thường nói trên. Nhưng chúng ta không thể công nhận việc công khai sống chung của họ là hôn nhân, như đại đa số những người bình thường khác, đã kết hôn cho mục đích duy trì nòi giống, và chu toàn trách nhiệm của hôn nhân theo ý muốn của Thiên Chúa, là Đấng đã tạo dựng con người có nam có nữ và đã se kết họ trong giao ước hôn nhân để công tác với Chúa trong chương trình sáng tạo nhằm có đông con người sinh ra trong trần thế này.

Chúa Kitô, khi xuống trần gian làm Con Người, cũng đã chọn sinh ra trong một gia đình có mẹ thật là Đức Trinh Nữ Maria, thụ thai nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần, và có cha nuôi là Thánh Cả Giuse. Đức Trinh Nữ Maria và Thánh Giuse chắc chắn là những người bình thường về mọi mặt như mọi con người khác. Hai ông bà kết hôn vì phong tục tập quán của xã hội Do Thái và cũng vì thánh ý nhiệm mầu của

Thiên Chúa chọn cho Con Một của mình là Chúa Giê-su-Kitô sinh ra bởi Đức Trinh Nữ Maria nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần. Nhưng trước mặt người đời, Mẹ Maria không thể có con mà không có chồng. Vì thế, Thánh Giuse đã được chọn để đóng vai người chồng của Mẹ Maria trước mặt người đời. Nhưng trước mặt Thiên Chúa, hai ông bà đều là những người yêu mến đức đồng trinh và muốn tôn vinh Thiên Chúa với đời sống khiết tịnh vẹn toàn của mình.

Thánh gia thất Chúa Giê-su, Mẹ Maria và Thánh Giuse là khuôn mẫu cho mọi gia đình nhân loại. Gương mẫu cho mọi con cái, cho những người làm cha, làm chồng, làm vợ và làm mẹ. Đây là thánh ý của Thiên Chúa cho những ai được ơn gọi sống bậc hôn nhân để làm cha, làm chồng, làm vợ và làm mẹ để nuôi dạy con cái là kết quả và là mục đích của hôn nhân thánh thiện theo kế hoạch của Thiên Chúa, được Chúa Giê-su nâng lên hàng bí tích với lời dạy sau đây:

Để trả lời những người Biệt phái đến hỏi Chúa Giê-su xem người ta có được phép li dị không, **Chúa đáp: Các ông không đọc thấy điều này sao? “Thuở ban đầu, Đấng tạo hóa đã làm ra con người có nam có nữ, và Người đã phán: vì thế người ta sẽ lia cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt. Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt. Vậy sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân li.”** (Mt 19: 4-6)

Trên đây là giáo huấn của Chúa Giê-su mà Giáo Hội có bổn phận truyền dạy cho con cái mình tôn trọng và thi hành để được cứu rỗi. Giáo huấn này không ai được phép cắt nghĩa cách khác và thay đổi vì bất cứ lý do nào.

Mới đây, trong dịp tiếp kiến các Giám mục của Công Hòa Đô-mi-ni-can ngày 28 tháng 5 vừa qua, Đức Thánh Cha Phanxi cô đã nói với các giám mục như sau:

“Chúng ta hãy tiếp tục phô bày vẻ đẹp của hôn nhân Kitô giáo: kết hôn trong Chúa là một hành động của đức tin và đức ái: qua đó người phối ngẫu với tự do ưng thuận, trở thành phương tiện chuyên chở phép lành và ơn phúc của Thiên Chúa cho Giáo Hội và xã hội.” (Let us continue to present the beauty of Christian matrimony: to marry

in the Lord is an act of faith and love, in which the spouses- through their free consent, become a means of passing on the blessing and grace of God for the Church and society. (L 'Osservatore Romano, number 23, Friday, June 5, 2015)

Như thế, hôn nhân Kitô giáo không thể là hôn nhân giữa hai người nam hay hai người nữ có khuynh hướng đồng tính được, mà phải là hôn nhân giữa một người nam và một người nữ, theo ý muốn của Thiên Chúa, Đấng tạo dựng con người có nam có nữ; và cũng là truyền thống đã có từ bao thế hệ qua trong mọi nền văn hóa, phong hóa của mọi dân tộc trên thế giới từ xưa đến nay.

Đây là vấn đề có liên quan mật thiết đến luân lý và đạo đức, là nền tảng của đời sống con người, chứ không phải là vấn đề tôn trọng quyền sống của cá nhân ai như người ta đang nại ra để cho phép hôn nhân đồng tính.

Đó là vấn đề luân lý, đạo đức, vì luân lý phổ quát dạy mọi người là phái tính (sexuality) chỉ tự nhiên giữa một người nam và một người nữ tự do kết hôn với nhau theo truyền thống và phong hóa của mọi dân tộc.

Đó đó, hai người nam hay hai người nữ mà có liên hệ phái tính với nhau thì đây là điều trái tự nhiên (unnatural) và vô luân (immoral)

Tác giả Sách Lê vi đã lên án sự phối hợp phái tính trái tự nhiên nói trên như sau: **“Khi người đàn ông nào nằm với một người đàn ông như nằm với đàn bà, thì cả hai đã làm điều ghê tởm...”** (Lê vi 20: 13)

Như vậy, công nhận cho hai người đàn ông hay hai đàn bà kết hôn có nghĩa công nhận sự vô luân về phái tính; hay nói khác đi, công nhận sự chung đụng xác thịt giữa hai người nam hay hai người nữ là điều cũng tự nhiên như sự chung đụng của một người nam và một người nữ kết hôn trong mọi gia đình nhân loại từ xưa đến nay?

Nếu thế thì những việc vô luân khác như thủ dâm (masturbation) loạn dâm =loạn luân (incest) ấu dâm (child prostitution) và thú dâm (sodomy), thông dâm (fornication) ngoại tình (adultery)... đều không còn là những hành vi vô luân nữa, vì chúng đều xuất phát từ những khuynh hướng hay ước muốn vô trật tự và vô luân (inordinate, immoral) của con người!, tương tự như huynh hướng đồng

tính bất thường mà người ta đang cho phép người có khuynh hướng này kết hôn, tức là công nhận việc ăn nằm của họ là không có gì ngăn trở về luân lý!!!

Đây rõ rệt là một suy thoái nghiêm trọng về luân lý hôn nhân, và luân lý phổ quát (universal moral) của các xã hội bệnh hoạn nói trên. Chắc chắn Giáo Hội sẽ không bao giờ cho phép hay công nhận loại hôn nhân đồng tính này, vì nó vừa sai trái nặng về mặt luân lý – và nghiêm trọng hơn nữa- là đi ngược lại với ý muốn của Thiên Chúa về ý nghĩa và mục đích của bí tích hôn phối mà Giáo Hội có bổn phận bảo vệ và thi hành không chút nhân nhượng.

Giáo Hội không lên án những người có khuynh hướng đồng tính, nhưng không thể cho phép họ sống chung như vợ chồng được, vì việc sống chung này là điều trái tự nhiên và vô luân. Do đó, những ai đang sống trong tình trạng này thì không được đến với hai bí tích hòa giải và Thánh Thể, mặc dù họ vẫn có thể đến nhà thờ để cầu nguyện và tham dự Thánh Lễ cùng với các giáo dân khác.

Sau hết, một điểm thắc mắc không thể bỏ qua là những đứa trẻ được các cặp hôn nhân đồng tính này nhận làm con nuôi, thì chúng sẽ nghĩ gì về việc chúng chỉ có hai bà mẹ hay hai người cha trong gia đình? Và gương xấu này sẽ tác hại ra sao khi các trẻ đó lớn lên với hai người cha hay hai người mẹ??? Nếu chúng cũng là những đứa trẻ sinh ra với khuynh hướng tính dục khác thường như người nuôi dạy chúng, thì không nói làm chi. Nhưng nếu chúng- mà đa số chắc chắn như vậy- là những trẻ sinh ra với mọi khuynh hướng bình thường, thì việc sống chung với những người bất bình thường kia sẽ là một tai hại lớn cho chúng về mặt tinh thần, tình cảm và luân lý. Như thế, những kẻ cho phép hôn nhân đồng tính sẽ phải chịu trách nhiệm hoàn toàn về những tai hại tinh thần, tình cảm và ý thức luân lý của các trẻ được nuôi dạy trong môi trường đồng tính.

Vậy những kẻ đang nhắm mắt công nhận hôn nhân đồng tính sẽ trả lời thế nào về nan đề nói trên, liên quan đến các trẻ em được các người đồng tính nhận nuôi dạy trong các gia đình bất bình thường của họ?

Tóm lại, định nghĩa lại hôn nhân để công nhận hôn nhân giữa hai người nam hay hai người nữ là một suy thoái nặng nề về luân lý và đạo đức cần phải quan tâm và lên tiếng trước thực trạng đáng buồn của thế giới tục hóa hiện nay. ■

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Quality from the top...

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê **(714) 531-4249**

**ROOFING &
SOLAR Power**

Quality from the top...

Lic.#: 870435 **Bond and Insured!!!**

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

ĐỨC TIN & MINH THÁNH CHÚA

Ngày 24/6/2015 nhân cùng mấy người bạn đến viếng Dòng Nữ Tỳ Thánh Tâm tại Haverford gần thành phố Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania, Hoa Kỳ, chúng tôi mua được quyển **Holy Ground – A Faith Story** (Miền Đất Thánh – Một Câu Truyện Về Đức Tin) của tác giả Carolyn Hughes. Về nhà, đọc ngay quyển sách, thỉnh thoảng mở email kiểm lại hộp thư thì gặp câu chuyện **Cô Bé Trung Quốc Tử Đạo vì Minh Thánh Chúa** do bạn Đỗ Cung chuyển đến. Một sự trùng hợp hi hữu: Nhận được cùng một lúc hai tài liệu nói lên *Sự kỳ diệu của Bí Tích Thánh Thể*.

1) Tác giả Carolyn Hughes và tác phẩm Holy Ground – A Faith Story

Lời Giới Thiệu tác phẩm *Holy Ground – A Faith Story* do ĐC Edwards T. Hughes, nguyên Giám mục Giáo phận Metuchen, New Jersey, Hoa Kỳ, có đoạn: «*Trong cuốn sách, bà Carolyn Hughes kể truyện về đức tin của mình cho bất cứ ai sẵn lòng nghe bà. Bà nhìn nhận bản thân bà giống như mọi người Công Giáo khác, được Chúa gọi làm chứng đức tin hướng dẫn bà sống, một đức tin đậm rễ sâu trong Bí Tích Thánh.*»

Theo Đức Cha Hughes, thông điệp mà bà Carolyn muốn chuyển tải đến hết thầy người Công Giáo chúng ta là mỗi người chúng ta đều ít nhiều

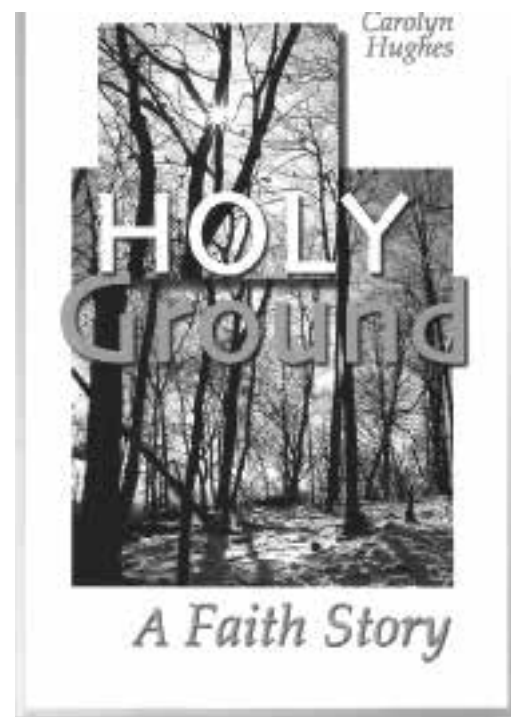

cảm nghiệm rằng mình đã từng gặp gỡ Chúa, cách này hay cách khác. «*Chúng ta chỉ cần nhìn nhận những cuộc gặp gỡ ấy, suy niệm về những cuộc gặp gỡ đã trải qua ấy và coi đó như là ơn Chúa ban đặc biệt cho chúng ta. Thiên Chúa gặp gỡ chúng ta từng người một trong cách thức riêng của Người vào những thời lúc riêng theo ý Người. Chia sẻ những thời lúc ấy cho người khác là điều tốt. Vì thật sự, chia sẻ như vậy sẽ đưa dẫn chúng ta nhận ra một cách sâu sắc hơn rằng Chúa hằng ở cùng chúng ta, lôi kéo chúng ta gần gũi nhau hơn như là gia đình của Người, Hội Thánh Công Giáo.*»

Theo ĐC Hughes bà Carolyn viết quyển sách trong tư cách là một phụ nữ có chồng, có con và là thành viên của Giáo Hội Công Giáo. Trong quyển sách của mình, Carolyn nhìn nhận sự dữ đang ngự trị trên thế gian và nó không ngừng tấn công vào điều thiện và những ai có lòng hướng thiện. Nhưng tác giả xác quyết

quyền lực của Thiên Chúa sẽ vượt thắng sự dữ. Đức Cha Hughes ghi nhận: «*Cuộc sống riêng của Carolyn không hề dễ dàng. Bệnh hoạn và đau khổ, cuộc chiến với chứng bệnh ung thư và hậu quả là cuộc khủng hoảng tài chánh kéo dài trên bà và gia đình bà gây ảnh hưởng tiêu cực không nhỏ khiến nhiều lúc bà cảm thấy như bị bỏ rơi, vắng hẳn bóng Chúa suốt đêm dài tăm tối.*»

Bà Carolyn không ngần ngại chia sẻ mặt tiêu cực ấy trong sách của bà. Nhưng bà cũng làm chứng về ơn được chữa lành khi bà dâng hiến sự đau khổ của mình như là cách chia sẻ với Chúa Giêsu, Đấng chịu nạn trên Thánh Giá để cứu những ai vững lòng tin và chấp nhận đau khổ

vì Chúa, như chính Chúa.

Trong Lời Dẫn Nhập, Carolyn Hughes ghi lại niềm xác tín của bà: *«Sống một đời sống Đức Tin Kitô hữu trong tình yêu Thiên Chúa, yêu thương và phục vụ Dân Chúa vì Tình Yêu đối với Chúa – sống Bí Tích Thánh Thể - là con đường duy nhất dẫn tới hòa bình và công lý thật sự cho thế giới. Cuộc sống như vậy không bao giờ lỗi thời như một số kẻ vô đạo suy đoán.»*

Từ xác tín trên, tác giả Carolyn mời gọi mọi người Công Giáo *«Hãy để Chúa Giêsu ngự trị trong tim mình. Hãy đến với Thánh Thể Chúa. Hãy đến với Sự Sống.»*

Quyển sách dày 238 trang với 24 chương viết với một văn phong bình dân giản dị tập trung vào Bí Tích Thánh Thể, Minh Thánh Chúa Kitô và Nhà Tạm cùng những ơn ích mà cá nhân Carolyn được hưởng nhờ. Từng giai đoạn của cuộc đời, từng hoàn cảnh, biến cố hay biến động của bản thân và gia đình, Carolyn Hughes đều tin thác vào Thánh Thể Chúa Giêsu. Và theo bà, chỉ có Minh Máu Thánh Chúa mới mang lại cho bà sự thanh thản của tâm hồn, ơn tha thứ và tình bác ái, đồng cảm với người đồng loại.

Tuy nhiên, tác giả Carolyn Hughes và tác phẩm ***Holy Ground – A Faith Story*** (Vùng Đất Thánh – Một Câu Chuyện Về Đức Tin) không phải là câu chuyện chúng tôi nhắm tới ở đây. Chủ đích của chúng tôi là giới thiệu chuyện **«Cô Bé Trung Quốc Tử Đạo Vì Minh Thánh Chúa»** mà bạn Đỗ Cung đã chuyển cho chúng tôi như sau.

2) Cô bé Trung Quốc đã đánh động lòng kính Minh Thánh Chúa của Tổng Giám Mục Fulton J Sheen

Câu chuyện cảm động của cô bé 11 tuổi người Trung Quốc tử đạo vì Minh Thánh Chúa.

Vài tháng trước khi chết, TGM Fulton J. Sheen, địa phận Rochester, New York trả lời câu hỏi của đài truyền hình quốc gia: *“Kính Tổng Giám Mục, cha đã cảm hứng được cho hàng triệu tín hữu trên khắp hoàn cầu. Vậy ai là người đã cho cha cảm hứng? Có phải là một giáo hoàng?”*. *“Không phải giáo hoàng, cũng không phải hồng y hay một giám mục nào khác, nhưng người đã cho tôi cảm hứng là một cô bé 11 tuổi người Trung Quốc!”*

32 bánh thánh trong chén thánh...

Và lúc đó TGM Sheen kể câu chuyện cô bé Trung Quốc này. Khi cộng sản nắm chính quyền ở Trung Quốc, họ giam một linh mục trong chính nhà xứ của cha, nhà xứ này ở gần nhà thờ của cha. Từ cửa sổ nhà mình ngó qua nhà thờ, cha kinh hoàng thấy các người cộng sản đến phá nhà thờ, họ xông lên bàn thờ. Lòng đầy hận thù, họ phạm thượng đến Nhà Tạm, vứt Chén Thánh xuống đất, các bánh thánh rớt tung tóe dưới đất. Vào thời buổi bị bách hại, linh mục biết chính xác con số bánh thánh của mình trong Chén Thánh: 32 Bánh Thánh.

Mỗi ngày, một giờ thánh

Khi các người cộng sản ra đi, có thể họ không thấy hoặc họ không chú ý đến một cô bé đang quỳ cầu nguyện ở dưới nhà thờ, em đã chứng kiến tất cả cảnh này. Buổi tối, em trở lại nhà thờ, thoát được sự canh phòng của người canh gác trước nhà xứ, em vào nhà thờ. Em quỳ cầu một giờ, một hành vi yêu thương để đền bù cho hành động hận thù. Em

tiến gần bàn thờ, quỳ xuống và bò bốn chân để nhận Minh Thánh Chúa, vì thời đó giáo dân không được phép dùng tay để nhận Minh Thánh Chúa mà Minh Thánh Chúa được linh mục đưa tận lưỡi.

Mỗi ngày em mỗi đến cầu giờ thánh và rước Chúa Giêsu trong Thánh Thể bằng lưỡi. Một ngày nọ, chỉ còn một bánh thôi và em rước như thường lệ nhưng vô tình em đã gây tiếng động và người canh gác biết được, ông này chạy đến sau lưng em và dùng báng súng đánh em cho đến chết. Từ cửa sổ phòng mình, mà cũng là phòng giam của mình, linh mục bàng hoàng chứng kiến cảnh tử đạo này.

Lời hứa của Tổng Giám Mục Sheen...

Khi TGM Sheen nghe câu chuyện này, ngài quá xúc động và ngài hứa với Chúa, mỗi ngày cho đến chết, *ngài sẽ để ra một giờ để cầu Minh Thánh Chúa: một lời hứa ngài giữ trong vòng 60 năm tu hành.* Ngài mất ngày 9 tháng 12 năm 1979, và chính trước Nhà Tạm của nhà nguyện riêng của mình mà người ta tìm thấy thi thể của ngài.

Nếu em bé gái tử đạo người Trung Quốc làm chứng bằng chính đời sống của mình cho sự hiện diện đích thực và cao đẹp của Thánh Thể thì một vị giám mục như mình cũng phải làm được như vậy. Từ đó, ước muốn duy nhất của ngài là đưa giáo dân về với Thánh Tâm bùng nóng của Chúa Giêsu trong Thánh Thể.

Em bé này đã nêu gương cho giám mục lòng can đảm và sốt sắng chân thực mà giáo dân phải có đối với Thánh Thể: đức tin đã có thể lấn lướt tất cả mọi nỗi sợ như thế nào và tình yêu chân thật với Chúa Giêsu

trong Thánh Thể đã thăng hoa đời sống của mình như thế nào.

Câu chuyện này được giáo sư Felipe Aquino kể trên đài truyền hình Cançao Nova vào ngày lễ Lễ Minh Thánh Chúa.

(Giuse Nguyễn Tùng Lâm chuyển dịch, phanxico.vn 17.06.2015)

Đọc xong câu chuyện qua bản dịch trên, chúng tôi tìm nguồn và may mắn gặp được bản tiếng Anh (chuyển dịch từ Đức ngữ) câu chuyện trên dưới nhan đề **Little Girl Inspired Fulton J. Sheen to Make a Vow**. Mạn phép sao lại nguyên văn để độc giả tiện tham khảo.

(<http://www.americaneedsfatima.org/Conversions/the-little-girl-who-inspired-archbishop-fulton-sheen-s-vow.html>).

though no less edifying is that of a little Chinese girl-martyr at the time when China had just been run over by the Communists. It is the poignant tale of a little girl's faith, zeal and keen Catholic sense overcoming fear and oppression.

The narrative that follows is an adaptation of the English translation of an unnamed priest's first hand account of the events that happened during the Communist takeover in China (presumably around 1949.) The story was extracted from a collection of beautiful Eucharistic stories and miracles compiled by Fr. Karl Maria Harrer and published originally in German (*Die schönsten Eucharistischen Wunder.*)

Uncertain times

When the Communists first came into town, the parish priest started

Could this be his end? But contrary to his worst fears, the man at the door turned out to be cordial. As they conversed in Chinese, he was told to proceed with his daily routine. As they parted, his guest accepted a cigar, bowed and eventually left seemingly contented.

Days, weeks and months passed without any untoward incident. He would run into soldiers in the streets but they would only look at him with a straight, cold face but not without a dose of curiosity. Once, he felt perturbed when a certain inspector dropped by to see him.

Turning the tables

One beautiful summer's day, just when things seemed to be settling down, the dreadful gang of communists finally descended on the town to turn things upside-down.

Four soldiers and the inspector unceremoniously barged into the priest's school house.

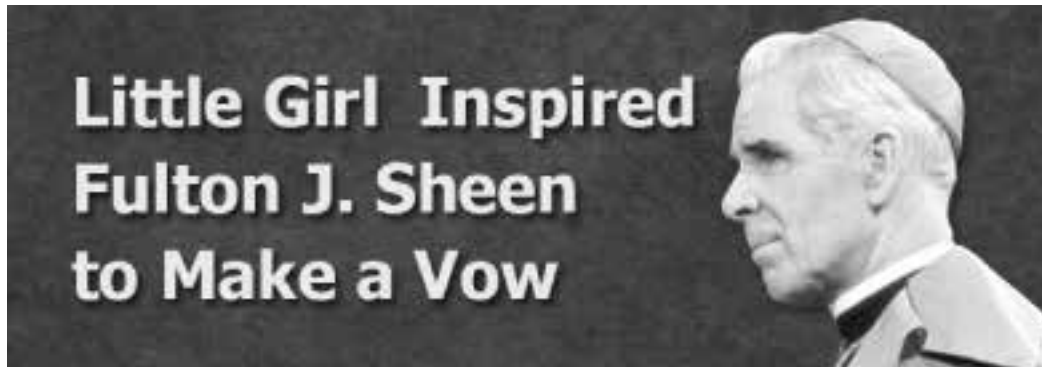
The inspector announced to the shocked schoolchildren that sweeping and drastic changes would be implemented from then on. In one fell swoop, the fearsome commander and his cohorts began tearing down the crucifix, holy pictures, blackboards and statues from the walls and laid them on the desks.

In a stentorian voice, he barked orders at the terrified children to put the articles in a box and to take them to the toilet while he threatened them with his handgun. In spite of the harsh treatment, the children resisted but eventually complied reluctantly.

An icon of resistance

But deep back in the room, sat

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

The Catholic Church, in her 2000-year history, is never wanting in awe-inspiring stories of heroism and martyrdom.

From the persecutions of ancient Rome to the Communist atrocities of the 20th century, the Church always had faithful sons and daughters who exhibited extraordinary courage and resolve in face of the most extremes of adversities. One little known story

to feel uneasy about his fate not knowing how the intruders would act. During each day that passed, he paid keen attention to every din or commotion that transpired outside the church as he knelt in prayer inside. He was on edge expecting to be executed at any moment.

Just a day after the unwelcome band of soldiers arrived, someone paid him a visit. Thinking it was the police, he was struck with terror.

a little girl in her desk; unmoving, with hands folded, and lips tightly shut. As the inspector caught sight of her, he immediately rushed in her direction and shouted curses at her. Mad as hell, he threatened her, "Take this!" But the girl only looked down and hardly flinched thus sending the rest of the terrorized children to gawk with bated breath.

Amidst the ghastly silence, a shot rang out shattering glass and driving the children into tears and screams. The violent disturbance attracted curious townsfolk to gather in front of the school.

The inspector kept on shouting furiously. And yet the little girl remained silent, still frozen like a statue, a big tear rolling off her cheek. At the point of losing composure at the girl's staunch yet quiet defiance, he turned his ire at the crowd and snapped, "Go find this girl's father and bring the townspeople here in the church!"

Desecration of the Hosts

As the church filled with people, the little girl's father was ushered in with hands bound behind his back and placed to the right of the communion rail. Immediately, the girl was forcefully shoved into the communion rail.

The inspector spoke to the crowd and mocked the people's belief in the Real Presence. And in a malicious and sarcastic tone, he announced that they were tricked into believing that God is present in the tabernacle. In fact, he told them he and his gang of soldiers would stamp on the Hosts with their boots to show nothing would happen.

Then the soldiers rushed on to

the tabernacle and forced it opened with their revolvers. The tense crowd watched in silent disbelief. The inspector seized the ciborium, took the lid off and scattered the Hosts on the sanctuary floor.

Egging on his soldiers, he ordered them to go and step on the Hosts. And without hesitation they carried out the dastardly act. Not content with that, he taunted the crowd, "Do you still believe in those fairytales your priest told you?"

Turning to the child's father he asked him if he still believed. No sooner did the father say yes did the inspector order him to be hauled away.

Dispersal

A non-commissioned officer then entered the scene who spoke with the inspector. They reached an agreement and the inspector submitted to higher authority. The crowd was told to disperse leaving the little girl alone in the communion rail.

The soldiers incarcerated the priest in the church's coal bin where a small opening allowed him to see the area of the sanctuary where the Hosts lay strewn on the floor as well as the little girl who was leaning on the wall.

A beautiful lady

While peering through the opening, the priest saw a lovely young woman clad in beautiful garments enter and smile. As she hugged her, she said, "Poor child! Poor little one, what have these men done to you? Come with me. Will you?" The child broke into sobs and sought comfort in the woman's arm and they left.

Witnessing a marvel from his cell

As time went by, the priest lost track of hours and days while imprisoned in the coal bin. He endured the stillness of the surroundings and at times he heard sounds he wasn't used to. One morning, he heard the door open quietly. Through the little opening, the priest saw the little Chinese girl sneaking ever so carefully into the sanctuary, kneeling and bowing in homage. As she lowered her head, she took a desecrated Host with her tongue. She raised her head, folded her hands, closed her eyes and prayed in silence. Several moments later, she arose and departed.

Every morning the priest witnessed the uplifting scene that became a source of comfort inside the dark and somber environs of his makeshift prison cell. There he eagerly waited the break of dawn expecting to see the sweet, enchanting, little girl receive and adore the Host. Though it occurred many times, he couldn't recall how often times she came to practice the soul-stirring daily ritual.

A Heroic Death

But alas, the day of final reckoning arrived. As the little heroine went through her daily pious exercise one morning; knees bent, hands folded and absorbed in deep prayer, the church door behind her burst open. Tumultuous screams stirred the air and a shot rang out.

As the priest hurriedly looked through his peephole, he saw the pallid little girl crawl agonizingly along the floor as she reached a Host

to receive Holy Communion. When the soldier drew near to check on her, she tried in vain to pull herself up and to fold her hands. Instead she fell on her back and hit her head on the floor with a thud. The little Chinese girl-martyr lay dead motionless on the floor. For a moment, the soldier stood hesitant not knowing what to make of his deed and its fatal outcome. Finally, he turned around and stormed out of the church.

Set free

The moving yet harrowing scene left the priest in a state of shock. While he pondered on that painful experience, his prison door opened and the same soldier went in to announce that he was free to go.

Without any hesitation, he scampered towards the sanctuary to see the lifeless little girl. As he knelt beside her, the soldier approached

him and uttered, "Sir, if in every town there was such a little girl, no soldier would ever fight for the Communists!"

Fortunately, the priest still had time to give the little martyr a decent burial. As he left the cemetery and walked along the road, a man approached and invited him into his car. He dropped him off at the border.

Edifying example

The story above moved Archbishop Fulton Sheen to make a vow to pray a holy hour in front of the Blessed Sacrament for the rest of his life. But who wouldn't be? Indeed, the little Chinese girl's zeal to receive and adore the desecrated Hosts on the sanctuary floor is really worth emulating much more in our days when lukewarm Catholics take for granted the Real Presence

in the church tabernacle. Her acts of reverence put to shame those who present themselves before the Blessed Sacrament in questionable attire or those who fail to show respect by observing silence. May this little Chinese girl-martyr be a shining and glorious example for all of us. May she spur us to make a firm resolve the next time we visit a church to thank Our Lord Jesus Christ for the privilege and opportunity to adore Him FREELY in the Blessed Sacrament! ■

References/resources:

1. HARRER, Karl Maria, *Die schönsten Eucharistischen Wunder*, Heft 1-5 (je 48 Seiten) Miriam Verlag, *The Little Chinese Girl-Martyr of the Holy Eucharist*, <http://www.frpaulnewton.com/alittlechinesegirlmartyr.html>
2. LUCIA, Rev. Martin, *Let the Sun Shine Out*, <http://www.cardinalkungfoundation.org/articles/shineout.htm>

PHỤ NỮ HOẠT ĐỘNG...

(tiếp theo trang 46)

ra nói cho thế giới và đem ra chất vấn trực tiếp với người ta là tại sao anh làm những chuyện như thế này, tại sao anh để lực lượng công an dưới quyền của anh làm những việc như thế với người dân của anh thì người ta sẽ chùng tay một phần nào đó. Chúng ta có thể nhận rõ điều đó, từ trước tới nay tất cả các thông tin về đàn áp nhân quyền ở Việt Nam chúng ta chỉ nói riêng cho người Việt nói cho nhau nghe, kể cả việc chúng ta nói cho cộng đồng người Việt ở hải ngoại biết, nhưng mà thực đó chỉ là người Việt thôi và rõ ràng người Việt ta đang làm việc trong nhà với nhau thôi mà không cho hàng xóm biết về những chuyện xảy ra ở trong nhà của mình. Khi chúng ta nói rõ cho

thế giới biết trong nhà của mình đã xảy ra những chuyện bạo lực như thế thì tôi tin rằng thế giới sẽ có những biện pháp can thiệp. Những biện pháp này tôi nghĩ nó không nhanh nhưng mà sẽ có hiệu quả và sẽ gây lúng túng cho chính quyền cộng sản Việt Nam chứ không phải không.

Hải Ninh: *Xin cảm ơn chị rất nhiều!* ■

CÔNG BỐ TÀI LIỆU...

(tiếp theo trang 53)

tiệm tiến, tôn trọng sự trưởng thành của lương tâm.

Về việc cho những người ly dị tái hôn được rước lễ, người ta đồng ý về giả thuyết thực hiện một con đường thống hối, dưới quyền một GM, dự trên sự thống hối, kiểm

điểm xem hôn phối có thành sự hay không, và sự quyết định sống tiết dục. Một số người khác nói đến một tiến trình minh định và định hướng mới, trong đó đương sự được một linh mục tháp tùng.

- Sau cùng, tuy Giáo Hội tiếp tục mạnh mẽ chống lại hôn phối đồng phái, Tài liệu làm việc khẳng định rằng "mỗi người, bất luận họ có xu hướng tính dục thế nào, đều phải được tôn trọng trong phẩm giá và được đón nhận, với sự nhạy cảm và tế nhị, trong Giáo Hội và xã hội. Tài liệu cầu mong có những dự án mục vụ đặc biệt cho những người đồng tính luyến ái và gia đình họ". ■

■ *G. Trần Đức Anh OP*

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tinh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ **NGUYỄN ANH LINH, O.D.**

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lần)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

**16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708**
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Thơ Nguyễn Lê **Đôi Sách**

Mình mò lên Nguyễn Xí

Sách chui, sách lậu bán vỉa hè

Bạn đùa:

- "Sách ai xuất bản, Người ấy đọc
Ai đứng giảng Đạo, Người ấy nghe"!

Này nhé:

- Sách Nga Xô Viết bày hoành tráng
thỏa mãn mấy Cụ nhớ Liên Xô,
Sách phỉa cụ Mao sao vắng hẳn?
toàn truyện Sử Tàu bán như cho,
Tử vi- Tướng số tha hồ mò
"Ngôn tình" câu bọn nhóc ngây thơ,
"Thơ mới" được phen đua tái bản

"Tự lực Văn đoàn" thỏa xuất kho,
"Kinh điển Mác- Lê" thành xưa- hiếm
để mua là "Nhật ký trong tù" v.v...
Nhớ mơ: sách đã thành hàng hóa
"Nhã Nam", "Nhà Trẻ" ... phất ăn to
"Văn Hóa Thông Tin" chừng đã chết?
"Đông Tây" khôn khéo lựa ra lò...

Chao ôi,

Thời buổi "Thế giới phẳng"

Quá thừa "Dân chủ" với "Tự Do"
cứ vào @ là đủ thứ

Tây, Ta, Tàu, Nhật ... ĐỌC tha hồ?!

Ấy thế,

xem ra còn ĐÔI SÁCH

- Sách "Dạy làm Người"

kiếm chẳng ra...

a, ha...!!! ▣

Hà Nội 19-5-2015

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiênn Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

DỤ NGÔN MUỜI TRINH NỮ

Mat-thêu 25:1-13

“Nước Trời cũng giống như chuyện mười trinh nữ cầm đèn ra đón chàng rể. Trong mười cô đó, thì có năm cô khờ dại và năm cô khôn ngoan. Các cô khờ dại mang đèn mà không mang dầu theo. Còn những cô khôn ngoan thì vừa mang đèn vừa mang chai dầu theo. Vì chàng rể đến chậm, nên các cô thiếp đi, rồi ngủ cả. Nửa đêm, có tiếng kêu: “Kìa chú rể, ra đón đi!” Bấy giờ tất cả các trinh nữ ấy đều thức dậy, và sửa soạn đèn. Các cô khờ dại nói với các cô khôn ngoan rằng: “Xin các chị cho chúng em chút dầu của các chị, vì đèn của chúng em tắt mất rồi!” Các cô khôn ngoan đáp: “Sợ không đủ cho chúng em và các chị đâu, các chị ra hàng mà mua lấy thì hơn”. Đang lúc các cô đi mua, thì chàng rể tới, và những cô đã sẵn sàng được đi theo chú rể vào dự tiệc cưới. Rồi người ta đóng cửa lại. Sau đó, mấy trinh nữ kia cũng đến gọi: “Thưa Ngài, thưa Ngài! mở cửa cho chúng tôi với!” Nhưng Người đáp: “Tôi nói thật với các cô, tôi không biết các cô là ai!” Vậy anh em hãy canh thức vì anh em không biết ngày nào giờ nào.”

Chúa Giêsu dùng dụ ngôn Mười Trinh Nữ để dạy chúng ta phải tỉnh thức mong chờ ngày Chúa đến. Dụ ngôn này theo sau bài giảng về Ngày Cánh Chung, thí dụ về cây vả và dụ ngôn người đầy tớ trung tín. Như vậy lời khuyên phải luôn cảnh tỉnh và chuẩn bị được lập đi lập lại nhiều lần trong Phúc Âm Thánh Mat-thêu.

Tỉnh thức và mong chờ là dấu hiệu của lòng yêu mến. Người ta chỉ mong chờ khi có tình yêu trong trái tim. Tình yêu càng nồng nàn thắm thiết thì nỗi mong chờ càng thao thức khôn nguôi. Không ai lại đi

mong chờ người dung nước lã. Khi đã hết mong chờ thì tình yêu cũng đã nhạt phai. Nhưng mong chờ trong tình yêu không phải là dễ dàng như ta có thể làm tưởng là người yêu chờ nhau thì là chuyện đương nhiên. Trong tình yêu lãng mạn của lúc ban đầu, lúc hẹn hò chờ đợi có lẽ mang đầy nét lãng mạn và đầy hứng khởi. Nhưng nếu sự mong chờ cứ kéo dài, hết cả một chiều Thứ Bảy đẹp trời mà không thấy bóng người yêu, thì cuộc tình lãng mạn ấy đã bắt đầu có vấn đề. Khi sự mong chờ phải kéo dài không phải chỉ nhiều ngày nhưng triền miên năm tháng thì tình

yêu lãng mạn đã phải bỏ cuộc từ lâu, chỉ có tình yêu đích thực mới có thể cho người yêu sức mạnh để kiên trung chờ đợi. Huyền thoại Hòn Vọng Phu với câu chuyện nhân gian của người cô phụ kiên trinh chờ đợi hóa đá mong chồng quả là một câu chuyện tình đẹp và lý tưởng.

Niềm tin Kitô Giáo cũng là một nỗi mong chờ trong tình yêu. Căn bản của niềm tin đó là một tương quan tình yêu giữa con người và Chúa Giêsu, Đấng là Thiên Chúa thật và đồng thời là một con người toàn vẹn và trọn vẹn. Và hình ảnh mười người trinh nữ trong dụ ngôn

cầm đèn đi đón chàng rể là một hình ảnh thật đẹp. Tương quan vợ chồng là mối tương quan mật thiết nhất trong kinh nghiệm của nhân loại và thường được Kinh Thánh dùng để diễn tả tình yêu

giữa con người và Thiên Chúa, điển hình nhất là trong sách Diễm Ca. Chúa Giêsu cũng thường dùng tương quan hôn nhân: *Nước Trời giống như vua kia mở tiệc cưới cho hoàng tử...* và trong dụ ngôn hôm nay là: *“Nước Trời cũng giống như chuyện mười trinh nữ cầm đèn ra đón chàng rể.”* Riêng điểm này phải mang lại cho chúng ta, những Kitô hữu, nhất là những người trẻ một niềm vui và một cái nhìn rất phấn khởi về niềm tin của mình. Đạo Công Giáo không phải chỉ là những lề luật và giới răn. Những luật điều mà ta có thể nghĩ là chỉ làm cho cuộc sống thêm nặng nề và mất đi niềm vui. Ngược lại, niềm tin Kitô Giáo mang đến nguồn vui đích thực và giúp ta sống trọn vẹn sự tự do trong tình yêu. Căn bản của Đạo Công Giáo là một lời mời gọi để ta yêu thương trong cuộc sống. Và Thiên Chúa muốn cho cuộc đời chúng ta tràn ngập niềm vui chứ không phải là nỗi u buồn. *Nước Trời giống như một tiệc cưới*, cuộc đời của mỗi người chúng ta, những môn đệ của Chúa Giêsu cũng phải là một bữa tiệc của tình yêu. Mỗi ngày khi bước chân vào đời là đi vào một yến tiệc tình yêu. Ta không thể đến dự tiệc cưới với một khuôn mặt u buồn, đầy lo âu chán nản. Nhưng ta phải đem đến cho tiệc cưới của cuộc đời nét vui tươi, hứng khởi và mang đến cho đời tặng phẩm cao quý nhất là tình yêu của ta, tình yêu biết quên mình để phục vụ đỡ nâng.

Trong dụ ngôn, Chúa Giêsu ví chúng ta như những trinh nữ đi đón chàng rể. Chúng ta được coi như

những trinh nữ, cho dù cuộc đời ta đã vương đầy gió bụi, cho dù trái tim và tâm hồn ta đã không còn trong trắng vì đã bao lần bội ước, bất trung. Chúa gọi ta là trinh nữ không phải là ta trinh nữ chưa hề lỗi phạm nhưng là vì tình thương yêu nhân hậu của Ngài đã xóa bỏ mọi vết nhơ tội lỗi của ta, cho dù nặng nề và mãi luôn tái phạm. Chúa vẫn thứ tha, không phải chỉ một lần, không phải bảy lần, nhưng là bảy mươi lần bảy và còn luôn luôn mãi. Như con sóng của lòng đại dương bao la vẫn luôn xóa đi những dấu chân lỗi lầm trên bờ cát mịn để trả lại cho bờ cát nét trinh nguyên, Thiên Chúa vẫn luôn mở rộng vòng tay yêu thương chờ đón ta trở về. Khi ta trở về như con chiên lạc thì cả Thiên Đàng sẽ vui mừng hơn chín mươi chín người công chính không cần ăn năn trở lại. Khi ta trở về như người con hoang đàng, thì Thiên Chúa là người cha nhân hậu đã chờ đón từ lâu và sẽ mở tiệc lớn ăn mừng. Chúa sẽ thương yêu ta bằng tình yêu của thuở ban đầu.

Các trinh nữ cầm đèn đi đón chàng rể phải nhớ mang theo dầu của tình mến. Dầu phải không ngừng tự hiến và tiêu hao mới có thể giữ cho ngọn lửa luôn chiếu sáng. Cũng vậy, tình yêu mến trong ta càng quên mình và vị tha thì càng có sức đem lại niềm vui ấm áp và xóa tan bóng đêm lạnh lùng của ích kỷ giận hờn. Ước chi cuộc đời ta được như ngọn đèn chầu trước Thánh Thể, ngày đêm hao mòn để làm chứng cho cuộc đời sự hiện diện của Thiên Chúa là tình yêu. Ta hãy đi vào trong một ngôi thánh đường thanh vắng. Chỉ có một mình ta và không gian im lặng của giáo đường. Lúc đó ánh lửa của ngọn đèn chầu mới thật làm ta ấm áp, vì ta biết Chúa Giêsu đang hiện diện thật

sự và Ngài đang ở rất gần ta. Chúa đang ở rất gần ta trong Thánh Thể cho dù tâm hồn ta khô khan. Dù không cảm nhận được Chúa trong tâm tình sốt sắng, ta vẫn có thể đến với Ngài giữa đêm tối của giác quan bằng sự Tin Mến trung kiên. Ta vẫn có thể đến gần Chúa và ở rất gần Ngài như bác nông dân xứ Ars. Thánh Jean Vianney là cha xứ ở Ars ngày nào cũng thấy ông quỳ rất lâu trước Thánh Thể, ngài hỏi là ông làm gì trong thời gian đó. Ông đã thưa là: *Con nhìn Chúa và Chúa nhìn con.* Dầu của tình mến là tâm tình trung kiên trong đời sống cầu nguyện, sống kết hợp với Chúa. Cầu nguyện liên li là sống dưới sự hiện diện của Chúa, đem Chúa vào mọi cảnh vực của cuộc sống. Dầu của tình mến còn là sự hy sinh, quên mình để yêu thương và phục vụ tha nhân. Ta không thể thật sự yêu thương tha nhân, nhất là những ai gần ta nhất trong cuộc sống nếu không bằng lòng chịu thua thiệt, đánh mất chính mình và tự ái, ý riêng. Đánh mất chính mình cũng như dầu trong đèn bằng lòng bị tiêu hủy để ngọn lửa ngày đêm chiếu sáng. Nhiều khi trong cuộc sống, ta thấy mình như ngọn đèn đã cạn dầu, ta đã quá mệt mỏi và như ngã lòng, muốn bỏ cuộc. Điều này có thể xảy ra ngay trong cuộc sống gia đình. Ta cảm thấy là mình đã hy sinh nhịn nhục quá nhiều rồi mà người bạn đường vẫn như không thông cảm. Ta không còn muốn cố gắng để yêu thương nữa. Những lúc đó ta phải đến gần Chúa Giêsu, noi gương Mẹ Maria tại tiệc cưới Cana khi nửa chừng hết rượu. Đến với Chúa để xin Ngài cho ta tràn đầy rượu mới của yêu thương, cho ta dầu mới của hy sinh, quên mình trong phục vụ.

Trong mười trinh nữ có năm cô khôn ngoan mang theo dầu, còn năm

cô khờ dại không mang theo dầu. Không có dầu của tình mến thật sự quên mình thì tình yêu chỉ mới là cuộc tình lãng mạn của lúc ban đầu, cho dù nhất thời có tươi đẹp nhưng cũng lại mau tàn khi đối diện với thử thách, nhất là thử thách của thời gian. Cả mười trinh nữ, khờ dại lẫn khôn ngoan đều đã mệt mỏi trong nỗi mong chờ chàng rể nên đều ngủ thiếp đi. Không có nỗi mong chờ nào thử thách cho bằng nỗi mong chờ của đức tin. Vì khác với những tình nhân của cuộc đời, Thiên Chúa là một người tình ẩn mặt. Các thánh nhân cũng đã cảm nhận hơn ai hết nỗi mong chờ này và đã diễn tả như là những đêm tối của giác quan và đêm tối của tâm hồn. Thánh nữ Têrêsa Hải Đông, vị thánh sốt mến mong ước được về trời để làm mưa hoa hồng tình yêu xuống trần gian, cũng đã tâm sự có lúc ngài cảm nhận Chúa như qua một bức tường, có nghĩa là chẳng thấy Chúa đâu. Mẹ Têrêsa Calcuta cũng đã phải qua những thử thách như vậy. Nhưng chính vì Thiên Chúa ẩn mặt và vì ta phải đến với Ngài trong đêm tối của giác quan, mà đức tin của đã đã biến thành đức mến. Vẫn cố gắng trung thành đợi chờ Thiên Chúa và đến với Ngài trong lòng Tin trung kiên, trong nguyện cầu, hy sinh mặc dầu ta không cảm nhận được Ngài thì quả thật là biểu lộ của tình Mến thật đẹp và tinh ròng.

Các cô còn đang ngủ mê thì bỗng có tiếng kêu giữa đêm khuya loan báo là chàng rể đã tới. Các cô giật mình thức giấc sửa soạn đèn thì mới biết đèn của các cô khờ dại đã hết dầu rồi! Các cô khờ dại xin dầu của các cô khôn ngoan nhưng bị từ chối. Đây là một chi tiết khó hiểu của dụ ngôn. Tại sao các cô khôn ngoan, chắc cũng là những người rất

tốt nên sau này mới được vào dự tiệc cưới với chàng rể, lại từ chối không giúp đỡ những người bạn cùng đi với mình khi đèn của họ bị hết dầu? Tại sao các cô khôn ngoan lại có một hành vi có vẻ thiếu bác ái như vậy? Các cô đã nói lý do từ chối là sợ không đủ dầu cho cả hai, nhưng đó có phải là lý do chính đáng hay chỉ là một lời từ chối khéo? Ta không biết rõ câu trả lời, nhưng chi tiết khó hiểu này của dụ ngôn có thể mời gọi ta suy niệm về một đặc tính quan trọng của tình yêu: Tình yêu là một tương quan cá nhân giữa ta và Chúa và không thể hoá chuyển. Chính cá nhân ta phải khao khát mong chờ và yêu mến Thiên Chúa. Không ai có thể thay thế ta để yêu mến Thiên Chúa, cho dù những người gần ta nhất và thương yêu ta nhất trong cuộc đời. Cha mẹ không thể làm thay cho con cái, vợ chồng cũng không thể yêu mến Chúa thay cho nhau được. Mỗi người chúng ta có một giá trị tuyệt vời trước mặt Thiên Chúa vì ta có thể yêu mến Ngài bằng một tình yêu đặc thù duy nhất mà không một ai khác trong nhân loại có thể thay thế. Cho dù những vị thánh có cảm nghiệm về tình yêu Thiên Chúa sâu xa nhất và những kinh nghiệm thần bí cao siêu nhất như Gioan Thánh Giá và Têrêsa Avila cũng không thể yêu mến Thiên Chúa thay thế ta được. Nếu ta từ chối không yêu mến Thiên Chúa thì không một ai khác trong lịch sử nhân loại, từ tạo thiên lập địa cho đến tận thế có thể lấp đầy khoảng trống đó.

Trong khi các cô khờ dại đi ra hàng tìm mua dầu thì chàng rể tới, các trinh nữ khôn ngoan đã sẵn sàng được cùng với chàng rể vào dự tiệc cưới. Lúc các cô khờ dại trở về thì cửa đã đóng. Dụ ngôn không nói rõ là các cô có mua được dầu không và nửa đêm biết kiểm dầu ở đâu mà

mua? Tại sao lại đóng cửa không cho người ta vào? Tội nghiệp các cô này quá! Thế nhưng ta đọc dụ ngôn trong Tin Mừng xin đọc như một sứ điệp mang đến cho ta tình yêu và niềm hy vọng và cần khiêm tốn đón nhận sứ điệp dấu ẩn dụ ngôn và không nên bắt bẻ theo trình tự hợp lý của lý trí. Còn một điều khó hiểu hơn nữa là khi các cô gõ cửa và xin: *“Thưa Ngài, thưa Ngài, mở cửa cho chúng tôi với”* Nhưng Người đáp: *“Tôi nói thật với các cô, tôi không biết các cô là ai.”* Tại sao như vậy? Người đây ám chỉ ai và tại sao chàng rể lại nói những lời cứng cỏi và vô lý như vậy đối với các cô phù dâu? Ta hãy cùng nhau suy niệm.

Người trong dụ ngôn chúng ta dễ nhận ra đó là chàng rể. Và chàng rể trong dụ ngôn ám chỉ Chúa Giêsu. Thánh Gioan Tìên Hồ khi làm chứng về Chúa Giêsu cũng gọi Chúa là chàng rể: *Ai cưới vợ thì người đó là chồng và bạn hữu của chàng rể vui mừng khi nhìn thấy chàng rể.* Trong dụ ngôn về tiệc cưới khi Chúa Giêsu nói: *Nước Trời giống như vua kia mở tiệc cưới cho hoàng tử thì hoàng tử đó cũng ám chỉ chính Ngài.* Chúa Giêsu là Ngôi Lời Thiên Chúa đã nhập thể thành người để giao hòa con người với Thiên Chúa và để gọi mời toàn thể nhân loại vào dự tiệc cưới của tình yêu. Nhưng tại sao Chúa Giêsu là chàng rể trong dụ ngôn lại nói với các cô phù dâu đến khi cửa đóng là Ngài không biết các cô? Quả là mâu thuẫn, chúng ta không hiểu mà chỉ có thể suy niệm. Chúng ta hãy suy niệm dưới ánh sáng Thiên Chúa là tình yêu. Vì Thiên Chúa là tình yêu nên ta chỉ có thể nhận biết Ngài nhờ tình yêu và trong tình yêu. Đây cũng là chìa khóa giúp ta hiểu phần nào câu nói của Chúa Giêsu trong

(xem tiếp trang 74)

Tường thuật ngày cầu nguyện cho

QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM

tại St. Ottilien (04/07/2015)

Hàng năm, vào tháng bảy, Đan viện St. Ottilien tổ chức Thánh lễ cầu nguyện cho Quê Hương VN, năm nay vào ngày thứ bảy 04/07/2015.

Trời hôm đó, nóng, nắng gay gắt. Chưa đến 14 giờ, sân nhà thờ của Đan viện đã rộn rã tiếng cười nói của người Việt. Thánh lễ gồm người Đức và người Việt, ngoài ra còn có một số ông bà anh chị thuộc các tôn giáo bạn cũng đến tham dự, ghé trong nhà thờ kín chỗ ngồi.

Thánh lễ bắt đầu lúc 15 giờ, Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB nồng nhiệt chào mừng tất cả mọi người, và giới thiệu các linh mục cùng đồng tế Thánh lễ, đến từ nhiều nơi trên thế giới, linh mục Joel Macul đến từ USA, linh mục Ignatius Oswald, và linh mục Pachomius Okogio đến từ Phi Châu, Linh mục Woo Sung Son đến từ Nam Triều Tiên, linh mục Mathew Jomcy đến từ Ấn Độ, Linh Mục Hansjörg Sailer đến từ Áo, và quý linh mục trong Đan viện St. Ottilien và cùng nhiều thầy đến từ Hung gia lợi. Linh mục Thomas Wagner (người Đức) chủ tế Thánh lễ.

Ý cầu nguyện trong Thánh lễ : Hoà bình cho toàn thế giới, đặc biệt cho Quê hương Việt Nam.

Bài Phúc âm trong Thánh lễ: “Tám Mối Phúc Thật” (Mt 5, 1-12a). Linh mục Thomas Wagner chia sẻ lời Chúa, và được Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB lược dịch như sau:

“Quý ông bà, anh chị em thân mến,

Người Kitô hữu cần có tấm lòng ngay thật.

Là Kitô hữu, chúng ta có thể làm chứng cho Chúa trong công việc đời thường của chúng ta. Người Kitô hữu cũng có thể nhận biết tấm lòng ngay thật của mình, tấm lòng đó được diễn tả rõ ràng cho chúng ta qua bài giảng trên núi “Tám mối phúc thật” Chúa Giêsu đã công bố, trải qua mọi thời đại.

Có ba điều mà trong bản văn này, chúng ta thường nghe nói và đọc; Thực sự, đây không phải chỉ gọi là Bài Giảng Trên Núi, nhưng phải gọi là “Hiển chương nước trời hay Tám mối phúc thật” vì Chúa Giêsu đã chúc phúc thật cho những người bé mọn có lòng ngay thật.

Người Kitô hữu có lòng khoan dung và hòa giải.

Một dấu hiệu quan trọng để nhận ra người Kitô hữu là những người luôn làm những việc tốt, có lòng thương người, và muốn từ bỏ bạo lực. Chúa Giêsu chúc phúc cho những

ai khao khát hòa bình; kinh nghiệm cho thấy hậu quả tai hại khi dùng bạo lực gây ra mối bất hòa trong thế giới. Chúng ta hãy nhớ lại vụ những người Kitô hữu da đen tại Mỹ đã trở thành nạn nhân của một sát thủ phân biệt chủng tộc trong một vài tuần trước đây. Nhưng họ không trả thù, họ đã biểu tình bất bạo động, tụ tập lại cầu nguyện để cho thấy rõ ràng, họ muốn tha thứ cho người đàn ông trẻ bị loạn trí này. Đây là một ví dụ sống động cũng có thể được thực hiện nhiều nơi khác.

Người Kitô hữu bên vực cho công lý.

Chúa Giêsu chúc phúc cho những ai đói khát sự công chính và bên vực cho công lý. sự bất công có mặt mọi nơi, và trong Giáo Hội cũng không tránh khỏi. Vào năm 1989, những người Kitô hữu đứng lên chống lại các thế lực bất công, họ đã thắp nến cầu nguyện khiến bức tường Berlin phải sụp đổ. Người Kitô hữu ngày nay đã tham gia cộng tác trong nhiều lãnh vực, như hiện nay giúp đỡ người tị nạn, để chính quyền quốc gia một mình, đôi khi cũng không thể gánh vác được. Đặc biệt là Đức Giáo Hoàng PHAN-XI-Cô đã cảnh báo nhiều lần đến các mục

từ phải chấp nhận mùi của chiến và cũng không sợ hãi, tránh né những “va chạm” phải xảy ra.

Quý ông bà, anh chị em Việt Nam thân yêu,

Tại Quê Hương Việt Nam, chưa có tự do dân chủ, nhân quyền chưa được tôn trọng, không có tự do báo chí. Nhà cầm quyền Việt Nam kiểm soát các hoạt động của các tôn giáo. Các linh mục, các Kitô hữu, các Phật tử và những người dân đang bị bắt vì họ can đảm lên tiếng cho tự do tôn giáo, tự do ngôn luận. Chúng ta không im lặng ngồi yên, mà cùng nhau đoàn kết giúp đỡ họ đang sống trong hoàn cảnh khó khăn như vậy.

Hôm nay là lần thứ năm, quý ông bà anh chị em trở về đan viện St. Ottilien để cầu nguyện cho hòa bình thế giới và Quê Hương của quý vị. Đối với tôi, cầu nguyện cho hòa bình là cần thiết và quan trọng. Cầu nguyện giúp con người tăng thêm nghị lực. Và tôi tin tưởng tác dụng hữu hiệu của lời cầu nguyện.

Người Kitô hữu trông cậy tất cả vào Thiên Chúa.

Chúa Giêsu chúc phúc cho những người có tâm hồn khiêm

nhường, nghèo khó, đau buồn, họ vững tin cậy vào Thiên Chúa, vì nước trời là của họ. „Tám mỗi phúc thật“ bác bỏ những ai muốn thần thánh hóa chính mình. Trong chế độ độc tài và chế độ độc tài toàn trị, chỉ có một cuốn Thánh Kinh, hay là rao giảng Tin Mừng hoặc sống cộng đoàn Kitô hữu, tất cả đều bị cấm đoán nghiêm ngặt. Hiện nay ở Bắc Triều Tiên đang xảy ra.

Chỉ có Thiên Chúa, mới làm cho chúng ta được bình an, được no thỏa, được công bằng. Là Kitô hữu, chúng ta phải cùng đồng hành với Ngài.

Người Kitô hữu mang Chúa đến cho mọi người, trên toàn thế giới.

Ngày hôm nay, chúng ta trở về Đan viện St. Ottilien dâng Thánh lễ cầu nguyện cho hòa bình, đây là cơ hội tốt để có thêm một kinh nghiệm quý báu. Là người Kitô hữu, chúng ta không sống một mình, nhưng cùng sống trong một cộng đoàn, và phải vượt ra ngoài cộng đoàn chúng ta để đến với nhiều người khác nữa. Những người muốn theo Ngài và muốn sống theo sự hướng dẫn của Ngài, thì Chúa Giêsu luôn hiện diện nơi đó. Nhờ sức mạnh của Chúa Thánh Thần nâng đỡ, chúng ta không sợ mất thần khí của Ngài,

chúng ta phải mạnh mẽ vững tin vào Ngài, bước đi trên lộ trình mới, lắm lúc trơn trượt, và gồ ghề. AMEN“

Sau Thánh lễ ,mọi người đến sân nhà Tĩnh tâm của Đan viện St. Ottilien . Cha viện trưởng Wolfgang Öxler OSB đã đến thăm, chào mừng, cùng hát với mọi người bài ”Lobet und preiset, ihr Völker, den Herrn“. Ngài làm dấu Thánh Giá chúc lành cho bữa ăn, và cùng ngồi ăn chung với mọi người.

Cơm chiều dùng xong, mọi người tụ họp quay quần xung quanh bàn kiệu Đức Mẹ, với những ngọn nến trong tay được thắp sáng, vào lúc 19 giờ 30 để cùng hợp lòng cầu nguyện, dâng Quê Hương Việt Nam cho Mẹ Maria.

Quê hương Việt Nam, đã 40 năm rồi, mà hôm nay vẫn chưa có hòa bình, tự do thực sự, khi người dân lên tiếng bênh vực cho lẽ phải, sự thật thì bị đàn áp, đánh đập và bị tù đầy. Tự do tôn giáo còn bị hạn chế, cấm cản.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ đang chứng kiến những cảnh đàn áp bất công , Mẹ đang lắng nghe tiếng lòng thổn thức của con cái Mẹ. Xin Mẹ đoái thương, soi đường, dẫn lối cho Thế

Giới biết xây dựng sự thật, công lý, để cho các dân tộc được sống trong hòa bình, ấm no, hạnh phúc.

Lạy Mẹ Maria, chúng con tin rằng, Mẹ đã nghe lời chúng con khẩn cầu. Xin Mẹ cho Quê Hương Việt Nam chúng con được sống trong tình đoàn kết, yêu thương và hạnh phúc thật sự. ▣

■ Hoàng Thanh Bình

Dưới đây là một số hình ảnh ngày cầu nguyện cho Quê hương Việt Nam tại Đan Viện St.Otilien (04/07/2015)

<https://goo.gl/photos/7TE526mYmK8Z1xteA>

TIN MỪNG GIỮA ĐỜI ĐỜI

(tiếp theo trang 71)

Tin Mừng: “*Sự sống đời đời là nhận biết Thiên Chúa.*” Vì ta chỉ có thể nhận biết Thiên Chúa qua tình yêu, nên nhận biết Thiên Chúa cũng đồng nghĩa với sống trong tương quan tình yêu với Thiên Chúa, mà sống với Chúa trong tình yêu lại chính là bản chất của sự sống đời đời. Các cô khờ dại trong dụ ngôn không mang theo dầu là tình yêu mến nên chàng rể chính là tình yêu mới nói Ngài không biết các cô. Cho dù các cô có đi vay mượn hay mua được loại dầu nào ở đâu đó thì cũng không thể thay thế cho dầu của tình yêu thật sự chỉ có thể phát xuất từ chính trái tim mình. Trong một đoạn văn khác

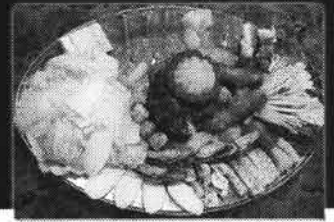
của Tin Mừng Chúa còn nói mạnh mẽ hơn: *Sẽ có những kẻ đến nói với Ta là nhân danh Thầy con đã làm phép lạ và nói tiên tri nhưng ta sẽ bảo họ: Ta không biết các người là ai!* Không có tình yêu thật trong tâm hồn thì bao nhiêu công việc vĩ đại ta làm bên ngoài đều không có giá trị gì trước mặt Thiên Chúa.

Lời nói cuối cùng của dụ ngôn, Chúa căn dặn ta phải luôn canh thức để đón chờ tình yêu. Chúa nhắc lại lời khuyên này nhiều lần vì con người chúng ta dễ đi vào con mê ngủ. Chúng ta không nhận ra một điều quan trọng là Thiên Chúa đã đến, và vẫn luôn đến với ta trong cuộc sống, chỉ vì ta không tinh thức và cứ mãi triền miên trong những con mê ngủ. Con mê muội về tham

lam của cải bạc tiền, con mê của bực tức hận thù, hay tìm mình ích kỷ, con mê của tự ái tham vọng hay đam mê. Đó là những yếu đuối đương nhiên của kiếp người. Chúa Giêsu biết rõ vì Ngài đã thương yêu con người đến nỗi nhập thể thành người và chia sẻ trọn vẹn những yếu đuối của phận người. Chúa mời gọi ta tỉnh giấc mộng dài để tinh thức mong đợi tình yêu là chính Ngài. Ngài sẽ đến với ta mà chúng ta không biết ngày nào giờ nào. Vì Ngài đến với ta ngay cả lúc chúng ta tưởng là mình đang ở xa Ngài. Ngài đến với ta trong con gian khổ, giữa lúc ta đang than trách Ngài sao mãi ở xa ta. Ngài đang bồng ta trên tay. Ta than trách Ngài chỉ vì không nhận ra Ngài đó thôi. Ngài chính là Tình Yêu. ▣

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG. CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

NHÀ HÀNG TRƯNG VƯƠNG

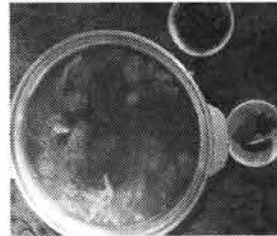
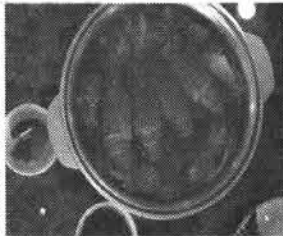

BÁNH CANH

1. Miền	14. Phan Thiết
2. Miền Bắc	15. Bình Tuy
3. Miền Trung	16. Vũng Tàu
4. Miền Nam	17. Sài Gòn
5. Miền Tây	18. Tây Ninh
6. Hà Nội	19. Trà Vinh
7. Huế	20. Hà Tiên
8. Hội An	21. Cần Thơ
9. Đà Nẵng	22. Long Xuyên
10. Quảng Ngãi	23. Bạc Liêu
11. Quy Nhơn	24. Cà Mau
12. Nha Trang	25. Cao Nguyên Lâm Đồng
13. Phan Rang	

BÁNH CANH CUNG ĐÌNH

26. Thượng Hoàng
27. Hoàng Hậu
28. Phước Lộc Thọ
29. Trường Sinh
30. Gia Đình Hạnh Phúc
31. Phu Thê
32. Uyên Ương
33. Quân Tử
34. Thục Nữ
35. Hoàng Gia

Đầu bếp ANDY TRẦN là người chế biến ra
36 LOẠI BÁNH CANH

100% KHÔNG BỘT NGỌT (NO MSG)

Cảm ơn quý khách ủng hộ mấy năm qua tại
Little Saigon

Đầu bếp ANDY TRẦN *Kính mời*

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ sáu: 10am-10pm
Thứ Bảy - Chủ Nhật: 10am - 11pm

12342 Brookhurst St, Garden Grove, CA 92840

657-233-5333

LẨU KIM CƯƠNG

Bào ngư, Tôm Hùm, Cua Hoàng Đế, Mực, Cá Hồi, Tôm Càng, Chả Mực, Chả Cá, Chả Ốc, Tôm Bằm, Sò Điệp, Chém chép, Tôm, Hải Sản

CÁC LOẠI SOUP:

Soup đồ biển

Soup vị chua. Soup Saté,

CƠM CÁT TƯỜNG

CƠM THỊNH VƯỢNG

Cá Hồi, Cua Hoàng Đế, Tôm, Chém Chép, Chả Mực, Chả Cá, Chả Tôm, Sò Điệp, Lạp Xưởng, Mực, Thơm, Cơm MÌ PHÚ QUI

HỦ TIÊU PHÁT TÀI

Tôm Hùm, Cua Hoàng Đế, Sò Điệp, Chả Mực, Chả Cá, Tôm ĐẶC BIỆT LẨU KIM CƯƠNG (2 hoặc 4 người ăn)

Bào ngư, tôm hùm, cua hoàng đế, mực, cá hồi, tôm càng, chả mực, chả cá, chả ốc, tôm bằm, sò điệp, chém chép, tôm, hải sâm, đậu hủ, nấm rơm, nấm bào ngư, nấm kim châm, cải bắp thảo.

LẨU HỒNG NGỌC (2 người ăn)

Tôm hùm, cua hoàng đế, chém chép, chả cá, chả mực, mực, tôm, sò điệp, hải sâm, đậu hủ, nấm bào ngư, nấm kim châm, nấm rơm, cải bắp thảo

LẨU HOÀNG NGÂN:

Cá hồi, chả cá thì là, chả mực thì là, chả ốc, sò điệp, đậu hủ, cà chua, nấm bào ngư.

LẨU NGỌC TRAI: (2 người ăn)

Cua hoàng đế, tôm, chả cá, sò điệp, chém chép, chả mực, mực, hải sâm, chả ốc, đậu hủ, nấm rơm, nấm bào ngư, nấm kim châm, cải bắp thảo

LẨU CẨM THẠCH (2 người ăn)

Tôm càng, cua hoàng đế, hải sâm, chém chép, mực, chả mực, hải sâm, chả ốc, sò điệp, đậu hủ, nấm rơm, nấm bào ngư, nấm kim châm

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng càfé.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng càfé.

HUSH PUPPIES (Ngậm Miệng Chó)

Để thay đổi khẩu vị, chúng ta thử làm một món ăn của Mỹ. Quý vị nào sống ở miền đông nam Hoa Kỳ thì không lạ với món khoai khẩu này gọi là Hush-puppies. Nguyên nhân có tên này là khi thợ săn đi săn thú trong rừng. Muốn cho chó không sủa người ta cho chó ăn dê chó không sủa vì chúng rất thích. Khi thợ săn sẵn sàng để săn, họ mới để chó sủa làm động rừng, các hiêu, nai và những động vật khác sợ chạy ra toán loạn, bấy giờ người ta mới bắt đầu săn bắn. Và từ đó có tên Hush-puppies.

Nguyên liệu

2 ½ C bột ngô (Cornmeal) có sẵn bột nở

½ C bột mì (self-rising flour)

2 củ hành tây thái hạt lựu.

1 bó hành lá thái nhỏ.

1 trứng gà.

1 tsp bột tỏi.

¼ C đường

¾ C sữa.

3 C dầu ăn.

Cách làm:

Trừ dầu ăn. Trộn đều tất cả nguyên liệu vào một cái thau,. Từ từ rưới sữa vào trộn đều. Khi thấy đặc sệt thì **ngưng** rưới sữa, để một bên.

Lấy một cái nồi nhỡ cho 3C dầu vào, vặn lửa trung bình. Khi dầu sôi; lấy 1 cái thìa cà phê múc bột ngô đầy thìa; lấy một cái thìa cà phê khác vun bột cho tròn và thả nhanh vào dầu sôi; thả vào 10 hay 15 miếng. Chiên ngập dầu cho vàng, vớt ra để lên trên mấy miếng paper towels cho thấm dầu. Tiếp tục chiên hết. Bạn có thể viên tròn bằng quả chanh nhỏ bằng cách trộn ít sữa.

Món Hush-puppies này rất dễ làm, không tốn kém và rất ngon dùng với steak, gà chiên, cá chiên và tôm chiên, còn có thể dùng làm món khai vị nữa nhất là dùng khi còn nóng, rất giòn thơm. ■

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

HỘI CHỨNG MERS

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

Mấy tháng gần đây, Nam Hàn đang xôn xao vì bị dịch MERS hoành hành. Hai nhà thương lớn ở Hán Thành đã phải tạm thời đóng cửa vì có mấy trường hợp bệnh MERS xảy ra cho bệnh nhân đang nằm điều trị. Dân chúng hiện nay khi ra đường đều đeo khẩu trang để mong tránh bị nhiễm bệnh.

Hội chứng MERS là chữ viết tắt của tiếng Mỹ là Middle East Respiratory Syndrome. Hội chứng này đã được xác nhận xảy ra lần đầu tiên tại nước Jordan vào tháng 4 năm 2012 và sau đó tại vương quốc Saudi Arabia vào tháng 9 cùng năm. Đa số hội chứng MERS xảy ra cho cư dân sống trong vùng bán đảo Ả Rập. Hội chứng MERS được phát hiện lần đầu tiên tại Nam Hàn vào ngày 20 tháng 5 vừa qua và được coi là dịch MERS lớn nhất xảy ra ngoài các nước trên bán đảo Ả Rập.

Hội chứng MERS do vi khuẩn có tên là Coronavirus gây ra. Sau khi xâm nhập vào cơ thể, vi khuẩn này sẽ cần một thời gian từ 5-6 ngày trước khi gây những nguy hại cho hệ thống hô hấp. Đôi khi thời gian này có thể kéo dài tới 14 ngày trước khi bệnh nhân có các triệu chứng bệnh. Tưởng cũng nên ghi lại là trong 10 người bị bệnh MERS, đã có 3-4

người qua đời vì bệnh này.

Triệu chứng

Sau thời gian ủ bệnh, vi khuẩn sẽ gây ra các triệu chứng sau:

- Nóng lạnh. Thân nhiệt có thể lên tới 38 độ C hay 100.4 độ F.
- Ho.
- Khó thở.
- Có thể bị tiêu chảy hay ói mửa.
- Trường hợp bệnh nặng có thể bị sung phổi hay suy thận.
- Trong trường hợp có người đang bị các bệnh kinh niên như tiểu đường, ung thư hay các bệnh tim, phổi hay thận kinh niên rất dễ bị nhiễm bệnh.

Chữa trị

Cho tới nay vẫn chưa có thuốc đặc biệt để chữa bệnh MERS. Với những bệnh nhân bị bệnh MERS trầm trọng, cách chữa duy nhất là giúp cho các cơ quan trong cơ thể bệnh nhân tiếp tục hoạt động bình thường. Hơn nữa chưa có thuốc chủng ngừa cho bệnh MERS.

Phòng ngừa

Vi khuẩn bệnh MERS sẽ truyền lan từ người bị bệnh sang ta khi ta

phải đụng chạm hay sờ đến người bệnh hay khi ta sống gần họ. Vì chưa có thuốc chữa bệnh nên cơ quan y tế CDC (*Centers for Diseases Control and Prevention*) đã khuyến cáo dân chúng nên làm những việc sau để tránh bệnh.

- Ta nên rửa tay với xà bông và nước ít nhất là trong vòng 25 giây. Các trẻ em cũng cần được chỉ dẫn cách rửa tay như vừa kể. Nếu không có xà bông ta có thể dùng một loại thuốc rửa tay có pha chất an-côn (alcohol).

- Nên che miệng và mũi bằng khăn giấy khi ho hay khi hắt hơi. Sau đó bỏ khăn dơ vào thùng rác.

- Tránh rờ tay vào mắt, mũi hay miệng khi tay không sạch.

- Tránh trực tiếp đụng chạm hay hôn người bệnh. Cũng nên tránh dùng chung ly uống nước hay chén đũa với người bệnh.

- Ta nên lau chùi các nơi hay các chỗ mà ta hay sờ mó đến như quả nắm cửa, phòng tắm v...v...

Nếu ta dự định đi du lịch các vùng thường có bệnh hay đang có bệnh như Nam Hàn hay các nước ở vùng bán đảo Ả Rập, ngoài những điều ghi trên, ta nên tránh gần những con lạc đà vì vi khuẩn MERS đã được tìm thấy ở một số lạc đà. Một số người mắc bệnh MERS đã gần lạc đà trong quá khứ. Ngoài ra Nam Dương cũng là nơi ta phải lưu tâm vì hằng năm có rất nhiều tín đồ Hồi giáo phải đi hành hương bên vùng bán đảo Ả Rập. Cho nên Nam Dương cũng là nơi rất dễ bị MERS. ■

Chuyện

ĂN CỎ KHÔ

■ Trà Lữ

Đầu tháng Sáu, Canada công bố sổ thông hành loại mới. Tôi yêu đất nước quê hương thứ hai này của tôi quá. Nhiều kỹ thuật tôi tận được thấy rõ trong tập sổ này. Đây là một tuyệt tác. Ban ngày thì nó giống như các sổ thông hành khác, nhưng ban đêm thì nó là một chuỗi kinh ngạc. Các trang đều hiện lên những hình ảnh đặc trưng của đất nước này, như hình lá phong, hình tòa nhà quốc hội... Trang nào cũng gấm hoa như thế. Sổ mới này sẽ tránh được bao nhiêu việc làm giả. Tôi gọi cuốn sổ thân yêu này là ‘sổ thông hành’ nha, chứ không xài chữ của VC là ‘hộ chiếu’, thua các cụ. Hộ hộ cái gì, chiếu chiếu cái gì, nghe nặc giọng Tàu Cộng.

Rồi ngày mùng 3 tháng Sáu, Canada đã làm một việc lịch suw/: một buổi lễ ‘ hòa hợp hòa giải’ với Người Da Đỏ. Dân Da Trắng đến đất của dân Da Đỏ này vào thế kỷ 15, đã chiếm đất và đã mang cái văn hóa Da Trắng Âu Châu áp đặt lên toàn lãnh thổ. Cách đây 130 năm, họ đã mở ra những trường nội trú bắt con cái người Da Đỏ vào học với hy vọng đồng hóa được lớp trẻ. Sử ghi khoảng 150.000 trẻ em Da Đỏ đã bị bắt rời gia đình vào sống trong những ký túc xá này. Nhưng việc đồng hóa đã thất bại. Theo kết quả điều tra, đã có hơn 6.000 trẻ em Da Đỏ chết trong

các trường nội trú. Trong buổi lễ xin lỗi và hòa giải mang tên ‘ *Truth and Reconciliation*’ được tổ chức tại thủ đô Ottawa ngày đầu tháng sáu, Thủ tướng Harper đã ôm lấy bà Da Đỏ Evelyn Dewache, một học sinh nội trú ngày xưa còn sống sót, nói lời xin lỗi. Nhìn tấm ảnh ôm hôn và làm hòa này, ai cũng cảm động. Nhưng đây mới là một trong những bước đầu Canada phải làm với dân Da Đỏ. Đất của người ta, tự nhiên đến chiếm đoạt, tự cho mình quyền làm chủ đất, rồi dồn họ vào những đặc khu mang tên là ‘Reserved Area’, và gọi họ là ‘Aboriginal People’. Người Da Đỏ không chịu. Họ xưng mình là ‘The First Nations’. Danh xưng này rõ ràng nói lên cái ỷ họ là chủ nhân của toàn lãnh thổ. Chuyện này còn dài, nhưng tôi hy vọng sẽ có kết quả tốt đẹp vì bản chất người Canada là hiền hòa và lương thiện, không còn máu ‘thực dân’ như cha ông họ ngày xưa thời đi xâm lăng. Khác với máu của ông Nga Putin bây giờ còn đang lăm le chiếm đất Ukraine, khác với máu của ông Tàu Cộng Tập Cận Bình bây giờ vẫn còn đang lăm le chiếm Biển Đông.

Rồi trung tuần tháng Sáu là lễ tôn vinh Các Người Cha. Theo truyền thống của làng An Lạc chúng tôi, lễ này phe các bà trong làng làm tiệc đãi phe các ông. Ôi chao, bữa

tiệc mới ngon làm sao. Toàn những món mà phe các nhà quân tử chúng tôi thích. Các cụ đã đoán ra món gì chưa cơ ? Thưa, món ngon lắm và dễ làm lắm, các bà chỉ mất công đi chợ mua những thứ này cho tươi rồi đem về hấp lên là xong ngay. Thưa, đó là món tôm hùm lobster và cua biển Canada. Tôi xin lặp lại: cua Canada nha, Canada nổi tiếng về cua biển. Ông ODP đã biết trước các bà đãi những món này, nên khi bữa ăn bắt đầu, khi chị Ba Biên Hòa và hai Cô Huệ Tôn Nữ và Cao Xuân mang thức ăn từ bếp ra thì ông cũng chạy đi lấy một thùng rượu mà ông đã đem tới và giấu dưới bàn thờ. Ông này quả là tổ sư về nhiều mặt. Ông vừa cười vừa bày lên bàn năm chai rượu quý. Ông thưa với cả làng: Đây là rượu Canada, những chai này được các con sâu rượu quốc tế đánh giá là ngon nhất trong năm. Tôi xin chép tên mấy chai rượu quý ra đây để các cụ phương xa muốn ném rượu ngon của Canada thì có sẵn tên nha: chai *Henry of Pelham*, rượu hồng rosé, làm ở miền Thác Niagara, bang Ontario ; chai *Benjamin Bridge*, rượu bọt sparkling, làm ở Nova Scotia miền đông Canada ; chai *Bartier Bros*, rượu trắng, làm ở miền thung lũng Okanagan, bang BC; chai *Culmina Estate*, rượu đỏ, làm ở Ontario ; chai *Tawse Winery*, rượu trắng, làm ở Niagara falls, bang Ontario.

Cụ B.95 thấy rượu thì kêu lên: Như thế này thì chỉ có tôi là thiệt vì tôi không biết uống rượu. Anh John trấn an cụ ngay: Xin Cụ an lòng, Bác ODP đã nghĩ trước tới việc này vì trong số 5 chai rượu quý kia có một chai cụ uống được mà không sợ say, đó là chai rượu bọt sparkling. Loại rượu bọt này thuộc hạng champagne, uống rất nhẹ và rất thơm. Phe các bà ai cũng xin uống chai này, còn các nhà quân tử chúng tôi thì uống các thứ kia. Ôi, tôm hấp cua hấp mà nhâm nhi với ba loại rượu trắng đồ hồng sao mà nó đã thế.

Trong bữa ăn vui vẻ và sung sướng này, chúng tôi đã nói bao nhiêu chuyện. Cụ Chánh tiên chỉ là người kể chuyện đầu tiên. Cụ bảo cụ đã 90, nên cụ thường suy ngẫm về thời gian. Cụ mới đọc được một bài viết về sự tiến bộ của loài người trong 100 năm qua. Rằng cách đây 100 năm thì tuổi thọ của loài người trung bình là 47 tuổi. Ở Hoa Kỳ và Canada cứ 100 gia đình thì chỉ có 14 gia đình có phòng tắm riêng, và 8 gia đình có điện thoại. Cả nước Mỹ chỉ có 8 ngàn xe hơi, xăng bán trong thùng và bày bán ở các tiệm thuốc tây, và toàn quốc chỉ có 144 dặm đường là lát gạch hay đá. Năm 1910 lương một giờ là 22 xu, và lương trung bình một năm của một người thợ là từ 200 đến 400 đồng, lương người kế toán giỏi một năm là 2 ngàn đồng. 100 năm qua thế giới đã có những bước tiến vĩ đại. Không biết 100 năm nữa, thế giới sẽ tiến bộ đến đâu ?

Cả làng vỗ tay khen câu chuyện hay, cụ Chánh được hứng liền kể tiếp một chuyện nữa. Rằng nhân lễ kính các Hiền Phụ, lão cũng vừa đọc được một bài rất ỹ nghĩa đề cao người cha. Chuyện bên Mỹ. Đây là chuyện một người cha VN gương mẫu, do kỹ giả Đăng Giao trên báo

Người Việt ở Cali kể. Đó là chuyện Ông Thomas Trịnh. Ông tới Hoa Kỳ năm 1982 khi mới 40 tuổi, góa vợ, với một đàn con. Ông một mình vất vả đi làm ở Beaverton, Oregon, nuôi một đàn con ăn học thành tài. Bốn cô con gái: Tuyết Mai, Thanh Thanh, Bích Ngọc, Tường Vy, khi tốt nghiệp trung học đều đậu thủ khoa. Báo chí phỏng vấn các cô thủ khoa này thì các cô đều trả lời giống nhau: Vì cả đời cha đã hy sinh cho chúng em, nên chúng em cố học và cố sống sao cho cha chúng em hạnh phúc. Ôi, người cha gà trống tuyệt vời ! Ôi, bốn người con gái thủ khoa tuyệt vời! Tình cha tình con, đẹp biết chừng nào !

Nhân nói tới tình cha con, cũng xin nói tới tình thầy trò. Hai tháng vừa qua, thế giới âm nhạc VN đã mất hai ông thầy nổi tiếng. Thầy thứ nhất là nhạc sĩ Nguyễn Đức, ông là vị thầy đã đào tạo ra bao nhiêu ca nhạc sĩ tại Saigon trước 1975 và tại hải ngoại này, ông cư ngụ tại Toronto. Ông đã về VN sống những ngày cuối cùng. Nhạc Sĩ Nguyễn Đức mất ngày 25 Tháng Năm thọ 85 tuổi. Vị thầy thứ hai, nổi danh quốc tế, đào tạo ra bao nhiêu môn sinh, người có công đầu về nghiên cứu và giảng dạy âm nhạc cổ truyền VN, cũng đã về quê VN sống những ngày cuối, và đã ra đi ngày 24 tháng Sáu tại Saigon, đó là GS đại lão Trần Văn Khê, hưởng thọ 95. Nguyện cầu hai vị từ cõi thiên thu cực lạc phù hộ cho nền âm nhạc VN.

Anh H.O. xin làng ngưng nói chuyện cõi thiên thu để trở về hạ giới với hai món hải sản ngon quên chết mà dân làng đang nhậu say sưa này. Anh cười hê hê: Chúng ta đang nhậu tôm hùm và cua biển làm tôi nhớ tới một món cũng cực ngon cực bổ mà chúng ta đã nếm sơ sơ mấy tháng trước. Tôi đồ cả làng biết tôi

định nói về món gì. Anh John gio tay đáp ngay: Đó là món ngọc dương hải cầu mà bác Từ Hòe cho chúng ta ăn dịp tết vừa qua. Vâng, đúng thế. Tôi mới đọc báo thấy Bộ Ngư Nghiệp Canada đang có chương trình chế biến và xuất cảng món ngọc dương của hải cầu. Đất Canada phía nam giáp Hoa Kỳ còn ba mặt kia đều giáp 3 đại dương lớn, là nơi sinh sống của hàng triệu con hải cầu. Xưa nay Canada xuất cảng bộ lông hải cầu đi khắp thế giới, chỉ bộ lông mà thôi còn các thứ khác thì vất đi hết. Nhưng nay Canada đã bừng tỉnh, không vất hết đi nữa. Bộ ngư nghiệp Canada, ngoài xuất cảng bộ lông, còn có chương trình bán thịt hải cầu và đặc biệt bán món 'ngọc dương'. Bây giờ Canada mới biết món ngọc dương này được dân Á Châu quý hơn thần dược Viagra nên đã có kế hoạch xuất cảng món quý này dưới dạng khô và dạng nước. Dạng khô thì tôi có biết, còn dạng nước thì bây giờ tôi mới nghe. Chắc sẽ dưới dạng rượu thuốc. Để mở đầu chương trình này Canada sẽ dùng một đoàn tàu gồm 5 chiếc với 40 thủy thủ và săn hải cầu với loại súng hãm thanh. Hãm thanh vì sợ hải cầu nhưc tim khi nghe súng nổ vang. Chưa biết rồi đây phong trào bảo vệ thú vật sẽ lên tiếng ra sao. Bao giờ Canada có sản phẩm ngọc dương hải cầu khô và nước, tôi sẽ trình các cụ ngay. Các cụ nào ưa xài Viagra xin để dành tiền mua thuốc mới này nha.

Cô Tôn Nữ trong làng gio tay xin lên tiếng. Rằng việc xuất cảng hai đặc phẩm về hải cầu này cốt chỉ để phục vụ phe các ông, như thế là bất công, phe liền bà chúng tôi chả được hưởng gì cả ! Đây là hai món trợ dương để phe các ông nhiều sức tấn công phe phái yếu chúng tôi.

Các cụ đã thấy cô này ăn nói bạo

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

chưa. Ông ODP liền phản công ngay: Cô nói như vậy là đổ oan cho phe liền ông chúng tôi. Không phải lúc nào phe liền ông cũng ở thể tấn công đâu. Cô có biết chuyện ‘Cỏ Khô’ nổi tiếng bên Á Rập không? Cô Huế lấc đầu và xin ông kể.

Rằng trong một chuyến xe lửa đường trường ban đêm, trên một toa xe chỉ có hai hành khách. Một nam, một nữ, cả hai đều tuổi xồn xồn. Để không cảm thấy trống vắng vì đường xa, họ đã làm quen với nhau và cả hai đều ngồi xuống bên nhau và kể cho nhau nghe các thứ chuyện vui. Anh con trai kể trước. Đến lượt cô gái thì cô vừa kể vừa cầm tay chàng, và kể chuyện này:

Có một vị hoàng đế kia sắp sửa lên đường đi săn. Đây là một cuộc đi săn dài ngày nên vua cho gọi tên hầu cận thân tín và dặn: Trong thời gian ta đi xa, người phải hầu hạ chiều chuộng công chúa mọi mặt, nghe chưa? Tên hầu cận sắp mình xuống và thưa xin tuân lệnh. Đêm thứ nhất công chúa bấm chuông gọi tên hầu cận vào phòng. Anh ta thấy công chúa không mặc quần áo gì cả. Nàng nằm trên giường và than lạnh. Anh hầu cận liền lấy chăn đắp cho công chúa rồi rút lui. Đêm thứ hai công chúa cũng bấm chuông gọi, anh hầu cận vào phòng và cũng thấy công chúa trần truồng, nằm trên giường và kêu lạnh. Anh hầu cận không tìm thấy chăn, không tìm thấy màn cửa, liền cởi áo của mình đắp cho công chúa rồi rút lui. Ngày thứ tư thì vua đi săn về và cho gọi người hầu cận vào hỏi: Trong thời gian ta đi vắng, người có

chiều chuộng công chúa như hàng muồn không? Anh hầu cận trả lời là anh ta đã làm hết sức mình. Vua cho gọi công chúa và hỏi tên hầu cận có chiều chuộng không. Công chúa đáp: Nó chẳng chiều con một tí gì! Nhà vua giận dữ nhìn tên hầu cận rồi nói: Ta cho người một ngày một đêm để chuẩn bị lên máy chém. Tên hầu cận sợ hãi vô cùng. Anh ta chạy đến một vị đại thần thầy dạy của vua để xin một lời khuyên. Vị quan này nghe xong liền chỉ vào đám cỏ khô và nói: Mi hãy ăn đi! Anh hầu cận hỏi tại sao. Quan đáp: Vì mi ngu như con bò! Cô gái kể xong câu chuyện này thì xe lửa cũng vừa chạy tới ga nằng phải xuống. Anh chàng xồn xồn liền xách giúp nàng cái vali ra tới cửa. Cô gái liền mở ví cho anh ta 10 đồng. Anh ta từ chối, cô gái vừa cười vừa nói: Để anh mua cỏ khô!

Cả làng vỗ tay khen câu chuyện hay thâm thúy và cười nghiêng ngả. Ai cũng bảo cái anh xồn xồn trong toa xe lửa ngu y như cái anh hầu cận công chúa Á Rập. Anh John cũng cười, nhưng rồi anh nói: Riêng tôi thì đã được vợ dạy là trong mọi hoàn cảnh tôi luôn luôn phải ngu như vậy!

Cụ bà B.95 lên tiếng: Anh John kể chuyện ‘ăn cỏ khô’ như vậy đủ rồi, anh mà kể nữa thì tối nay sẽ được Chị Ba dạy bảo một lăm. Xin Anh kể sang đề tài khác, đề tài nào mà anh thích. Anh vâng lời ngay. Anh xin kể cái tuyệt vời của tiếng Việt trong cách đọc các chữ viết tắt. Rằng có một lần anh nghe người bạn chê người kia là hội viên Hội NATO thì anh ngạc nhiên lăm, vì NATO là một hiệp hội quân sự khối Bắc Đại Tây Dương có từ năm 1949, anh Mít kia là cái thứ gì mà được nhập khối NATO. Ông bạn tôi thấy tôi ngây thơ và chưa Việt Nam hóa đủ nên mới cười hi hi rồi giảng:

- NATO mà tôi nói ở đây không có nghĩa to lớn như vậy đâu, NATO là chữ viết tắt của bọn tôi ‘*No Action Talk Only*’, có nghĩa rằng cái anh chàng này chỉ được cái miệng, yêu nước bằng mồm, chứ chả có hành động nào cả.

Từ đó tôi cứ nhớ mãi cái tếu của chữ Nato. Gần đây, cái tếu này còn tăng lên gấp bội khi tôi đọc được trên mạng một bài bản về chữ *Xã Hội Chủ Nghĩa* của CSVN, bốn chữ này viết tắt là XHCN. Cái máu tếu của dân ngụy Miền Nam đã phát nổ dữ dội khi đọc 4 chữ viết tắt này. **XHCN** đọc là *xếp hàng cả ngày, xuống hố cả nước, xuống hàng chó ngựa, xạo hết chỗ nói, xét hỏi cả ngày, xâm hại con người, xấu hơn cả ngợm, xoi hết cả nhà, xóa hết cội nguồn, xì hơi chết người, xóa hết chữ nghĩa...* Bốn chữ này đều diễn tả đúng cái khôn nạn của các đỉnh cao trí tuệ Hà Nội. Tôi chưa hề thấy có tiếng nước nào mà thần tình đọc ra được nhiều lỗi như tiếng VN.

Chuyện ‘ăn cỏ khô’, chuyện âm dương nam nữ hút nhau, chuyện XHCN đã đưa các cụ đi xa quá mất rồi, xin mời các cụ trở về chuyện đầu mùa hè.

Xin kể chuyện quốc khánh Canada gần đây. Lễ quốc khánh Canada là ngày đầu tháng Bảy, bốn ngày sau mới là quốc khánh Hoa Kỳ. Đây là lễ sinh nhật Canada tròn 148 tuổi. Theo lịch sử thì năm xưa Canada xém bị Hoa Kỳ chiếm và đồng hóa đầy các cụ ạ. Nhưng gần đây các nhà tiên tri sử học lại cho biết 100 năm nữa thì Canada sẽ sát nhập vào Hoa Kỳ, lần này không phải Hoa Kỳ đem quân xâm chiếm mà Canada tự ý kết hợp. Lúc đó thì quốc gia mới mang tên Americana và sẽ bá chủ thế giới về mọi mặt. Chắc Tàu Cộng và Việt

Cộng đoàn trước được việc này nên bây giờ các quan lớn Tàu và Việt đang vợ vét, đem cửa và đưa vợ con sang Canada và Hoa Kỳ.

Đó là chuyện tương lai, bây giờ xin trở lại chuyện hiện tại. Ngày lễ quốc khánh năm nay cũng là ngày kỷ niệm lá cờ Canada được chẵn 50 tuổi. Canada lập quốc cách đây 148 năm, lúc đó Canada mang màu cờ khác, tên là 'The Union Jack'. Nó phẳng phất dấu hình của đế quốc Anh. Quốc kỳ hiện nay mang tên 'The Red Maple Leaf'. Các cụ biết cờ Canada rồi chứ? Nó chỉ có 2 màu, trắng và đỏ. Hình lá cây phong màu đỏ ở giữa nền trắng. Chị Ba Biên Hòa bảo tôi: Cờ Canada có màu đỏ và màu đỏ này chỉ tình yêu, sức mạnh, tiến bộ, hòa bình, khác hẳn cái màu đỏ trên cờ Tàu Cộng và Việt Cộng, đó là màu máu. Nhật báo lớn Toronto Star, số ngày quốc khánh, đã làm một cuộc phỏng vấn 50 công dân: Bạn nghĩ gì khi ôm lá cờ Canada? Canada là nước có tới 100 sắc dân khác nhau, 50 người được phỏng vấn này cũng đủ mọi gốc di dân, nhưng hầu như ai cũng trả lời là yêu lá cờ này hết lòng, vì nó tượng trưng cho tự do, ấm no, dân chủ, hòa bình, tiến bộ. Bà Jasmine Katsikaris nói: Tôi yêu đất nước mà tôi chọn làm quê hương thứ hai này quá, vì quốc kỳ có màu trắng và màu đỏ, hai màu chỉ sự hòa bình và tình yêu. Khi bạn có tình yêu và hòa bình thì bạn còn thiếu gì nữa đâu. Tôi thường đi du lịch nhiều nơi, ai thấy thông hành Canada in cờ lá phong của tôi thì đều vui vẻ và dành mọi sự dễ dàng cho tôi.

À, còn một tin rất lớn và nóng hổi là các trận đá banh phái nữ giải vô địch túc cầu thế giới lần thứ 7 đã được tổ chức ở Canada, từ ngày 6 tháng Sáu tới ngày 5 tháng Bảy với sự tham dự của 24 quốc gia, tại 6

thành phố lớn là Moncton, Montreal, Ottawa, Edmonton, Winnipeg và Vancouver. Không có trận nào ở thành phố Toronto nổi tiếng này vì Toronto đang dành sức chuẩn bị cho Đại Hội Thể Thao Mỹ Châu, 2015 Pan Am Games, vào trung tuần tháng Bảy. Ngày đầu khai mạc giải bóng đá nữ, đoàn chủ nhà Canada đã đấu với đoàn Trung Quốc tại sân Edmonton và đã chiến thắng với tỷ số 1-0. Cả nước vỗ tay vang rền, vỗ lâu nhất là cộng đồng VN ở Toronto và dân làng An Lạc chúng tôi. Đoàn Canada bị loại ở vòng tứ kết, nhưng ai cũng bằng lòng vì túc cầu là môn thể thao rất mới lạ ở xứ lá phong nơi chỉ biết bóng rổ và gậy hockey này. Liên đoàn bóng đá thế giới FIFA xưa nay vẫn coi Canada ở vào hạng giữa, đằng sau Đức, Pháp, Nhật và Hoa Kỳ.

Ngày có trận chung kết là Chủ Nhật mùng 5 tháng Bảy, cả làng tôi họp ở nhà anh John vì nhà anh có màn hình to như cái chiếu, xem đã con mắt vô cùng. Hai đội Hoa Kỳ và Nhật Bản tranh nhau chức vô địch. Đoàn Nhật Bản làm chúng ta mất mặt quá, phải không các cụ. Da vàng Á Châu đâu có thua châu nào.

Và một việc lịch sử đã xảy ra là phe các bà trong làng cũng tới tham dự. Ngày xưa con gái đâu có biết đá banh, ngay cả việc xem đá banh cũng không có họ bao giờ. Riêng làng tôi, xưa nay chỉ có phe liền ông tức các nhà quân tử chúng tôi xem đá banh, phe các bà có đến không phải để xem đá, nhưng để phục vụ thức ăn và nghe các chuyện ngoài lề. Lần này, vì các cầu thủ là phái nữ nên phe các bà bảo nhau đến đông đủ và rất sớm. Xưa nay các bà có hiểu gì về đá banh đâu nên bác ODP, một ông Huyền Vũ của Saigon ngày xưa, đã chỉ dẫn và giải thích luật lệ, thế nào là đá phạt góc, đá phạt đền,

đá phạt trực tiếp, thế nào là thẻ vàng thế nào là thẻ đỏ. Đang khi ông thao thao về luật trên sân cỏ thì một việc rất tức cười đã xảy ra. Số là anh John đang chăm chú nhìn vào màn ảnh, tay đang ôm con chó mà anh cưng nó như con, thì Chị Ba tiến tới và lấy con chó đi. Phe đàn ông chúng tôi thấy thế thì phá ra cười, còn phe đàn bà thì ngơ ngác. Tại sao chị không cho anh ôm con chó khi coi đá banh? À, đây là chuyện dài có gốc từ ngày xưa. Hình như cách đây hơn chục năm, tôi có kể cho các cụ rồi thì phải. Chuyện như thế này: Số là lần xem đá banh bữa đó, anh John cũng ôm con chó trong lòng. Lúc anh xem thấy cầu thủ thiên tài Ronaldo của Brazil lừa được banh từ cầu thủ số 1 của Anh là Beckham, dẫn banh tới vùng cấm địa và đá một phát thật mạnh như trời giáng, trái banh trúng xà ngang của khung thành rồi bật ra ngoài. Anh John cũng như trăm ngàn khán giả đã cùng hét lên một tiếng. Tiếng hét to như sét nổ, con chó đang ở trong lòng anh sợ hãi chạy vượt ra cửa. Mãi 3 ngày sau anh mới tìm lại được con chó. Lần này Chị Ba cũng sợ mất chó như vậy nên chị đã không cho anh vừa ôm chó vừa xem.

Ông ODP, giống y như Huyền Vũ năm xưa của đài phát thanh Saigon, ông thuộc tên từng cầu thủ, nhất là các cầu thủ đầu đàn, như cô Christine Sinclair của Canada, cô Ogimi Yuki của Nhật, cô Carli Lloyd và Kelley O'Hara của Mỹ, cô Celia Sasic của Đức... Ông theo từng đường banh, ông làm mọi người đứng tim từng phút. Anh John vừa nói vừa cười hà hà: Bữa nay mà có thêm Bác Từ Hoè cùng xem và cùng bình luận một lúc thì chắc nhà tôi sập!

Ông ODP còn chỉ cho mọi người thấy thủ tướng Harper của Canada và

ông Phó Tổng Thống Joe Biden của Hoa Kỳ ngồi ở hàng ghế danh dự. Xưa nay có mấy khi thấy các vị này đi coi đá banh đâu. Khán giả từ Mỹ sang ngồi chật cầu trường B.C. Place. À, tôi chưa kịp nói là trận chung kết này diễn ra tại thành phố Vancouver của bang B.C. miền Tây Canada. Cầu trường có 53.000 chỗ, vé đã bán hết trước 2 tuần và nghe nói vé chợ đen lên cao khủng khiếp. Thời tiết thật là đẹp vì mới đầu hè. Trận chung kết này có 2 điều đặc biệt: Ngay 16 phút đầu đội Hoa Kỳ đã đá lọt lưới Nhật bản 4 lần, do bàn chân vàng của cầu thủ siêu sao Carli Lloyd. Hoa Kỳ đã thắng lớn với tỷ số 5/2, đè bẹp đội Nhật Bản ngay từ phút đầu. Phục các người đẹp Hoa Kỳ quá !

Trận chung kết vừa xong, ai cũng no con mắt vì các đường banh, ai cũng no lỗ tai vì những lời bình luận và tiếng reo hò, và bụng ai cũng đói còn cào. Tôi nhìn quanh thấy anh chị John không nấu nướng gì cả, bếp không có lửa gì cả. Lạ quá chứ. Tôi thấy dân làng ai cũng thắc mắc như tôi. Nhưng sự thắc mắc này không kéo dài. Trong khi dân làng đứng lên vận mình vận cổ cho thư giãn thì chuông cửa reo. A, nhà hàng dưới phố giao đồ ăn. Thật tuyệt vời. Sau mười phút nghỉ ngơi, cả làng được mời ăn cơm tối. Các cụ có biết Chị Ba Biên Hòa đãi chúng tôi món gì không? Thưa, món Bún Thịt Nướng. Mỗi người một hộp to đùng. Trong hộp có bún, thịt nướng, các loại rau thơm và nước mắm pha với dồ chua cà rốt xu hào củ cải. Mời các cụ xoi ngay vì món thịt heo nướng còn nóng hôi. Chưa bao giờ tôi ăn món bún thịt nướng ngon như bữa nay, các cụ ạ. Miếng thịt nướng cháy cạnh trên than hồng ăn kèm với lá tía tô, kinh giới, ngò, ngò gai, bắp cá, rau diếp, mấy sợi rau muống chẻ. Sao mà các

thứ này hợp nhau thế. Thiệt là ngon quá sức ! Thế mới biết ông bà tổ tiên VN chúng ta tài giỏi thần sầu. Ông bà đã mất bao nhiêu thời gian mới tìm ra các hương liệu này và biết các thứ này phải đi với thịt heo nướng và bún chín. Anh John bảo tôi từ ngày anh biết ăn các lá thơm tía tô, kinh giới, bắp cá, ngò gai của người VN thì anh như người bị bỏ bùa.

Rồi chuyện cười bùng lên ở góc bàn của anh H.O. Cô Tôn Nữ lên tiếng cáo với Cụ B.95: Cụ ơi, anh H.O. đang nói chuyện chê phụ nữ chúng ta nè. Cụ B.95 từ đầu bữa toàn nghe bình luận về trận đấu nên bắt đầu ngáy, nay nghe thấy đề tài khác thì thích quá. Cụ hỏi ngay: Sao, anh H.O. dám xúc phạm tới phái nữ mình hả, anh xúc phạm ra sao? Cô Tôn Nữ được dịp trả thù, liền đáp: Anh kể những 2 chuyện, chuyện nào cũng xúc phạm hết. Chuyện thứ nhất kể rằng có bà mẹ kia bảo cậu con trai: Con đã gần 40 tuổi rồi đấy, liệu mà lấy vợ đi, kéo sau này ăn cơm xong muốn xia răng cũng không có người lấy tắm cho đâu. 40 năm sau, chàng trai ngày ấy nay đã thành ông già 80 tuổi, nằm ôm đầu ôm tai, miệng than thở: Ôi chỉ vì cái tắm mà thân ta phải khổ thế này...

Làng phá ra cười. Cô Tôn Nữ nói thêm: Chưa hết đâu, anh H.O. kể những hai chuyện cơ. Chuyện thứ hai như thế này: Trên đời có 2 việc khó nhất: Một là nhét được tư tưởng của mình vào đầu người khác, hai là lấy tiền của người khác bỏ vào túi mình. Ai làm được điều 1 thành công thì gọi là thầy giáo, ai làm được điều 2 thành công thì gọi là ông chủ. Ít có ai thành công làm được cả 2 việc, trừ một lớp người. Đố bạn biết lớp người này là ai. Nhóm trong bàn cháu đã trả lời, đó là các anh chị thuộc bang xã hội, anh đều lác đầu.

Anh bảo không phải ngoài xã hội, mà ngay trong nhà chúng ta, thưa đó chính là các bà vợ. Phe các bà thì nhao nhao phản đối: Dữ ha, dữ ha! Còn phe các ông, tức các nhà quân tử chúng tôi thì ai cũng gật đầu, khen rằng đáp số đúng và hay quá.

Mọi người quay vào Cụ Chánh xin cụ phân xử. Cụ Chánh bữa nay không còn đóng vai trung lập mà lấy cái tếu của bọn liền ông chúng tôi. Cụ nghe cô Tôn Nữ cáo tội ông H.O. xong, liền trả lời: Lão cũng không biết phân xử ra sao, vì chính lão đã 90 tuổi rồi mà cũng đang lúng túng về một việc. Đó là không biết dùng dấu phẩy làm sao cho đúng với 2 câu sau đây in trong 2 ấn bản khác nhau:

1. Câu 1 liên hệ tới phán quyết của quan tòa:

- Ở với vợ lớn, không được ở với vợ bé !
- Ở với vợ lớn không được, ở với vợ bé !

2. Câu 2 liên quan tới một lời khuyên:

- Gia đình nên có 2 con, vợ chồng hạnh phúc
- Gia đình nên có 2 con vợ, chồng hạnh phúc

Các cụ phương xa, đang mùa hè nhàn rỗi, xin góp ý với làng tôi về dấu phẩy này nha. Chúc các cụ mùa hè vui vẻ và hạnh phúc. ■

Tin Vui: Tác giả Trà Lũ đã viết xong bộ ‘ *Chuyện Cười Trà Lũ Toàn Tập* ’ gồm 4 cuốn sưu tầm 300, 400, 500, 600 chuyện, tổng cộng hơn 1.800 chuyện cười khác nhau. Đây là món quà trang nhã nhất để tặng cho chính mình hay người thân. Giá sách 95 Gia Kim hay Mỹ Kim. Xin liên lạc trực tiếp với tác giả: petertralu@gmail.com

THƠ GIÓ CHUỖNG

CUÔNG PHONG

THẨM ĐỎ

Ông Trọng Lú, cái tên ai đặt?
Dù ông không mặt sắt đen xì
Học hành cũng chẳng ngu xi
Nghe đâu tiến sĩ chuyên đề Mác Lê
Luận án ấy hẳn quê một cục
Chủ thuyết này đã đục xuống xình
Người ta tiến bộ văn minh
Có ai ôm thứ hôi rình để khoe?
Nên tên “Lú” càng nghe càng đúng
Bọn đàn em lúng túng, lay hoay
Suy tôn lãnh tụ sao đây
Để ngài nở mặt nở mày tí ti
Bèn vận động ngài đi thăm Mỹ
Được Obama miệng dẻo vổ về
Bắt tay, cười tí mắt dê
Quên luôn cả cái vai hề bấy lâu.
Xuống phi cảng tưởng đâu xôm tụ
Được vài ngoe lụ khụ đón chào
Chánh, Phó, chẳng thấy ông nào
Cả anh Ngoại trưởng tào lao cũng chuẩn
Cuối thang trái một vương vài đỏ
Để gọi là bày tỏ lễ nghi

Phe ta mặt mũi bí xì
Thảm vương ba thước có gì là sang?
Vịt Tấn Xã bàng hoàng, cay cú
Mỹ coi thường lãnh tụ đảng ta
Thế này hình ảnh tung ra
Bàn dân thiên hạ thả ga cợt đùa
Bèn cấp tốc thi đua sửa ảnh
Vẽ thảm dài óng ánh dưới chân
Đỏ au sang đẹp bội phần
Tung lên khắp mạng xa gần để khoe
Đảng quen thói thích lòe bá tánh
Tưởng lọc lừa vài mảnh là xong
Đâu dè kỹ thuật truyền thông
Biết phân thiệt giả quyết không bị lừa
“Photo shop” học chưa tới mức
Lòi cái gian làm bực người coi
Hình đầu đã gửi đi rồi
Hình sau chấm phá quá tời, ai tin?
Cái thân phận đi xin cứu hộ
Còn “lý le” làm bộ được sao?
Trước kia chửi Mỹ thế nào
Giờ đòi thảm đỏ ra vào... ă xin. ■

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng dược thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL Chumket®

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Ha Thu O (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

**MADE IN THE
USA**

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ TRẦN ĐỨC HIẾU Dược Sĩ TRẦN LƯU THỊ ÁI

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUÁ ỚNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUÁ THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Sau khi đặt chân lên đất Mỹ, buổi chiều ngày 06-7-2015, ông Nguyễn Phú Trọng TBT cộng đảng Việt Nam đã tới viếng thăm nhà tưởng niệm Tổng Thống Thomas Jefferson, vị TT thứ ba của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

Ông Jefferson sinh ngày 13-4-1743, qua đời ngày 04-7-1826. Ông đã hiến trọn cuộc đời cho những nỗ lực đặt nền tảng cho tinh thần tôn trọng tự do, dân chủ, bình đẳng và quyền sống của con người. Sự nghiệp vĩ đại nhất của TT Thomas Jefferson là đã đóng góp phần chính yếu trong việc soạn thảo Bản Tuyên Ngôn Độc Lập của nước Mỹ năm 1776, một văn kiện tối quan trọng không chỉ ngừng lại trong sinh hoạt chính trị của Hiệp Chúng Quốc mà còn trực tiếp ảnh hưởng tới đời sống của hàng tỷ người trên thế giới.

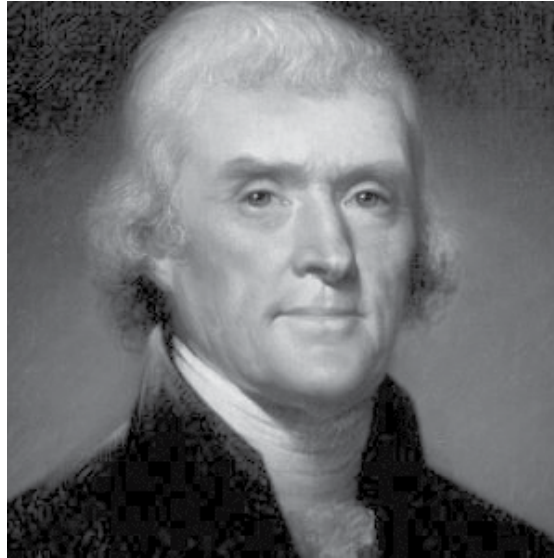
Khởi từ Bản Tuyên Ngôn bất hủ này, không ít quốc gia sinh sau đẻ muộn đã dựa vào những chuẩn mực được đề ra trong đó để làm mô thức cho cương lĩnh, tuyên ngôn hoặc hiến pháp của dân tộc mình. Không nói đâu xa chính ông Hồ cũng đã long trọng trích đoạn sau đây trong Bản Tuyên Ngôn do vị TT thứ ba của nước Mỹ góp phần soạn thảo để đưa vào Bản Tuyên Ngôn Độc Lập 1945: **“Người ta sinh ra có quyền bình đẳng; Tạo hóa cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền đó, có quyền được sống, quyền tự do, và quyền mưu cầu hạnh phúc.”**

Điều 16 hiến pháp mới của Hànội công bố cuối năm 2013 cũng có câu: **“1. Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật. 2. Không ai bị phân biệt đối xử trong đời sống chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội.”**

Giới trẻ quốc nội nghĩ gì

sau khi ông Trọng viếng nhà tưởng niệm TT Hoa Kỳ Jefferson?

■ Trần Phong Vũ

đó mọi quyền căn bản của con người được hiến pháp bảo vệ (!?). Người dân trong nước, kể cả giới trí thức thường minh danh gọi ông là “Trọng Lú”. Phải chăng vì lú lẫn, nhất thời ông đã quên bằng những gì ông từng nói ra miệng trước đây?

Những ai theo dõi sát những lời tuyên bố ‘đề đời’ của ông Trọng hẳn chưa quên có lần ông đã ngang nhiên khẳng định: **“Cương Lĩnh của đảng Cộng sản cao hơn Hiến Pháp”!** Khi tuyên bố

một câu ngang ngược như vậy phải chăng ông muốn nói rằng nhờ ý niệm dân “Làm Chủ” và nhà nước ‘chỉ’ sắm vai trò “Quản Lý” được đảng của ông long trọng đưa vào cương lĩnh đảng CS, nên 90 triệu đồng bào trong nước ‘may mắn’ được hưởng một nền dân chủ ‘cao’?!

Thực chất của cái gọi là nền dân chủ ấy như thế nào và cao đến đâu đã được người trí thức trẻ sinh ra và trưởng thành trong chế độ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Hànội chỉ ra trong bài viết được công bố rộng rãi trên NET ngay sau khi ông Trọng vừa kết thúc cuộc viếng thăm Hoa Kỳ hôm 10-7 vừa qua. Đó là bài “Việt Nam nên học tập Thomas Jefferson” của thạc sĩ Nguyễn Tiến Trung.

Mở đầu, tác giả viết:

Hắn không phải ngẫu nhiên mà ngay từ những giây phút đầu mới chân ướt chân ráo đến Mỹ, ông Nguyễn Phú Trọng với tư cách người cầm đầu đảng cộng sản Việt Nam tới viếng nhà tưởng niệm TT Thomas Jefferson. Và hẳn cũng do hậu ý riêng, -cái hậu ý phát xuất từ thói “kiêu ngạo cộng sản”¹ nên khi có dịp tiếp xúc với báo giới và các viên chức cao cấp trong chính quyền Hoa Kỳ, hơn một lần ông đã long trọng tuyên xưng: dân tộc Việt Nam (dưới sự lãnh đạo của đảng ông) đã đạt được một nền dân chủ cao, trong

1 Theo cách nói của nhà sinh học Nguyễn Xuân Tụ bút danh Hà Sĩ Phu, người đã kiên trì đấu tranh cho quyền tự do, dân chủ tại quốc nội ngay từ thập niên 80. Bài viết nổi tiếng nhất của ông được dư luận trong và ngoài nước đánh giá cao là bài “Giết Tay Nhau Đi Dưới Những Tấm Bàng Chi Đờng Của Trí Tuệ”.

“Những ngày này, truyền thông hoàn toàn tập trung vào một sự kiện hy hữu, đó là việc lần đầu tiên Tổng bí thư của đảng cộng sản Việt Nam Nguyễn Phú Trọng, người không hề có một chức danh nhà nước nào, được chính phủ Hoa Kỳ tiếp đón.

Chiều 6/7 tại Washington, nghĩa là sáng 7/7 theo giờ Việt Nam, ông Nguyễn Phú Trọng đã đi thăm Nhà tưởng niệm Tổng thống Hoa Kỳ Thomas Jefferson.”

Sau khi gợi nhắc về sự nghiệp lớn lao của vị TT thứ ba Hiệp Chúng Quốc, đồng thời nhấn mạnh lời ca ngợi “HK là là một quốc gia tươi đẹp” của ông Nguyễn Phú Trọng cũng như hầu hết các dân tộc trên thế giới đều coi xứ sở này là nơi đáng tìm đến để sinh sống, Nguyễn Tiến Trung nêu lên những mâu thuẫn giữa lý thuyết và thực hành của chế độ Hànội qua sự kiện: **Bản Tuyên Ngôn Độc Lập năm 1945 và Hiến Pháp 2013 đều trích dẫn lý tưởng Công Bằng, Dân Chủ của TT Jefferson trong Tuyên Ngôn Độc Lập năm 1976 của Mỹ, nhưng chuyển vào thực tế áp dụng thì chỉ là số không!**

Nguyễn Tiến Trung viết:

“... với tuyên bố ‘không chấp nhận đa nguyên đa đảng’ bấy lâu nay của các lãnh đạo cộng sản, đạo lý ‘bình đẳng’ hiển nhiên này đã bị chà đạp. Lãnh đạo đảng cộng sản đã tự đặt mình lên trên tất cả, kể cả đứng trên Hiến pháp để dập tắt, đàn áp những người có chính kiến khác, niềm tin tâm linh khác, thuộc các chính đảng khác.

Chính Jefferson đã khẳng định: ‘Sự đa dạng ý kiến [đa nguyên] dẫn đến những câu hỏi. Những câu hỏi dẫn đến Chân lý.’

Các lãnh đạo đảng CSVN không

chấp nhận đa nguyên là đang từ chối Chân lý.”

Dưới tiêu mục “Nhân dân làm Chủ”, tác giả đã truy cứu nội dung lá thư của TT Thomas Jefferson gửi John Cartwright năm 1824 nhằm lý giải ý niệm quyền lực quốc gia luôn thuộc về nhân dân. Theo đó, Jefferson khẳng định:

“...tất cả quyền lực thuộc về nhân dân, rằng họ có thể tự mình thực hiện quyền lực đó trong tất cả các trường hợp mà họ tin rằng họ có đủ năng lực (chẳng hạn như trong việc bầu ra các viên chức hành pháp và lập pháp, và quyết định bởi một bồi thẩm đoàn của chính họ trong tất cả các trường hợp tố tụng liên quan đến bất kì việc gì), hoặc họ có thể hành động thông qua các đại diện, được lựa chọn một cách tự do và công bằng; ... và rằng họ có quyền tự do cá nhân, tự do tín ngưỡng, tự do sở hữu tài sản, và tự do báo chí”.

Từ ý niệm vững chắc không thể đảo ngược kể trên, nhìn vào thực tế việc điều hành chế độ gọi là Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam từ bao nhiêu năm qua, Nguyễn Tiến Trung thẳng thắn bày tỏ những nhận định của anh như sau:

“Bằng việc tự cho mình đương nhiên có quyền lãnh đạo quốc gia, bằng việc tự bổ nhiệm các viên chức hành pháp, lập pháp, và tư pháp qua ‘cơ cấu’, ‘quy hoạch’ cán bộ, các lãnh đạo đảng cộng sản đã tiếm quyền làm chủ quyền năng tự nhiên được bầu cử, ứng cử của dân, đưa người dân trở lại thân phận nô lệ, bội ước với những điều đã cam kết với dân trong Tuyên ngôn độc lập 1945.”

Anh viết tiếp:

“Hãy nhìn vào quyền sở hữu

tài sản để thấy Jefferson sáng suốt như thế nào. Ở Việt Nam cho tới thời điểm này, người dân có thể bị tước đoạt đất đai, nhà cửa, thành quả lao động mồ hôi nước mắt của mình bất cứ lúc nào bởi các ‘đại gia’, quan chức có tiền và thế lực. Tầng lớp dân oan bị cướp đất liên tục ngày càng đông và những cuộc biểu tình trên cả nước đang dẫn đến bất ổn chính trị sâu sắc.

Jefferson đã nói về hiện tượng này như sau: ‘Nền dân chủ chầm dứt tồn tại khi bạn lấy [của cải] từ những người sẵn sàng làm việc để đưa cho những ai không làm việc.’”

Một trong những trở lực lớn nhất khiến cho tiếng nói của người dân Việt Nam bị dập tắt dưới chế độ độc tài độc đảng trên đất nước chúng ta từ trên nửa thế kỷ qua là không có một nền báo chí do tư nhân điều hành. Toàn bộ hệ thống truyền thông báo chí đều nằm trong tay đảng và nhà nước, điều thuở sinh thời, Jefferson đã hơn một lần lên tiếng chỉ trích.

Sau khi lập lại quan điểm của Jefferson “Chỉ có sai lầm mới cần đến sự bảo trợ của chính quyền. Chân lý tự nó có thể đứng một mình”, tác giả bài “Việt Nam nên học tập Thomas Jefferson” nêu lên nhận định riêng của anh qua những câu hỏi sau đây:

“Thế thì việc chủ nghĩa Mác Lênin cần đến một hệ thống báo chí của đảng cộng sản và nhà nước để ‘bảo trợ’, ngăn cấm báo chí tư nhân, đàn áp các tiếng nói khác biệt có phải tự bản thân nó đã cho thấy chủ nghĩa Mác là một sai lầm hay không? Và cũng cho thấy người dân Việt Nam không hề có quyền tự do báo chí hay không?

Rõ ràng quyền làm chủ đất nước

của dân còn chưa có thì những quyền khác chỉ là ảo tưởng.”

Dưới tiêu mục “Pháp luật chuẩn mực”, Nguyễn Tiến Trung cho rằng các lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam vẫn tiếp tục ngồi xổm trên hiến pháp do chính họ soạn thảo mà mĩa mai thay cho đến bản hiến pháp vừa công bố năm 2013 vẫn còn trâng tráo nêu cao ý niệm bình đẳng, không bị phân biệt đối xử trước pháp luật của cố TT Hoa Kỳ Jefferson **“Điều 1. Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật. Điều 2. Không ai bị phân biệt đối xử trong đời sống chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội.”**

Anh công khai nói lên suy nghĩ của mình:

“Từ nhận xét các lãnh đạo đảng cộng sản đang đứng trên hiến pháp, bản thân chức danh Tổng bí thư cũng không hề được quy định trong hiến pháp, ta thấy rằng luật pháp chuẩn mực không tồn tại ở Việt Nam, mà luật pháp đã bị biến thành công cụ của giai cấp thống trị để áp bức cả dân tộc. Điều này cũng phù hợp với quan điểm của chủ nghĩa Mác về luật pháp.

Thế nhưng Jefferson nghĩ khác hẳn, theo đó ‘Luật trở thành luật pháp bởi vì đó là ý chí của quốc gia’, cụ thể hơn là luật phải do một quốc hội dân cử soạn thảo chứ không phải do quốc hội thao túng bởi một đảng.

Jefferson cũng cho rằng: ‘Nguy hiểm lớn nhất cho nền tự do của Hoa Kỳ là một chính phủ xem thường hiến pháp.’

Và Việt Nam trở thành một ví dụ tuyệt vời cho nhận định này, **vì hiến pháp chỉ quan trọng thứ hai sau cương lĩnh của đảng cộng sản như tuyên bố của Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng.** Và như thế quyền tự do

của công dân bị xâm phạm là điều tất yếu.

Jefferson cũng cho rằng: ‘Tự do đúng đắn là những hành động không bị cản trở theo như ý chí của chúng ta nằm trong giới hạn đặt ra bởi quyền bình đẳng của những người khác...’

... Các quyền tự do của người dân Việt Nam được công nhận trong Hiến pháp đều bị thông thêm câu ‘do pháp luật quy định’, pháp luật này lại được làm ra bởi quốc hội độc đảng toàn trị, điều đó có phải dẫn đến việc xâm phạm các quyền của người dân hay không? Jefferson đã sớm có câu trả lời.”

Như một lời nhắc khéo ông Nguyễn Phú Trọng sau khi cất công tới viếng nhà tưởng niệm cố TT Hoa Kỳ Thomas Jefferson nhân cuộc gặp gỡ TT Barack Obama cuối thượng tuần tháng 7 vừa qua, là hãy thành thật với chính mình bằng cách học tập quan niệm tiên bộ của Jefferson, tác giả kết luận:

*“Sau một vài khảo sát nhanh tư tưởng của Jefferson, ta có thể thấy bí quyết để nước Mỹ trở thành một siêu cường không có gì là bí hiểm. Đó là hãy đảm bảo tám chữ vàng ‘**Nhân dân làm chủ, Pháp luật chuẩn mực**’ và để đạo lý ‘**bình đẳng**’ thấm đẫm tám chữ này.*

Không thể có chuyện ‘Nhân dân làm chủ’ mà pháp luật không chuẩn mực, và ngược lại, không thể có chuyện ‘Pháp luật chuẩn mực’ mà nhân dân bị tước quyền làm chủ. Đó là hai mặt của một đồng xu.

‘Nhân dân làm chủ’ chính là cái nền của nước Mỹ, và ‘pháp luật chuẩn mực’ chính là cái khung của xã hội Mỹ. Từ cái nền và cái khung vững chắc do Jefferson đặt ra, nhân

dân Mỹ đã xây dựng quốc gia của họ trở thành một tòa nhà vĩ đại và lộng lẫy hào quang, cũng như tượng Nữ thần tự do giương cao ngọn đuốc ở New York. Có được cái nền ‘nhân dân làm chủ’ và cái khung ‘pháp luật chuẩn mực’ vững chắc, ai làm tổng thống hay đảng nào chiếm đa số trong quốc hội không còn quá quan trọng, quốc gia cứ thế vận hành, mọi người cùng nhau xây dựng đất nước tiến lên phía trước.”

Với một thế giới đang chuyển động và sau sự kiện hy hữu Tổng Bí Thứ đảng CSVN Nguyễn Phú Trọng bước vào Nhà Trắng gặp gỡ Tổng Thống Hoa Kỳ, nhất là khi ông Trọng tới viếng thăm nhà tưởng niệm TT Jefferson, cha đẻ Bản Tuyên Ngôn Độc Lập Hoa Kỳ năm 1776, bài viết của Nguyễn Tiến Trung có thể coi như tiêu biểu cho những suy tư của thế hệ trẻ Việt Nam ở quốc nội hôm nay. ■

Nam California
trung tuần tháng 7 – 2015

Ừ, LÀM ĐI EM

Vợ than:

- Từ hồi lấy nhau tới giờ, tôi làm cái gì ông cũng cấm tôi, nào là đừng mua cái này, đừng mua cái kia, nào là đừng chơi với cô này, đừng ngồi lê đôi mách với bà nọ. Không bao giờ ông nói: ừ, mua đi em; ừ, làm đi em. Cứ thế này chắc tôi phải dọn về ở với má tôi quá.

Chồng:

- Ừ, làm đi em! ■

NHỮNG TIN ĐÁNG GHI NHẬN

Trong 30 Ngày Qua

**Đức Hồng Y Parolin,
Quốc Vụ Khanh Tòa
Thánh, tiếp chủ tịch
Mặt Trận Tổ Quốc**

Rôma – 03/7/2015 (ZENIT.org) Anne Kurian

Ông Nguyễn Thiện Nhân, chủ tịch Ủy Ban Trung Ương MTTQ Việt Nam – do đảng cộng sản dựng lên để quản lý các hoạt động xã hội, văn hóa và tôn giáo – đã gặp Đức Hồng Y Quốc Vụ Khanh Pietro Parolin, hôm 01/7/2015. Một bước mới tiến tới việc thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Vatican và chính phủ Việt Nam.

Theo hãng thông tấn “Vietnam Plus” đưa tin thì trong cuộc gặp gỡ, hai bên đã vui mừng vì “sự phát triển tích cực trong quan hệ giữa Việt Nam và Vatican trong những năm qua”.

Ông chủ tịch Nguyễn Thiện Nhân đã chào mừng tông thư *Laudato Si'* của Đức Giáo Hoàng Phanxicô về môi sinh và ông “đã thông báo sẽ hợp tác với HĐGM Việt Nam trong

các công việc động viên quần chúng và người công giáo tham gia tích cực vào việc bảo vệ môi trường”, nguồn tin này cho biết thêm.

MTTQ đánh giá cao “những đóng góp của hơn 6 triệu người công giáo Việt Nam cho sự phát triển đất nước trong thời gian qua”.

Về phía Tòa Thánh, Đức Hồng Y Parolin đã đánh giá, quan hệ giữa Vatican và Việt Nam có chiều hướng phát triển tốt, và biện hộ cho việc “các chính phủ và các dân tộc” phải hành động “để bảo vệ hòa bình trên thế giới”

Hai vị đại diện đã biểu lộ ý chí “tiếp tục duy trì các cuộc gặp gỡ thường xuyên của cấp lãnh đạo hai bên, và cũng tiến hành những bước chuẩn bị nhằm việc thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Vatican và chính phủ Việt Nam”.

Dường như đã có một “động lực” hiện nay đang được khởi sự : ngày 22/3/2014, Đức Giáo Hoàng đã tiếp kiến riêng chủ tịch Quốc Hội Việt Nam, ông Nguyễn Sinh Hùng tại Vatican, và ngày 18/10 vừa qua, ngài đã tiếp kiến Thủ Tướng Việt Nam, Nguyễn Tấn Dũng.

Ông Régis Anouil, tổng biên tập tờ báo Giáo Hội Á Châu (Eglises d'Asie), cơ quan thông tấn của Hội Thừa Sai Paris, phân tích sự hòa hoãn này như sau : “Có một động lực đã được khai dụng từ ít lâu nay, đương nhiên là có liên quan trực tiếp đến cá nhân Đức Hồng Y Parolin, người đã theo dõi các vụ việc Việt Nam,

đã thương thuyết với chính phủ Việt Nam suốt trong 10 năm gần đây. Ngài là người nắm vững hồ sơ”. Đức Hồng Y Parolin, được chỉ định làm thứ trưởng ngoại giao của Tòa Thánh vào năm 2002, đã tham gia các cuộc thương thảo thường niên giữa Tòa Thánh và chính phủ Việt Nam cho đến năm 2009.

Khi ngài được tấn phong Hồng Y, ngày 22/02/2014, một phái đoàn chính phủ Việt Nam gồm 5 người, dưới sự hướng dẫn của ông Dương Ngọc Tấn, phó trưởng ban Ban Tôn Giáo chính phủ, đã tham dự lễ tấn phong để mừng ngài.

“Ngoài yếu tố cá nhân này, hồ sơ này từng bị ngăn chặn trong nhiều năm, đã bắt đầu tiến triển bởi vì một vị đại diện không thường trú của Tòa Thánh đã được chỉ định cho Việt Nam là Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Singapore... Đã thực sự có một sự tiến triển trên mặt quan hệ mà người ta chưa thể kể như quan hệ ngoại giao, nhưng ngày càng được thiết lập giữa Tòa Thánh và Việt Nam”, ông Tégis Anouil nói thêm. ♦

Mạc Khải phỏng dịch

Hải Dương: Phản đối cướp đất, một phụ nữ bị xe ủi cán đè lên người

Do việc đền bù không thỏa đáng, sáng ngày 10/7/2015, nhiều người dân mất đất tại xã Cẩm Điền, huyện Cẩm Giàng, tỉnh Hải Dương đã kéo đến phản đối, không cho xe ủi đất tiến vào dự án khu công nghiệp Cẩm Điền - Lương Điền.

Trong lúc ngăn cản việc thi

Bà Lê Thị Châm bị xe ủi cán đè lên người.

công, nhà cầm quyền CS đã bất ngờ ra lệnh cho xe ủi đất lao thẳng vào đám đông, mặc cho những tiếng gào thét vang lên dữ dội.

Video phổ biến trên facebook cho thấy những cảnh tượng kinh hoàng khi một người dân đã bị xe ủi đất cán đè lên nửa người, nạn nhân nằm bẹp dưới đất bất động.

Theo báo **Thanh Niên**, nạn nhân là bà Lê Thị Châm, 54 tuổi, sống ở thôn Hoàng Xá, xã Cẩm Điền.

“Chiếc máy xúc chèn lên người bà Châm khiến người này bị gãy 2 xương bả vai, vỡ xương mặt, máu chảy lênh láng”, báo Thanh Niên dẫn lời người dân địa phương cho biết.

Sau khi kéo bà Châm thoát ra khỏi gầm bánh xích xe ủi, nạn nhân đã được đưa đi cấp cứu, hiện không rõ sống chết ra sao.

Cập nhật: Chiều cùng ngày, báo **Thanh Niên** dẫn nguồn tin từ gia đình cho biết tình trạng hiện nay của bà Lê Thị Châm đang rất nguy kịch.

“Bà Lê Thị Thụy, chị gái bà Châm cho biết, bà Châm đang trong tình trạng nguy kịch khi được Bệnh viện đa khoa Hải Dương “trả về” và gia đình đang làm thủ tục để chuyển người này lên Bệnh viện Việt Đức,

Hà Nội với hy vọng cuối cùng”, báo Thanh Niên cho hay.

Được biết, bà Lê Thị Châm là người sống đơn độc, không có con cái. Tài sản duy nhất của

bà là một mảnh ruộng để sống qua ngày lúc tuổi già cũng bị chế độ cộng sản cướp nốt. ♦

(CTV Danlambao)

Dư luận phẫn nộ về việc dân oan Lê Thị Châm bị cán bởi máy xúc

Sự việc thương tâm của bà Lê Thị Châm, một dân oan tại Hải Dương, bị xe máy xúc cán qua người trong khi bà và nhiều người dân khác đang tranh đấu để bảo vệ đất đai của mình đã làm dư

luận khắp nơi trong và ngoài nước phần ướ. Sự phẫn nộ lại càng dâng cao khi ngay sau đó những người cầm quyền và công an đã trắng trợn chối bỏ vụ việc. Để ghi lại phần nào tâm tư của dư luận, chúng tôi đã phỏng vấn một số người quan tâm đến vụ việc này cùng câu hỏi sau:

Anh/chị/ bạn nghĩ gì về việc bà Lê Thị Châm bị cán bởi máy xúc trong lúc giữ đất? Và nghĩ gì khi Trung tá Nguyễn Trọng Hiền, Phó trưởng Công an huyện Cẩm Giàng nói rằng: “Chúng tôi khẳng định không có việc xe máy xúc đè qua người dân?”

Chị Ca Dao - một phóng viên đang sinh sống tại Pháp: Việc bà Châm bị cán bằng xe ủi đất có lẽ chỉ là một trong muôn ngàn sự đàn áp, nổi oan ức ở Việt Nam. Đã có những cái chết bị lãng quên hay cố tình bị lãng quên trong đồn công an, dưới gầm cầu, ngoài đường phố. Sự việc ngày hôm nay của bà Châm gây chấn động dư luận, truyền thông trong và ngoài nước đều đồng loạt đăng tải, ngày cả trang Ireport của CNN cũng đưa

Sau khi bị xe ủi cán đè lên người, sức khỏe bà Lê Thị Châm hiện đang nguy kịch. (Ảnh: Báo Thanh Niên)

tin này. Tại sao?

Có lẽ vì bà là một người dân oan, chỉ vì đòi lại đất của mình mà bị cán ngay trên vùng đất dựng lên bằng mồ hôi, nước mắt, và hôm nay, bằng cả máu của mình.

Hay có lẽ vì câu nói vô trách nhiệm của phó trưởng công an huyện Cẩm Giàng: Trung tá Nguyễn Trọng Hiền: “*chúng tôi khẳng định không có việc máy xúc đè qua người dân.*”

Và Nguyễn Văn Phương - Trưởng Ban quản lý khu công nghiệp tỉnh cũng khẳng định như đinh đóng cột rằng: “*Làm gì có chuyện máy xúc chèn qua người dân?*”

Vô cảm hơn nữa, chủ tịch huyện Cẩm Giàng là Vũ Hồng Khiêm nói một cách vô tư: “**Đây là clip ghép!**”

Hình ảnh chiếc áo xanh bao bọc tấm thân gầy gò của người dân oan Hải Dương nằm sòng sượt bên nền đỏ thẫm của lá cờ đỏ sao vàng như nói lên hệ quả của 85 năm mà chiếc cờ của đảng cộng sản đã giày xéo lên mảnh đất quê hương.

Cách đây mấy năm, con chó của tôi băng qua đường, bị chiếc xe cán phải. Mọi người hoảng hốt gọi xe cứu thương. Xe cứu thương chở chú chó vào clinique cho thú vật. Cảnh sát có mặt tại hiện trường không đầy 5 phút sau đó. Người lái xe rớt rít xin lỗi và trả phí tổn nhà thương. Chú chó không chết, chỉ bị thương nặng. Hôm sau, người lái xe tới nhà tặng hoa cho tôi như một lời xin lỗi, mặc dù lẽ ra lỗi ở tôi đã không giữ chó trong nhà mà để chạy rong ngoài đường. Thế mới biết, số phận của một con người ở thiên đường Xã hội chủ nghĩa Việt Nam còn thua cả một con chó ở xứ

Tư bản giãy chết!

Nếu chủ tịch tỉnh Hải Dương không làm rõ vụ này, trị tội đích đáng kẻ vô trách nhiệm, đền bù xứng đáng cho gia đình nạn nhân thì hai chữ “nhân quyền” từ cửa miệng Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng ở Nhà Trắng cách đây vài ngày chỉ là một lời nói dối không hơn không kém.

Anh Quang Nam - phóng viên đài Đáp Lời Sông Núi tại Hoa Kỳ:

Thật là ngoài sức tưởng tượng của con người. Đảng CSVN từng một thời dựa vào tầng lớp nhân dân nghèo khổ để gây dựng hệ thống quyền lực trong nhiều năm. Nhưng hôm nay, chính những người dân thấp cổ bé họng lại là nạn nhân của sự tận cùng của tội ác do đảng cộng sản gây nên. Thật sự, người dân Việt Nam như bà Lê Thị Châm đã không còn gì để mất ngoài sinh mạng mình. Và sự kiện hôm nay đã là một minh chứng hùng hồn rằng đảng CSVN sẵn sàng cướp tất cả, kể cả sinh mạng của dân lành, để làm giàu cho bản thân và phe nhóm.

Hương Thu - một giáo viên đang làm việc tại Hải Dương đặt ra nghi vấn: Vụ này liệu công an có thí mạng kẻ lên điều khiển máy xúc thay cho kẻ lái chính không? Và liệu bệnh viện có tiếp tay cho công an để cho cô Châm chết, hòng trốn tránh trách nhiệm và bung bít thông tin không? Uất tận cổ!

Chân Như - phóng viên đài RFA: “*Khốn nạn*”, chỉ hai chữ đó thôi. Chấm hết!

Blogger Mẹ Năm, Nha Trang: Hành động điều khiển xe ủi đất cán qua người bà Châm là hành vi giết người có chủ đích.

Điều quan trọng hơn tôi nghĩ nhiều người cần có câu trả lời đó là vì sao tên lái xe lại nhẫn tâm làm như vậy? Ai bảo kê cho anh ta hành động như vậy?

Bên cạnh đó, tôi không lấy làm ngạc nhiên với câu trả lời của ông Hiền - Phó trưởng Công an huyện Cẩm Giàng, bởi dối trá là thói quen

1. Nạn nhân không chỉ là một người mà là cả 95 triệu người VN
2. Thủ phạm không chỉ là một người mà là toàn thể đội ngũ lãnh đạo ĐCSVN
3. Công cụ đàn áp không chỉ là một chiếc xe xúc mà là cả một hệ thống 'luật pháp' và một lực lượng công an mặt vụ

của các quan chức Cộng sản.

Ngày hôm nay, mỗi người dân là một chiến sĩ thông tin, và mạng Internet là nơi bóc trần sự dối trá của Cộng sản rõ ràng nhất. Tôi nghĩ, thời tàn của Cộng sản đã đến rồi!

Trần Văn Cương, Hải Phòng: “Cộng sản là dối trá, là tội ác. Nhưng không thể dùng hai chữ “cộng sản” để lý giải cho mọi tội ác và mọi điều dối trá của nó được. Có lẽ phải hiểu là cộng sản không nói láo thì không sống được (hay

sao đây!). Mọi sự rõ ràng như thế, bị thâm hình rõ mồn một như thế mà nó vẫn muốn cho người ta chửi. Không hiểu nổi! Chẳng lẽ họ lại “quyết tâm ngu” đến thế sao”.

Huyền Anh Tú, Sài Gòn: “Thật xót xa cho dân Việt Nam. Chỉ vì muốn bảo vệ mảnh đất của mình mà phải nhận lãnh một hậu quả nghiệt ngã như thế. “Người trong một nước phải thương nhau cùng”, vậy mà có thể tàn nhẫn với đồng bào ruột thịt mình như thế. Phải chăng đây là một trong những sản phẩm ưu việt của chế độ tài đảng trị? Thay vì đàn áp đồng bào mình thì hãy hướng về biển Đông để đối đầu với quân xâm lăng tàu cộng đang xâm thực nước Việt Nam kia”.

Blogger Dương Lâm, Đà Nẵng: Việc xe cán qua người bà Chăm làm em nghĩ đến 2 góc độ: 1- Đó là một hành động man rợ, phi nhân tính của kẻ lái xe. 2- Động cơ nào tiếp động lực cho hành động đó? Ai hoặc nhóm người nào đã tạo ra và dung dưỡng, bao che cho tội ác đó tồn tại trong cộng đồng này.

Blogger Võ Trường Thiện, Nha Trang: Tôi thì nghĩ, sau ngày hôm nay, người nông dân họ có tiếp tục tay không chịu đựng đổ máu trước chiếc máy xúc nặng vài tấn kia nữa không, hay là họ sẽ cùng nhau tìm các hắt đổ hoặc đốt nó để ngăn cản sự việc này tái diễn thêm lần nữa?

Phạm Văn Thành, cựu TNCT hiện đang sống tại Pháp: Đây là hành vi liên đới chặt chẽ giữa Nhóm Tư Bản Đỏ và Hệ Thống Chăm Quyền. Sự bao che này bắt mọi người còn giữ lương tâm phải nhận ra rằng chúng là một tập đoàn liên đới tạo nên tội ác. Phải chăng

chính quyền địa phương đã bật đèn xanh cho người lái máy ủi đất? Và nhiều phần trăm người giành volant nhả ga cán lên người bà Chăm là công an.

Vụ án 6 người tại Bình Phước có dấu hiệu kết thúc giả để truyền thông chính thống dùng vụ án ấy để che mờ đi vụ án chấn động này. Trong tình hình hỗn loạn ý chí ở thượng tầng, cần phải tìm ra quan điểm phe phái của nhóm chính quyền Hải Dương nói chung, Cẩm Giàng nói riêng... xem có yếu tố Tàu giết đây hay không? Vì hành động của người điều khiển máy ủi hạng nặng là hành động có ý. Vì thế. Sẽ còn nhiều uẩn khúc nếu không tìm ra nhân thân của tay tài xế ấy.

Xin tạm ngừng những xót lòng, những phần nộ bằng những giòng chữ sau đây của anh Trần Hạnh đăng trên Facebook của anh:

Chúng ta cần mở mắt để thấy:

1. Nạn nhân không chỉ là một người mà là cả 95 triệu người VN
2. Thủ phạm không chỉ là một người mà là toàn thể đội ngũ lãnh đạo ĐCSVN
3. Công cụ đàn áp không chỉ là một chiếc xe xúc mà là cả một hệ thống ‘luật pháp’ và một lực lượng công an mật vụ

Có giết tên tài xế này thì còn cả vạn tên tài xế khác. Đừng trả thù cá nhân. Cần phải giải quyết vấn đề tận gốc rễ.

Hỡi dân tôi, đây có phải là chuyện đáng quan tâm hơn cây xanh, bóng đá và tư thế ngủ của hoa hậu hay không? ♦

■ **Phạm Thanh Nghiên** thực hiện

LHQ trả lời Campuchia về bản đồ phân định biên giới

Đáp lại yêu cầu của Thủ tướng Campuchia Hun Sen, Liên Hợp Quốc (LHQ) cung cấp một phần thông tin về bản đồ phân định biên giới với Việt Nam và sẽ tiếp tục tìm kiếm các tài liệu này.

“Chúng tôi đã cung cấp cho Campuchia thông tin mà chúng tôi có thể tìm thấy, LHQ cũng đang tiếp tục tìm kiếm những tài liệu chính mà Phnom Penh đề nghị”, VOA dẫn lời bà Eri Kaneko, phát ngôn viên của Tổng thư ký LHQ Ban Ki-moon cho biết hôm qua.

Tuy nhiên bà Kaneko không nói cụ thể LHQ đã chuyển cho Campuchia những tài liệu gì.

Ông Hun Sen hôm 6/7 đề nghị LHQ cung cấp những bản đồ gốc tổ chức này lưu trữ nhằm kiểm tra tính xác thực của bản đồ Phnom Penh đang sử dụng để xác định biên giới với các nước láng giềng, trong đó có Việt Nam.

Theo ông Hun Sen, cố quốc vương Norodom Sihanouk đã gửi bản đồ Bonne, tỷ lệ 1:100.000, do Cơ quan Địa lý Đông Dương phát hành và được quốc tế công nhận trong giai đoạn từ năm 1963 đến năm 1969 lên LHQ. Đề nghị trên là để thể hiện sự thận trọng và đúng đắn của Campuchia trong việc phân định biên giới giữa nước này với các quốc gia láng giềng.

Động thái trên diễn ra sau khi đảng đối lập Cứu nguy Dân tộc Campuchia (CNRP) nhiều lần cáo

Thủ tướng Campuchia Hun Sen

buộc chính phủ Campuchia sử dụng những tấm bản đồ do Việt Nam vẽ ra trong những năm 1980. Thậm chí ông Un Sam An, nghị sĩ đảng CNRP, hồi đầu tháng 7 đã giẫm chân lên và có lời lẽ xuyên tạc bản đồ quốc gia, được LHQ công nhận và dùng trong

hoạt động phân định biên giới giữa Campuchia với Việt Nam.

Hôm 28/6, khoảng 250 người Campuchia với sự tham gia của một số nghị sĩ đảng CNRP tiến sâu vào khu vực mốc 203 do Việt Nam quản lý, thuộc địa bàn tỉnh Long An. Lực

lượng chức năng Việt Nam và người dân địa phương đã ngăn chặn, giải thích nhưng bị một số phần tử quá khích Campuchia tấn công, khiến 7 người Việt Nam bị thương.

Đại diện Chính phủ Campuchia hôm 16/7 đã cam kết với Việt Nam sẽ không để xảy ra vụ gây rối tương tự

như ở Long An, đồng thời cho biết sẽ tôn trọng các cam kết song phương. Thỏa thuận này được đưa ra sau khi đại diện hai nước đến khảo sát thực địa tại khu vực xảy ra vụ bạo lực do một số phần tử quá khích Campuchia gây ra. Khu vực này nằm giữa mốc số 202 – 203 thuộc ấp Bình Bắc, xã Bình Hòa Tây, huyện Mộc Hóa, tỉnh Long An của Việt Nam.

Trong 9 năm qua, Việt Nam và Campuchia đã phân giới được 920 km trong tổng số chiều dài đường biên giới khoảng 1.137 km, xác định được 260 vị trí mốc, xây dựng được 305 cột mốc. Hiện nay còn 7 đoạn biên giới trên toàn tuyến biên giới đất liền Việt Nam - Campuchia mà hai nước chưa thống nhất được cách giải quyết. ♦

■ *Khánh Lynh (theo AFP)*

TÌNH HÌNH SINH HOẠT...

(tiếp theo trang 49)

đến hậu quả thảm hại là làm mất hết tính năng động phấn khởi của cả tập thể dân tộc ở miền Bắc hồi đó (và sau 1975 thì ở cả nước).

* Để tóm lược lại, ta có thể nói rằng: Tuy xã hội miền Nam chưa phải là tốt đẹp viên mãn, chưa phải là một thứ thiên đường dưới thế, nhưng so với miền Bắc cũng vào thời gian 1954 – 60 lúc đó, thì rõ ràng là người dân miền Nam đã đạt được nhiều thành quả tốt đẹp về đủ mọi mặt vật chất cũng như tinh thần. Và người dân miền Nam đã bắt đầu

có được một tương lai đầy hứa hẹn tươi sáng ở phía trước – tình trạng này khác hẳn với thực trạng đen tối khổ cực nhục nhằn của người dân ở miền Bắc.

Nếu sự chênh lệch khác biệt trong lối sống của nhân dân hai miền Nam/Bắc mà cứ kéo dài luôn mãi theo chiều hướng bất lợi cho chế độ cộng sản ở miền Bắc như thế, thì chắc chắn là đảng cộng sản sẽ không có cách nào mà giữ vững được quyền hành để kèm kẹp quần chúng nhân dân tại đó trong vòng lăm than khổ ải triền miên bất tận mãi mãi như thế được nữa.

Đó là lý do tại sao giới lãnh đạo

miền Bắc như Lê Duẩn đã phải ra tay thực hiện chủ trương “Bạo lực Cách mạng” bằng cách phát động cuộc tranh đấu võ trang để gây ra cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn khởi sự ngay từ đầu thập niên 1960 – khiến gây ra bao nhiêu tang tóc đau thương cho toàn thể nhân dân hai miền Nam Bắc vậy.

Đây là một vấn đề rất hệ trọng, nhưng nó vượt qua phạm vi của bài viết ngắn ngủi này. Tôi xin hẹn sẽ có dịp thảo luận chi tiết hơn về cuộc chiến tranh này trong một bài khác. ■

*Costa Mesa California,
Tháng Bảy 2015*

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

CỤ LÊ QUANG LIÊM TẠ THỂ

Do tuổi cao sức yếu, cù Lê Quang Liêm - Hội trưởng Trung ương Giáo hội Phật Giáo Hoà Hảo Thuận Tuý đã qua đời lúc 7:30' sáng nay, 17/7/2015 tại nhà riêng ở Sài Gòn, hưởng thọ 95 tuổi.

Là một trong những đệ tử đầu tiên của đức thầy Huỳnh Phú Sổ, cù Lê Quang Liêm đã có nhiều đóng góp quan trọng đối với Phật Giáo Hoà Hảo qua những biến cố lớn của đất nước.

Dưới thời Việt Nam Cộng Hoà, cù từng giữ nhiều chức vụ như tỉnh trưởng tỉnh Khánh Hoà, Nha Trang, Dân biểu Quốc hội, Chủ tịch Ủy ban Canh nông...

Sau khi cộng sản chiếm đóng miền Nam năm 1975, cù Lê Quang Liêm bất chấp hoàn cảnh tù đày vẫn tiếp tục đấu tranh cho dân tộc và đạo pháp, bảo tồn những truyền thống tốt đẹp và chân truyền của Giáo lý Phật giáo Hoà Hảo.

Là người lãnh đạo cấp cao của Phật giáo Hoà Hảo Thuận Tuý, cù Lê Quang Liêm đã dành trọn cuộc đời để đấu tranh cho tự do tôn giáo tại Việt Nam.

Trong phần lớn những năm cuối đời, cù bị chế độ CSVN canh gác nghiêm ngặt và quản chế tại gia.

Sự ra đi của cù là mất mát lớn đối với Phật giáo Hoà Hảo Thuận Tuý và phong trào đấu tranh đòi tự do, dân chủ tại Việt Nam.

Theo thông báo của Giáo hội Phật Giáo Hoà Hảo Thuận Tuý, do công đức của cù Lê Quang Liêm là rất lớn đối với dân tộc và đạo pháp, các tín đồ và gia đình sẽ tổ chức đại lễ tang cho cù theo nghi thức của Phật giáo Hoà Hảo:

Linh cữu quản tại tư gia. Địa chỉ: Số 182/6, đường Hồ Văn Huê, phường 9, quận Phú Nhuận, Sài Gòn.

- Lễ Truy Diệu và Động Quan vào lúc 13g ngày 20/7/2015. Cù được an táng tại Nghĩa Trang Phúc An Viên, quận 9, Sài Gòn.

Tóm Tắt Tiểu Sử Cù Lê Quang Liêm

Cù Lê Quang Liêm là Hội Trưởng Trung Ương Giáo Hội Phật Giáo Hoà Hảo Thuận Tuý Việt Nam.

Cù sinh ngày 1 tháng 11 năm

1920 tại xã Kiến An, huyện Chợ Mới, tỉnh An Giang. Cù tạ thể lúc 7 giờ 30 sáng ngày 17/07/2015 tại tư gia hưởng thọ 96 tuổi.

Cù sinh ra và lớn lên trong gia đình đại điền chủ và là tín đồ Bửu Sơn Kỳ Hương. Đến tháng giêng năm Canh Thìn (1940) Cù đã quy y với Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Cù từng là chiến sĩ chống Pháp, sĩ quan trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và là Dân Biểu Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa:

1945-1946: Đoàn Trưởng Bảo An Phật Giáo Hoà Hảo quận Chợ Mới, tỉnh An Giang.

1946-1947: Chính Trị Viên Đại Đội I, Chi Đội 30, Bộ Đội Nguyễn Trung Trực.

1948-1952: Tham Mưu Trưởng Nghĩa Quân Cách Mạng Dân Xã Đảng

1953-1955: Sáp nhập vào Quân Đội Quốc Gia Việt Nam, cấp bậc Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 525.

1956-1957: Tư Lệnh Phó Sư Đoàn 12.

1958-1959: Tham Mưu Phó Quân Đoàn II.

1960-1962: Trưởng Phòng 4 Bộ Tư Lệnh Hành Quân.

1963-1964: Trung Tá Chỉ Huy Trưởng Trường Hạ Sĩ Quan Đồng Đế Nha Trang.

1964-1965: Tỉnh Trưởng tỉnh Khánh Hòa, Nha Trang.

1966-1967: Chỉ Huy Trưởng Hậu Bị Quân Vùng 4 Chiến Thuật, kiêm

(xem tiếp trang 99)

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

(360)-662-1205

Vietnamese Noodle Soup – Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

Large Bowl ... \$9.95

Small Bowl ... \$7.95

P1 Steak Phở - Phở Tái

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round

P2 Brisket Phở - Phở Chín

Beef noodle soup topped with well done brisket

P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket

P4 Combination Phở - Phở Tái, Nạm, Gầu, Gân, Sách

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe

P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên

Beef noodle soup topped with beef meatballs

P6 Chicken Phở - Phở Gà

Chicken noodle soup with shredded chicken breast

P7 Tofu Phở

Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables

P8 Phở without Meat \$5.95

Vermicelli Bowl – Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò

Vietnamese eggroll with vermicelli noodle \$7.95

V2 Bún Tofu

Grilled tofu and vegetables \$7.95

V3 Bún Special - Bún đặc biệt

Grilled prawns, beef or chicken with eggroll \$10.95

Side Orders

Meatball & Broth \$5.00

Noodle or Broth ..... small \$2.50

Extra Lime (3 pcs) \$0.75

Extra Vegetables \$1.50

Small Dish of Jalapenos \$0.75

Beverages

Soft Drinks

Nước Ngọt \$1.75

Soybean Milk (cold)

Sữa Đậu Nành \$2.50

Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)

Café Sữa \$3.25

Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)

Café Đen \$3.25

Appetizer – Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls ..... \$5.25   one \$1.85

A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls ..... \$5.25   one \$2.75

A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls ..... \$5.25   one \$2.75

A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls ..... \$5.25   one \$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki \$7.50

Pork Teriyaki \$7.50

Beef Teriyaki \$8.95

Tofu Teriyaki \$6.95

Chicken & Pork \$8.50

Chicken & Beef \$8.75

Pork & Beef \$8.95

Tofu with Pork, Chicken or Beef \$7.95

Chung's Special with Pork, Chicken & Beef \$10.95

Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu \$5.25

Side Orders

Steamed Rice

Small \$2.50

Large \$5.00

Veggies

Small \$2.50

Large \$5.00

Fried Rice

Small \$3.75

Brown Rice

Small \$2.50

Large \$5.00

Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies \$6.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu \$8.50

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef \$9.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp \$10.95

Chicken Fried Rice \$7.50

Shrimp Fried Rice \$9.50

Pork Fried Rice \$7.50

Beef Fried Rice \$8.95

Veggie Fried Rice \$6.95

Tôi nay đã lớn tuổi và sức khỏe cũng suy giảm nhiều. Tôi cố gắng tới San José 2 ngày thứ tư, 15 và thứ năm, 16 tháng 7, cùng với anh Nguyễn Văn Bách, để tiễn biệt người bạn rất quý mến vào giờ cuối. Tôi nói đến sự quý mến hiếm có vì trong hơn 30 năm qua, anh Phạm Văn Hương đã để lại trong lòng tôi một sự mến mộ chân thành.

Tôi biết anh Hương từ thời trước 1975, nhưng không thân thiết khi anh làm luật sư trong văn phòng Luật sư Trương tiến Đạt.

Khi sang Hoa Kỳ, tôi có dịp gặp gỡ và cùng làm việc với anh, từ đó tình bạn mỗi ngày thêm thân thiết. Tôi đã sinh hoạt cùng nhóm với anh, cùng cộng tác trong tờ Ultreya Liên Giáo Phận của Phong Trào Cursillo, cùng đi trợ tá ở Houston, Michigan, Pháp và nhất là gần 10 năm gần bó với Phong Trào Cursillo Canada.

Chuyến đi Pháp năm 1995 để trợ tá 2 khóa 5 và 6 Cursillo, giữa 2 khóa, chúng tôi cùng nhau đi viếng Đức Mẹ Fatima với rất nhiều kỷ niệm thân tình.

Anh Dominicô Phạm Văn Hương là một người nhiệt tình và thẳng thắn, anh làm việc nghiêm túc và đòi hỏi mọi người cùng làm như vậy. Công tác tông đồ nếu có hoa thơm cỏ lạ thì cũng gặp chông gai khúc khuỷu. Vì quá nhiệt tình nên đôi khi anh tỏ ra buồn phiền khi công tác không được như ý nguyện.

Quan điểm thần học của anh là tuyệt đối nên anh chống phá thai triệt để. Anh quan niệm hôn nhân phải là sự kết hợp giữa một người nam và một người nữ. Kỳ dư, không thể gọi là hôn nhân. Anh tin cậy tuyệt đối vào Chúa trong mọi sự nên dù bệnh tật, anh tỏ ra bình thản và phó thác.

Những lời Cuối Đành Cho ANH PHẠM VĂN HƯƠNG

■ Nguyễn Đức Tuyên

Những năm sau này anh phụ trách lớp giáo lý nên tập trung vào việc đọc sách, suy niệm Lời Chúa và dành thì giờ cho khóa học tới ngày ra đi. Anh rất thích cuốn sách Hành Trình Đức Tin ghi lại những trường hợp tìm về đạo Chúa do tôi biên soạn. Anh đã tặng mỗi học viên một cuốn sách và coi đó như những chứng từ sống động của những người tin Chúa một cách tự nguyện và nhiệt thành.

Khi tôi rời San Jose về Orange năm 1994, gần một tuần lễ sau, dường như ngày nào anh cũng đến trước nhà cũ của tôi, nhìn vào căn nhà đã đổi chủ, rung rung nước mắt. Khi biết được như vậy, tôi và nhà tôi vô cùng cảm động về tình bạn anh dành cho chúng tôi.

Anh biết mình bị bệnh ung thư có lẽ trên một năm, cho đến vài tháng trước đây, anh đến Nam California để thăm bạn bè và cũng là dịp gặp gỡ nhau. Anh đến nhà tôi ngồi rất lâu tuy người đau yếu. Chúng tôi có dịp

chia sẻ mọi chuyện vui đầy. Tôi nhắc lại một số chuyện cũ, mới, cho đến khi hai hàng nước mắt anh chảy dài mới ngưng. Anh bước ra khỏi nhà tôi khi đường phố đã lên đèn. Lúc đó tôi nghĩ có lẽ lần này là lần cuối gặp anh.

Tôi vẫn theo dõi bệnh tình của anh, cho đến sáng thứ bảy, 11.7.2015 nhận được tin anh đang hấp hối và đến 1 giờ 55 phút chiều thì anh vĩnh viễn ra đi khi tròn 71 tuổi.

Tội vợ vàng gửi E Mail cho quý cha, quý sơ, và các bạn bè thân thiết quen biết anh để xin cầu nguyện cho linh hồn Dominicô. Anh về với Chúa khi đã làm mọi việc vì Chúa và vì anh em. Anh đi để lại bao thương tiếc cho chi Đào, cho các cháu, cho các chị, em anh và cho những người quen biết và mến mộ anh. Nhưng ai cũng cảm thấy mãn nguyện về sự đóng góp và tấm chân tình của anh. Nếu có một lời cuối nói về anh thì anh là một người rất mực quý mến bạn bè, thể hiện điều ông Eduardo Bonnin thường nhắc nhở về **Tình Bạn**.

Đám tang anh diễn ra vào hai ngày thường trong tuần. Nhưng giờ thăm viếng và cầu nguyện suốt chiều và tối thứ tư cũng như thánh lễ trưa thứ năm đều có rất đông linh mục, nữ tu, giáo dân tới tham dự.

Trong dịp này, tôi hân hạnh được gặp lại linh mục Nguyễn Văn Tịnh là người tôi hằng quý mến. Ngài rất tâm đắc về cuốn **Hành Trình Đức Tin** tôi kính tặng ngài. Tôi hứa sẽ

gửi tặng ngài cuốn “**Công Giáo Việt Nam -2005-2015- Từ Tòa Khâm Sứ-Thái Hà Đến Mỹ Yên**” do nhiều người viết, vừa ấn hành.

Tôi thấy có sự hiện diện của những người bạn không cùng tôn giáo với anh nhưng đã gắn bó với anh trong rất nhiều năm. Thật quý giá. Xin thêm lời cầu nguyện cho linh hồn Dominicô.

Trong ca nguyện kết lễ, một ca viên đã cất lời bài ca: *Xin vĩnh biệt mọi người, tôi ra đi lần cuối...* của Thiện Cẩm thể theo ý nguyện của anh.

Anh Hướng ơi, xin hẹn nhau một ngày trên Nước Trời. ■

17.7.2015

*Diễn Đàn Giáo Dân và
Thần Hữu thành kính Phấn Ưu
cùng chị Phạm Văn Hương
và Tong Quyến.
Nguyện cầu Linh Hồn
Dominicô vào hưởng
Nhơn Thánh Chúa.*

CỤ LÊ QUANG LIÊM... (tiếp theo trang 96)

Thanh Tra Tòa Đại Biểu Vùng 4.

1968-1969: Dân Biểu Quốc Hội Lập Hiến, Đệ Nhất Phó Chủ Tịch Quốc Hội Lập Hiến.

1972-1975: Dân Biểu Quốc Hội, Chủ Tịch Ủy Ban Định Chế, Chủ Tịch Ủy Ban Canh Nông.

Sau 1975 cụ bị nhà cầm quyền Cộng sản cầm tù trong nhiều nhà giam khác nhau.

2006 Cụ là thành viên sáng lập và là Cố vấn của Khối 8406.

Về hoạt động giáo sự:

1967-1975: Cố vấn kiêm Đại Diện Hội Đồng Trị Sự Trung Ương Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo, Hội Trưởng Giáo Hội Trung Ương Phật Giáo Hòa Hảo.

Từ tháng 02-2000 đến hiện nay: Hội Trưởng Giáo Hội Trung Ương Phật Giáo Hòa Hảo Thuần Túy.

Tháng 12-2000, cụ cùng Linh mục Nguyễn Văn Lý, Hòa Thượng

Thích Thiện Hạnh và Linh mục Chân Tín, viết một bản lên tiếng phản đối chính sách đàn áp của nhà cầm quyền Cộng sản, đòi hỏi nhà cầm quyền phải “tôn trọng quyền tự do tôn giáo thực sự của các tôn giáo, nhất là các quyền căn bản của các Giáo Hội. Các Giáo Hội phải được hoàn toàn độc lập và tự do trong việc lựa chọn, huấn luyện, chỉ định các chức vụ tôn giáo tùy theo nhu cầu của từng Giáo Hội”.

Tháng 2/2001, tại Huế, cụ Liêm gặp gỡ Linh Mục Nguyễn Văn Lý, Hòa Thượng Thích Thiện Hạnh, Thượng Tọa Thích Chân Trí, và cùng ba vị lãnh đạo tôn giáo này thành lập Hội Đồng Liên Tôn.

2013-2015 cụ cùng nhiều tu sĩ 5 tôn giáo Phật Giáo, Công Giáo, Cao Đài, Tin Lành và Phật giáo Hòa Hảo đồng sáng lập Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam.

Đến tận cuối đời cụ Lê Quang Liêm vẫn một lòng cùng vì nước vì dân theo Thầy giữ trọn Tứ Ân. ■

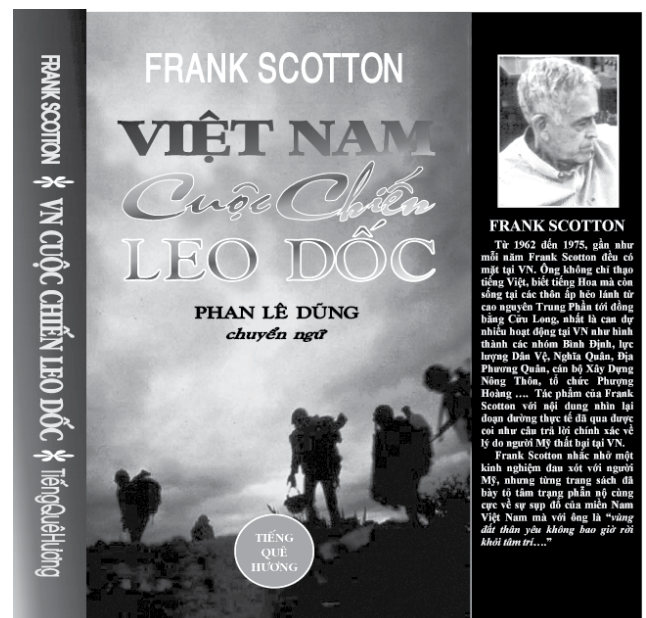
■ *Nguyễn Quang Duy soạn*

17-7-2015

TÁC PHẨM MỚI NHẤT CỦA TQH.

Độc giả muốn có sách xin liên lạc về tòa soạn ĐGDG kèm địa chỉ và chi phiếu 30 MK trả cho “**Diễn Đàn Giáo Dân**”. Sách sẽ được gửi tới quý vị qua bưu điện dạng Ưu Tiên (Priority), ba ngày nhận được.

Muốn biết thêm chi tiết về tủ sách TQH xin liên lạc với ông Trần Phong Vũ qua email tphongvu50@gmail.com hoặc gọi Điện thoại (949) 232 - 8660.

"Hãy yêu quê hương mình, yêu đồng bào mình, và nhất là hãy yêu mến những người nghèo!"

(Bài Giảng của ĐGH Phan-xi-cô trong chuyến Tông du Paraguay)

■ Phạm Hồng-Lam, chuyên ngữ

Chiều ngày thứ bảy 11.07.15, trong chuyến tông du tại Paraguay, Giáo Tông Phan-sinh đã có buổi gặp gỡ đông đảo đại diện các tổ chức xã hội dân sự của nước này tại sân vận động trường trung học San José ở thủ đô Asunciton. Sau đây là bài nói chuyện ứng khẩu của ngài. Vì ứng khẩu trả lời một số câu hỏi tại chỗ, nên có một số câu hay chữ thiếu mạch lạc. Nội dung sau đây dịch theo bản dịch đức ngữ trên trang nhà của Radio Vatican.

Kính chào quý vị! Sau đây là những gì tôi viết lại dựa theo các câu hỏi quý vị đã hỏi tôi; có thể chúng không hoàn toàn đúng như nội dung quý vị đã nói. Vậy, những gì còn thiếu, tôi sẽ bổ sung từ từ theo bài nói chuyện. Tôi sẽ cố gắng trình bày đầy đủ được chừng nào có thể quan điểm của tôi về các suy tư của quý vị.

Tôi vui mừng được gặp gỡ quý vị, những đại diện của xã hội dân sự, để cùng nhau chia sẻ những giấc mơ và hi vọng về một tương lai tốt đẹp hơn. Tôi cảm ơn Giám Mục Adalberto Martinez Flores, thư kí Hội Đồng Giám Mục Paraguay, về những lời chào hỏi nhân danh tất cả quý vị hiện diện ở đây....

Được nhìn thấy quý vị - mỗi người từ một lãnh vực, một tổ chức của xã hội paraguay trân quý này với những niềm vui, nỗi lo, các nỗ lực và chiến đấu của nó -, là cơ hội để tôi dâng lên Thiên Chúa lời cảm tạ. Đợi ơn Chúa, vì Paraguay rõ ràng chưa chết! **Vì một dân tộc không thao thức với nỗi lo âu của mình, một dân tộc chỉ biết buồn mình chấp nhận chịu đựng, là một dân tộc chết.** Trái lại, tôi thấy nơi quý vị một sức sống tràn đầy, sẵn sàng muốn nảy mầm và vươn lên. Điều đó luôn là nhờ ơn Chúa. Thiên Chúa vẫn luôn muốn hỗ trợ những gì thúc đẩy con cái Người điều chỉnh và cải tiến cuộc sống mình. Có những chuyện chẳng đi tới đâu cả, dĩ nhiên. Đúng là có những tình trạng bất công. Nhưng thấy và nghe được chúng giúp tôi có thêm hi vọng vào Chúa, Đấng vẫn luôn tiếp tục hành động giữa Dân Người. Quý vị mang nơi mình nhiều quan điểm, hoàn cảnh và những con đường tìm kiếm khác nhau, nhưng tất cả tạo thành một văn hoá paraguay

chung. Tất cả những thứ đó đều cần cho việc tìm kiếm công ích. “Trong tình trạng hiện tại của xã hội hoàn vũ, trong đó có quá nhiều bất công và càng ngày càng có nhiều người bị loại ra biên lề” (Laudato si 158) thì quả là một quà tặng, khi được nhìn thấy quý vị ở đây. Là một quà tặng, vì nhờ những gì quý vị nói ra, tôi có thể cảm được í chí đi tìm công ích của đất nước này.

Về câu hỏi thứ nhất, tôi thích thú khi nghe một người trẻ lo lắng hỏi, chúng ta phải làm sao để xã hội trở thành một môi trường của tình huynh đệ, của công lí, hoà bình và phẩm giá cho tất cả mọi người. Tuổi trẻ là thời gian của những lí tưởng lớn... Thật quan trọng biết bao, khi các bạn trẻ ... cảm được rằng, hạnh phúc thật sự chỉ có được qua nỗ lực kiến tạo một thế giới huynh đệ hơn! Thật tốt, khi các bạn trẻ thấy được rằng, hạnh phúc và vui thú không phải là một; một cái là hạnh phúc và niềm vui đến từ Thiên Chúa, một cái là hạnh phúc chóng qua... Hạnh phúc đòi hỏi dần thân và hi sinh.

Các bạn quá quý hoá đi..., để (đừng?) sống như những người mê sảng! Paraguay là quốc gia có thành phần giới trẻ rất cao, đây là một tài sản lớn. Vì thế tôi nghĩ, điều đầu tiên phải làm là đừng để cái lực, cái ánh sáng trong tim các bạn tắt đi, và phải chống lại cái lối tư duy vô ích và vô lí đang càng ngày càng lấn át, (và hãy) nỗ lực làm những điều có ích... dần thân cho một cái gì, dần thân cho một người nào đó... Đó là ơn gọi của tuổi trẻ! Các bạn đừng sợ, hãy mang tất cả vào cuộc chơi! Đừng sợ, hãy cho những gì quý nhất của các bạn. Đừng lo lắng

tính toán trước, để tránh mệt, tránh đấu tranh...!

Nhưng các bạn đừng làm điều đó một mình. Hãy cố gắng trao đổi với nhau, hãy lắng nghe và học lấy điều lợi từ cuộc sống, lịch sử và những truyền kể của người già và của cha mẹ các bạn. Hãy dành nhiều thời gian lắng nghe lời dạy tốt từ miệng các vị đó. Họ là những người bảo vệ gia sản tinh thần, gia sản đức tin, gia sản các giá trị; gia sản tinh thần này xác định một dân tộc và soi sáng con đường đi của dân tộc đó. Cũng nên tìm an ủi và sức mạnh nơi cầu nguyện, nơi đức Giê-su, trong sự hiện hữu hàng ngày và luôn mãi của Người. Người không làm ai thất vọng. Đức Giê-su – trên con đường thông qua trí nhớ của dân tộc các bạn – là một mẫu nhiệm, vì thế mà con tìm các bạn luôn khắp khởi vui mừng trên bước đường tìm kiếm tình huynh đệ, công lí, hoà bình và phẩm giá cho mọi người. Nhưng có một nguy cơ, tất cả cái đó... chỉ là lời nói suông mà thôi. Không! Tình huynh đệ, công lí, hoà bình và phẩm giá là những thứ cụ thể, nếu không thì chúng chẳng có ích gì cả! Chúng là những thứ ta gặp hàng ngày! Là những điều ta thực hiện hàng ngày! Vì thế tôi muốn hỏi các bạn, những người trẻ, các bạn hàng ngày thực hiện những lí tưởng này như thế nào?... Thú thật, thỉnh thoảng tôi cảm thấy nổi da gà, ... khi nghe những bài diễn văn rỗng rỗng với những câu những tư tưởng đao to búa lớn, nhưng người nói “đúng là tay nói dối!”...

Tôi thích bài thơ của Carlos Miguel Giménez, mà Giám Mục Adalberto Martínez đã trích đọc. Tôi tin, nó tóm tắt rất đầy đủ những gì tôi muốn nói với các bạn: [Tôi mơ] về một thiên đường không chiến tranh giữa những người anh em, một thiên đường đầy những người với tâm hồn và trí óc minh mẫn khoẻ mạnh... và về một Thiên Chúa hằng chúc lành cho sự trỗi dậy của hạng người mới này. Vâng, đây là một giấc mơ. Và có hai bảo đảm: một là giấc mơ đó vẫn tiếp tục tồn tại sau khi thức giấc và trở thành hiện thực hàng ngày, và hai là Thiên Chúa được nhận biết như là Đấng bảo đảm cho nhân phẩm của chúng ta.

Câu hỏi thứ hai liên quan tới Đối Thoại như là phương tiện để tạo lập một chương trình cho quốc gia, trong đó bao gồm tất cả mọi người. Dĩ nhiên đối thoại không đơn giản. Có loại kịch-đối- thoại, nghĩa là: Chúng ta làm như đang đối thoại, chúng ta chơi đối thoại, và rồi chúng ta nói kín giữa hai mặt với nhau, và mọi chuyện được giải quyết. Nhưng đối thoại diễn ra nơi bàn hội! Nếu trong đối thoại ta không nói ra những gì mình thật

sự nghĩ và cảm, và không lắng nghe kẻ đối thoại và không sẵn sàng thay đổi ý kiến của mình, thì đối thoại chẳng có nghĩa gì cả, nó chỉ là một bức tranh đẹp mà thôi!

Dĩ nhiên, đối thoại là chuyện không đơn giản; phải vượt qua nhiều cái khó khăn, và đôi khi xem ra chúng ta lại làm cho nhiều điều trở nên rắc rối thêm. Để có đối thoại, cần có một điều kiện cơ bản: một Bản Sắc. Ở đây tôi nghĩ tới chuyện đối thoại liên tôn của chúng ta... Chúng ta thỉnh thoảng gặp nhau để nói, nhưng mỗi người nói lên cái bản sắc của mình: Tôi là Phật tử, tôi là Tin Lành, tôi là người Chính Thống, tôi là người Công Giáo. Mỗi người nói lên bản sắc mình – và bản sắc không phải là cái để đàm phán! Điều kiện cơ bản đó rất cần thiết cho đối thoại. Và đâu là bản sắc của một quốc gia (ở đây chúng ta nói về đối thoại xã hội), tình yêu Tổ Quốc? Trước hết là tổ quốc, rồi tới đàm phán. Trước hết là tổ quốc! Đó là cái bản sắc, từ bản sắc này tôi có thể bước vào đối thoại... Xuất phát từ những dị biệt chúng ta tìm về công ích, bằng cách luôn đưa ra đề nghị cho những lời giải thay thế mới. Nghĩa là: hãy tìm cái gì mới... Tranh luận với nhau, suy nghĩ về một lời giải tốt hơn cho cả hai phía. Gặp gỡ đối thoại nhiều khi hay rơi vào mâu thuẫn tranh chấp... Đó là điều tự nhiên và có thể thấy trước, bởi vì khi tôi nghĩ như thế này và các bạn nghĩ thế khác, thì sẽ có mâu thuẫn. Chúng ta không nên sợ điều này! Chúng ta cũng đừng bỏ qua chuyện mâu thuẫn... Điều này có nghĩa là sẵn sàng “*chịu đau khổ vì mâu thuẫn, giải quyết nó và biến nó trở thành khởi đầu cho một tiến trình mới*” (Evangeliu gaudium 227)... “Hiệp nhất vượt trên mâu thuẫn” (như trên 228)... một hiệp nhất không phá vỡ dị biệt, nhưng đưa nó vào trong đời sống cộng đoàn bằng liên đới và thông cảm. Khi chúng ta cố gắng tìm hiểu các lí do của kẻ khác, lắng nghe kinh nghiệm và ước muốn của họ, chúng ta sẽ nhận ra rằng, giữa chúng ta hầu hết đều có những mong muốn quyết tâm như nhau. Và đó là nền tảng của gặp gỡ: Chúng ta đều là anh chị em của một Cha chung trên trời, và mỗi người với văn hoá, ngôn ngữ, các truyền thống riêng của mình đều có nhiều cái để cho... Các văn hoá đích thực chẳng bao giờ tự đóng kín, nếu không chúng sẽ chết! Trái lại, chúng được mời gọi gặp gỡ các văn hoá khác và được khuyến khích tạo ra những thực tại mới... Không có điều kiện quan trọng này, không có nền tảng tình huynh đệ, thật khó mà có được đối thoại. Nếu ai đó bảo rằng, có những người, những văn hoá, những hoàn cảnh thuộc hạng hai, hạng ba hay hạng tư, thì chắc chắn đó là tiền đề xấu, vì họ đơn giản thiếu điều tối thiểu: công nhận phẩm giá của

kẻ khác. Ước gì đừng có những người hạng hai, ba hay tư: Tất cả chúng ta đều ở cùng một cấp như nhau!

Và đây cũng là cơ hội để tôi trả lời cho nỗi bất an trong câu hỏi thứ ba: đón nhận nỗi ta thán của người nghèo, để cùng xây dựng một xã hội chung không loại trừ ai. Thật lạ: Kẻ ích kỷ chỉ biết có mình họ. Chúng ta lại muốn ôm vào những người khác. Quý vị hãy nghĩ tới dụ ngôn người con hoang... cha anh ta đang chờ anh. Đó là hình ảnh Thiên Chúa, Người luôn chờ đợi ta. Và khi người cha thấy đứa con trở về, ông ôm lấy nó và mở tiệc mừng! Người anh ở nhà trái lại tỏ ra bức tức và tự đóng kín mình lại...

Một khía cạnh căn bản khi muốn hỗ trợ người nghèo, là tùy cách ta nhìn họ. Lối nhìn í thức hệ, vốn coi họ là vật sử dụng cho quyền lợi chính trị hay cá nhân, chẳng tốt đẹp gì cả (xem Ev. Gaudium 199). Các í thức hệ đều có một kết thúc xấu, chúng chẳng mang lại chút ích lợi gì cả. **Các í thức hệ đều có một tương quan què quặt hay bệnh hoạn hay xấu với nhân dân. Chúng không chấp nhận thật sự có nhân dân. Quý vị cứ nhìn lại thế kỷ 20! Các í thức hệ đi về đâu? Chỉ toàn là độc tài! Chúng nghĩ thay cho dân, chẳng để cho chính người dân suy nghĩ... Tất cả cho dân, nhưng chẳng có gì với dân cả – đó là í thức hệ.**

Muốn thực sự tìm an lạc cho người nghèo, trước hết phải lo lắng thật sự cho con người họ, phải quý trọng bản chất tốt lành nơi họ. Muốn quý trọng họ thực sự thì phải sẵn sàng học hỏi nơi họ. Người nghèo có nhiều thứ về nhân ái, lòng tốt và sự hi sinh để dạy cho chúng ta. Hơn nữa, Ki-tô hữu chúng ta còn có thêm một lí do quan trọng để yêu mến và phục vụ họ, vì qua họ ta thấy được khuôn mặt và con người của đức Ki-tô, Đấng đã trở nên nghèo khó, để dùng nghèo khó này giúp ta trở nên giàu có (xem 2 Cr 8,9). Người nghèo là thân thể của đức Ki-tô!... Hãy kính trọng người nghèo. Đừng sử dụng họ như một đối tượng, để rửa sạch tội lỗi mình. Học nơi người nghèo những gì họ nói, họ có – những giá trị họ có...

Một quốc gia rõ ràng rất cần phải có phát triển kinh tế, cần thịnh vượng và phải lo làm sao để tất cả mọi người không trừ ai được hưởng những thứ đó. Việc tạo thịnh vượng phải luôn lấy công ích làm đích, chứ không phải chỉ để cho một số ít người. Và ở điểm này phải rõ ràng. *“Việc thờ bò vàng xưa kia (x. Xh 32,1-35) nay đang mang một bộ mặt không khoan nhượng mới qua việc tôn thờ tiền bạc và qua sự độc tài của nền kinh tế thiếu mặt người”* (Ev. Gaudium 55). Những người đóng góp vào

việc phát triển kinh tế có nhiệm vụ canh giữ làm sao để nền kinh tế luôn luôn có một bộ mặt người. **Phát triển kinh tế phải mang bộ mặt con người! Chúng ta không chấp nhận một nền kinh tế bất nhân!**

Nền kinh tế mang mặt người có khả năng tạo công ăn việc làm cho nhiều người và qua cách đó nó mang tới hi vọng cho nhiều gia đình. Có cơm ăn, nhà ở cho con cái, có sức khoẻ và giáo dục, đó là những khía cạnh quan trọng của nhân phẩm, và các nhà kinh doanh, các nhà chính trị và kinh tế phải trả lời cho những câu hỏi thuộc các phạm vi đó. Tôi xin quý vị đừng đi theo mô hình kinh tế phục vụ tà thần, chỉ biết hi sinh con người cho tiền bạc và lợi nhuận. Con người và môi trường sống của họ là ưu tiên hàng đầu trong kinh tế, kinh doanh và chính trị.

Cả thế giới đều biết, Paraguay là nơi xuất phát đầu tiên những “đặc khu sinh cư” (Reduccionen) trong lịch sử với những kinh nghiệm thật hay về rao truyền tin mừng và cơ cấu cộng đồng. Trong những đặc khu đó, Tin Mừng là linh hồn và cuộc sống của cộng đồng, trong đó chẳng có đói khát, chẳng có thất nghiệp, chẳng có thất học lẫn áp bức. Kinh nghiệm lịch sử này cho ta thấy, một xã hội mang bộ mặt người là điều có thể thực hiện... Có thể thực hiện được loại xã hội đó! Với tình yêu đối với con người và với í chí phục vụ con người, ta có thể tạo được những điều kiện, để mọi người cùng nhận được những sản vật cần thiết, mà không ai bị loại trừ...

Thật là niềm vui lớn, khi thấy nơi đây đồng đảo các tổ chức đoàn thể đa diện đang dần thân cho một Paraguay ngày càng tốt đẹp và thịnh vượng hơn... Như một đại tấu khúc, mỗi người mang một cá biệt và gia sản riêng, nhưng cùng nhau tìm tới một đồng điệu chung cuộc. Đó là cái cần thiết nhất! Và quý vị đừng sợ mâu thuẫn, trái lại hãy trao đổi với nhau và cùng nhau tìm tới một lời giải!

Hãy yêu quê hương mình, yêu đồng bào mình, và nhất là hãy yêu mến những người nghèo! Có như thế quý vị sẽ là những nhân chứng cho thế giới về khả năng hình thành của một mô thức phát triển khác. Nhìn vào lịch sử của quý vị, tôi xác tín rằng, quý vị sẵn có dư mọi nguồn lực: tình người, đức tin và tình yêu... Tôi cầu đức Mẹ ở Caacupé, Mẹ của chúng ta, che chở quý vị và nâng đỡ quý vị trong các nỗ lực của quý vị. Xin Chúa chúc lành cho quý vị và xin quý vị cầu nguyện cho tôi. Cảm ơn.■

TOÀ THÁNH BÊN H VỰC QUYỀN CỦA NGƯỜI GIÀ

NEW YORK:

Toà Thánh tái khẳng định dần thân thẳng tiến các quyền và phẩm giá của người già, cũng như loại trừ mọi hình thức kỳ thị và gạt bỏ người già.

con người theo khả năng sản xuất và tiêu thụ, người già không chỉ bị bỏ rơi trong sự bất ổn vật chất, nhưng cũng bị coi là vô dụng và là gánh nặng cho xã hội nữa.

Trong các xã hội tây phương, thế

kỷ này là thế kỷ của người già, vì số trẻ em giảm sút, số người già tăng, Hiện nay trên thế giới có 700 triệu người già khoảng 60 tuổi, tức chiếm 10% tổng số dân trên thế giới. Nhưng trong năm 2050 số người già sẽ chiếm 20% tổng số dân. Việc gia tăng này là một thách đố cho xã hội ngày nay, vì nó cũng đè nặng trên các hệ thống bảo hiểm sức khỏe và trợ cấp xã hội. Trong số các người già, phụ nữ bị loại bỏ và không được săn sóc

hơn cả. Vì thế cần phải thẳng tiến một thái độ tiếp đón quý trọng người già và hội nhập họ vào cuộc sống xã hội. Hiện nay chưa có các hệ thống đồng thuận bảo vệ quyền của người già. Vài người đề cập tới việc thành lập các hệ thống mới giống như Hiến chương về quyền của người tàn tật; người khác đề nghị các chính quyền dân thân hơn; người khác nữa nghĩ tới các biện pháp đã có sẵn trong Chương trình hành động Madrid

liên quan tới người già. Tuy nhiên, việc tiếp cận với vấn đề người già chỉ dựa trên các quyền con người không thôi, không đủ, nếu không có các chính sách và chương trình nêu bật các lý do vi phạm quyền của người già. Do đó, cần thẳng tiến các đường lối chính trị và hệ thống giáo dục thay thế nền văn hóa thông trị vứt bỏ hiện hành chỉ đánh giá con người theo khả năng sản xuất, và coi người già là vô dụng, gạt bỏ họ khỏi thể đứng của họ trong xã hội.

Vị đại diện Toà Thánh mạnh mẽ tái khẳng định quyền của người già cũng như tầm quan trọng của các chính sách thẳng tiến phẩm giá của họ. Người già là nguồn tài nguyên nòng cốt và quý báu cho xã hội, vì là điểm quy chiếu giúp xã hội duy trì kỷ ức tập thể và hướng dẫn xã hội với các kinh nghiệm và sự khôn ngoan của họ (SD 20-7-2015).

■ *Linh Tiến Khứt*
(Radio Vatican)

DTGM Bernardito Auza, trưởng phái đoàn Toà Thánh tham dự phiên họp lần thứ 6 của nhóm thảo luận về người già của Liên Hiệp Quốc - AP

DTGM Bernardito Auza, trưởng phái đoàn Toà Thánh tham dự phiên họp lần thứ 6 của nhóm thảo luận về người già của Liên Hiệp Quốc, đã phát biểu như trên trong bài tham luận ngày 16 tháng 7 vừa qua. Trích lại lời ĐTC Phanxicô nói: “*Thật là điều xấu xa, khi nhìn thấy người già bị vứt bỏ như thế nào ... Không có ai dám nói lên điều này, nhưng nó vẫn được làm*”, vị đại diện Toà Thánh ghi nhận trong xã hội chỉ đánh giá

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc
Già
giới thiệu
thêm Độc
Già mới.**

GIÁO HOÀNG GIÁO CHỦ GIÁO TÔNG

■ *Lm Huỳnh Văn Trụ*

Sau năm 1975, trên báo chí, thấy xuất hiện một số cách gọi vị đứng đầu Giáo Hội hoàn vũ là Giáo Chủ hay Đức Giáo Chủ, mà không gọi như trước là Đức Giáo Hoàng hay Đức Giáo Tông. Về phía Giáo Hội thì cũng chỉ xưng Đức Thánh Cha. Chúng ta thử tìm hiểu xem cách gọi nào tốt hơn.

1. Các danh xưng của vị thủ lãnh tối cao của Giáo Hội hoàn vũ (Caput Universalis Ecclesiae, Supreme leader of the Church).

Theo thứ tự được ghi trong Niên Giám Giáo Hoàng 2007 như sau:

(1). Giám mục Rôma (Episcopus Romanus, Bishop of Rome).

(2). Vị Đại diện Chúa Kitô (Vicarius Christi, Vicar of Christ).

(3). Đấng kế vị Thánh Phêrô, Thủ lãnh các tông đồ (Successor principis apostolorum, Successor of the Prince of the Apostles).

(4). Thượng Giáo Chủ của toàn thể Giáo Hội (Summus Pontifex Ecclesiae Universalis, Supreme Pontiff of the Universal Church) hay vắn tắt là Thượng Giáo Chủ (Đại Trưởng Tế, Đức Giáo Hoàng) (Pontifex Maximus, Maximus Pontiff).

(5). Giáo Trưởng nước Ý (Primas Italiae, Primate of Italy).

(6). Tổng giám mục và tổng giáo

chủ (Đại giám mục) Giáo tỉnh Rôma (Archiepiscopus et metropolitanus provinciae ecclesiasticae Romanae, Archbishop and Metropolitan, từ hai chữ meter: “mẹ” và polis: “thành phố” of the Roman Province).

(7). Quốc vương nước Vatican (Princeps sui iuris civitatis Vaticanae, Sovereign of the State of the Vatican City).

(8). Tôi tớ các tôi tớ của Thiên Chúa (Servus Servorum Dei, Servant of the Servants of God).

Ngoài ra, Giáo Luật (x. Can 331) còn ghi những danh xưng như:

(9). Đức Giáo Hoàng Rôma (Romanus Pontifex, The Roman Pontiff).

(10). Thủ lãnh của Giám Mục đoàn (Caput collegii, Head of the college of Bishops).

(11). Chủ chăn của toàn thể Giáo Hội trên trần gian (Universae Ecclesiae his in terris Pastor, Pastor of the universal Church on earth).

Đức Thánh Cha Bênêđiô XVI đã bỏ danh xưng Thượng phụ Giáo Chủ Tây Phương (Patriarcha Occidentis, Patriarch of the West) ra khỏi Niên Giám Giáo Hoàng từ năm 2006.

2. Hai danh xưng thường được sử dụng là *Papa* và *Maximus Pontifex*.

2.1 Papa (Pope, do bởi chữ Hy Lạp pappas nghĩa là “cha”), tiếng thân mật của con cái gọi cha mình

Hoàng đế Augustus trong trang phục của vị “Pontifex Maximus”

hay của người vợ gọi người chồng. Ban đầu papa cũng được dùng để gọi các vị tư tế. Từ thế kỷ III (kh. 250), dùng để gọi các vị giám mục ở Tiểu Á và Alexandria. Bên Tây Phương, danh xưng này được dành cho vị giám mục Rôma từ thời Thánh Giáo Hoàng Lêô Cả (440-461), và từ năm 1073, Papa trở thành danh xưng riêng của các vị giáo hoàng.

Trong tiếng Việt, *Papa* ngày xưa dịch là “đức thánh baba”, sau này dịch là *đức thánh cha*. Danh xưng này không có trong các bảng liệt kê chính thức, nhưng lại được sử dụng nhiều nhất, thường xuất hiện dưới dạng viết tắt là “PP” (viết tắt của chữ “Papa”) sau danh hiệu hoặc chữ ký của các vị giáo hoàng trong các văn kiện mang dấu ấn của các ngài. Ví dụ: “Benedictus PP. XVI”.

2.2 Maximus Pontifex (Pontiff Maximus)

Maximus nghĩa đen là vĩ đại; pontifex (Lt. pons = cây cầu + facere = làm, xây dựng), nghĩa đen là người thiết lập chiếc cầu.

Trong thời đế quốc Rôma ngoại giáo, từ này chỉ tước hiệu của tư tế, sau đó là tước hiệu của nhà vua. Kể từ thế kỷ V, tước hiệu này dành cho các vị giám mục, nhưng trong truyền thống Kitô Giáo thường dùng để chỉ Đức Giáo Hoàng.

3. Ý nghĩa của các từ giáo, hoàng, tông, chủ

3.1. Giáo, có những chữ Hán này: 教, 校, 校, 窖, 覺, 較, 酵, 餃. Ở đây là chữ 教, có nghĩa: (đt.) (1) Người làm nghề dạy học: Cô giáo. (2) Hệ thống các giáo lý giảng về quan hệ giữa người và Đấng Tạo Hoá: *Tôn giáo*. (3) Kitô Giáo: *Đoàn kết lương giáo*. (đt.) (4) Dạy cách thức: *Hỗ giáo hỗ học* (dạy lẫn nhau và học lẫn nhau). (5) Bảo: *Thỉnh giáo*.

Nghĩa Nôm: (đt.) (1) Khí giới thời xưa nhọn cán dài: *Giáo mác*. (2) Hệ thống các thanh vật liệu bắc lên cao: *Thợ nề trên tầng giáo*. (đt.) (3) Quấy cho nhuyễn, cho đặc lại: *Giáo bột làm bánh*. (4) Hát giới thiệu trò diễn sắp trình bày: *Câu giáo trò*. (5) Nói gần nói xa về việc định làm: *Có gì cứ nói, làm gì phải giáo trước*.

3.2. Hoàng, có những chữ Hán này: 皇, 黃, 簧, 潢, 磺, 蟻, 癩, 鱗, 凰, 惶, 徨, 篁, 蝗, 煌, 惶, 隍, 遑, 蝗, 隍. Trong thuật từ giáo hoàng là chữ 皇.

Chữ 皇 thay đổi nhiều theo thời gian, không đơn thuần như người ta lầm tưởng là bộ 白 (bạch) và chữ 王 (vương). Theo cuốn “Tìm Về Cội Nguồn Chữ Hán” của Lý Lạc Nghị: Hoàng là chữ gốc

của 煌 (hoàng, như *huy hoàng*). Phân dưới chữ vốn là chân đèn; ba nét sổ phía trên là ánh đèn sáng. Đến *Tiểu triện* thì phần trên viết nhâm thành 自 (tự), đến *Lệ thư* lại biến thành 白 (bạch).

Còn theo cuốn *Quốc Ngữ Hoạt Dụng Từ Điển* thì chữ hoàng tuy bộ 白 (bạch), nhưng kết cấu thì thuộc “hội ý”. trên mặt trời toả ánh sáng chói lọi, mặt trời mọc lên khỏi mặt đất thì sáng rực, diễn nghĩa cho chữ 白 (bạch), phần trên của chữ 皇 (Hoàng). Có các nghĩa sau: (đt.) (1) Họ Hoàng. (2) Vua: *Hoàng đế*. (2) Trời: *Hoàng thiên*. (3) Đạo Giáo (của Lão Tử) tôn vị thần chính yếu của họ là Hoàng (4) Thời kỳ quân chủ gọi cha của hoàng đế là hoàng: *Thái thượng hoàng* (Thái thượng có nghĩa là rất tôn kính, vì không can dự quốc sự nên không xưng là đế). (5) Người con tôn kính người cha đã qua đời cũng gọi là hoàng: *Hoàng khảo*. (đt.) (6) Cứu giúp vua. (7) Mở rộng. (tt.) (8) Lớn, vĩ đại. (9) Trang nghiêm. (10) Rực rỡ. (11) Mỹ thiện. (12) Quang minh.

Hoàng và *vương* đều có nghĩa là “vua” và “vĩ đại”, nhưng có khác biệt, theo thói quen thì nói *hoàng thiên* mà không nói *vương thiên*, dùng *quốc vương* mà không dùng *quốc hoàng*.

3.3. Tông, có nhiều chữ Hán: 宗, 櫻, 櫻, 桮, 淙, 鬃, 駟,

鬃, 驥. Trong trường hợp này là chữ 宗. Chữ này theo phiên thiết là 作 (tác) 東 (đông), lấy phụ âm “T” của chữ “tác” nối với vần “ông” của chữ “đông”, nên phải đọc là tông. Chữ này trước triều Nguyễn vẫn đọc là *tông*, sau vì kiêng tên húy vua Thiệu Trị mới đọc là *tôn*, như vậy thuật từ nào có liên quan đến chữ này đều đọc là *tôn*, như: *tôn giáo*, nhưng lại nói *tông đường*. *Tông* hay *tôn* có những nghĩa sau đây: (đt.) (1) Họ Tông. (2) Dòng họ: *Đông tông*. (3) Tổ tiên: *Liệt tông*. (4) Người

được mọi người noi theo: Nhật đại thi tông (nhà thơ giỏi nhất đương thời). (5) Trường tử. (6) Nhóm theo cùng một thuyết: *Chính tông*; *Tông giáo* (chủ thuyết dạy lối phải tin tưởng và hành động: religion). (7) Danh hiệu của vua. (đt.) (8) Kính trọng. (9) Căn bản. (10) Miếu thờ tổ tiên. (11) Từ giúp đỡ: Sự, món, vu (lượng từ), “điều”: *Nhất tông tâm sự*. (12) Tôn sùng. (tt.) (13) Cùng họ với nhau. (14) Chủ yếu: *Tôn chủ*.

Nghĩa Nôm: Giống nói qua các thế hệ: *Con nhà tông: không giống lông cũng giống cánh*; *Lấy vợ xem tông, lấy chồng xem giống*; *Thài lài mọc cạnh bờ sông, tuy rằng xanh tốt vẫn tông thài lài*; *Yêu ai yêu cả đường đi; ghét ai ghét cả tông chi họ hàng*.

3.4. Chủ, có mấy chữ Hán: 主, 拄, 塵, 室, 踣, 偶, 鬪. Ở đây là chữ 主, là chữ gốc của 炷 (chú: bắc đèn). Giáp cốt văn nói là hình một bó đuốc. Thời cổ xưa, ngọn lửa là rất quý, thường do tộc trưởng bảo quản, vì thế cũng dùng để chỉ người thủ lãnh. Sau đó nghĩa mở rộng thành *quân chủ, chủ nhân, chủ trì...*

主(chủ) có nghĩa: (đt.) (1) Lửa

trong đèn. (2) Người đương sự. (3) Chủ trương. (4) Căn bản. (5) Tín đồ tôn giáo xưng vị thần của họ. (6) Bài vị của kẻ chết. (7) Chủ yếu. (8) Người chủ: *Chủ nhân*. (9) Người có quyền. (10) Người có quyền sở hữu: *Địa chủ*. (11) Vua chúa: *Quân chủ*. (12) Người bị hại: *Khổ chủ*. (*đt.*) (13) Chủ trương. (14) Chịu trách nhiệm chính: *Chủ nhiệm*. (15) Thông trị. (*tt.*) (16) Quan trọng nhất: *Chủ lực*. (17) Thuộc về mình: *Chủ quan*.

4. Nghĩa các thuật từ giáo hoàng, giáo tông, giáo chủ

4.1. Giáo hoàng (教皇): *Giáo là tôn giáo; hoàng là vua.*

Có người giải thích chữ “hoàng” nghĩa là “lớn”, chúng ta nên hiểu hoàng trong thuật từ này hoàn toàn không có nghĩa là lớn gì cả, vì khi hoàng là tính từ mới có nghĩa là lớn, trong thuật từ giáo hoàng thì hoàng không phải là tính từ.

Theo từ ngữ, chỉ có thể giải nghĩa giáo hoàng là vị vua của đạo mà thôi. Tuy nhiên, khi chúng ta xưng vị lãnh đạo của Giáo Hội là vua thì không thích hợp cho lắm. Chúng ta không phủ nhận có vị vua rất tốt, như vua của Thái Lan rất được dân chúng kính trọng. Nhưng khi chúng ta xưng vị lãnh đạo của tôn giáo của chúng ta là giáo hoàng, thì có vẻ còn mang nặng tư tưởng phong kiến và chính trị.

4.2. Giáo tông (教宗): Nghĩa là người đứng đầu Giáo Hội.

Ngoài ra, tất cả những gì thuộc về giáo tông đều mang chữ tông và có cùng một hệ thống với những từ như: Tông thư, Tông huấn, Tông sắc, Tông Toà..., nhưng không thể nói Hoàng thư, Hoàng huấn, Hoàng sắc, Hoàng Toà... được. Tuy người ta

cũng gọi các uỷ ban của Toà Thánh là uỷ ban giáo hoàng, như Uỷ ban Giáo Hoàng về Di sản Văn hóa của Giáo Hội, Uỷ ban Giáo Hoàng về Thánh Kinh..., nhưng những thuật từ này chúng ta có thể thay thế bằng thuật từ giáo tông một cách dễ dàng, như: Uỷ ban Giáo Tông về Thánh Kinh...

4.3. Giáo chủ (教主): Nếu phân tích từng chữ có nhiều nghĩa, nhưng thuật từ giáo chủ có nghĩa là “người sở hữu tôn giáo đó”, tức là: người sáng lập một tôn giáo, ví dụ: Thích Ca Mâu Ni là giáo chủ của đạo Phật.

Trong tiếng Việt, thấy có người dịch một số từ liên quan đến từ “giáo chủ” như:

- Maximus Pontifex: đức giáo

chủ;

- Patriarch: thượng phụ giáo

chủ;

- Metropolitan: trưởng giáo

chủ;

- Primate (Giám mục hàng đầu, thứ nhất): giáo chủ;

- Cardinal: thường dịch là hồng y, nhưng có khi cũng dịch là hồng y giáo chủ...!

Như vậy, từ “giáo chủ” được gán hoặc ghép cho các tước hiệu vừa kể có thực chính xác không?

5. Nhận xét

Có một điều rất lạ, trong khi người Hoa Công Giáo trên toàn thế giới đều xưng vị lãnh đạo của chúng ta là giáo tông, thì chính quyền Trung Quốc lại gọi là giáo hoàng. Trong khi nhóm “yêu nước” thì xưng là giáo tông, còn Giáo Hội “thâm lặng” cũng chia thành hai nhóm, các giáo sĩ thì xưng là giáo tông, còn giáo dân lại gọi là giáo hoàng. Chính quyền Trung Quốc gọi giáo hoàng với ý mỉa mai, xem ngài như di sản của chế độ phong kiến và vua của nước Vatican. Còn giáo dân của Giáo Hội “trầm lặng” thì tôn ngài như vị lãnh đạo đáng kính giống như vị vua thời xưa. Những cảm nghĩ này đều có tính chủ quan.

Giáo Hội tại Việt Nam từ xưa đã dùng thuật từ giáo hoàng, sau dùng giáo tông, nhưng không hiểu vì lý do gì mà không dùng giáo tông nữa mà trở lại dùng giáo hoàng. Sau này, có một số người dùng từ giáo chủ.

Lời kết

Tuy thuật từ giáo hoàng đã được sử dụng phổ biến như thế thì khó mà thay đổi. Nhưng xét về mặt từ ngữ thì không thích hợp cho lắm. Tất cả những danh xưng dành cho vị lãnh đạo của Giáo Hội trong tiếng La Tinh hay Hipri đều không có từ nào ám chỉ ngài là vị hoàng đế cả.

Chúng ta cần suy nghĩ có nên dùng thuật từ **Giáo Tông**? Vì thuật từ giáo tông ngoài nghĩa người đứng đầu, còn mang tính cách tông truyền nữa, cho nên thuật từ giáo tông thích hợp với vai trò vị lãnh đạo của Giáo Hội hơn cả. ▣

ABC Westminster Adult Day Health Care

(Chương Trình CBAS)

Trung Tâm Chăm Sóc Cao Niên

202 Hospital Circle, Westminster, CA 92683

Chương trình Medical Đài Thọ

Phone: **714-894-5880** Fax: **714-894-5879**

Muốn biết thêm chi tiết
xin liên lạc

714-894-5880

- Khung cảnh lịch sự, khang trang, an toàn.
  - Nơi dành cho quý vị cao niên đến **sinh hoạt ban ngày**, gặp gỡ đồng hương cùng đồng niên để tránh cảnh neo đơn lúc tuổi già.
  - Nơi đáng tin cậy cho các đồng hương gửi gắm cha mẹ lúc phải đi làm vì sinh kế.
  - Ăn sáng ăn trưa, cung cấp các món ăn Á Đông đầy chất dinh dưỡng, hợp khẩu vị người lớn tuổi.
- Có xe chuyên chở miễn phí.

Nếu không đủ điều kiện Medical đòi hỏi để được gia nhập chương trình thì sẽ đóng lệ phí **RẤT NHẸ NHÀNG**

- Có lớp dạy English và Computer (basic)
- **Sinh Hoạt:** Âm nhạc, Hội họa, Thể dục...

BANQUET & MEETING ROOM FOR RENT
Giá cả nhẹ nhàng, liên lạc **714-478-8866**

Ghi chú: Chỗ có giới hạn, để tránh sự chờ đợi,
xin vui lòng ghi danh trước.

DANH XUNG CÔNG GIÁO.

(Công Giáo: Việt Nam quốc dân giáo?)

■ Vũ Linh Châu

Chúng tôi biết rằng, dù hoàn toàn với thiện chí xây dựng, dù không bài bác hay đả phá một tôn giáo nào, dù chỉ muốn làm sáng tỏ một điều ngộ nhận về tôn giáo mà mình đang tin theo, đề cập tới tôn giáo cũng là một việc làm vụn vặt đĩ đĩ. Chúng tôi cũng biết rằng đối với nhiều người, việc không sử dụng danh xưng Công Giáo chỉ là một việc làm ngay tình bộc phát, theo thói quen, chứ không phải với chủ tâm cố ý. Chẳng hạn, nhiều người cho rằng đạo Phật thờ Phật nên gọi là Phật Giáo, đạo Công Giáo thờ Thiên Chúa thì gọi là Thiên Chúa Giáo.

Nhưng các dẫn chứng dưới đây sẽ cho thấy sự việc không hoàn toàn đơn giản như vậy. Nó cũng sẽ giúp mọi người hiểu vì sao Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Việt Nam cũng như giáo dân Việt Nam, chưa hề có ai đã đề cập tới việc sửa đổi danh xưng Công Giáo bao giờ. Kể cả các phong trào trí thức Công Giáo cấp tiến, các cơ quan ngôn luận độc lập của giáo dân trước đây và hiện giờ. Ngay cả tổ chức “Ủy ban Đoàn kết Công Giáo Yêu nước” tại quốc nội nữa, từ sau ngày 30/4/75 cho đến nay, tờ báo của họ vẫn lấy tên là “Công Giáo và Dân Tộc”.

Tuy vậy, cho đến tận ngày hôm nay, tại cả trong và ngoài nước, nhiều người vẫn còn đang né tránh không muốn sử dụng danh xưng Công Giáo, đôi khi lại còn cố ý làm cho hai chữ Công Giáo trở thành

một đề tài tranh luận, bằng cách gán ghép cho danh từ đó nhiều ẩn ý không đẹp bên trong. Nhất là khi những sự việc trên lại do các cơ quan truyền thông lớn, những người có chức quyền, có bằng cấp hay đang ở địa vị lãnh đạo trong các tôn giáo... thì hậu quả lại càng đáng buồn hơn nữa.

Sau nhiều năm trời cân nhắc đắn đo, suy tư cầu nguyện và tham khảo ý kiến nhiều người, chúng tôi thấy rằng tiếp tục im lặng không phải là một thái độ xây dựng khôn ngoan. Do vậy, như một chuyện chẳng đáng đùng, chúng tôi xin trình trọng góp ý rằng: Việc thay đổi danh xưng Công Giáo bằng bất cứ danh xưng nào khác là một điều không nên làm vì các lý do sau đây:

1- Công Giáo là tên chính thức mà tất cả mọi người Công Giáo tự gọi hàng ngày, từ giới lãnh đạo như Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Việt Nam, Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ, Trung tâm Công Giáo Việt nam... cho tới một người giáo dân bình thường trong mục “Tìm bạn bốn phương”, tất cả đều sử dụng cái tên Công Giáo mà cha ông họ đã đặt cho.

2- Việc thay thế danh xưng Công Giáo bằng các tên khác như Thiên Chúa Giáo, Ki Tô Giáo, Thiên Chúa Giáo La Mã..., theo ý chúng tôi, cũng không được chính xác:

- Không thể thay bằng Thiên

Chúa Giáo hay Ki Tô Giáo được, vì ngoài Công Giáo, còn có rất nhiều tôn giáo tin thờ Thiên Chúa và Đức Ki Tô, như Chính Thống Giáo, các hệ phái Tin Lành, Anh Giáo... Công Giáo chỉ là một trong các Thiên Chúa Giáo và Ki Tô Giáo đó.

- Do vậy, nếu gọi Công Giáo là Thiên Chúa Giáo và gọi các Ki Tô Giáo khác là Tin Lành, như nhiều cơ quan ngôn luận, nhiều chức sắc tôn giáo, và nhiều viên chức chính quyền đang làm, thì e rằng cũng không hoàn toàn chính xác.

- Thay bằng Thiên Chúa Giáo La Mã, tuy có rõ ràng hơn, nhưng lại vẫn thiếu tế nhị trong xã giao, vì đó không phải là tên mà mọi người Công Giáo tự gọi hàng ngày.

3- Riêng đối với ngành truyền thông báo chí, xin được đóng góp cùng quý vị hai ý kiến sau đây:

* Thứ nhất, việc sử dụng các danh xưng Cơ Đốc giáo, Thiên Chúa Giáo, Ki Tô Giáo... để thay thế cho chữ Công Giáo thường làm cho bản tin hay bài viết trở thành tối nghĩa khó hiểu, dễ gây ngộ nhận, nhất là khi cả hai danh từ Catholic và Christian đều cùng được dịch sang Việt ngữ là Thiên Chúa Giáo.

Xin đan cử một thí dụ. Gần đây, một câu trong bài tham luận của Giáo Hoàng Benedicto liên quan tới Hội Giáo đã gây nên nhiều phản ứng dữ dội trong các nước theo Đạo Hồi, kể cả việc thiêu hủy một số nhà thờ Công Giáo. Các cơ quan truyền thông đã loan các tin này theo hai cách:

- “Nhiều nhà thờ Công Giáo đã bị đốt”: Bản tin này sẽ được hiểu là lời tuyên bố của Đức Giáo Hoàng chỉ khiến người Hồi Giáo bất mãn

với Giáo hội Công Giáo mà thôi.

- “Nhiều nhà thờ Thiên Chúa Giáo đã bị đốt”: Bản tin này sẽ có một tầm mức trầm trọng hơn gấp bội, vì sẽ được hiểu là câu nói của Đức Giáo Hoàng đã làm bùng nổ ra sự xung đột giữa Hội Giáo và Âu Châu, Hoa Kỳ (Tây phương), Nga... là các nơi theo Thiên Chúa Giáo.

* Thứ hai, nguyên tắc căn bản của một đường lối thông tin trung thực - do chính quý vị đã tự đề ra - là “We report, you decide”, quý vị chỉ tường thuật, còn quyết định và phán đoán là quyền của người nghe, người xem và người đọc. Mọi người Công giáo, từ giới lãnh đạo cho tới giáo dân, đều tự xưng tên là Công Giáo, thì xin quý vị hãy cứ tường thuật đúng y như vậy. Nếu tự ý thay thế danh xưng Công Giáo bằng một tên khác, thì quý vị đã là “decider” rồi, chứ không còn là “reporter” nữa. Và như vậy, cũng sẽ không còn là thông tin nữa, mà đã là tuyên truyền rồi.

4- Để tránh khuyết điểm trên, nhiều cơ quan truyền thông uy tín tại hải ngoại, như hầu hết các nhật báo tại Miền nam California, Chương trình Việt ngữ các đài phát

thanh tiếng Việt, các Đài Truyền hình... hầu hết các cơ quan truyền thông này đã thường chuyển dịch danh từ Christian sang Việt ngữ là Thiên Chúa Giáo, danh từ Catholic là Công Giáo.

Hơn nữa, vì các danh từ Catholic và Christian này gần như đều được gặp thấy mỗi ngày, nên một số rất đông thánh giả và độc giả Công Giáo của quý vị, ngày nào cũng phải áy náy ưu tư. Xin hãy đem niềm vui tới cho mọi người, để chính quý vị cũng được an bình thanh thản.

5- Đối với các tổ chức gồm nhiều tôn giáo, như Hội Đồng Liên Tôn, Mặt Trận Tổ Quốc... nếu thay thế danh xưng Công Giáo bằng tên Thiên Chúa Giáo, sẽ có nghĩa là đã mặc nhiên loại bỏ Công Giáo ra khỏi tổ chức, vì về phương diện pháp lý cũng như trong thực tế, hiện nay, tại cả trong và ngoài nước, không có một tôn giáo nào mang tên là Thiên Chúa Giáo cả. Thành viên được gọi là của Thiên Chúa Giáo đó sẽ không đại diện cho ai cả, hoặc sẽ bị coi là tự ý muốn đại diện cho tất cả các tôn giáo có tin thờ Thiên Chúa. Thường thì mục đích của các tổ chức này là để xây dựng tình đoàn kết yêu thương trong cộng đồng dân tộc, nhưng việc gọi sai tên của một tôn giáo bạn, dù vô tình hay cố ý, cũng sẽ rất dễ dàng khiến cho người bàng quan đặt nhiều nghi vấn và suy diễn xa hơn, tổ chức sẽ rất khó thành đạt được mục tiêu đã được đề ra.

6- Chữ “công” trong danh xưng Công Giáo có nghĩa là phổ quát là của chung, là công cộng. Công Giáo là đạo chung cho mọi người, đạo luôn luôn mở rộng vòng tay đón nhận bất cứ ai, ở mọi nơi, thuộc mọi chủng tộc, mọi quốc gia... Giống như công viên là cái vườn chung

của mọi người, bất cứ ai muốn ghé vào cũng được. Đó là quan điểm của Tân Ước, nó trái ngược hẳn với Cựu Ước, vì Cựu Ước dạy rằng Đạo chỉ dành riêng cho người Do Thái mà thôi.

Ý nghĩa và nguồn gốc của danh xưng Công Giáo, xin được miễn bàn cặn kẽ và chi tiết ở đây. Việc này, vì thiện chí, nhiều người đã làm, họ đã bỏ ra rất nhiều thì giờ và công sức, đã tra cứu Tân Ước và Cựu Ước, đã dẫn chứng các tài liệu trong lịch sử giáo hội Công Giáo từ 2000 năm về trước để giảng giải về ý nghĩa của chữ “công” trong danh xưng Công Giáo, mặc dù họ biết đó là một việc làm kỳ cục, bất bình thường. Xưa nay, chưa hề có ai đã phải giảng giải phân trần về ý nghĩa cái tên của mình bao giờ, vì từ cổ chí kim, chưa hề có ai đã so đo hơn thiệt rồi né tránh, hay sửa đổi tên gọi của người khác bao giờ. Phải chăng chính vì suy nghĩ như vậy mà Hội Đồng Giám Mục Việt Nam cũng đã không lên tiếng về vấn đề này.

Cha Ông chúng tôi đã sáng tạo cho con cháu nhiều danh từ tuyệt vời xuất sắc, như: Linh Mục (người chăn dắt phần tâm linh), danh từ này có lẽ còn hay hơn cả nguyên ngữ Pastor nữa, vì Pastor chỉ có nghĩa là người chăn dắt. Giám Mục (người giám sát công việc mục vụ, pastoral). Chủng viện, Chủng sinh (chủng là gieo trồng). Việc phiên dịch kinh sách cũng vậy, nhiều người nghĩ rằng cụm từ “Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa” mà dịch sang Việt ngữ là “Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi đảng” thì hậu quả rất khó có ai sẽ chuyển dịch xuất sắc hơn được.

Do vậy, chắc chắn khi sáng tác danh xưng Công Giáo, các ngài đã

phải vận dụng tất cả khả năng tài trí, tất cả sở học sẵn có và nhất là đã phải ưu tư cẩn trọng gấp bội, vì đây là tên gọi của cả một tôn giáo, sẽ được truyền lại tới muôn đời.

7- Giả dụ như đạo Công Giáo đổi tên thành VIỆT NAM QUỐC DÂN GIÁO, (đạo của nhân dân nước Việt Nam), mọi người cũng chẳng nên né tránh hay bàn tán làm gì, vì gần một trăm năm nay, có thấy ai thắc mắc gì về cái tên Việt Nam Quốc Dân Đảng đâu. Hơn một phần tư nhân loại là người Hoa, nhưng chưa thấy một người nào đòi đổi tên của Trung Hoa Quốc Dân Đảng cả. Lý do là vì mọi người, Việt cũng như Hoa, tất cả đều biết đó chỉ là những cái tên như trăm ngàn cái tên khác. Quốc Dân Đảng là tử thù của Cộng Sản, nhưng đảng Cộng Sản Việt Nam và đảng Cộng Sản Trung Hoa cũng chưa hề bao giờ có ý kiến gì về cái tên Quốc Dân Đảng này.

8- Tại Hoa Kỳ cũng như tại nước ta hiện nay, rất nhiều cơ sở kinh doanh hoàn toàn do tư nhân làm chủ, nhưng lại đặt tên là National (quốc gia) hay Federal (liên bang) như National Bank, Federal Express... nhưng chẳng bao giờ thấy ai thắc mắc khiêu nại về những cái tên này. Cũng chẳng thấy ai quan tâm tới các danh xưng National Cathedral tại Washington DC hay Việt Nam Quốc Tự tại Sài Gòn cả.

9- Đặc biệt, có những cái tên không những đã mang ý nghĩa tự đề cao mình mà còn rõ ràng cố ý coi nhẹ và khinh khi người khác, chẳng hạn cái tên Trung Quốc. Người Tàu, nhất là ngày xưa, vẫn công khai cho rằng nước họ là trung tâm của trái đất, các nước khác, trong đó có nước ta, chỉ là những vệ tinh chụm hầu chung quanh. Người Việt nam

ta ai mà không biết điều đó, nhưng từ ngày lập quốc tới nay, kể cả trong các thời kỳ Trung Quốc xâm lăng nước ta - gần đây nhất là cuộc chiến tranh biên giới năm 1979, hay cuộc tranh chấp về các hải đảo ngoài Biển Đông bây giờ - cũng chưa hề thấy có ai đòi thay đổi hoặc chỉ trích cái tên Trung Quốc đó cả.

10- Ngay cả khi cho rằng danh xưng Công Giáo là hoàn toàn sai đi nữa, thiết tưởng cái tên đó cũng chẳng đáng được ai phiến tâm bần trí. Những tên America (Châu Mỹ), West Indies, Indian... là hoàn toàn sai, nhưng từ hơn 500 năm nay, loài người, kể cả những người bị mất tên là dân tộc Ấn Độ, lẫn những người bị đặt tên làm là Thổ Dân Da Đỏ, gần như chưa hề thấy ai đã nghĩ đến chuyện sửa đổi những cái tên này. Thậm chí, ngay cả đối với kẻ thù và những cái tên bị coi là bất xứng, người ta cũng vẫn gọi đúng tên của chúng rồi thêm cụm từ “Cái gọi là” (The so called) vào phía trước. Thí dụ “Cái gọi là” Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam VN.

11- Cách đây ít năm, trong một cuốn sách viết để đối thoại với Cố Giáo Hoàng Gioan - Phao Lồ II, ấn hành tại Hoa Kỳ, khi đề cập tới danh xưng Công Giáo, người ta đã lý luận rằng, “nếu đã nói “công” thì phải có “tư”, như vậy, những tôn giáo khác không phải Công Giáo, như Phật Giáo, Cao Đài, Phật Giáo Hòa Hảo, chỉ là tư giáo, hay tôn giáo không chính thức”.

Đây là một lập luận rất ngộ

ngần buồn cười. Vì nếu theo lối lý luận “có công thì phải có tư” này, thì không phải chỉ có danh xưng Công Giáo, mà tên của rất nhiều cá nhân, đoàn thể, đảng phái, cơ sở thương mại... cũng phải sửa đổi, kể cả cái tên Giao Điểm. Riêng trong lãnh vực tôn giáo, không phải chỉ có tước vị của các chức sắc, mà ngay cả chính danh xưng của hầu hết các tôn giáo cũng sẽ bị cái cách lập luận “hễ đã có Công thì phải có Tư” này buộc phải xem xét lại... Thí dụ: Tin Lành, Tin Dữ - Chính Thống Giáo, Tà Thống Giáo - Cao Đài, Hạ Đài-Đại Đức, Tiểu Đức - Thượng Tọa, Hạ Tọa ???

Chúng tôi chân thành van xin sự rộng lượng tha thứ của Quý vị, đặc biệt là quý vị chức sắc và tín đồ các tôn giáo mà chúng tôi đã đề cập tới trong các dòng chữ trên đây. Xin hiểu cho rằng chúng tôi buộc lòng phải mạnh tay như vậy để phản bác một lối lý luận rất ngộ nghê kỳ cục,

nhưng hình như vẫn còn đang lừa dối được rất nhiều người chất phác ngay lành, kể cả nhiều vị chân tu đơn sơ thật thà.

Thân thể đã bị một cây đinh nhọn đâm vào rất sâu và từ rất lâu, giải phẫu lấy ra thế nào chả thấy nói đau. Nhưng thôi, thà cắn răng

chịu đau trong giây lát còn hơn nhức nhối cả đời. Chúng tôi tha thiết cầu mong sự thông cảm và góp tay tiếp sức của những người thành tâm thiện chí trong việc loại bỏ chiếc đinh độc hại này.

12- Nếu chỉ nhằm mục đích thanh minh cho người Công Giáo, thì chắc hẳn bài viết này đã không đến tay quý vị. Sở dĩ nó đã có mặt là vì ngay cả cho đến ngày hôm nay, tại trong cũng như ngoài nước, nhiều người - đôi khi là vì vô tình theo thói quen, đôi khi là với chủ tâm ác ý - nhiều người vẫn còn đang lợi dụng ý nghĩa của chữ “công” trong danh xưng Công Giáo để gây thêm tệ hiềm ngờ vực và tiếp tục làm tổn hại đến tình đoàn kết liên tôn, đến sự yêu thương đùm bọc của tinh nghĩa đồng bào Việt Nam ruột thịt.

Xin đan cử một vài thí dụ điển hình:

Một số Đài Phát thanh, Truyền hình, một số cơ quan truyền thông, một số viên chức chính quyền, và ngay cả nhiều chức sắc tôn giáo... hiện vẫn né tránh không sử dụng danh xưng Công Giáo, vẫn chuyển dịch danh từ Catholic sang Việt ngữ là Thiên Chúa Giáo, Ki Tô Giáo, Cơ Đốc Giáo, Thiên Chúa Giáo La Mã...

Điển hình hơn cả là ý kiến sau đây trên một tờ tuần báo lớn xuất bản tại Westminster, miền Nam California. Theo tờ tuần báo này thì công giáo có nghĩa là tôn giáo được Nhà nước công nhận và như vậy các tôn giáo khác như Phật Giáo, Cao Đài và Phật Giáo Hòa Hảo cũng đều là Công Giáo vì cũng đều được Nhà nước công nhận!

Dụng ý của đoạn văn trên càng rõ ràng hiển nhiên hơn nữa vì tác giả đã viết tiếp : “Trước khi Thiên

chúa giáo tiên(?) vào Việt nam, từ đời Lý, đạo Phật được coi là quốc giáo”.

Ý tưởng này cũng hoàn toàn sai, vì ai ai cũng đều đã biết, vào cuối đời Nhà Lý và từ đời Nhà Trần trở về sau, “Tam Giáo đồng tôn” nghĩa là gì. (Sử Trần Trọng Kim, quyển I, trang 124).

Hơn nữa, định nghĩa về danh xưng Công Giáo ở trên nghe cũng ngớ ngẩn như lập luận đề đòi đổi tên của tỉnh Quảng Nam sau đây: “Quảng Nam là xứ Quảng ở Miền Nam, như vậy Quảng Trị, Quảng Tín, Quảng Ngãi cũng đều là Quảng Nam”.

- Tại miền Nam California, cách nay ít năm, trong các bản tin quốc tế hàng ngày, một cơ quan truyền thông vẫn dùng chữ Catholic để dịch tên của đạo Công Giáo. Thí dụ, “Trên một triệu thanh niên catholic Đức nghênh đón nhà lãnh đạo Vatican...” hay là “Các Giám mục Catholic và Chính Thống Giáo Nga đã gặp gỡ để thảo luận...”

- Nhân dịp tang lễ cố Giáo hoàng Gio an Phao lô II, trên nhiều đài truyền thanh, truyền hình, một chức sắc tôn giáo cao cấp đã trình trọng phát biểu rằng Ngài “thành thật chia buồn cùng giáo sĩ và giáo dân Catholic Việt Nam”.

- Trong số báo phát hành đầu năm 2008 mới đây, một nhật báo tại Westminster vẫn còn viết như sau: ....nhà lãnh đạo catholic toàn cầu nói: “Chúng ta mong muốn hòa bình, nhưng phải là hòa bình chân chính...”

- Đáng buồn hơn nữa là các lời phát biểu sau đây:

Trên Website “phatvietnam.

net”, ngày 18/02/08, danh từ “Nhà Thờ Ca Tô giáo” đã được dùng để gọi Giáo Hội Công Giáo.

Ngồi viết những dòng này mà lòng buồn rười rượi, tôi đang sống tại Hoa kỳ, một quốc gia có truyền thống bao dung và cởi mở vào bậc nhất thế giới, mà sao tôi lại phải đề cập tới những chuyện đang xảy ra tại một vùng sa mạc xa xôi nào đó, hay đã xảy ra trên quê hương tôi một hai trăm năm về trước.

Do đó tôi tin tưởng sắt đá rằng mình đang làm một việc có ích cho dân tộc, cho cộng đồng và cho mọi người. Liệu thuốc này tuy cay đắng nhưng sẽ hữu hiệu. Ca giải phẫu này tuy nhiều đau đớn nhưng rất cần thiết và sẽ thành công.

13- Người Công Giáo Việt Nam cũng không thể thay đổi hay loại bỏ cái tên Công Giáo này được, không những vì đó là một gia bảo vô giá của tổ tiên truyền lại, mà vì nó còn liên hệ đến giáo lý nữa. Trong kinh Tin Kính, một kinh tóm gọn các tín điều căn bản của đạo Công Giáo, mọi giáo dân đều phải tuyên xưng mỗi đầu thánh lễ, có dịp đi nhà thờ Việt - Mỹ, chúng ta sẽ nghe câu này:

“I believe in one holy, catholic and apostolic Church”

Hội đồng các Nhà Thần Học Công Giáo Việt Nam đã dịch sang Việt ngữ là: “Tôi tin một Giáo Hội thánh thiện, công giáo và tông truyền”.

Không ai có thể sửa lại là: “Tôi tin một Giáo Hội thánh thiện, được quốc gia thừa nhận và tông truyền”.

14- Giữa năm 2006, bài viết này tình cờ đến tay một vị trí thứ

Phật Giáo, không những ông đã chân tình chỉ bảo mà còn giúp cho bài viết được phổ biến trên một tờ nhật báo tại Quận Cam. Liên ngay sau đó, chúng tôi đã nhận được rất nhiều ý kiến khuyến khích và tán đồng, kể cả của các vị lãnh đạo thuộc nhiều tôn giáo. Nhưng đã khích lệ chúng tôi nhiều nhất là lá thư của Mục Sư Nguyễn Quang Minh, (www.duongvequetroi.com), tại vì lá thư đã mở đầu nguyên văn như sau: “Tôi rất đồng ý với ông về danh xưng Công Giáo ông viết trên Việt Báo hôm qua. Xin ông gửi cho tôi bài này bằng internet để tôi chuyển đến bạn hữu trong các hệ phái Tin Lành...”

Tuy nhiên, cũng có hai vị độc giả khuyên người Công Giáo nên tự ý loại bỏ danh xưng Công Giáo và mọi người không nên sử dụng danh xưng này vì nó do gia đình Ngô đình Diệm và Thực dân Pháp tặng cho đạo Công Giáo. Cứ cho rằng việc trao tặng đó là có thật đi nữa, thì theo ý chúng tôi, người Công Giáo và mọi người Việt Nam cũng không nên làm theo những lời khuyên này, vì nó sẽ dẫn đến việc đòi thay đổi cả chính tên gọi Việt Nam của đất nước chúng ta. Tại vì tên “Việt Nam” là do Trung Quốc đặt cho chúng ta, (Sử Trần Trọng Kim, quyển 2, trang 178), mà người Tàu thì đã cai trị và đàn áp nhân dân ta còn tàn bạo và lâu dài hơn gia đình Ngô đình Diệm và thực dân Pháp gấp bội!

15-Hơn nữa, chúng tôi thiết nghĩ, ngay cả trong trường hợp vẫn còn nhất quyết tin rằng cái tên Công

Giáo có ngụ ý coi các tôn giáo khác là tư giáo, là tôn giáo không chính thức, là không được quốc gia thừa nhận, hay ngay cả khi cho rằng danh xưng đó là sản phẩm của thực dân đế quốc... như đã trình bày ở trên, mọi người cũng không nên né tránh danh xưng Công Giáo vì các lý do sau đây:

Vì đó là lối hành sử thường ngày của những người có tâm hồn cao thượng, có đầu óc cởi mở phóng khoáng, có tâm lòng đại lượng bao dung, có tư cách xã giao phong lưu lịch lãm.

Vì nó liên quan tới một nhân đức căn bản mà mọi tôn giáo đều truyền bá rao giảng, một nét xấu mà mọi tín đồ đều phải diệt trừ dứt bỏ.

Vì trong giao tế hàng ngày, không ai được phép gọi sai hay sửa đổi tên của bất cứ người nào khác bao giờ. Xã Ước

bất thành văn và Phép Lịch Sự tối thiểu giữa các cá nhân trong xã hội đã qui định rõ ràng như vậy.

Vì ngay từ thời thơ ấu, mọi người đều đã được căn dặn như thế.

Nhưng nhất là vì, nếu cố ý, thì sẽ dễ dàng bị hiểu lầm về trình độ và nhân cách. Giống như một người nào đó, cứ nhất định né tránh, cứ đòi sửa đổi tên gọi của ông Trần Tiên Long chẳng hạn, vì cho rằng “vớ ý nghĩa của cái tên Tiên Long, ông ấy đã tự coi mình là Tổ Phụ của toàn dân Việt Nam. Tại vì tất cả mọi người Việt Nam đều tự nhận mình là Con Rồng, Cháu Tiên!”

16- Sau cùng, đâu có ai trong chúng ta muốn cho tên gọi hoặc tước vị của mình bị người khác né tránh, sửa đổi. Vậy thì xin hãy:

“Kỷ sở bất dục, vật thi u nhân”

Trong suốt quá trình lịch sử, giáo hội Công Giáo Việt Nam cũng như toàn cầu đã làm được nhiều điều hữu ích cho xã hội. Nhưng vì cũng chỉ là con người, nên chắc chắn không thể tránh khỏi những sai lầm đáng tiếc. Người ta có thể coi thường các chức sắc và các tín đồ Công Giáo, người ta có thể không tôn trọng người lãnh đạo giáo hội Công Giáo, người ta có thể đã phá các đường lối chính sách hay phê bình chỉ trích các nghi lễ của giáo hội Công Giáo. Nhưng mọi người, tất cả mọi người, ai ai cũng đều phải tôn trọng danh xưng Công Giáo, đừng sửa đổi, đừng thay thế, đừng né tránh, đừng phân tích, đừng giải nghĩa, đừng chiết tự, đừng truy tìm xuất xứ, đừng khen, đừng chê.

Lý do rất đơn giản: Công Giáo chỉ là một cái tên như tất cả mọi cái tên khác.

Rất mong những ý kiến bộc trực, mạnh dạn và vắn tắt đắ đĩ, nhưng đầy thiện chí trên đây sẽ được mọi người có tâm hồn ngay lành quan tâm, để tất cả chúng ta, ngay ở đời này, đã được vui hưởng một cuộc sống an bình thanh thản.

Một lần nữa, chúng tôi lại xin chân thành tạ lỗi vì những liều thuốc cay đắng trên đây, xin ban cho sự thông cảm thứ tha, để một ngày không xa, những dị biệt hôm nay, sẽ không còn phải là những gai góc chướng ngại, nhưng sẽ được nhìn như những đóa hoa đủ màu đủ sắc, điểm tô cho cuộc đời đáng yêu đáng quý này càng thêm xinh đẹp vì ►

Thơ Bùi Chí Vinh

Chào một ngày giống hết mọi ngày

Đọc báo thấy cha ông mất hút
Thấy thiên hạ quý mọp dưới tượng đài Bình
Pháp Mặc Công, Ngọa Hồ Tàng Long,
Họa Bì, Xích Bích...
Con nít thuộc lòng Hoắc Nguyên Giáp, Hoàng
Phi Hồng, Diệp Vấn, Diệp tùm lum hơn
thuộc sử Tiên Rồng

Chào một ngày đất nước tự lưu vong
Cội rễ văn hiến 4000 năm trốc gốc
Tuổi teen gối đầu giường Lý An, Ngô Vũ Sâm,
Trương Nghệ Mưu, Trần Khải Ca lạ hoắc

Pano giăng khắp nơi hình ảnh Củng Lợi,
Chương Tử Di, Thành Long phơi phơi
toét miệng cười
Chào một ngày phát triển giống đười ươi
Đi trên xã tắc thấy người thua xa khi

Thấy lô cốt ngáng đường, thấy nước ngập
tận mông, thấy thánh hiền sợ quý
Thấy truyền thống chống ngoại xâm co rúm
lại vì... tiền

Chào một ngày vong bản vì... hèn
Sống chết mặc bây, túi thầy vô cảm
Ải Nam Quan nằm ngoài ranh giới Việt Nam,
xưa rồi Diêm...
Nước mắt Nguyễn Trãi khóc Nguyễn Phi
Khanh rơi ở tận... nước Tàu

Chào một ngày bãi biển hóa nương dâu
Thác Bản Giốc rời Cao Bằng như có cánh
Thắng cảnh để lại của tiền nhân bị cháu con
ghẻ lạnh
Các di tích, kỳ quan cứ mất tích đều đều

Chào một ngày hình chữ S tong teo
Tài nguyên bôxít bị bới đào như... bọ xít
Nhôm và đô la chẳng thấy đâu, chỉ thấy đất
Tây Nguyên rên xiết
Ô nhiễm mạch ngầm, nước sông làm nghẹt
thở Chín Con Rồng...
... Chào một ngày soi rõ mặt anh em! ■

(Một ngày phải khác mọi ngày)

21 - 4 - 2009

đa dạng, hài hòa.

Chúng tôi viết bài này đã lâu, từ 5, 6 năm về trước, nhưng chỉ gửi cho vài người bạn, một hai cơ quan ngôn luận để tham khảo, nhất là chưa bao giờ dám gửi đến các vị lãnh đạo các tôn giáo, kể cả Công Giáo, vì nghĩ rằng đây là một chuyện rất hiển nhiên, ai ai cũng đều đã biết, nhắc nhở về một chuyện thông thường như vậy là vô lễ, là bất kính. Chúng

tôi cũng nghĩ rằng đa số sai sót là do vô tình, do thói quen, chỉ cần nghe biết thoáng qua là đã vội vã sửa đổi ngay.

Tuynhiêntừnay, buộclòngchúng tôi sẽ phải phổ biến rộng rãi hơn và phải kiên trì mạnh dạn hơn nữa, vì đã rõ ràng, nhiều người vẫn đang hành động có chủ tâm, có mục đích.

Chúng tôi sẽ rất sung sướng đón

nhận các ý kiến xây dựng và những lời chỉ bảo chân thành của mọi người, công khai trên các cơ quan ngôn luận hay riêng tư qua địa chỉ điện thư này: (chaulinhvu@yahoo.com).■

■ *Vũ Linh Châu.*

*Một người thờ Trời
theo nghi thức Công Giáo,*

Đảng đối lập Campuchia dẫn hơn 2,000 người đến khu vực biên giới với Việt Nam

Cali Today News -

Tình hình căng thẳng giữa Việt Nam- Campuchia vẫn chưa được giải quyết khi mới đây, vào ngày 19/7, đảng Cứu Quốc (CNRP - Cambodia National Rescue Party) tiếp tục tổ chức cho khoảng 2,000 người Khmer Campuchia đến vùng biên giới với Việt Nam trong chương trình mà đảng này gọi là "giám sát biên giới".

Theo lời kêu gọi của Real Camerin, thành viên của đảng CNRP, từ 5 giờ sáng, những người này đã tụ tập tại công viên Freedom Park ở Phnom Penh. Theo báo chí Campuchia cho hay, những người này đã lên 90 xe chở khách đến khu vực biên giới Tnout (huyện Kampong Rou, tỉnh Svay Rieng, Campuchia).

Đã có những lời qua tiếng lại giữa phái đoàn "giám sát biên giới" với lực lượng có trách nhiệm. Cuối cùng, để hạ nhiệt, phía nhà chức trách đã cho phép một nhóm nhỏ đến khu vực cột mốc 203. Trước đó, chính quyền tỉnh Svay Rieng cũng đã thông báo rằng, họ chỉ có thể cho khoảng 100 người đến khu vực biên giới, còn những người khác phải cách xa 500m tính từ tìm đường biên giới.

Từ các trang Facebook của những thành viên tham dự chương trình "giám sát biên giới" cho thấy, phái đoàn này đã có sự chuẩn bị cho

tình huống xô xát với phía người dân Việt Nam. Rất nhiều người khi đến khu vực cột mốc 203, trên tay họ mang theo gậy gộc.

Tại khu vực cột mốc 203, quân đội Hoàng gia Campuchia được trang bị súng ống, giàn hàng ngang

Real Camerin (bên trái) và Um Sam An (bên phải) đứng trên cột mốc 203 vào ngày 19/7.

để ngăn chặn những người quá khích tràn sang phía Việt Nam.

Trong khi đó, phía Việt Nam cũng đã có sự chuẩn bị. Theo nguồn tin từ những ký giả trong nước có mặt tại khu vực biên giới cho hay, chính quyền CSVN đã huy động khoảng 300 người, đứng gần khu vực biên giới, sẵn sàng cho những tình huống xấu nhất. Trên tay họ mỗi người đều cầm sẵn lá cờ với cán cờ to dài chẳng thua gì gậy gộc của người Khmer

Campuchia phía bên kia.

Phía Việt Nam theo dõi rất sát tình hình biên giới với Campuchia. Vài ngày trước khi có sự kiện đảng CNRP dẫn đầu 2,000 người đến khu vực biên giới, nhiều tờ báo đã "cấm" phóng viên xuống trước để theo dõi tình hình. Theo một phóng viên trong nước cho chúng tôi được biết, rất nhiều hình ảnh, tin tức mà họ ghi nhận được khi đến đây. Vậy nhưng, các tờ báo trong nước chẳng có tin tức gì về sự kiện này.

Trong khi đó, một nguồn tin khác cho chúng tôi biết, thú trưởng

Bộ Thông tin- Truyền thông, ông Trương Minh Tuấn là người chỉ đạo chiến dịch truyền thông lần này. Lệnh từ ông này cấm tất cả các báo không được cho đăng bất cứ tin tức gì về tình hình biên giới với Campuchia. Chính vì đó, cho dù rất nhiều phóng viên đã có mặt tại khu vực nóng trong ngày 19/7, nhưng trên tất cả các tờ báo trong nước chẳng có một dòng nào về sự kiện nổi bật nói trên.■

■ *Người Quan Sát*

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Mình chưa bao giờ cùng lúc mặc áo dài, mang giày cao, làm tóc đẹp, đội nón lá trong những ngày lễ lớn, kể cả ngày quốc khánh, như mình đón chào Mỹ hôm nay.

Mỹ đây là phu nhân Phó Tổng thống Giô Bai Đản (Joe Biden). Còn mình gồm Phó Chủ tịch Quốc Hội Tòng Thị Phóng, Chủ tịch Nước CHXHCNCC phu nhân, cùng chị em lâu la quan trọng trong đảng ta.

Việc mình đội nón đón Mỹ là một biến cố lịch sử như mình vừa rồi được ngồi tay đôi với... thông dịch viên để nói chuyện với Tổng thống nước cựu thù Ô Ba Ma tại Nhà Trắng.

Nó mang tính lịch sử vì đây là lần đầu tiên mình can đảm mở đột phá để vươn lên thành tâm cao mới cực kỳ hoành tráng này. Chưa hề có ai dám đội nón lá đi rước quan thầy của như mình vừa đón tiếp cựu thù Mỹ cút mà con gái đương kim Thủ tướng Ba Éch mình cũng đang chuẩn bị cút theo trọn gói.

Sỡ dĩ nói mình can đảm, vì tạo cơ hội cho bọn phản động chống phá tổ quốc XHCN lên mạng bởi bác mình đủ điều. Nào là tiếp Mỹ mà ăn mặc long trọng, hơn cả mừng ngày Quốc Khánh hay khi vào lăng viếng Bác. Nào là đứng bên bà Mỹ đầu trần, mình trông không khác gì bầy bò đội nón. Nào là đội nón để che đi cái mặt mo mình chửi Mỹ đó rồi lại xoè dài tay mười ngón xin đô la Mỹ đó. Nào là... thế nào chúng cũng nhắc

Mỹ có ra sao, mình mới đội nón

Các “chị nhóm” Hà Nội đội nón đón Phu Nhân Phó Tổng Thống Mỹ Biden

lại chuyện cái nón lá của con phản động chống phá Trung Quốc Bùi Thị Minh Hằng ghi mấy chữ “HS-TS-VN” đội trên đầu, bị các đồng chí Công An chụp giật rồi dẫm nát.

Thực ra thì ban đầu mình định đội khăn đóng, nhưng mình lại sợ giống Bà Trưng, bà Triệu sẽ làm “bức xúc” thêm ông bạn láng giềng Bốn Tốt vốn đang vì mình đã đại đột nói gần nói xa về tình hình an ninh Biển Đông với Tổng thống Mỹ hôm rồi. Mình cũng nghĩ đến chuyện đội nón cối hoặc tai bèo đi đón chào Mỹ, nhưng sợ uổng công uốn tóc, tô son trét phấn, phấn khác, cái mặt mình đã nặng như chì, nón cối sẽ làm nặng thêm; còn mũ Tai Bèo thì đàn bà con gái VN ngày nay, giá đã bèo, mình

không nên để Mỹ nó oánh giá mình bèo thêm nữa. Cuối cùng mình chọn giải pháp tối ưu là đội nón lá đi đón Mỹ, bất chấp bọn xấu nói mình trông giống như đàn bò đội nón vậy.

Bò thì bò cũng chả sao. Mỹ có ra sao, mình mới đội nón đi chào. “Mục đích biện minh cho phương tiện” mà lị. Nếu biết xấu hổ thì mình đâu còn là Cộng Sản nữa. Mà mình thì luôn tự hào là CS chân chính, mặc dù xoay xở đến cuối thế kỷ 21 này, chưa thể hình dung nổi cái bản mặt của CNXH nó ra sao, thế nào. ■

21.07.2015

■ Nguyễn Bá Chối

Tin Vui

Bà con trong gia tộc vừa nhận được Hồng Thiệp báo Tin Vui:
Thứ Bảy, ngày 15-8-2015, vâng lệnh Thân Mẫu, Chị Quả Phục Trần Ngọc,
vợ chồng cháu Trần Đức Tuấn sẽ cử hành Hôn Lễ cho trường nữ là cháu

~~Chị Quả~~ **Bảo Châu Nguyễn Trần**

Đẹp duyên cùng cháu

Marc Peter Michelin

Hôn lễ sẽ cử hành tại Thánh Đường Immaculate Heart of Mary,
thành phố Northglenn, tiểu bang Colorado, Hoa Kỳ

Trong dịp vui mừng này, mọi người trong thân tộc rất vinh hạnh được chia sẻ niềm
vui với chị Trần Ngọc (Việt Nam) và vợ chồng hai cháu Trần Đức Tuấn và chúc mừng
cho đôi Tân Hôn trăm năm Hạnh Phúc

Nguyễn xin Chúa Kitô, Đấng là biểu tượng của Tình Yêu Vĩnh Cửu luôn đồng hành
cùng hai cháu trong suốt cuộc hành trình xây dựng Hạnh Phúc Lửa Đôi

Chúc Mừng

Bác Trần Quốc Cường (Bắc Cali) – GD Cô Chú Trần Tiến Dược (Nam Cali) – GD Cô Võ
Lệ Hằng (Nam Cali) – GD Cậu Mợ Nguyễn Phi Hùng (Bắc Cali) – GD Bác Trần Tuấn
Hựu (Nam Cali) – GD Bác Phạm Quang Khanh (Nam Cali) – GD Cậu Mợ Đinh Đăng Kỳ
(Nam Cali) – LM Phạm Văn Lân (Ohio) – GD Chú Thím Trần Ngọc Liên (Colorado) –
Cậu Nguyễn Phi Long (Texas) – GD Bác Phan Trọng Mô (Nam Cali) – GD các Cô Chú
Trà/Tuyết/Nguyệt (Việt Nam) – GD Cậu Mợ Nguyễn Phi Phượng (Texas) – GD Cô Đinh
Thị Quế (Nam Cali) – GD Cô Chú Chu Phúc Tầng (Nam Cali) – GD Chú Trần Thiệu
(Bắc Cali) – GD Bác Trần Xuân Thụ (Nam Cali) – GD Cô Chú Nguyễn Thanh Trang

PHÂN ƯU

Nhận được tin
Hiền thê của anh TRẦN SINH

Khuê danh MARIA-THERESA NGUYỄN THỊ BÍCH THẢO

vừa được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian tại Houston, tiểu bang Texas, Hoa Kỳ
sau khi đã nhận đầy đủ các phép Bí Tích Công Giáo

Hưởng Thọ 86 tuổi

Trong niềm tin vào Ôn Phục Sinh của Chúa Cứu Thế, toàn thể thân tộc thành khẩn cầu xin Chúa Giêsu –qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria và Thánh Nữ Têrêsa- sớm đưa linh hồn Maria Têrêsa về hưởng Phúc Thiên Đàng

Trên cương vị con người, mọi người trong đại gia tộc xin thân ái chia sẻ sự mất mát lớn lao này với anh TRẦN SINH, các cháu cùng toàn thể tang quyến

Thành kính Phân Ưu

Trần Quốc Cường (Bắc Cali) – GD Trần Tiến Dược (Nam Cali) – GD Phạm Văn Đàm (VN) – GD Võ Lệ Hằng (Nam Cali) – GD Nguyễn Phi Hùng (Bắc Cali) – Trần Tuấn Hựu (Nam Cali) – GD Phạm Quang Khanh (Nam Cali) – GD Đinh Đăng Kỳ (Nam Cali) Nguyễn Phi Long (Texas) – GD Nguyễn Phi Phượng (Texas) Đinh Thị Hồng Sâm (Nam Cali) – GD & Linh Mục Phạm Văn Lân (Ohio) – GD Trần Ngọc Liên (Colorado) – GD Phan Trọng Mô (Nam Cali) – GD Trà/Tuyết/Nguyệt (VN) – GD Đinh Thị Quế (Nam Cali) – GD Trần Thiệu (Bắc Cali) – GD Trần Xuân Thụ (Nam Cali) – GD Phạm Văn Thức (Nam Cali) – GD Trần Thanh Tùng (Colorado) – GD Trần Ngọc Vân/TPVũ (Nam Cali) – GD Bùi Xương (Nam Cali)

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin
Cụ Bà Quả Phụ ĐỖ VĂN THUẬN

Khuê Danh MARIA ĐỖ THỊ NHUNG

vừa được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian ngày 11 tháng 7 năm 2015 tại San Jose,
sau khi đã nhận đầy đủ các phép Bí Tích Công Giáo

Hưởng đại thọ 98 tuổi

Trong niềm tin vào Ôn Phục Sinh của Chúa Cứu Thế, chúng tôi thành khẩn cầu xin Chúa Giêsu –qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria- sớm đưa linh hồn Cụ Bà Maria về hưởng Phúc Thiên Đàng

Trên cương vị con người, chúng tôi xin thân ái chia sẻ sự mất mát lớn lao này với quý anh chị Đỗ Hương, Đỗ Trọng Linh, Đỗ Tất Tề, anh chị Trần Tuấn Hựu/Đỗ Thị minh, cùng toàn thể tang quyến

Hiệp thông cùng Nhóm Chủ Trơng Nguyệt San DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Thành kính Phân Ưu

GD Trần Văn Cáo (Nam Cali) – GD Phạm Hữu Giáo/Mặc Giao (Calgary, Canada) GD Trần Hiếu (Bắc Cali) – GD Bùi Đức Hợp (Bắc Cali) - GD Nguyễn Phi Hùng (Bắc Cali) - GD Phạm Văn Hương (Bắc Cali) - GD Đoàn Thanh Liêm (Nam Cali) GD Nguyễn Quang Ngọc (Nam Cali) – GD Đinh Lưu Nhã (Nam Cali) - GD Nguyễn Thị Thêu (Nam Cali) – GD Lê Văn Trang (Nam Cali) – GD Nguyễn Đức Tuyên (Nam Cali) - GD Trần Ngọc Vân/TPVũ (Nam Cali)

CẦU NGUYỆN & TẠ ƠN

**Chúng tôi vừa nhận được tin:
Sau 93 năm tại thế cùng với hơn 60 năm được vinh dự chia sẻ Thánh Chức
Linh Mục của Chúa Giêsu, Vị Linh Mục Thượng Phẩm đời đời,**

CHA CỐ GIOAN TRẦN NGỌC BÍCH, DCCT

**Bào đệ của Cụ Bà Quả Phụ Trần Công Hổ, Khuê Danh Trần Thị Thảo, bào
huynh của anh Trần Công Huấn, LM Trần Công Dụ (Dòng Xuân Bích Việt Nam)
và chị Trần Thanh Hiền (Quả Phụ nhạc sĩ/nhà văn/nhà báo quá cố Hoàng Quý –
nguyên Chủ Bút Nguyệt San Diễn Đoàn Giáo Dân, nam California Hoa Kỳ)**

**đã được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian về cùng Ngài lúc 1 giờ 40 sáng Chúa
Nhật ngày 19 tháng 7 năm 2015 tại Houston, Texas, Hoa Kỳ**

**Thánh Lễ An Táng Cha Cố được cử hành trọng thể với sự hiện diện đông đủ
quý Linh Mục và quý Thầy Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam Hải Ngoại lúc 10 giờ
sáng Thứ Bảy ngày 25 tháng 7 năm 2015 tại Đền Thánh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
thuộc Little Rock, thành phố Houston, tiểu bang Texas, Hoa Kỳ.**

**Trong niềm tin vào Ơn Phục Sinh của Chúa Cứu Thế, hiệp thông cùng quý LM
DCCT/VN hải ngoại và đại tang quyến, chúng tôi thành khẩn cầu xin Chúa Giêsu
–qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria– sớm đưa linh hồn Thầy Cả Gioan
về hưởng Phúc Thiên Đàng**

Hiệp Thông, Cầu Nguyện và Tạ Ơn

**GD Trần Văn Cảo (Nam Cali) – GD Phạm Hữu Giáo/Mặc Giao (Canada) – GD Nguyễn
Xuân Hân (Nam Cali) – GD Đinh Lưu Nhã (Nam Cali) – GD Nguyễn Văn Nhuệ (Nam Cali) –
GD Nguyễn Thị Thêu (Nam Cali) – GD Nguyễn Mạnh Thường (Nam Cali) – GD Lê Văn Trang
(Nam Cali) – GD Nguyễn Đức Tuyên (Nam Cali) – GD Trần Ngọc Vân/TPVũ (Nam Cali)**

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

ABC Health Center.....	107	Hồng Mai Restaurant.....	51
Á Đông Super Market	77	Manna Pharmacy	95
Ana Pharmacy	95	Mile Square Dentistry	86
BS Dương Khổng Tước	88	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
BS Nguyễn Mạnh Hùng	67	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Cali Home Finance	60	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Chùm Kết.....	85	Paracel Seafood Restaurant	61
Chung's Teriyaki.....	97	Nhà Hàng Trưng Vương.....	75
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	68	Roofing & Solar Power	60
Đồng Nai Pharmacy	86	Saigon City Market Place	52
Golden Heart Medical	Bìa 4	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	120
		Tobia Casket	67

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cổ Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK**

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaodgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mè.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

TỔ HỢP LUẬT SƯ

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của L.S. GEORGE S. HENDERSON
và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Garden Grove Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu Mái Ngói Xanh, trên lối Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

Santa Ana Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ HÀNG, SIÊU THỊ, BÁT CÁN Y TẾ V.V...

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

Xin liên lạc

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại Học tiểu bang California

DIỆN THOẠI:

Bus: **714. 636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714. 906-6440**